ΑΤΟΣ 30 Ιαν. 1905

Η ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΙΤΡΙΝΗΝ ΒΙΒΛΟΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ἡ καλλιτέρα ἀπάντησις εἰς τὴν Κιτρίνην Βίβλον τῆς Γαλλίας καὶ εἰς τὰς φωνασκίας ἐνίων ἐξωνυμένων ὀργάνων τοῦ Γαλλικοῦ τύπου ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων θὰ ἦτο ἡ ἀναδημοσίευσις εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων καὶ εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας ἡ ἀπαράμιλλος εἰκὼν τῶν Βουλγαρικῶν κακουργιῶν ἐν Μακεδονίᾳ, ἥτις ἐφιλοτεχνήθη διὰ χειρὸς βουλγαρικῆς εὐτυχῶς, παρ' αὐτοῦ τοῦ Γιάγκωφ τοῦ περιλαλήτου ἀρχηγοῦ τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος μακαρίᾳ τῇ λήξει Βουλγαρικῆς ἐπαναστάσεως. Ὁ Γιάγκωφ οὗτος ἀπὸ τῶν Μακεδονικῶν ὀρέων ἔπεμψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸ Κεντρικὸν Βουλγαρικὸν κομιτᾶτον περιγράφουσαν διὰ τῶν μελανωτέρων χρωμάτων τὰς κακουργίας τοῦ Σαράφωφ καὶ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ, ἡ ἐπιστολὴ δὲ αὕτη ἐδημοσιεύθη εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς Βουλγαρικὰς ἐφημερίδας κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ λήξαντος ἔτους, ὅταν ἡ ἀξιότιμος κ. Μπαχμάτιεφ ἐταξείδευεν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ρίλου καὶ ἔγραφε τὴν περίφημον ἔκθεσιν αὐτῆς, οἱ δὲ διπλωματικοὶ πράκτορες τῆς Γαλλίας οὐδὲν ἄλλο ἔβλεπον εἰμὴ τουρκικὰς θηριωδ ας.

Ἰδοὺ μερικαὶ περικοπαὶ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης:

«**Οἱ ἔντιμοι ὀπαδοὶ τοῦ Σαράφωφ, γράφει ὁ Γιάγκωφ, ἔπλεξαν ὁλόκληρον ληστρικὸν δίκτυον ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, τὸ ὁποῖον ἀμελλήτως ἐλήστευε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ληστεύῃ τοὺς δούλους ἀδελφοὺς Μακεδόνας, δι' οὓς ΕΚΕΙ ΠΕΡΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ ΧΥΝΟΥΣΙ ΔΑΚΡΥΑ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΥ καὶ παριστῶσιν ἑαυτοὺς ὡς πληρεξουσίους καὶ ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ τούτου(!!). Αἱ ληστρικαὶ αὗται συμμορίαι διέπραξαν σπουδαιοτάτους φόνους, κλοπάς, βιασμοὺς ἀθῴων γυναικῶν. Ἐρχόμενοι πρὸς τὰ μέρη ταῦτα εἴδομεν καθ' ὁδὸν τὴν καλύβην, ἐν ᾗ ἐκρατεῖτο ἡ μὶς Στόουν καὶ εἶχε γεννήσει ἡ Τσίλκα. Εἰς τὸ χωρίον Δέσκον εἴδομεν τὸ σπήλαιον ἐν ᾧ κεῖνται ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΤΡΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΠΤΩΜΑΤΑ, ἐν οἷς καὶ μία γυνὴ μετὰ τοῦ τέκνου της, ΟΛΟΙ ΘΑΝΑΤΩΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΙΜΟΒΟΡΩΝ ΚΑΚΟΥΡΓΩΝ ΤΟΥ ΣΑΡΑΦΩΦ, διὰ νὰ ἀποκρύψωσι τὴν στυγερὰν πρᾶξιν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς μὶς Στόουν! Εἴδομεν ὡσαύτως τὸ μέρος ὅπου ἐφονεύθη ὁ Μακεδὼν διδάσκαλος Σμίλιαν, διότι ἔλαβε τὸ θάρρος νὰ ζητήσῃ λογαριασμὸν ἀπὸ τοὺς πατριώτας του πράκτορας καὶ ἐλευθεροτάς(!) τῆς Μακεδονίας.**

Ὑπὸ τὴν προσωπίδα τῆς ἐλευθερίας ὁλόκληρον τὸ Βουλγαρικὸν ἔθνος θὰ ἴδῃ μόνον ΑΗΣΤΑΣ ΕΞ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΚΟΥΡΓΟΥΣ ΤΕΛΕΙΟΥΣ, ὁποίους σπανίως ἀναγράφει ἡ ἱστορία ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς Βουλγαρίας.

Αὐτόθι ἐν Βουλγαρίᾳ ὑμεῖς διακηρύττετε τὴν ἕνωσιν, ἐδῶ ὅμως ὅλος ὁ Μακεδονικὸς πληθυσμὸς ζητεῖ τὴν ἐκσφενδόνησιν τῶν κακούργων τούτων».

Ζωηροτέραν εἰκόνα τοῦ ἀτίμου ἔργου τῶν Βουλγάρων πατριωτῶν δὲν ἠδύνατο νὰ χαράξῃ τις. Καὶ ὅμως τὰ ἀνωτέρω δὲν γράφει ἑλληνικὸς κάλαμος, ἀλλὰ Βούλγαρος πατριώτης ὁ Γιάγκωφ, ὅστις διέσχισε κατὰ τὸ τελευταῖον θέρος τὴν Μακεδονίαν καὶ ἐσώθη διὰ τῶν ἑλληνικῶν συνόρων. Περὶ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης δὲν ἔτυχε ν' ἀκούσῃ τίποτε ὁ ἐν Σόφια πράκτωρ τῆς Γαλλίας κ. Δέ-λα-Μπουλληνέρ, οὔτε ὁ κ. Δελκασσέ;

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟ

ΟΚΡ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΘΡ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚ ΚΑΙ Η ΕΓΓΕΙΟ ΤΗΣ ΘΕΣ

ΥΠΟ ΑΝΤΩΝΙΟΥ Θ.

Συμβουλεύοντες ἐμμόνως τὴν στρατιωτικὴν παρασκευὴν τῆς χώρας, ὡς τὴν καλλίστην βᾶσιν πάσης συμμαχίας καὶ πάσης εὐμενείας τῶν Δυνάμεων, καὶ κρούοντες διαρκῶς ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, δὲν εἴμεθα ἐκ τῶν πατριωτῶν ἐκείνων, οἵτινες γνωρίζουσι μόνον νὰ κτυπῶσιν αἰωνίως τὸ αὐτὸ σφυρίον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄκμονος. Τοὐναντίον καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ οἰκονομολογικοῦ ἀξιώματος «τὰ καλὰ οἰκονομικὰ δίδουσι καλὴν πολιτικὴν» γνωρίζομεν καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς διαγινώσκομεν. Ἐὰν δὲ ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τοῦ βασιλείου μέχρι σήμερον ἐλαμβάνετο τοιαύτη μέριμνα, ἐὰν δὲν ἠμπορευόμεθα τὴν ἀρχὴν, ἐὰν δὲν ἐπολιτευόμεθα κατὰ συμμορίας, θὰ κατείχομεν σήμερον ἐπίζηλον θέσιν μεταξὺ ὅλων τῶν κρατῶν τοῦ Αἴμου, οἵαν ἤδη ἀπὸ τοιαύτης ἐπόψεως ἐδημιούργησεν ἡ Ρωμουνία. Ἀλλὰ τὴν στρατιωτικὴν παρασκευὴν ἐκ τῶν ἐνόντων ὡς ἐπείγουσαν προτάσσοντες, οὐδόλως καὶ τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν προβλημάτων τῆς χώρας ἐπιλανθανόμεθα. Ὡς συμβολὴν δὲ ἡμῶν εἰς τὸ περὶ ἐνισχύσεως τῆς παραγωγῆς πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως παρέχωμεν τὴν παροῦσαν μελέτην, φρονοῦντες μετὰ πεποιθήσεως ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐγγείου παραγωγῆς τῆς Θεσσαλίας θὰ λύσῃ κατὰ μέγα μέρος τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος.

Α'

Ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν χώρα γεωργικὴ καὶ ναυτικὴ, ἡ δὲ γεωργία καὶ ναυτιλία ἔκπαλαι ἀπετέλεσαν τοὺς δύο πόλους τῆς κινήσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς ὑπὸ ἐθνικὴν, πλουτολογικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν ἔποψιν. Καὶ σήμερον δὲ ἡ ναυτιλία καὶ ἡ γεωργία ἀποτελοῦσι τὸν ἄξονα τῆς κινήσεως τῆς ἡμετέρας χώρας, ἡ δὲ ἐθνικὴ παραγωγὴ ὀλίγας δύναται νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς βιομηχανίας. Καὶ ἡ μὲν ναυτιλία διὰ ποικίλους καὶ διαφόρους λόγους, καίτοι μετὰ τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν ἐγκαταληφθεῖσα εἰς ἑαυτὴν, οὐδέποτε ἔπαυσεν ὑφισταμένη ὡς πλουτολογικὸς παράγων πάντοτε ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ, εἴτε ἐν τῇ μικρᾷ ἱστιοφόρῳ, εἴτε ἐν τῇ μεγάλῃ τῇ ἀτμήρῃ, ἥτις σήμερον τοσαύτην λαμβάνει ἐπίδοσιν, προκόπτουσα καθ' ἑκάστην καὶ αὐξανομένη εἰς μονάδας καὶ εἰς χωρητικότητα χάρις εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τῶν ἰδιωτῶν. Ἀλλὰ ζητήματα ὡς τὸ γεωργικὸν δὲν λύονται διὰ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτο-

THE NEW YORK HERALD.

WHOLE NO.: 24.300. EUROPEAN EDITION—PARIS, THURSDAY, MARCH 5, 1903.—EIGHT PAGES. PARIS, 15c.; LONDON, 2d.; DEPARTMENTS, 20c.

GREATER NAVY FOR AMERICAN NATION.

Committees of Both Houses of Congress Finally Agree to Appropriation of Over $80,000,000

VICTORY FOR ADMINISTRATION.

Measure Provides for Construction of Three 16,000-ton and Two 13,000-Ton Battleships.

NEW YORK, Wednesday.—A notable stride toward a great navy was taken late last night when the Conference Committee of the two Houses of Congress agreed to a total naval appropriation of over $80,000,000, this including a grant for the building of three battleships of 16,000 tons displacement, of the type of the Connecticut and the Louisiana, already laid down, and two battleships of 13,000 tons displacement, of the type of the Ohio and the Missouri, soon to be placed in commission.

The bill as reported from the conference carries more provisions of real benefit to the naval service than any measure which has been passed in many years. It is a marked victory for the Roosevelt Administration.

A Surprise.

The agreement of the Conference Committee was somewhat of a surprise, for, while the House bill provided for three 16,000-ton battleships and one 14,500-ton armored cruiser, the Senate Naval Committee amended the bill so as to provide for four 12,000-ton battleships and two 9,500-ton armored cruisers.

The House bill was supported by the Board of Construction of the Navy Department, the members of which are Rear-Admirals Melville, O'Neil, Bradford and Bowles and Captain Sigsbee. They unanimously declared that to revert to the 12,000-ton battleship would be like going back from electric to horse-cars. Admiral Dewey favored the smaller type of battleship.

It was feared that the Senate committee would hold out for its preference. However, the Secretary of the Navy, Mr. Moody, informed the conferees that if they failed to agree on a building programme the President would call an extra session of Congress for the purpose of enacting legislation for an addition to the navy, which he deemed an absolute necessity to the interests of the country.

Had Desired Effect.

This threat was received with surprise, for it was an unusual move, but it had the desired effect.

The other features of the bill, as reported by the Conference Committee, are a provision for doubling the number of midshipmen in the Naval Academy until 1913, and in case of 3,000 men in the enlisted personnel, $1,500,000 provided for ammunition, more than half of which is to be spent in target practice, and $120,000 for prizes for marksmanship.

The decision of the Naval Conference Committee is hailed as a most important and satisfactory step by the advocates of a greater navy.—Daily Telegraph.

ADJOURNMENT OF THE FIFTY-SEVENTH CONGRESS.

Senate's Concluding Hours Devoted to Philippines, with Speeches by Messrs. Lodge, Hoar and Mason.

WASHINGTON, Wednesday.—The adjournment of the Fifty-seventh Congress to-day was rather tame as compared with some other similar occasions, all the important business having been cleared up at last night's session.

The concluding hours of the Senate were marked by the discussion of Philippine questions brought out by the efforts of Mr. Lodge to secure a vote on the pending tariff bill, which was, however, prevented by the action of the Senators representing the beet and cane sugar constituencies.

Senators Hoar and Mason strongly criticized the action of the American Republic in attempting to govern alien people as subject races. Mr. Lodge replied vigorously, contending that the American people were fully able to deal with the great problems of the Far East.

In the House a flurry of interest was created by the efforts of some of the Democrats to prevent the adoption of the customary resolution of thanks to the retiring Speaker, but they could muster only twenty-one members in all. The effort served, however, to stir up enthusiasm in support of the resolutions on the Republican side of the Chamber and in the galleries.

The Speaker, Mr. Henderson, who retires from Congress, was given a most enthusiastic ovation.

All interest now centres in the extraordinary session of the Senate, which convenes to-morrow. After the swearing-in of the new Senators and the other usual formalities, the Senate will devote its attention to the Panama and Cuban treaties. It is the belief of the Senate leaders that a favorable vote upon both these treaties will be secured at a comparatively early date.

The general understanding in the Senate is that no serious attempt will be made to ratify any of the pending reciprocity treaties.—Daily Telegraph.

BILLION DOLLAR CONGRESS.

Total Appropriation Amounting to $1,554,108,518—Nothing for the New York Post-Office.

[BY COMMERCIAL CABLE TO THE HERALD.]

NEW YORK, Wednesday.—The total appropriations of the Fifty-seventh Congress, which adjourned at noon to-day, amounted to $1,554,108,518.

The fact that, while this immense sum was voted, a pitiful $2,000,000 for the purchase of a site for the much-needed new post office in New York City was refused is made the text of many bitter editorials in the local press.

Marchese Carlo Rudini On the United States.

Republic Has Attained Most Advanced Modern Civilization by Process of Darwinian Selection.

[SPECIAL TO THE HERALD.]

ROME, Wednesday.—Marchese Carlo di Rudini has been interviewed by a correspondent of "L'Italie" on the impressions he acquired during his recent visit to the United States, to which the HERALD has had occasion to refer.

Marchese di Rudini said that the United States has certainly attained the most advanced form of modern civilization, after having eliminated all the old forms by a process of Darwinian selection.

The progress of this civilization will not tend towards decadentism, as observed in the artistic conceptions of the old civilization of Continental Europe. The Latin races are petrified in a proletariat too ignorant to rise higher, a bourgeoisie crystallized in parasitic bureaucratic moulds, an aristocracy which is falling to ruins through its weaknesses.

Marchese di Rudini considers it natural that Americans should regard as immoral that European society of which the instruments are human passions and weaknesses, which is perishing in a struggle between individuals, and of which the ideal is victorious parasitism.

In the United States the conflicts are exclusively economic—for the development of wealth. Thus the democratic problem is continually being solved in its entire political and economic complexity, the result being a commonwealth composed of individuals all equally laborious, all prosperous, free and strong. It is this characteristic which Marchese di Rudini most admired in the United States.

MARQUIS CARLO DI RUDINI
PHOTO BY WHITCOMB · BUENOS AIRES

Marchese di Rudini does not like that section of society in the United States which derives nobility from geography. These sets, he says, are too uncertain of their power. They are consequently too exclusive, and they lack the aristocratic harmony of the best European society. The American women who marry European noblemen are generally "déclassés" in the United States. Yet even with fortunes which are considered too small in their own country they succeed in entering the best European society.

OUR PLANET THE UNIVERSE'S CENTRE.

Sensational Article by Dr. Russell Wallace Showing That the Earth Is the Only World in Which Organized Life Is Possible and That It Is the Centre of All Creation.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Thursday.—That our earth is the only planet in the stellar universe where the development of organized and intelligent life exists, that our sun is in all probability in the centre of the whole material universe, and that the supreme end and purpose of this vast universe was the production and development on our earth, of the living soul in the perishable body of man, are the conclusions which Dr. Alfred Russell Wallace sets forth in an article in the current number of the "Fortnightly Review," entitled "Man's Place in the Universe as Indicated by the New Astronomy."

Dr. Wallace, who has written extensively on scientific and social subjects, devotes more than 7,000 words to the elucidation of his theory in the present article, from which I take the following extracts, which must, of necessity, be more or less disjointed:—

"Writers have often dealt with the problem of the habitability of planets by intelligent beings, and the probability of other suns being attended by other trains of planets similarly inhabited. The most diverse and even opposing views have been held as to the inferences to be drawn from these supposed facts. Sir David Brewster held them to be almost essential to an adequate conception of the power and wisdom of the Deity, and in some way bound up with the doctrines of Christianity.

"This has been the view of many of the teachers of religion. On the other hand the tendency of all recent astronomical research has been to reduce the importance of our little speck of earth almost to vanishing point. And this has been made use of by the more aggressive among the modern sceptics to hold up religious creeds and dogmas to scorn and contempt. That the Creator should have selected this little world for the scene of the tremendous and necessarily unique sacrifice of His Son in order to save a portion of these miserable sinners from the natural consequences of their sins, was, in their view, the crowning absurdity too incredible to be believed by any rational being.

"The results so far reached by astronomers as the direct logical conclusion from the whole mass of facts accumulated by means of those powerful instruments of research which have given us the new astronomy, is that our sun is one of the central orbs of a globular star cluster, and that this star cluster occupies a nearly central position in the exact plane of the Milky Way.

Two Conclusions.

"But I am not aware that any writer has taken the next step and, combining these two conclusions, has stated definitely that our sun is thus shown to occupy a position very near to, if not actually at, the centre of the whole visible universe and therefore in all probability in the centre of the whole material universe. As to our position in the solar system itself, as regards the adaptability for organic life, most writers have usually been content to show that certain planets may possibly be now in a condition to support life in forms not very dissimilar from those upon our earth, but they have never adequately considered—could such life have originated and developed upon these planets?

"This is the real crux of the situation. I believe full consideration of the required conditions will satisfy us that so far as we can judge no other planet can fulfil them. Spectrum analysis has shown us the unity of the constitution of matter throughout the whole material universe. We may be confident that wherever organized life may have developed, it must be built up out of the same fundamental elements as here on earth.

"The wonderfully complex and exquisitely adjusted circulating systems of the body are entirely dependent on the continuous maintenance of a very narrow range of temperatures somewhere between the extremes of boiling and freezing points of water. When we consider that the temperature of space is about —273deg. Cent. while that of the outer surface of the sun is about 9,000deg. Cent., we realize what a combination of favorable conditions must exist to preserve on the surface of a planet a degree of heat which shall never for any considerable time fall below zero Cent. or rise above, say, 75deg. Cent., and that these narrow limits must be continuously maintained, not for hundreds or thousands only, but for millions, perhaps for hundreds of millions, of years if life is to be developed there.

Five Conditions.

"Now, if we consider that the five distinct conditions which are found on our earth appear to be absolutely essential for the existence of the high types of organic life, we shall at once see—since we know with almost complete certainty that they do not all co-exist in any of the other planets—that of our earth, alone in the solar system, has been, from its very origin, adapted to be the theatre for the development of organized and intelligent life.

"Our position within that system is therefore as central and unique as that of our sun in the whole stellar universe. We can hardly suppose any longer that three such remarkable coincidences of position and consequent physical conditions should occur in the case of one planet on which organic life has been developed without any casual connection with that development. The three startling facts that we are in the centre of a cluster of suns and that that cluster is situated not only precisely in the plane of Galaxy, but also centrally in that plane, can hardly now be looked upon as chance coincidences without any significance in relation to the culminating fact that the planet so situated has developed humanity.

"Of course, the relation here pointed out may be a true relation of cause and effect and yet have arisen as the result of one in a thousand million chances, occurring during almost infinite time; but, on the other hand, those thinkers may be right who, holding that the universe is a manifestation of mind, and that the orderly development of living souls supplies an adequate reason why such a universe should have been called into existence, believe that we ourselves are its sole and sufficient result and that nowhere else than near the central position in the universe which we occupy could that result have been attained."

CASE OF MRS. MAYBRICK.

WASHINGTON, Wednesday.—In view of the publications in American newspapers to-day, the statement is authorized by the British Embassy that there is no foundation for the report that Mrs. Maybrick's release is contemplated by the British authorities, that there has been no recent correspondence on the subject between Washington and London, no representations to the State Department on this case, and none contemplated.—Daily Telegraph.

NEW POLICE COMMISSIONER.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Thursday.—Mr. Edward Richard Henry, C.S.I. (says the "Daily Mail") has been appointed Commissioner of Police of the Metropolis, in the room of Colonel Sir Edward R. C. Bradford, retired.

DEJEUNER TO MR. FRANCIS.

In honor of Mr. David R. Francis, president of the St. Louis Exposition, who returns to Paris Friday night from Madrid, a déjeuner will be given Saturday by the French committee for foreign expositions. This will take place at the Hotel Continental, at eleven o'clock. M. Georges Trouillot, Minister of Commerce, will preside.

EARTHQUAKES NEAR RAVENNA.

A despatch from Recanati, near Ravenna, to the "Temps," reports that a violent earthquake was felt there on Tuesday at 10.15 p.m. and another at 2 a.m. yesterday morning.

FRESH RISING IN CHINA IMMINENT.

Russia Secretly Preparing to Intervene Once More in the Far East.

MUCH UNREST OBSERVABLE.

An Outburst of Hostility Against Europeans Looked for at an Early Date.

ST. PETERSBURG, Wednesday. — The "Novoe Vremya" to-day confirms the belief that Russia is secretly preparing for fresh intervention in China. Unrest is said to be observable in many parts, and an early outburst of anti-European hostility is looked for.—Reuter.

BELGIANS MAKE PROTEST.

Against the Allegation that They Export Arms to China.

BRUSSELS, Tuesday.—Commenting on the interview with Count Cassini, published in the HERALD, in which he said that Belgium is the largest exporter of arms and ammunition to China, the "Petit Bleu" says:—

"We are authorized to deny formally, and in the following terms, this grave accusation against Belgians:—

"'In Belgium the strict execution of the Royal decree prohibiting all exportations of arms and ammunition to China is guaranteed by customs-house measures which suffice to prevent all fraud.

"'Besides, it is not very clear what influence could be exercised, in regard to possible risings in China by insignificant importations of arms made by European smugglers, as the Boxers prefer their primitive weapons to modern firearms, which their chauvinism prevents them from using.

"'It seems to be overlooked, moreover, that the Chinese Government has an important firearm factory at Hanyang, near Hankow, whence weapons could be obtained for the anti-European rebels the Chinese Government is said to encourage secretly.'"—Français.

MR. JOHN BARRETT'S VIEWS.

He Does Not Believe that a Chinese Rising Is Imminent.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Thursday.—Mr. John Barrett, formerly United States Minister to Siam, who has just been in London in connection with the St. Louis Exposition, travelled extensively throughout China last year, and because of his experience in the Far East he is in a position to give valuable opinion on Dr. Robert Coltman's statement that another outbreak against foreigners in China is imminent.

"If such uprising occurs," said Mr. Barrett, "I don't think it can possibly attain the same dimensions as the recent outbreak, but I am not admitting that in my opinion such an outbreak is probable. It is, of course, possible. If it does occur it will be despite the efforts of almost all the higher officials in China. When I was in that country last year what impressed me was the earnest efforts of the great majority of the officials of the higher class to lift China and place her in a position where she can take her place among the other nations of the world.

"These officials, I found, were thoroughly in earnest, but they had a hard task before them. They were combating centuries of prejudice and practice, but when China does wake, when she develops her own resources, and when the element of lawlessness is subdued, she will be a great factor in the world's trade. I am a great believer in China's potentialities, political and material. There is undoubtedly a great deal of dissatisfaction rampant in China, and a bitter feeling exists among the lower classes towards foreigners.

"In my opinion, this feeling, so plainly demonstrated during the Boxer uprising, has been intensified since then by the Powers insisting upon China paying the heavy indemnities. It is the middle class and the poor who pay this tax, and you may be sure every tax-collector who has a hundred taels to collect in his district squeezes at least five hundred out of the unfortunate people and blames the whole burden upon the wicked foreigners who must have their money.

"In this way the hatred of the ignorant Chinaman is kept alive by oppression caused by the collection of the indemnity tax."

VENETIAN BANK SWINDLED OUT OF 43,000 FRANCS.

VENICE, Monday.—A mysterious and clever fraud has just been carried out on a branch of the Banca Veneta.

A foreigner, calling himself Samuel Hirsch, of Cuba, arrived a few days ago and put up in handsome rooms in the Hotel Danieli. He then went out and, with Signor Cuzzi, a merchant in business in the Piazza San Marco, visited Salviati and Jesurum's establishments. In the latter he asked to be allowed to cash the balance of a letter of credit, 43,000fr., on Messrs. Lazare and Co., of New York.

Messrs. Jesurum refused to do so, as the sum appeared so unusually large as to be suspicious. The stranger, however, induced one of the branch offices of the Banca Veneta to give him the money. Signor Cuzzi, however, did not like the whole affair, and after Hirsch had returned to his hotel, went back to the Banca Veneta to inform the manager of his suspicions. While he was there these suspicions became certainties. A cable was received from Messrs. Lazare and Co. asking that the letter of credit be stopped.

The banker at once went off to the Hotel Danieli, where he was fortunate enough to find his man. Hirsch, who had packed his luggage and was only waiting till the time for his train, was at once arrested. No trace of the money could, however, be found. It is supposed that Hirsch passed it on to a couple of accomplices during a visit to Saint Mark's Cathedral. The accomplices have, so far, got clear away. Hirsch is now in custody, but refuses to give any explanation as to what he did with the 43,000fr.

RUSSIA'S ROLE IN THE BALKANS.

A Correspondent Declares that Bulgaria Is To-day an "Annexe" of Russia—The Convention of 1902 Makes the Bulgarian Army the Advance Guard of the Russian One.

AU REDACTEUR DU HERALD:—

L'importante conversation de M. Gringmouth, directeur de la "Gazette de Moscou," avec le correspondant de "L'Eclair," et les télégrammes significatifs adressés de Vienne et de Berlin au HERALD et au "Times," et parus le 28 février, 1er et 2 mars, nécessitent quelques éclaircissements sur le rôle de la Russie dans les Balkans.

Le traité de San Stefano avait produit l'impression d'un acte destiné à assurer la prépondérance de l'élément slave. La circulaire de Lord Salisbury du 1er avril 1878 releva ce qu'il y avait d'incompatible avec l'intérêt de l'Europe, l'indépendance de la Turquie et les droits des populations chrétiennes, principalement grecques.

Le prince Gortschakoff sentit la force de ces reproches, et dans une circulaire du 7 avril 1878, il s'efforça d'en atténuer la portée en affirmant que "la Russie a toujours compris la mission protectrice que l'histoire lui assigne en Orient dans un sens chrétien, sans acception de race ni de culte."

Toutefois, cette déclaration ne parut pas convaincre le gouvernement français, car M. Waddington dit, le 7 juin 1878, à la Chambre, qui l'approuva à l'unanimité: "La France se souviendra, au Congrès de Berlin, qu'il y a d'autres chrétiens que des Bulgares dans la péninsule des Balkans."

Parmi ceux qui, au nombre de 485, l'approuvèrent, il faut citer MM. Gambetta, J. Ferry, Léon Renault, Clémenceau, Lockroy, Brisson, J. Guyot et Deschanel. Tout récemment, M. Delcassé émettait des idées analogues.

Dans la séance du 17 juin, le prince Gortschakoff pria "le congrès de considérer les représentants de la Russie, non point comme exclusivement dévoués aux intérêts des Slaves, mais comme s'intéressant à toutes les populations chrétiennes de la Turquie."

A la séance du 19 juin, les plénipotentiaires de Russie affirmèrent de nouveau que "la Russie a toujours envisagé en Turquie les intérêts des chrétiens sans acception de race."

Il est vrai que, dans un but politique, la Russie avait autrefois témoigné de l'intérêt, non pas aux chrétiens en général, mais aux orthodoxes seuls. Sa solicitude se spécialisa cependant à partir de 1862 et se concentra sur les Slaves et surtout sur les Bulgares. Ses agents n'eurent depuis qu'une pensée: créer une église Autocéphale Bulgare, en vue de la création d'une Bulgarie autonome. Or, contrairement à ce que les plénipotentiaires russes ont voulu faire entendre au Congrès de Berlin, l'autocéphalie des églises de Russie, de Roumanie, de Serbie et de Grèce a suivi, elle n'a pas précédé l'indépendance de ces Etats.

Quoi qu'il en soit, la Russie parvint à obtenir, en 1872, le firman constitutif de l'Exarchat, et le schisme qui déchira l'orthodoxie orientale en fut la conséquence directe.

La preuve, du reste, que la guerre de 1877 a été entreprise dans l'intérêt des éléments slaves, résulte non seulement du traité de San Stefano, mais aussi de l'ordre du jour de l'Empereur Nicolas, adressé à l'armée et à la marine, le 3 décembre 1902, à l'occasion du vingt-cinquième anniversaire de la prise de Plewna, et des communiqués du gouvernement insérés au "Messager Officiel" de Saint-Pétersbourg du 13 du même mois et du 25 février 1903. Dans ces documents, c'est surtout aux "peuples slaves de la Turquie et aux nationalités de même race que la Russie" qu'on témoigne une bienveillance particulière.

Le prince Alexandre de Battemberg et Aleco Pacha furent virtuellement choisis par le gouvernement russe, mais ils prirent l'un et l'autre à la lettre la déclaration du comte Shouvaloff à la séance du 24 juin du Congrès de Berlin, comme quoi la Bulgarie (et "a fortiori" la Roumélie orientale) ne deviendrait pas une "annexe" de la Russie, et ils s'imaginèrent, en conséquence, avec Stambouloff, que cette double combinaison constituait l'objectif final de la politique russe. En réalité, la principauté et la Roumélie orientale devaient servir d'étapes, de moyens pour l'accomplissement de la "mission historique." Mais, sous l'empire de ces illusions, ils ne craignirent pas de braver la Russie, ils voulurent jouer à l'indépendance et furent soutenus dans leurs vains efforts par la diplomatie occidentale. Aussi furent-ils successivement brisés et, pour des motifs analogues, le séjour du roi Milan fut plus tard rendu impossible en Serbie.

Un ministre des affaires étrangères inexpérimenté demandait, en 1877, à la veille de la guerre, à son ambassadeur à Saint-Pétersbourg: "Quelle est donc la vraie politique de la Russie?" Celui-ci, très fin diplomate, télégraphia: "La Russie est pour les chrétiens contre les Turcs, pour les Slaves contre les chrétiens, pour les Bulgares contre les Slaves et pour les Russes contre tout le monde."

Je ne sais si le prince Ferdinand a jamais eu connaissance de ce télégramme d'une forme un peu inusitée; mais en tout cas, il a fait cesser le malenterdu dont son prédécesseur avait été la victime. La Bulgarie est, en fait, aujourd'hui, une annexe de la Russie. La convention militaire signée à Saint-Pétersbourg, en juin 1902, place l'armée bulgare à la disposition de la Russie. L'armée bulgare devient ainsi, suivant la prévision d'un mot historique, "l'avant-garde" de l'armée russe. L'influence de la Russie est prépondérante à Sofia. X.

Paris, le 3 mars 1903.

TRUST COMES TO GRIEF.

Canned Salmon Company, Organized with $32,000,000 Capital, Goes into Hands of Receivers.

NEW YORK, Wednesday.—The Pacific Packing and Navigation Company, familiarly known as the Canned Salmon Trust, has come to grief, having gone into the hands of receivers yesterday. The company, which was established on a $32,000,000 basis, could not meet a note for $5,000.—Daily Telegraph.

STUDYING AMERICAN METHODS.

WASHINGTON, Wednesday.—Mr. Gilbert Walker, director of the British Weather Bureau in India, is here studying the method used by the United States Weather Bureau.—Daily Telegraph.

TO LIMIT THE HEIGHT OF TALL BUILDINGS.

Resolution Introduced in New York Board of Aldermen, Fixing the Maximum at 150ft.

NEW YORK, Wednesday.—A movement, which has the support of several members of the Architectural League, is on foot to limit the height of buildings to 150 feet, and a resolution was yesterday introduced in the Board of Aldermen declaring that the height of many buildings in the city makes them a menace to life and property in the case of fire and causes deterioration in the value of surrounding property, and fixing the height specified as the maximum.

The heights in feet of some of the best-known buildings of the city are: American Surety, 306; American Tract, 306; Flatiron, 286; Park Row, 382; St. Paul Building, 308.

One member of the Architectural League said that fifty-story buildings would soon be a necessity, with elevated sidewalks on the most crowded streets.—Daily Telegraph.

GERMAN CROWN PRINCE'S TOUR.

ROME, Wednesday.—The Crown Prince of Germany and his brother, Prince Eitel Fritz, embarked to-day at Brindisi. They will arrive at Athens on Sunday next.

It is not yet certain whether they will proceed thence direct to Constantinople or will first visit Egypt. It may be that they will ascend the Nile to Khartoum and only visit the Sultan after a visit to Palestine.—Temps.

Death of Baron Rieger, Founder of the Old Czechs.

PRAGUE, Wednesday.—Baron Friedrich Ladislas Rieger, the well-known Bohemian patriot and politician, has just died at the age of eighty-five years.—Havas.

Baron Rieger's Career.

Friedrich Ladislas Rieger was born at Semily, a small town in the mountains in the north of Bohemia. He was the only son of a miller. He was educated at Reichenberg, where he learnt German, and at the High School at Gitchen and later at the University of Prague.

It was at Prague that Rieger first joined the National movement. He became a member of a small society known as the "Awakeners of the Nation," founded with the idea of encouraging the study of Czech literature.

Then came the revolution of 1848, and Bohemia took its share in the movement for freedom. A deputation was sent to Vienna to petition the Emperor to recognize Bohemia as a State, to abolish the corvée, or forced labor, of the peasants, and to grant the liberty of public meeting and of the press. Rieger played the principal rôle in this delegation. The result of his efforts was the according to Bohemia the constitution it so ardently desired. The existence of Bohemia as a kingdom was recognized, the equality of the German and Czech languages was admitted, and, finally, a promise was given that a parliament should meet in Prague. Though the Imperial promises have not all been fulfilled, they have, none the less, never been withdrawn.

Rieger continued to take a leading part in the National movement, and his authority was unchallenged until the Young Czech party came into existence. They were more impatient for success than the more moderate party led by Rieger. The result was a split in the National movement, which had one disastrous effect. It led the Bohemian nobility, which had formed the connecting link between Prague and the Hofburg, to abandon a movement which they regarded henceforth as a revolutionary one.

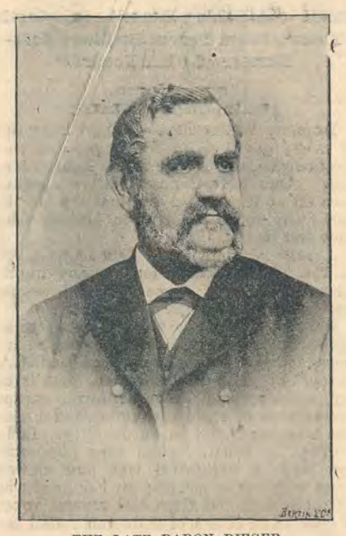

THE LATE BARON RIEGER.

COURT AND SOCIETY. HORSE SHOW, RACQUETS, LAWN TENNIS

LONDON.

Many People Out Driving and Walking, Taking Advantage of the Bright Weather.

PARK NOW LOOKING WELL.

Park-Lane Side of Hyde Park Occupied by Stream of Luxuriously-Dressed Children.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Thursday.—Once again yesterday we had a fine dry day with plenty of sunshine in the afternoon, and, of course, any number of people were out driving and walking.

In Hyde Park there seemed more people than I have seen for some time, though there were not many smart carriages or automobiles. The park is certainly looking very nice now as long as the weather is dry. The crocuses are coming up and make a very good show round Hyde Park Corner, and up the flower walk by Park lane.

Numbers of children were out yesterday and I was struck with the extravagant way in which many of them were dressed. One little mite, a pretty girl of three or four, was wearing a turquoise blue satin coat with a large cape on it, trimmed with ermine and frills of blue chiffon. With this she wore an enormous poke bonnet of the same material trimmed with chiffon.

Another little girl in a perambulator had on an ivory velvet pelisse trimmed with beautiful silk embroidery, and a large white straw hat trimmed with one long white feather going the whole way round the brim of the hat, which was tied under her chin with a large white silk bow.

Over-Dressed Children.

Little boys, too, are wearing quite as extravagant garments, and on a bright, sunny day like yesterday, at an early hour in the afternoon, the Park Lane side of the park is a continued stream of nurses with their charges either on foot or in their little carriages, all beautifully and even luxuriously dressed.

Among the few people I recognized during the day were Lady Londonderry, driving in her big barouche, with a smart pair of horses; Lady Cynthia Graham, in a brougham automobile, with her little boy, and wearing a big cloak with bright red collar and some nice furs.

Lady Brassey was out driving, and in Park lane I saw Lady Hillingdon in a brougham. Lady Edward Churchill was with Miss Beryl Churchill. Lord Vivian, Count Badeni and Sir H. Trotter were also to be seen about in Bond street.

About midday the King was driving in a single brougham, but few people seemed to recognize him. In the afternoon he went to the Agricultural Hall to the Horse Show, but, of course, this is not a place where one encounters many smart people.

To-morrow there is to be a sale of work at the Royal School of Art Needlework, and although Princess Christian has not yet returned from abroad, there is sure to be a good number of people present. In the evening Lord and Lady Brassey have a big party at their beautiful house in Park lane.

Cora Lady Strafford.

Many people will have heard with regret of the accident to Cora Lady Strafford, which happened on board ship on her way out to India for the Durbar. It appears that she slipped on deck and hurt herself rather severely, so much so that immediately on her return to town an operation was found necessary, and this took place on Sunday last.

The patient is, however, now going on well, but will not be able to be moved for a week or so yet. This accident is all the more to be regretted as Lady Strafford only within the last two or three months really recovered from a bad knee, which she had been suffering from for so long.

The Duke of Northumberland returned to town to-day from Alnwick Castle, and will be followed in a few days by the duchess and the rest of the family, when they will go to their fine house in Grosvenor gardens for the season. They will, of course, spend some time too at Sion House, but will be for the greater part of the season at Grosvenor gardens.

There is to be a short memorial service to-day, at St. Margaret's, Westminster, for the late Lord Edward Manners, about the same time as the funeral will take place at Belvoir, and a great number of friends, who are unable to go down to the latter, will attend the service at St. Margaret's.

I hear that the shooting place Lord and Lady Newborough have taken is one of the loveliest to be seen in Wales. It was formerly the home of the brother of the late earl.

DUBLIN SOCIETY.

Small "A.D.C.'s Dance" in Castle Throne-Room Proves Brilliant Fore-Runner of "Bal Poudré."

[SPECIAL TO THE HERALD.]

DUBLIN, Wednesday.—Dublin is as full as ever; gaiety is at its height and this despite the fact that it is the Lenten season. One entertainment after another goes on at the Castle and matters are far and away more cheerful in Dublin than they are in London.

A very pleasant little dance was given in the Throne Room on Tuesday night, when only about three hundred people were invited—perhaps not so many.

Everybody was very smart, and some beautiful jewels were to be seen on all sides; it was what is known as an "A.D.C.'s dance," or plain-clothes dance, that is to say, nobody appeared in uniform, except two officers of the Northumberland Fusiliers who happened to be on duty. Lady Dudley, as usual, looked very handsome and wore a delightful lace and chiffon dress with silver motifs; on her head was a superb diamond tiara and several ropes of pearls and chains of diamonds round her neck.

A very large house party is stopping with their Excellencies this week, including: Prince Francis of Teck, Lady Chesterfield and Miss Wilson, Lady Buchan and her two younger daughters, Lady Huntingdon Lady De Grey with Lady Juliet Lowther, Lady Annesley and Lady Mabel Annesley, Lady Mabel Crichton, Lady Lurgan and Lady Castlerosse. Among these guests none looked handsomer than Lady De Grey, who was in white satin, with a silver Medicis collar and any amount of jewels. Lady Kilmorey looked splendid in pale water-green satin. Lady Chesterfield's dress was decidedly striking, made of pale pink and blue shot silk; her pretty sister, one of the prettiest girls present, was all in white, with little wreaths of silver flowers round the edge of the skirt and a sort of silver snake twisted in the bodice.

Among Other Beauties.

Lady Huntingdon was in palest maize; Lady Lurgan was in pale yellow chiffon pailletted with gold; Lady Annesley in white louisine trimmed with silver grapes; Lady Clonbrock, who was all in black, had some very large diamonds in her tiara; Lady Buchan also looked very nice; her elder daughter, Lady Evelyn Erskine, who was wearing soft white, was with Mr. Walter Guinness, her fiancé.

Lord and Lady Drogheda were also present with Lady Beatrice Moore; Lord Plunket with his sister-in-law, Lady Hermione Blackwood; Mrs. Gore and her sisters, Lady Rachael Saunderson, Colonel Fowler, Colonel Neville Chamberlain, Sir John and Lady Maxwell, the latter one of the very few American women present.

Last night the long-talked-of "bal poudré" took place and was most successful. There were no less than six different quadrilles, in which all the beautiful women now in Dublin took part, their partners being officers of the various regiments forming the garrison. I hope to refer to this very brilliant function to-morrow night.

Invitations are being sent out for the State-concert, when Mr. Kelly Cole, the clever young American singer, will be one of the great attractions. On Friday night there is to be a big dance in St. Patrick's Hall, and on Saturday the party breaks up.

FASHIONABLE INTELLIGENCE.

Society News from This Morning's London Papers Sent Over the "Herald's" Wire.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Thursday.—The following item of society news appears in the "Daily Telegraph" this morning:—

Princess Christian, with her daughter, Princess Victoria, and Princess Henry of Battenberg, attended by Miss Bulteel and Major Cecil Wray, return this evening to London from Paris.

From To-day's "Daily Mail."

The remains of the late Lord Edward Manners, second son of the Duke of Rutland, whose death took place last week at Cannes, arrived at Belvoir Castle last evening from London. By desire of the deceased the body was cremated prior to its removal to Belvoir, and the casket containing the remains was placed in the private chapel.

MR. J. H. SHORTHOUSE DEAD.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Thursday.—Mr. John Henry Shorthouse, the author of "Jonn Inglesant," died last night at his home in Wellington road, Edgbaston, from heart disease (says the "Daily Mail").

The death of the famous novelist was not unexpected, as he had been in ill-health for about two years. Mr. Shorthouse, who was sixty-eight years of age, leaves a widow, but no children.

GLOVES AND PERFUMES.

Every really stylish Parisian woman is extremely exacting in choosing gloves and perfumes. The fashionable firm at present is Henry, à la Pensée, 5 faubourg Saint-Honoré (corner of rue Royale), which is just now offering a whole series of washable gloves and new perfumes, penetrating yet discreet, in powders or sachets, or in the form of extracts for the toilet. Catalogues on application.—*(Communicated).*

MILITARY RACQUETS.

Chatham Engineers Beat Rifle Brigade —Durham Light Infantry Defeat Coldstream Guards.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Thursday.—Play in the Grand Military Racquets Championship Competition Doubles was continued at Prince's Club, Knightsbridge, yesterday. It was of an exceptionally high standard indeed, and the displays given have never been excelled in any previous years.

The Chatham Engineers beat the Rifle Brigade after a stiff battle, but all the seven games had to be played before the Durham Light Infantry conquered the 2nd Coldstreams.

The results in the semi-final rounds were:—

The Chatham School of Military Engineering (Captains S. H. Sheppard and H. O. Lathbury) beat the 2nd Battalion of the Rifle Brigade (Captains S. E. Holland and P. R. Creed) by 4 games to 2, with a grand sequence of ten. Captain Holland ran out in the first game, but the second had to be set to 3 before the Engineers were successful. Captain Creed made a nice run of seven in the third game, but lost, while in the fourth Captain Sheppard, with 8, was mainly responsible for the victory. The fifth game the Brigade men annexed, but in the sixth were cleverly outplayed.

The 1st Battalion of the Durham Light Infantry (Lieutenants K. J. W. Leather and J. W. Jeffreys) beat the 2nd Battalion of the Coldstream Guards (Captain H. W. Studd and Lieutenant R. Whitebread) by 4 games to 3. In the opening game Lieutenant Jeffreys was responsible for a fine sequence of ten aces, while in the second Lieutenant Whitebread ran up a grand dozen. In the third Lieutenant Leather made 9, but in the fifth Lieutenant Whitebread once more did well, putting on a run of 9 and Captain Studd, playing well in the sixth, made it three games all. But after an exciting struggle in the seventh, the Coldstreams were just beaten.

The winners of the final will be called upon to play the holders, the 2nd Battalion of the Highland Light Infantry (Lieutenants Balfour Bryant and Bramwell Davis) on Monday next.

BOXING CHAMPIONSHIPS.

Last night's programme of the "Vélo's" boxing tournament at the Salle Wagram was still more interesting than those already concluded. The Mainguet-Leclerc bout for the professors' championship was the main event of the evening. M. Mainguet was the winner, his opponent retiring in the second round on account of a sore hand.

In English boxing, Sanz defeated Houlié, and Rumsey defeated Caillois.—Petit Parisien.

STANDARD ATHLETIC CLUB.

The last ladies' concert of the season will be held at the Restaurant Dehouve, avenue de la Grande-Armée, to-morrow (Friday) evening. Tickets, which must be obtained beforehand, can be had from members of the committee.

The Sister of the Sitter—Oh, yes, it's a good likeness, but you know Frances always DID *take well.* (And the artist happens to be even more than ordinarily sensitive.)—Life.

HORSE SHOW.

King Edward VII, Accompanied by Prince Christian, Inspects Hackneys at Agricultural Hall.

A HOSTILE DEMONSTRATION.

Caused by Judges Awarding Premier Honors to Bashful Kate Over Queen of the South.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Thursday.—Many thousands of people were present yesterday at the Agricultural Hall when the King, who was accompanied by Prince Christian, visited the Hackney Horse Show.

The King was received by Sir Gilbert Greenall, the president-elect of the Hackney Horse Society; General Sir Henry Ewart, Mr. F. Wrench and Mr. H. W. Gilbey, representing his father, Sir Walter Gilbey.

On His Majesty's appearing in the Royal box there was a great waving of hats and a general cheer went up from the assembled spectators.

The winning stallions and mares were paraded, after which the single-harness class came into the ring, followed by some of the pairs.

The judging in connection with the awarding of the championship prizes was keenly followed by the large company present. The judges gave the premier honors among the mares to Mr. A. De Mancha's Bashful Kate over Mr. Livesey's five-year-old Queen of the South. No sooner had the decision been made known than a demonstration was indulged in by the onlookers, who crowded the stands, galleries and the space round the ring.

A Storm of Hooting.

Such a scene has probably not before been seen or heard in the Agricultural Hall. There was, the "Pall Mall Gazette" says, a perfect storm of booing and hooting. It seemed as though everybody was against the judges. Yet the judges were probably perfectly justified in coming to the conclusion they did, because Bashful Kate is almost certain to develop into a finer mare than the Queen of the South now is.

Unfortunately the young mare, upset no doubt by the noise going on, made a very poor show as she was trotted round the ring before retiring to her stall. On the other hand, Queen of the South was seen to great advantage, and her attendant, encouraged by the applause of the spectators, took care to give her an extra turn or two, despite the protests of the stewards.

The Stallions.

In the three younger stallion classes, Administrator, the three-year-old son of Garton Duke of Connaught and Lady Salisbury, was deemed the best, Danegelt Royal being reserved. Among the older stallions Garton Sirdar easily carried off the palm. The battle for the championship was thus resolved into a contest between the three-year-old Administrator, belonging to Mr. Charles F. Galbraith, who, it was soon evident, was the favorite with the crowd, and Garton Sirdar. The former was victorious, and was loudly cheered as he trotted round the ring, carrying the coveted rosette.

The King subsequently handed the cups to the owners of the winners.

ENGLISH RACING.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Thursday.—The Portsmouth Park Steeplechases were concluded yesterday. The winners were:—

The Selling Hurdle Race, Saltatrix, Piggott, 7 to 2; the Hambleton Steeplechase, The General, Flannery, 5 to 1; the Wymmering National Hunt Flat Race, Patrick's Ball, Mr. H. Nugent, 6 to 4 on; the Portsmouth Park Hurdle Race, Prince Leo, P. Woodland, 4 to 1; the Three-Mile Steeplechase, Masonic Jewel, S. Woodland, 6 to 1; the South-Western Steeplechase, Claudia, Brady, 10 to 1.

The latest London betting is as follows:

THE LINCOLN HANDICAP.

5 to 1 Sceptre	20 to 1 Rayleigh
20 to 1 Selkirk	20 to 1 Over Norton

THE LIVERPOOL GRAND NATIONAL.

100 to 8 Mathew	20 to 1 Perdicus
100 to 7 Ambush II.	25 to 1 Marpessa
100 to 6 Deer Slayer	100 to 3 Inquisitor
18 to 1 Kilmallog	40 to 1 Hearwood
	40 to 1 Fairland.

TROTTING AT VINCENNES.

A trotting meeting was decided on the Vincennes racecourse yesterday, the winners being: Prix Bayard, Urgèle (Paris-Mutuels, 10fr., 1,327fr.; 5fr., 500fr. 50c.); Prix de la Marne, Vintimille (10fr., 85fr.; 5fr., 34fr.); Prix Beaugé, Verge d'Or (10fr., 64fr. 50c.; 5fr., 31fr. 50c.); Prix Polka, Viscaria (10fr., 27fr.; 5fr., 13fr.); Prix Reynolds, Vert Galant (10fr., 42fr. 50c.; 5fr., 19fr.); Prix de Fontenay, Vent d'Ouest (10fr., 62fr.; 5fr., 39fr.).—Paris-Sport.

THE NEW FASHIONS.

Mme. Pingrin, ex-forewoman of Rouff and Paquin, 39 rue Laffitte, is selling off winter models at reduced prices.

(Communicated.)

AMERICA.

"Bal Poudré" Given by Mrs. Henry Flagler at Whitehall, the Family Home at Palm Beach.

A SUMPTUOUS SOCIAL AFFAIR.

Minuet Danced at Ten o'Clock by Fourteen Young Women, Who Wear Colonial Costumes.

[BY COMMERCIAL CABLE TO THE HERALD.]

PALM BEACH (FLA.), Wednesday.—The "bal poudré" given last night by Mrs. Henry M. Flagler was one of the most sumptuous social affairs ever attempted south of Washington.

Whitehall, the home of the Flaglers here, is one of the most beautiful houses in the South and is filled with tapestries, paintings, marbles and carvings.

There were special floral decorations indoors, and the rose garden, rose arbor and shrubbery were illuminated with hundreds of miniature electric lights in colored globes.

The minuet was danced at ten o'clock by fourteen young women in Colonial costumes. Miss Juliana Cutting, of New York, and Mrs. F. Fremont Smith, of Bar Harbor, led the dance.

The Duke of Manchester took Mrs. Flagler into supper, and Mr. Flagler escorted the Duchess of Manchester.

The cotillon began at twelve o'clock, Mr. Edward Gray, of Boston, leading, and dancing the first figure with Mrs. Flagler.

SOCIETY IN WASHINGTON.

French Ambassador and Mme. Jusserand Given Dinner by Counsellor of Embassy.

[BY COMMERCIAL CABLE TO THE HERALD.]

WASHINGTON, Wednesday.—The French Ambassador and Mme. Jusserand were given a dinner by the Counsellor of the Embassy and Mme. de Margerie. Invited to meet them were the Italian Ambassador and Signora Mayor des Planches and the Netherlands Minister, Baron Gevers.

MISS WOOD ENGAGED.

Sister of Mrs. Alexander Crawford Chenoweth to Marry Signor Ernesto de Gresto, of Rome.

[BY COMMERCIAL CABLE TO THE HERALD.]

NEW YORK, Wednesday.—Formal announcement is made by Mrs. Alexander Crawford Chenoweth, of this city, of the engagement of her sister, Miss Alice Mills Wood, to Signor Ernesto De Gresto, of Rome.

Miss Wood is a daughter of the late Fernando Wood, who was mayor of New York from 1854 to 1861. Since her father's death, in 1881, she has made her home in Paris.

PROMINENT PERSONS DEAD.

Colonel Michael C. Murphy, Former Police Commissioner — Richard Apjohn, H. E. Pierrepont, Jr.

[BY COMMERCIAL CABLE TO THE HERALD.]

NEW YORK, Wednesday.—Colonel Michael C. Murphy, former police commissioner, died to-day, aged sixty-two. The

THE LATE MICHAEL C. MURPHY.

immediate cause of his death was heart disease, but he had been partially an invalid for fifteen years.

M. Richard Michael Apjohn, architect, died to-day of heart disease, aged seventy-five.

Mr. Henry Evelyn Pierrepont, Jr., of a wealthy Brooklyn family, died to-day of grip, aged thirty.

Colonel Rives.

Announcement is made of the death, on Friday, February 27, of Colonel Alfred Landon Rives, only surviving son of the late William C. Rives, former Senator from Virginia and twice Minister to France.

Colonel Rives was educated in France and was a graduate of the Ecole des Ponts et Chaussées. During the Civil War he gained distinction as an officer of engineers in the Confederate army, and afterwards was engaged in the construction and management of various railways, including the Panama road.

At the time of his death, Colonel Rives was at the family seat, Castle Hill, one of the most beautiful old places in Virginia.

He leaves a widow, who was Miss McMurdo, of Richmond, and three daughters, Princess Troubetzkoy, Mrs. Allen Potts and Miss Landon Rives.

TATTERSALL AND CHERI SALES.

More than Eighty Horses to Be Sold by the Former To-day—Inroads of the Auto.

There was a good attendance at the Tattersall Français yesterday to inspect the eighty odd horses which will be offered at auction at half-past two o'clock this afternoon.

Among these are many stylish animals, some of the best being sent to the hammer by two well-known dealers for reasons hereafter stated.

M. Chaniot, on account of the lease of his establishment in the rue d'Artois having run out, is selling eight, which are in stails I to P. All are good models, but those which pleased me most were I, a handsome bay-brown six year old, 1m. 66 cm., who can be ridden or driven, has high action and is in full work; K and L, a very smart pair of blacks, five and six-year-olds respectively, 1m. 63cm., move beautifully together and can be driven singly; P, a very pretty bay cob, seven years, 1m. 57cm., just the thing for a youth to ride, and who has been driven by a girl. He is showy and quiet. All the eight are warranted.

M. Lamiche is giving up business here and is going to the United States. He offers seven, all of which are recommendable. The best lots, in my opinion, are Q, a bay-brown mare, six years, 1m. 60cm., ride or drive, a high-stepper and a hard worker; S, a really beautiful gray, seven years, 1m. 59cm., who took special prizes at Madison Square Garden in 1901 and 1902, and who was sold after the last-named show for $1,000 and was imported by his present owner. He is a first-class hack, a good jumper, and is fast under the saddle or in harness; V is a capital bay brougham mare, six years, 1m. 64cm., who goes well under the saddle and has trotted the kilomètre under two minutes. These seven are also warranted.

Among the miscellaneous in the special stable which are worthy of note are the following:—

N, a bay six-year-old, 1m. 64cm., imported from England by Marquis de Juigné, his present owner, by whom he has been hunted in the western departments and who describes him as a big jumper.

General de Fénelon is selling Limerick (D), an excellent bay-brown hunter or charger, nine years, 1m. 64cm., who has been only tried in harness. Warranted.

From M. Cunnington's stable at Chantilly comes a nice-looking roan (E), ten years, 1m. 62cm., who has served as a trainer's hack and has been hunted all the season. He is not confirmed to harness, but is warranted sound.

Messrs. Lazard, the dealers, are selling a pair of high-stepping Irish-bred cobs, Négro (G), a black, and Trilby (H), a bay. They are six and seven years old respectively, measure 1m. 57cm., can be ridden or driven, and look exceedingly well when driven together. Warranted.

A fair chestnut general utility is Letter X, belonging to M. Nino-Deprêt. She can be ridden or driven, stands 1m. 60cm., is seven years old and is fearless. Warranted.

The last lot which attracted my attention was Comte de Madre's handsome dark chestnut mare, who stands in Stall Xbis. She showed out remarkably well and is described by her owner, who is a first-class judge of horseflesh, to be a perfect hack, hunter or carriage horse, possessing the three gaits and being warranted sound and fearless. Indeed, she was one of the best horses which I saw at the "view."

In the jobmaster, or cheap, class there is a number of decent animals, and the auction gives promise of being a good one.

Poor Day at Chéri's.

The fact is no longer to be denied that the automobile is playing havoc with the horse trade in Paris, and that the anti-equine wave will sooner or later srtike England, and thence react upon Austria and Germany.

At Chéri's auction mart many excellent horses were offered, but the bidding was slack in the extreme—so slack, indeed, that Prince Alphonse de Chimay, seeing how things were going, went up to the rostrum and requested the auctioneer not to offer his bay pair, Tallien and Trompeur but to hold their entries for a later date.

Comte de Béarn let his "pony" team face the hammer but bought in the three, Coquette, Silhouette and Maïti, his price for the last two named being 4,000fr., and only 2,300fr. being bid. He let the thoroughbred Ristouri, who is well-known with the Pau hunt, go to a dealer for 1,750fr.

All of M. Barraine's horses were also bought in, and the animals which were sold were of the common jobmaster class, realizing from 300fr. to 700fr.

Among those present were: Prince Troubetzkoy, Comte de Béarn, Comte de Launay, Vicomte d'Allis, Baron de Saint-Priest, MM. de Salverte, de La Ferrière, de Bosquet, Combet de Masquart, and most of the leading dealers in the capital.

NAPLES.

Beautiful Weather and a Congenial Temperature Prove Attractions for the Tourists.

DUCA DI SALVE ENTERTAINS.

Gives a Pleasant Breakfast for Count and Countess Sabasky—Other Fashionable Events.

NAPLES, Sunday.—The remarkable series of fine days and the exceptionally high temperature characterizing the present season has resulted in an ever-increasing influx of visitors. In the streets, especially those in the neighborhood of the Chiaja and the Rione Amedeo, are to be seen groups of tourists in summer clothing and the inevitable Panama.

The pretty Sannazaro Theatre is crowded every evening by those anxious to see Signor Novelli in his different interpretations.

Among those I noticed there last night were: Principessa di Fondi, with Marchesa di Genzano; Marchesa Roberto Imperiali and Baronessa Corsi de Sangro, Duchessa d'Avena, Signora Anatra, Marchesa and Signorina Filiasi, Contessa Piscicelli, Duchessa d'Anversa, Marchesa Acquaviva, Baronessa Zezza, Baronessa Mancusi, Contessa Tomacelli, Duchessa di Gallo and Signorine Mastrilli, Signora Tittoni and Contessa Gaetani.

The twelfth meeting of the Paper Hunt Club, though favored by a beautiful day, was not largely attended. There were the usual number of officers from local regiments present and a small number of civilian sportsmen to follow M. Meuricoffre, the Master. There were quite a number of society people present, though, to witness the start.

At the Meet.

Among them I saw: Marchesa Rusconi, the Countess of Cottenham, Lady Mary Pepys, Contessa di Loreto, Mrs. Harrison, Barone Angeloni, Mr. A. Lambton, Signor Capozzi and Mr. Alan Lethbridge.

In his charming villa of Vomero, the Duca di Salve gave a breakfast the day before yesterday for Count and Countess Sabasky. The other guests were: Marchese and Marchesa di Bugnano, with their daughter, Donna Isa Capece Minutolo, Signorina Capece Galeota, Duca di Sant' Angelo, and Conte Carlo Dentice.

Another breakfast was given yesterday at Bertolini's Hotel by the Principe and Principessa di Candriano. Their guests were: Duca and Duchessa d'Ascoli, Principe and Principessa di Monteroduni, Duca and Duchessa Riario Sforza, Barone and Baronessa Barracco Doria, Conte Oldofredi, Signor G. Pignone, Conte di Castelnuovo, Signor Granafei.

Donna Maria Lecca, whose health has much improved since her arrival at the Bertolini, had a number of friends yesterday to tea. Among them were: Marchesa di Campolattaro, Principessa di Viggiano, Duchessa di Civitella, Baronessa de Riseis and Signorine Lina de Riseis.

For Automobiles.

After the initiative of other cities, Naples is soon to have its automobile "garage," the number of automobiles being steadily increasing. At the laying of the corner-stone of the "garage" last Thursday, I noticed: Baronessa Corsi de Sangro, Principessa di Fondi, Principessa Pignatelli Strongoli, Marchesa R. Imperiali and a number of founders of the Neapolitan Automobile Club.

With the beginning of Lent, Principessa Pignatelli Monteleone has commenced her series of tennis parties, which are so popular with smart society during the spring.

In the course of the week, M. Coquelin ainé will give, at the Mercadante Theatre, two performances only—"Cyrano de Bergerac" and "Tartufe."

Don Camillo Ruspoli arrived from Rome on Saturday in his recently purchased Mors. In spite of the bad condition of the roads he made the 310 kilomètres in seven hours and a half.

Departures.

Mme. de Baumont has left for Florence after a long visit here.

Count and Countess Sabasky are leaving in the course of the present week for Paris, whence they proceed to Carlsbad.

MM. Pierre and Jean de Breuil and the Comte de Tracy left for Paris to-day.

Since yesterday Vesuvius has again been showing a certain activity, limiting itself for the moment, however, to light and intermittent jets of flame and smoke. I wished to have the opinion of experts on the greater or less probability of an eruption, but it is superfluous to say that I received only vague answers, indicating that no one can swear just what a volcano will do.

Among recent arrivals here I may cite: Conte and Contessa Fabbricotti, General Winspeare, Mrs. Rendell and her son, Mr. George Rendell; Mr. Oscar Heeren and Marchese Giovanelli-Imperiali.

ANNOUNCEMENTS. | ANNOUNCEMENTS.

Visitors to the Riviera Should Send for

NORMAN & STACEY'S

CATALOGUE.

By means of this interesting Booklet they can choose their

FURNITURE,

either to Refurnish entirely or merely to smarten the house before returning to England.

UNDER ROYAL PATRONAGE.

NORMAN & STACEY, LD., Artistic House Furnishers.
Tottenham Court Road, London, W.

TERRITET
LE GRAND HOTEL
et Hôtel des Alpes.
The Social Rendezvous of the Lac Leman-Riviera.
L. A. BOSSI, Manager.

SITUATIONS WANTED—FEMALES.

FEMME DE CHAMBRE, 25 ANS, FAISANT COSTumes, lingerie, recom. par maîtres, demande place. Ecrire E. T., 4 rue du Cirque.

FEMME DE CHAMBRE, SACHANT TRES BIEN couture, demande place; bonnes références; voyagerait. M. T., 83 rue de la Tour.

FEMME DE CHAMBRE, 32 ANS, AU COURANT du service, sachant très bien couture, lingerie; bonnes références verbales. A. P., 102 bd. Courcelles.

FEMME DE CHAMBRE, FAISANT COSTUMES ET lingerie, demande place pour 2 personnes ou dame seule; 28 a., Française. M. D., 25 r. des Saints-Pères.

FEMME DE CHAMBRE, ALLEM., CONN. ANGL., franç., cost., coiff., dem. sit. sérieuse; 5 ans excell. références. B. K., 31 rue de l'Ombre.

FEMME DE CHAMBRE, SER., 28 ANS, DESIRE place maison bourgeoise. E. L., 61 avenue d'Antin.

FEMME DE CHAMBRE DESIRE PLACE. SERV. de table, ménage, un peu cuisine; réfs. M. M., 100 rue de Longchamps.

FEMME DE CHAMBRE, TRES CAPABLE, COUture, coiffure, emb.; exc. réfs. Ecrire G. C., Herald.

FEMME DE CHAMBRE, 25 ANS, BIEN AU COURant du service, demande place; références. L. L., 1 rue des Nonnains d'Hyères.

FEMME DE CHAMBRE, COUTURIERE, 25 ANS, demande place. Adresse M. F., 6 rue de Sfax.

FEMME DE CHAMBRE, FRANCAISE, 30 ANS, encore en place, cout., ling., hab. à voyager, s'occuperait d'enfants; bonnes réfs. H. M., Château de La Jonchère, Rueil, Seine-et-Oise.

FEMME DE CHAMBRE, PLUSIEURS ANNEES M. maison, recommandée, connaissant bien couture, coiffure, service soigné, désire place Paris; voyagerait l'été. R. B., 102 avenue des Ternes.

FEMME DE CH., SUISSESSE, 26 A., CONN. COUture, lingerie, demande place avec valet de chambre; bonnes réfs. Ecrire A. H., Herald.

FILLE DE CUISINE, 22 ANS, AU COURANT DU service, recommandée par maîtres, quitte cause de décès, désire place. Ecrire M. R., 79 rue du Mont-Dore.

FEMME DE CHAMBRE, ALLEMANDE, 38 ANS, demande place pour enfants ou personne malade; voyagerait. F. H., 6 rue Jouffroy-Marie.

FEMME DE CH., FAIS. MEN., DES. PLACE dans famille étrangère. G. G., 17 rue de Chazelles.

FEMME DE CHAMBRE, CONN. BIEN COUT.; B. réfs. P. D., 34 avenue du Trocadéro.

FEMME DE CHAMBRE, 21 ANS, CONNAISSANT la couture, l'anglais et la musique, voy., surtout en Angleterre, demande place. E. Germain, 26 rue Diaz, Billancourt (Seine).

FEMME DE CH., 38 ANS, CONN. COUPE; bonnes réfs.; 50fr. A. D., 8 rue Claude Pouillet.

FEMME DE CH., 26 ANS, SACHANT COUT., voy.; bonnes réfs. B. F., 12 rue Louis David.

FEMME DE CHAMBRE, 25 ANS, DEMANDE place pour voyager. Ecrire V. F., 29 rue Poncelet.

FEMME DE CHAMBRE, 29 ANS, CONN. COUT. et service de table, demande place chez dame seule. L. G., 6 rue Arsène Houssaye.

FEMME DE CHAMBRE, 27 ANS, FAIS. COST.; 5 ans dern. place. P. C., 4 rue des Beaux-Arts.

FEMME DE CHAMBRE, 27 ANS, CONN. BIEN cout. et service, irait à l'étranger; bonnes réfs. R. D., 70 boulevard de Courcelles.

FEMME DE CH., 27 ANS, CONN. SERV., 8 ANS même maison; irait à l'étranger. M. B., 70 boulevard de Courcelles.

F. DE CH., 29 ANS, F. COST. DE VILLE ET d'int., b. réfs., dés. place. A. P., 102 bd. Haussmann.

FEMME DE CHAMBRE, SACHANT FAIRE CUIsine et tenir intérieur, 35 ans, 17 ans même maître, désire place. Pour réfs. et renseignements, écrire Mme. Bouilheu, 22 rue de Navarin.

FEMME DE CHAMBRE, 28 ANS, 6 ANS MEME fam., dés. pl. Ecrire aux init. L. B., 4 bd. Flandrin.

FEMME DE CHAMBRE, 23 ANS, CONN. COUT., serv. table; bonnes réfs. Julia, 1 rue Delaroche.

FEMME DE CH., 30 ANS, DEMANDE PLACE OU extra. L. B., 70 rue de Longchamps.

FEMME DE CHAMBRE, GRANDE, 29 ANS, SAchant ménage, service, couture, demande place. E. C., 10 rue Lauriston.

FEMME DE CH., ALLEM., 27 A., SACH. COIFF., coudre, dem. place. M., 106 boulevard Haussmann.

JEUNE FEMME DE CHAMBRE, CONN. COUT., demande place pour l'étranger, Amérique de préférence. N. V., 7 place Malesherbes.

JEUNE FILLE, 24 ANS, GRANDE, CONNAISS. couture, sachant coiffer, voyagerait, demande place. S'adresser A. Y., 11 rue Gœthe.

JEUNE FILLE, 16 ANS, 3 ANS MEME PLACE, DEsire place petite ou seconde femme de chambre. A. L., 13 rue Copernic.

JEUNE FILLE, SERIEUSE, DEM. PLACE BONNE d'enfants. L. R., 13 rue des Pyramides.

JEUNE FILLE DESIRE PLACE FEMME DE chambre; sachant faire robes; bonnes références. Ecrire E. B., 15 avenue de Tourville.

JEUNE FILLE, 24 ANS, SACHANT COUDRE, service de table, désire place femme de chambre; voyag.; bonnes réfs. Ecrire J. D., 27 rue Labruyère.

JEUNE FILLE, SER., DEMANDE PLACE CHEZ étrangers comme femme de chambre, sachant bien coudre; âge 24 ans; de préf. avec enfants. E. H., Hotel du Maroc, 57 rue de Seine.

JEUNE FILLE, 21 ANS, SER., CHERCHE PLACE femme de chambre ou bonne d'enfants, pour voyager, sachant allemand et français. A. S., 188 rue Saint-Honoré (Hotel des Etrangers),

JEUNE FILLE, 23 ANS, ARRIVANT DE PROVince, désire place femme de chambre. A. S., 32 rue des Belles-Feuilles.

JEUNE FILLE, 22 ANS, BONNES REFS., DESIRE place fille de cuisine.
Ecrire A. T., 63 avenue Kléber.

JEUNE HOLLANDAISE, PARLANT PLUSIEURS langues, désire pl. p. gouvern. enfants; bonnes références. Ecr. A. Hermens, 6 rue de Fourcroy.

JEUNE SUEDOISE, MASSEUSE, DIPLOMEE, DEsire emploi en famille ou institut. Réponse R. K., Herald.

JEUNE SUISSESSE, SACHANT L'ALLEMAND, le français, l'anglais et le piano, cherche place de gouvernante. L. N., Herald.

LADY, 30, FINE DRESSMAKING, HAIRDR., 10 years abroad, would like position as lady's maid. M. Freylinger, chez M. Pelot, 139 rue St.-Dominique.

LUXEMBOURGEOISE, 23 ANS, CHERCHE PLACE femme de chambre, connaissant bien son service; bonnes réfs. S'adresser E. R., 39 Fg. St.-Honoré.

MERE ET FILLE DEMANDENT PLACE CUISInière et femme de chambre; bonnes réfs. verbales. Q. D., 9 rue Freycinet.

NORTH GERMAN WOMAN, GOVERNESS-HOUSEkeeper, 32, Cath., French, Engl., elem. piano, 12 and 3 y. same fam., exc. cert., seeks situation for April 1. Mlle. Willmann, Neuves-Maisons (M.-et-M.).

PERSONNE, 50 ANS, DEMANDE PLACE POUR soigner personne âgée malade ou infirme; bonnes références. S'adr. M. T., 114 r. St.-Denis, Courbevoie.

PREM. FEMME DE CHAMBRE OU GOUV., ALL., parl. très bien anglais, faisant robes, coiffure, service de table; b. réfs. B. B., 25 rue Descombes.

PETITE CUISINIERE DEMANDE PLACE; gages 45fr. à 50fr. M. B., 1 rue de Berri.

PREM. FEMME DE CH., SER., TR. CAP., 6 A réfs., dem. place. A. M., 28 rue La Trémoille.

SECONDE FEMME DE CHAMBRE, 24 ANS, DEmande même place; s'occuperait des enfants; voyagerait. G. H., 27 rue Dussoubs.

SWISS GOVERNESS, RECOMM. BY HON. MRS. W——, French, German, Italian, English, music, seeks engagement. H. H. 33, Herald.

TRES BONNE CUIS.-PATISS., 30, RECOMM. PAR maîtres. L. M., 26 rue des Belles-Feuilles.

TRES BONNE CUISINIERE, 30 ANS, VEUVE, 3 et 7 ans réfs., connaissant entremets, glaces; ferait un peu mén.; irait à l'étr. J. L., 32 rue Brey.

TRES BONNE F. DE CH., ALLEM., PARLE français, avec excell. cert. de plus. années à Paris; b. tenue et trav. bien. M., 42 rue Galilée.

TRES BONNE CUISINIERE, 33 ANS, RECOMmandée par maîtres, demande place bonne maison. A. B., 52 rue de Châteaudun.

TRES BONNE CUISINIERE, FRANCAISE, 5 ET 7 ans mêmes maisons, désire place avec ou sans valet; bonnes références. Ecr. R. Y., 23 rue de la Terrasse.

UNE BONNE CUISINIERE DEMANDE PLACE ou extra dans une famille anglaise ou américaine; b. références; pâtisserie et glaces. A. L., 13 rue de l'Arc de Triomphe.

TRES BONNE CUISINIERE, ALLEM., 28 ANS, parl. angl.; b. réfs. M. N., 13 rue d'Armaillé.

TRES BONNE CUISINIERE, EXC. REFS., DEM. place ou extra. E. B., 49 rue de Chaillot.

UNE JEUNE DAME, NORVEGIENNE, AIMANT beaucoup les enfants, voudrait bien avoir un poste dans une famille aimable, pour être utile dans la maison; peut montrer les meilleures recommandations. A. Engelstad, 55 rue Laugier.

VEUVE, ALSACIENNE, DESIRE PLACE CHEZ 1 ou 2 personnes, ou enfant. Ecrire Mme. Feyhl, 7 rue de l'Annonciation, Passy-Paris.

VEUVE, AUTRICHIENNE, 35 ANS, CHERCHE SItuation d'institutrice ou de lectrice. Adr. T. K., Caledonian House, 27 rue de Chazelles.

YOUNG FRENCH LADY, 22 YEARS, WANTS situation as lady's maid or children's maid; speaks English. A. P., 19 rue d'Aumale, Paris.

YOUNG LADY SEEKS SITUATION IN BUSIness; good exper.; fluent French and English. Write P. D. 13, Herald.

YOUNG NORWEGIAN LADY, SPEAKING ENGlish, seeks immediate situation in English or American family in Paris as lady's help; domesticated, musical; kind to children.
Write L. T., Herald.

HELP WANTED—FEMALES.

DEMANDE POUR JEUNE FILLE, 19 ANS, DLLE. compagnie, 30 ans environ, caractère gai, excellente musicienne, parl. angl. Ecrire D. P., Herald.

WANTED, AT ONCE, INFANT'S NURSE; MUST speak English, have excellent character, be good sailor and willing to go to America. Apply, 12 to 2, or after 8 p.m., Hotel Byron, 22 rue Laffitte.

WANTED IMMEDIATELY.
Young English Barmaid; must have good appearance. Salary 50fr. per month. Fare paid from Paris to Nice. Send photo. Ferraud, Victoria Bar, Nice.

WANTED, WOMAN, FOR KITCHEN WORK. Apply, morning, Medova Tea Rooms, 3 r. de l'Echelle.

SITUATIONS WANTED—MALES.

NOTICE.
Our clerks have instructions to write the text of "Situations Wanted" advertisements whenever they are requested to do so.
Every day the HERALD will publish "Situations Wanted" advertisements at the rate of 25c. a line.

AVIS.
Les employés du journal sont tenus de rédiger les annonces de "Demandes d'Emploi" pour toute personne qui en manifestera le désir.
Tous les jours le HERALD publiera les annonces "Demandes d'Emploi" au prix de 25c. la ligne.

AS BUTLER AND VALET, BY THOROUGHLY experienced, well-trained servant, Swiss, 43, speaking fluently French and German; best personal réfs. R. J., 27 rue Duret.

AS VALET, BY THOR. EXPERIENCED; EXCEL. réfs.; disengaged. G. T. H., 23 Oxford Gardens, Gunnersbury, London, W.

AUTOMOBILE MACHINIST, HIGHLY RECOMmended, speaks English, seeks situation. R. L. C., 6 rue de Surène.

A YOUNG ENGLISHMAN, TRAV., TH. KNOWL. Fr. and Ger., des. sit. sec.; h. refs. C. W., Herald.

BELGIAN, BUTLER-VALET, SERVED ENGLAND, speaks French, Engl., age 37, single, réfs., regular or extra; disengaged. C. Duyver, 78 rue de Lévis.

BON VALET-CUISINIER DESIRE PLACE CHEZ monsieur seul; voyag. A. T., 37 rue de Chaillot.

CHEF DE CUISINE DE MAISON BOURG. DES. place Paris ou étranger; bonnes réfs.; fait extra. Cicco, 70 rue de Lévis.

CHEF DE CUISINE, 34 ANS, BON PATISSIERglacier, demande place; bonnes réfs. G. L., 37 rue de Chaillot.

CHEF DE CUISINE, PAT., GLAC., CAPABLE; exc. réfs. S. J., 52 rue de Bourgogne.

CHEF CUISINE, PATISS.-GLAC., CAP., EXCELL réfs., dem. place. Brisard, 30 rue des Martyrs.

CHEF DE CUISINE, CAPABLE, SORTANT d'une forte maison bourgeoise, recommandé par maîtres, célibataire, 30 ans, désire place ou extra, France ou étranger. J. H., 51 rue Miromesnil.

COACHMAN, 37 YEARS, SPEAKING ENG. AND Fr., good refs., seeks sit. in Paris or the prov., riding and driv. horses. Add. Jeynes, 18 r. Lauriston.

CUISINIER-PATISS., 28 ANS, DEM. PLACE MAison bourg.; bonnes réfs. Albert, 28 rue Lecourbe.

CUISINIER, 30 ANS, DEMANDE PLACE PARIS ou étranger; bonnes réfs. E. G., 15bis rue Amélie.

CUISINIER, FRANCAIS, 35 ANS, PARLANT ITAlien, demande place pour l'étranger; bonnes références. Ecrire C. R., 33 rue de Clichy, Paris.

CUISINIER-VALET DEMANDE PLACE; BONS renseignements. L. L., 22 rue Lavoisier.

CUISINIER-PATISSIER-GLACIER, 34 ANS, DES. pl. mais. bourg.; b. réfs. J. H., 2 rue du Dôme.

EXP. OFFICE MAN, SPEAKING FR. AND ENG. fluently, desires position. O. K., Herald.

FRANCAIS, PERE DE FAMILLE, 15 ANS COMPtable journal quotidien Sydney (Australie), désire emploi maison commerce ou administration journal. S'adresser A. V., 5 rue Lemercier.

GOOD VALET-BUTLER, CAPABLE, JUST LEAVing large house, 6 years in last place; highly recommended by masters, seeks sit. G. S., 9 rue Bayen.

JEUNE HOMME, 18 ANS, 1m. 78cm., ARRIVANT de la campagne, muni de bonnes réfs., demande place valet de pied.
E. G., 7 rue Valadon, 7me.

JEUNE HOMME, 17 ANS, 1m. 65cm., VENANT DE province, demande place groom ou palefrenier. C. Guillerand, 39 boulevard de Strasbourg.

JEUNE HOMME, ARRIVANT D'ITALIE, UN PEU au courant de la langue française, représentant très bien, taille 1m. 77cm., demande place de valet de pied ou valet de chambre; bonnes références.
François, 55 rue de Villeneuve,
à Alfortville (Seine).

JEUNE HOMME, 23 ANS, TRES DOUX, PRESENtant bien et de bonne famille, connaissant à fond le service de valet de chambre, cherche place chez un monsieur seul ou chez des messieurs seuls; bonnes références: lui écrire. C. François, Hotel d'Anjou, 27 rue Saint-Roch, Paris.

JEUNE HOMME, 17 ANS, DEMANDE PLACE VAlet de pied; 2 ans même maison. C. D., 22 r. Brey.

JEUNE HOMME, SUISSE, PARLANT FRANCAIS, 17 ans, désire entrer dans famille pour partir en Ang. ou Amér. Jinsburger, 4bis r. Neuve-Popincourt.

JEUNE HOMME, 23 ANS, REVENU DU SERV. dernièrement, 4 ans de même maison, désire place de valet de chambre; possède de bons renseignements; voyagerait au besoin. Ecrire à M. Emile Martin, 53 rue de Châteaudun.

JEUNE HOMME, NEGRE, 21 ANS, DEM. PLACE valet de ch.; réfs. S'adr. ou écr. P. B., 19 av. Opéra.

JEUNE MENAGE, FRANCAIS, DESIRE PLACE pour l'étranger, valet de chambre-m. d'hôtel et f. de chambre, à l'occasion ferait cuisine; bonnes réfs. L. M., 259 boulevard Pereire.

JEUNE SUISSE, 21 ANS, PARLANT ANGLAIS ET bien recommandé par famille anglaise, comme courrier-valet, pour voyager, demande place du même genre. R., 5 rue de Surène.

MAITRE D'HOTEL-VALET DE CH., 35 ANS, DEmande place; bonnes réfs. C., 12 rue Saint-Anne.

MAITRE D'HOTEL-VALET DE CHAMBRE DEM. place dans famille ou monsieur seul. Cordier, 47 rue Cambon.

MAITRE D'HOTEL, 35 ANS, DEM. PLACE; TRES bonnes réfs. A. B., 70 rue La Boétie.

MEN., 30 ET 27 ANS, LONG. REFS., VAL. DE ch., f. de ch., cout. Barrault, 155 rue Championnet.

MENAGE, VALET ET FEMME DE CHAMBRE, connaissant très bien service, la femme très bonne couturière, et ayant bien l'habitude des enfants, 6 et 3 ans mêmes maisons; parle franç. et allemand, dés. place; b. réfs. Ecr. K. S., 44 rue François 1er.

MENAGE DESIRE PLACE CONCIERGE OU COcher et femme de chambre, conn. serv. de table, couture et lingerie; bonnes références; Paris ou province. B. C. Rigault, 38 rue de Provence, Paris.

MENAGE, 34 et 31 ANS, VALET-MAIT. D'HOT. ET cuisinière; bonnes références; 5 ans même maison. Ecrire F. O., 29 avenue de l'Opéra.

MENAGE, MAITRE D'HOTEL ET FEM. DE CH., 37 et 32 ans. Jean, 89 avenue Henri Martin.

MENAGE, 36 ANS, CUISINIERE ET VALET DE chambre-m. d'hôtel, très bonnes réfs., désire place. Ecrire F. R., 52 avenue Victor Hugo.

MENAGE, 32 ET 35 ANS, VALET DE CHAMBREmaître d'hôtel et femme de chambre, faisant cost., bonnes réfs., dem. place. Ecr. M. B., 12 r. Ste.-Anne.

MENAGE, SANS ENFANTS, VALET DE CHAMbre, bonne cuisinière, demande place, Paris ou campagne. R. C., 45 rue Laborde.

MEN., CUIS. ET CUISINIERE, DEM. PL. ENS.; 6 et 16 ans mêmes places. Pernod, 22 rue Brey.

MENAGE, 32 ANS, PARL. ANGL., ARRIVANT DE province, cuisinière, valet-maître d'hôtel, argent., sachant très bien presser vêtem., dés. place Paris; voy.; b. réfs. 6 ans. A. R., 27 r. N.-D. des Champs.

SEEKS ENGAGEMENT, FRENCHMAN, SINGLE, age 34, willing to travel, exp. nursing, massage; excellent refs. F. S., 48 rue de Passy.

TRES BON CUISINIER-PATISSIER ET GLAC., 43 ans, 15 et 3 ans réfs. prem. maisons de Paris. Ecrire Antoine, 5 rue Troyon.

VALET-CUISINIER DEMANDE PLACE; SOIGNErait malade; bonnes réfs. Richard, 6 rue Lebouteux.

VALET DE CHAMBRE, 43 ANS, SACHANT faire cuisine, désire entrer chez monsieur seul; voyag.; 12 ans de réfs.; recomm. par maîtres; encore en place. L. M., 1 Rond-Point Bugeaud, Paris.

VALET DE CH.-MAITRE D'HOTEL, BELGE, 30 ans, demande place; bonnes réfs. Ecrire C. M., 44 avenue d'Iéna, Paris.

VALET DE CH., 32 A., CEL., SER., OONN. B. serv., b. réfs., dés. place ou extra. F. E., 7 rue Belloy.

VALET DE CHAMBRE-MAITRE D'HOTEL, 38 A., très bonnes références, demande place ou extra. D. B., 7 avenue du Trocadéro.

VALET DE CHAMBRE, BONNE TENUE, DEM. place ch. mon. seul. C. C., 26 rue Fabert.

VALET DE CHAMBRE, REPRESENTANT BIEN, 7 ans même maison, réfs. verbales, demande place; fait un peu cuisine. Roussel, 53 av. Montaigne.

VALET DE CHAMBRE, 26 ANS, DEMANDE PL. pour Paris ou voyager; conn. bien service; bonnes références. Ecrire P. H. L., 22 r. St.-Sébastien, Paris.

VALET DE CHAMBRE, CELIBATAIRE, 33 ANS, désire place; 10 ans même maison; voyagerait; bonnes références verbales. A. P., 9 rue Freycinet.

VALET DE CHAMBRE-MAITRE D'HOTEL, 29 A., tr. bonnes réfs., dem. place; sait le français et l'allemand; voyagerait. Th. W., 121 boulev. Haussmann.

ADVERTISEMENTS. | ADVERTISEMENTS.

ROBERTS & CO.'S
SANATIVE FLUID
REND LA PEAU DOUCE ET SATINÉE
BAUME EFFICACE et DOUÉ DE PROPRIÉTÉS MERVEILLEUSES.

SANATIVE FLUID
A harmless Vegetable Balsamic preparation, possessed of marvellous qualities as a "TONIC" for the SKIN, and unequalled for ROUGHNESS, CHAPPED HANDS, TAN, FRECKLES, and BLEMISHES, produced either by the WIND, COLD, or SUN.
A single application affords relief, and a regular use produces a SATIN-LIKE TEXTURE and COMPLEXION.

ROBERTS & Co,
PHARMACIENS to the KING & QUEEN of ENGLAND
The BRITISH, AMERICAN
RUSSIAN, AUSTRIAN, SPANISH, ITALIAN
EMBASSIES, &c.
PARIS — LONDON
5, RUE DE LA PAIX, 5 — 76, NEW BOND STREET, 76

PRICE 4 fr. Franco 5 fr.

BEAULIEU-SUR-MER. HOTEL METROPOLE and RESTAURANT, with spacious terrace fronting the sea. Large garden. Charles Ferrand, proprietor, also of the Restaurant of the Grand Cercle, at Aix-les-Bains

CANNES PRINCE DE GALLES RIVIERA PALACE Service régulier AUTOMOBILE pour GOLF CLUB. MME. DE LA BLANCHETAIS.

MONTE CARLO. Gd. HOTEL DE LONDRES Finest position, just facing the Casino, gardens and sea. Completely transformed, with all modern comforts. NEW RESTAURANT. F. KAISER, Manager.

NICE. ENGLISH AND AMERICAN TAILOR F. MAC-GOWAN SPECIALTY OF LADIES' COSTUMES. 19 AVENUE DE LA GARE.

FLORENCE Position Unrivalled. THE SAVOY HOTEL. FIRST-CLASS FAMILY HOTEL. The only house built in 1892 for a Hotel. Quiet, open, healthy situation in fashionable locality, near the Galleries. Telegraph and Post Office. Every modern comfort and improvements. Moderate tariff. CHIOSTRI & CHIARI.

SITUATIONS WANTED—MALES.

VALET DE CHAMBRE, 25 ANS. DEM. PLACE; voyagerait. J. T., 2 rue du Cirque.

VALET DE CHAM.-MAIT. D'HOT., 28 A., t. 1m. 76cm., conn. bien serv. table, dem. place; voyag.; bonnes réfs. verb. A. G. Lair, 42 Fbg. St.-Honoré.

VALET DE CHAMBRE-MAITRE D'HOTEL, 33 ans, connaissant bien service; bonnes références verbales. F. P., 102 boulevard de Courcelles.

VALET DE CHAMBRE OU PIED, 1m. 68cm., 18 ans, n'ayant servi que 7 mois dernière place, débutant. L. J., 8 rue Matignon.

VALET DE CHAMBRE, 19 ANS, DEMANDE place avec maître d'hôtel; b. réfs. Laneury, 102 r. Richelieu

VALET DE CHAM., 27 A., EX-ORD. REFS. verb., dem. place, étranger préf. M. P., 30 r. Lepelletier.

VALET DE CH.-MAITRE D'HOTEL DEMANDE place; 5 et 7 ans m. m. P. B., 22 rue Royale.

VALET DE CHAMBRE, 32 ANS, CELIB., DEM. place pour voyager; rec. par maîtres; conn. bien service. D. F., 26 rue Barbet de Jouy.

VALET DE CHAMBRE-MAITRE D'HOTEL DEM. place ou extra; 5 et 3 ans mêmes maisons; bonnes réfs. Pierre T., 51 avenue de l'Alma.

VALET DE CHAMBRE OU DE PIED, 25 ANS, demande place; bonnes réfs. Ecrire A. G., 146 avenue Malakoff.

VALET DE CHAMBRE-MAITRE D'HOTEL, 27 A., 1m. 73cm., parlant français, allemand, demande pl. stable, Paris ou étr. F. W., 99 rue de Courcelles.

VALET DE CHAMBRE, 39 ANS, CELIB., PARL. français, anglais et allemand, habitué à voyager, bon marin; 14 et 2 ans mêmes places. Ecrire Flammant, 33 rue de Tocqueville.

VALET DE CH., FRANC., 36 ANS, DEM. PL., Paris, extra ou voy. L. M., 2 rue Bassano.

VALET DE PIED, 25 ANS, 1m. 83cm., CELIB., Luxemb., c. b. serv., b. r., d. pl. H. W., 9 r. Chaillot.

VAL. DE PIED, 19 A., 1m. 70cm., CONN. SERV., dem. place. A. Baudoin, 73 rue Saint-Dominique.

VAL.-M. D'HOTEL, 35 A., CEL., ACTIF, B. réfs., rec. par maîtres, dem. pl. C. B., 24 rue Chaillot.

VALET-MAITRE D'HOTEL, 34 ANS, DERN. REFS. 8 ans, dem. pl. Piolain, 100 rue de Courcelles.

VALET-MAITRE D'HOTEL, 29 ANS, 5 ANS REFS., demande place. L., 72 rue Jouffroy.

VALET-M. D'HOTEL, 31 ANS, EXCELL. REFS., demande place. Ecrire A. J., 29 rue de Lubeck.

VALET-MAITRE D'HOTEL, 32 ANS, 1m. 75cm., dem. place ou extra; rec. par maîtres; 5 ans m. maison. Désiré, 7 rue Gustave Courbet.

VALET-MAITRE D'HOTEL, 32 A., DEM. PLACE, Paris, province, étranger; exc. réfs.; 2 et 3 ans mêmes maisons. E. D., 66 rue du Cherche-Midi.

VALET, 21, EXPER., WELL TRAV., EXC. REFS.; Amer. gentleman pref. Anderson, Herald.

VERY GOOD ENGLISH FOOTMAN, RECOMmended by employers, seeks situation. J. U., 9 avenue de Villiers.

HELP WANTED—MALES.

WANTED, A YOUNG BOY, SPEAKING ENGLISH and French and presented by his parents. Berg, 14 rue des Pyramides.

HOUSE AGENTS.

F. ARTHUR,
378 RUE SAINT-HONORÉ (cor. rue Cambon)
House and Estate Agent. Lists & information gratis.

TO LET.

A.—AT THE LADY GUIDE ASSOCIATION, 24 RUE de Richelieu, apartments, pensions, private families.

VILLE DE PARIS.
A LOUER, 2 MAISONS d'habitat. avec PARC dans le
BOIS DE BOULOGNE.
ROUTE du CHAMP D'ENTRAINEMENT, No. 4 et 10. S'adresser à l'Hôtel-de-Ville (Bureau du Domaine),

A LOUER, 10 RUE DU CIRQUE, APPARTEMENT de garçon, 3 pièces; céderait très joli mobilier, complètement neuf, très bon compte.

EVERYTHING YOU WANT! at DONALD DOWNIE'S
AMERICAN EXCHANGE, 1, r. Scribe
APARTMENTS, TRAVEL, THEATRES, ETC.

PARIS (SUIT AMERICANS OR OTHERS SEEKing first-class suite).—Furnished, £60 per month (minimum one year). Unfurnished £220 per year. Charming flat (first floor). Newly and elegantly fitted and furnished throughout regardless of expense. Double drawing room, large dining-room, four bed rooms, bath room, kitchen, &c., first floor, with views of entrance-gate to the Bois (four extra servants' bed rooms). Owner leaving France, will sacrifice as above, with or without furniture. Sole London Agents, Heron and Heron, 125 Victoria street, Westminster, S.W.

FOR SALE.

English Restaurant and Bar for Sale.
OWING TO THE DEATH OF THE PROPRIETOR, the Restaurant and Bar at No. 4 rue Scribe, are for sale by the executors. For details apply to the Restaurant, or to Frank E. Hyde, 32 avenue de l'Opéra.

TWO MAGNIFICENT PICTURES BY THE CELEbrat. paint. Boudin, for sale on ac. of dep. On view any day, 2-5 p.m. Mme. Fabroni, 30 r. Pierre-Guérin, Aut.

SALES BY AUCTION.

M. J. R. G.'s COLLECTION.
MODERN PICTURES.
Baron, Berchère, Checa, Detti, Dupray, Frère, Koekoek, Lobrichon, Ommeganck, Palizzi, Richet, Toulmouche, Trouillebert, Verboekhoven, etc.
A FEW ANCIENT PICTURES.
Sale Hotel Drouot, Room 6, March 7. On view Mar. 6. Me. P. CHEVALLIER, Auct., 10 rue Gge.-Batelière. M. J. FERAL, Expert, 54 Faubourg Montmartre.

BOARD AND RESIDENCE.

A.—4 RUE MARBEUF, CHAMPS-ELYSEES.—Miss Castri's family boarding house. Bath. Lift. Heater

A.—ENGLISH LADY rec. boarders; comf. rooms; mod. t. Mrs. Francis, 3 rue Robert-Estienne (r. Marbeuf)

A.—CHAMPS-ELYSEES, 4 R. BOCCADOR, cor. av Montaigne. Mme. Belot-Carol, prof. dipl. Acad. Large sunny rooms. Lift, heat., bath. Fr., Germ., mus. lessons

A.—CHAMPS-ELYSEES, 3 r. La Trémoille, fam. boarding house. Lift, bath, heater. Mod. tms. Mme. MILLOT

A.—PRIV. FR. FAM. COMF. APART., LIFT, bath, rec. 2 or 3 board.; Fr. less. Mme. Génie, 6 r. Marbeuf.

A.—TROCADERO.—SELECT FRENCH FAMILY, exc. table, cheerful rooms, bath. French lessons; mod. t. Mmes. Delasalle, 35 rue Vineuse. Highly rec.

A.—TROCADERO. FR. FAM. REC. BOARD.; pretty villa; bath; gard.; heat. Fr. less. High refs. 7 r. Scheffer

A FAMILY HOME 6 SQUARE DE L'OPERA Best and most Central Electric light. Telephone 231.42. MME. D'HONT

A LADY OF TITLE AND HIGH SOCIAL STANDing has a large and commodious flat, with every modern comfort, and would gladly take into her home two or three paying guests; refs. given and exchanged. Address A. 5, Herald.

A NEW PENSION rue de la Pompe (av. du Bois). 155 furn. by Maple. B. sit. Lift. Bath. El. Exc. cuis. 1st cl. h

ARC DE TRIOMPHE.—20 AVENUE CARNOT, 1st class house, rooms and apartments with board.

AV. BOIS 20 r. Chalgrin, 1st fl., good Fr. family. Board from 6fr. Rooms 2fr. Heater

AVENUE FRIEDLAND, 2.—SPL. SIT., HIGHLY respectable. Bath. Electr. light. Exc. table. Tel. 532.75.

"Avenue" PRIVATE APARTMENTS rue de la Pompe (av. Bois) 157 With or without board. High references. Lift. Elec. light. Exc. cuis. Teleph. 664.83.

FAMILY HOME near Bois de Boulogne & Etoile. Exc. cook., bath r., 6fr. to 10fr. p. day. French conver. Best refs. MAUGER, 100 RUE DE LONGCHAMPS.

FAMILY HOUSE, 76 Bd. St.-Michel
New install. Detached Villa. Garden. Highly recomm.

FRENCH LADY REC. PAYING GUESTS; MODERN comf. Lift. Electr. Mlle. de Verez, 15 quai de Passy.

IN A DISTING. FAMILY (VAST FLAT IN CENTRE of Paris) board is offered to young foreign girls. Lessons in French conversation. Family life among society people. Address G. V., Herald.

Mme. ARMAND widow of a Fr. diplomatist, Am. home, salon, billiard room, bath, elec. 79 r. Miromesnil

Mme. DOUVET, 188bis BOULEV. PEREIRE, REceives a few paying guests. French less. Bath room.

MME. GANE 177 rue de Courcelles, receives a limited number of paying guests. PRIVATE COMFORTABLE HOME; excellent cooking; mod. pr. Gard. Teleph. El. light. Furnace.

PENSION FAMILLE, 2 RUE BOUQUET DE Longchamps. Métro, salon, piano, bains, 6 et 7fr.

PENSION GUILLIER, 21 RUE VALETTE (Panthéon), près la Sorbonne, depuis 5fr.50c. par jour.

PENSION KUNTZ, GOOD TABLE, FINE LOCAtion, from 5fr. 12 bd. Montparnasse, 6 square Croisic.

PENSION WILLIAMS 38 AV. DE WAGRAM, CHAMPS-Elys., sal., comf., exc. table, wine incl. Lift, bath, heat. Terms moder.

TRES BONNE PENSION DE FAMILLE; EXCELL. cuisine; prix mod. 14 rue du Helder (Opéra).

Villa Pension François Ier, 9 Place François Ier (Chps.-El.). Nicely furnished rooms with or without board. Heater, bath, electric light. Terms 8fr. and up. Jung, propr.

VILLA VIOLETTE. FAMILY PENSION South. Large garden. Modern improvem. 22 rue Raynouard, Passy.

FRENCH MEDICAL HOME,
58 RUE DE DOUAI, SQUARE VINTIMILLE.
Telephone 132.84.
WITH OR WITHOUT BOARD.

BOARD AND LODGING WANTED.

GENTILHOMME, ANGLAIS, QUI VA PASSER une année à Paris par raison d'étude, désire trouver une famille aristocratique du grand monde, ayant beaucoup de relations, chez qui il pourrait avoir de pension. La famille doit très bien vivre et habiter un joli quartier de Paris. Il cherche seulement recevoir des réponses de familles qui se trouve dans le livre "Tout Paris." Les plus hautes références. Répondez en confiance à V. R., Box 115, Willing's, 125 Strand, London.

WANTED.

JE CHERCHE COMMANDITAIRE POUR COMmerce honnête, en pleine prospérité. Ecr. Th., Bur. 57

ALGERIA.

ALGIERS Mustapha Supérieur, GRAND HOTEL CONTINENTAL. First class. Full south. Splendid view. Only one with lift; large garden. Perfect sanitation. Apply for tariff

ALGIERS. GRAND HOTEL DE L'OASIS. 1st class. Boulev. de la République.

ALGIERS. HOTEL KIRSCH. MUSTAPHA SUPERIEUR First class in every respect. Prop.: J. KIRSCH.

MUSTAPHA PALACE.
LATE SPLENDID HOTEL. ALGIERS
New Direction. 1st class hotel. Panorama grandiose.

FRANCE.

AIX-LES-BAINS INTERNATIONAL PALACE HOTEL. First class. Open all year round.

AIX LES-BAINS. SPLENDIDE HOTEL

ARCACHON. GRAND HOTEL Exceptional location. Great comfort, although very mod. prices. Telephone. Lift.

Biarritz HOTEL D'ANGLETERRE. 1st cl. throughout. Full south. Facing the sea. Largest gard. M. CAMPAGNE, proprietor.

BIARRITZ HOTEL CONTINENTAL Every mod. comf. Peyta, prop.

BIARRITZ. HOTEL VICTORIA. 150 rooms. South and sea. Near British Club and golf. Lift. Electric light. Tennis. J. Fourneau, prop.

CAEN. HOTEL D'ANGLETERRE

CHATEAU (Ain). Parc féérique 50h. Clos. Eaux superbes. Perote, Bourg (Ain).

GRAND CHOIX PROPRIÉTÉS Genevais, Dauphiné, Bourgogne, Nivernais, Lyonnais. Perote, Bourg (Ain)

LYONS. GRAND NOUVEL HOTEL

LYONS. FAMILY HOUSE, 8 BOULEVARD DU NORD, 8 Baths. Garden. Modern comfort. Exc. table. Recomm.

MARSEILLES.
GD HOTEL DU LOUVRE ET DE LA PAIX
"The Best." Full South.
Proprietor: L. ECHENARD-NEUSCHWANDER.

MARSEILLE. Grand Hotel. Lift, electric light, central heating.

SPAULDING & CO.
36 AVENUE DE L'OPÉRA, PARIS.
DIAMONDS, EMERALDS, RUBIES, SAPPHIRES, PEARLS AND OTHER PRECIOUS STONES.
Artistic productions in JEWELRY, WATCHES, SILVERWARE for toilet and table, etc.
JACKSON BOULEVARD & STATE STREET
CHICAGO.

DRY GOODS.

THE AMERICAN SHOE STORE
14 AV. DE L'OPERA.
PARIS.
HANAN'S SHOES.

MISCELLANEOUS.

BLANCHISSERIE SUEDOISE
71 RUE DE SILLY, BOULOGNE-s-SEINE.
No injurious substances; guaranteed first class work.

FURNITURE. 30 p.c. saved by buying bedrooms, dining rooms, furn., etc., of all prices and styles, L. SCHMITT, maker, 27 rue Titon, Paris. Tel. :924.05.

SECOND-HAND ENGLISH BOOKS BOUGHT. —Boyveau, Cherillet, 22 rue de la Banque (Bourse). Tel. 153.13.

STEINWAY PIANOS. Hire. Exchange.
1 RUE BLANCHE. Teleph. 226.52.

LOUIS VUITTON'S TRUNKS
Remain the Best.
Paris : 1, Rue Scribe.
London: 149 New Bond St.

AUSTRIA-HUNGARY.

VIENNA. HOTEL BRISTOL. BEST SITUATION ON THE RINGSTRASSE. FAVORITE RESORT OF AMERICANS. FINEST FRENCH RESTAURANT. Grill room. Amer. Bar. During dinner and 5 o'clock tea, concert.

VIENNA.—FIRST CLASS PENSION. GARNISONGASSE, 3. L. Hutzelmann, from Fischer.

VIENNA.—HOTEL "METROPOLE." First class throughout. Specially patronized by Americans. 300 rooms. From 4 kronen. NO EXTRA charge for electric light or attendance. LIFT.

PENSION "MONOPOLE," VIENNA. Miss Spiess, IX. Garelligasse, 3, 1st floor (Universtr.).1st cl.

BELGIUM.

BRUSSELS.— 33 RUE MERCELIS, First class Family Hotel.

BRUSSELS. WILTCHER'S HOTEL.

GERMANY.

BERLIN. HOTEL CENTRAL
LARGEST HOTEL IN GERMANY.
500 ROOMS. HOTEL DE LUXE.
Opposite Central Station. Friedrichstrasse.

BERLIN. THE REICHSHOF.

BERLIN W. Pension Tscheuschner, Kurfurstenstrasse, 112. OWN HOUSE.

DRESDEN—HOTEL BELLEVUE.

DRESDEN. The Continental
New. First class. Opposite Station.

DRESDEN.—The Savoy, High class family hotel. Private suites with baths.

FRANKFORT.O.M. IMPERIAL HOTEL.
AM OPERN PLATZ. Suites with priv. baths

SPAIN.

ALGECIRAS. HOTEL ANGLO-HISPANO One of the finest & most comfortable hotels in South Spain. NEWLY BUILT. 25min. to Gibraltar.

MADRID GD. HOTEL DE LA PAIX. Full south. "Puerta del Sol." High Amer. patr. Elec. l. Elev. Bath; courr.; ladies' 'manager

SHIPPING.

AMERICAN EXPRESS CO.
Transports "IN BOND" to inland ports of entry in UNITED STATES and to CANADA.
PARIS {11 rue Scribe, 47 r. d. Pet.-Ecuries} LONDON {3 Waterloo-pl., 84 Queen-st.,E.C}
HAVRE : 47 Quai d'Orléans. LIVERPOOL : 10 James st.
HAMBURG : 11 Schmiedestr. SOUTHAMPTON : 3 Canute road.
BREMEN : 6 Bahnhofstrasse.
GENOA : 15 Via San Lorenzo ANTWERP : 7 Q. van Dyck
NO BROKERAGE CHARGE AT NEW YORK

HOUSEHOLD REMOVALS
DIRECT FROM OR TO HOUSE, ANY PART OF EUROPE; TO OR FROM HOUSE, ANY PART OF U.S.
IN SPECIALLY CONSTRUCTED VANS.
PALL MALL DEPOSIT AND FORWARDING COMPANY, LTD.
Carlton Street, London, S.W.

STORAGE OF BAGGAGE.
TRAVELLERS wishing to forward baggage to Paris or London should hand it to PITT & SCOTT'S Agents as follows :—
Nice, 2 place Magenta. Cannes, 9 rue St. Nicolas
San Remo, 105 corso V. Emm. Monte Carlo, Smith's Bk.
Marseilles, 55 bd. des Dames Hyères, 10 av. A. Denis.
Genoa, 2 Piazza Santa Sabina Florence, 1 Borgognissanti
Rome, 20 via Condotti Naples, 7 Via Vittoria
BAGGAGE FORWARDED AT FIXED RATES by Cheapest Routes.
Tariffs & full lists of Agents free on application.
PITT & SCOTT,
47 rue Cambon, Paris, & 66 Shaftesbury av., London.

TO OCEAN TRAVELLERS.

THE NEW YORK HERALD
(EUROPEAN EDITION)
Contains all the latest AMERICAN, CONTINENTAL and TELEGRAPHIC NEWS.
Can be bought from SPECIAL AGENTS on board all incoming Transatlantic Steamships at
HAVRE, BOULOGNE-SUR-MER, QUEENSTOWN, SOUTHAMPTON, LIVERPOOL, etc., & P. AND O. STEAMERS AT PORT SAID.

GRAND HOTEL. PARIS.
Place de l'Opéra et Boulevard des Capucines.
The best situated and most importa nt in Paris. Entirely renewed. STEAM HEATING THROUGHOUT. One thousa nd bed and sitting-rooms. NUMEROUS APARTMENTS, WITH PRIVATE BATH-ROOMS. Special terms for prolonged stay. No extra charge for attendance, light or steam-heating.
Most careful attendance. Splendid reception rooms, celebrated dining-hall. Luncheon, 5fr., wine, etc., included. Dinner, 8fr., including wine. High-class cooking. Concert during the dinner.
RESTAURANT AND TABLE-D'HOTE OPEN TO NON-RESIDENTS.

TRY IT IN YOUR BATH.
SCRUBB'S CLOUDY FLUID AMMONIA
MARVELLOUS PREPARATION.
Refreshing as a Turkish Bath. Invaluable for all Toilet Purposes.
Splendid Cleansing Preparation for the Hair.
Removes Stains and Grease Spots from Clothing, Etc.
Restores the Colour to Carpets. Cleans Plate and Jewellery.
Allays the Irritation caused by Mosquito Bites.
Invigorating in Hot Climates.
For Sale by all Chemists.
SCRUBB & CO., Guildford Street, LONDON, S.E.

TO ADVERTISERS.
THE NEW YORK HERALD
(EUROPEAN EDITION)
Is taken by SPECIAL AGENTS on board all incoming Transatlantic Steamships at
HAVRE, BOULOGNE-SUR-MER, QUEENSTOWN, SOUTHAMPTON, LIVERPOOL, etc.

HAIRDRESSERS.

ANDRÉ AUTARD,
6 RUE DE CASTIGLIONE.
TELEPHONE 243.61.

SHAMPOOING . .	2fr.
ONDULATION . .	3fr.
MANICURE . .	3fr.
PEDICURE . . .	4fr.
FACIAL MASSAGE	5fr.

We specially recommend this house to all foreigners as the best in Paris and for the cheapest.

PARIS HOTEL REGINA PARIS
2 Place de Rivoli.
The newest and most Modern Paris Hotel, opened March 1, 1900, with best central location, splendid view over finest part of Tuileries Gardens. FULL SOUTH.
No Charge for Attendance, Electric Light, or Central Heating.
250 rooms and sitting-rooms, 50 rooms and suites connected with private bathrooms. Moderate tariff, Single rooms from 6fr., double rooms from 10fr.; Luncheon, 4fr.; Dinner, 6fr., served at small separate tables at any hour.
STEAM RADIATOR IN EVERY ROOM
Most Luxurious Large Public Reception Rooms. Concert Every Evening in the Lounge.
(Lieber's Code used.) Manager: L. TAUBER, Proprietor of the Hotel de Calais, Paris.

Cheapest and Best. SAMARITAINE. Dry Goods.
75 Rue de Rivoli, Rue du Pont Neuf and Rue de la Monnaie, Paris.
GENERAL SHOW AND GREAT SALE OF ALL THE NOVELTIES OF THE SEASON.
SHOWROOM, 99 Regent Street, LONDON, W. Interpreters in all languages.

TYPEWRITING STENOGRAPHERS & TYPEWRITERS always availab. Copying of every descript. promptly executed. Private rooms for dictation Yost Typewriting Co., Ltd 35 boulevard des Italiens and Hotel Continental.

THERMES D'ACQUI (Italy). OPEN ALL THE YEAR.
MUD AND SULPHUROUS BATHS, DOUCHES, MASSAGE AND ELECTROTHERAPY. TREATMENT for RHEUMATISM, GOUT, ARTHRITISM, NEURALGIA, SCIATICA, etc., etc. First class hotel connected with the establishment. Write to Dr. A. TOSO, Directeur-Général des Thermes.

GENOA. HOTEL DE LA VILLE. First class, nearest to N.G. Lloyd's landing bridge and railw. station. Only hotel with view of sea & full south.
VENICE. HOTEL BRITANNIA. GRAND CANAL.
The only one with garden. New, considerably enlarged and constructed, perfectly fireproof. Admirable dining rooms holding 300 persons. Music during dinner time. Dancing weekly. Electric light and steam heating throughout. 3 lifts. CH. WALTHER, pr. Lately also of the Hotel Milan et Pension Anglaise
BOZEN (Tyrol). HOTEL VICTORIA First class. Facing the station. Every modern comfort. Electric light. Lift. Waltner and Osterle, props.

NORDRACH, BLACK FOREST- BADEN, GERMANY. Dr. Hettinger's Sanatorium for sufferers from Lung Diseases. Climate suitable for summer and winter. Protected position. Mild mountain climate. Splend. building in Renaissance style, every comfort, strictest hygienic requirements. Careful medical supervision to each case. Forty beds. Three doctors (one English). Illustrated prospectus from Nordrach or The Health Resorts Bureau, 27 Shoe Lane, London, E.C. Price weekly, £2 16s. to £4 inclusive.

Hotel de Calais
PARIS.
5 RUE DES CAPUCINES.
Corner of rue de la Paix.
MOST CENTRAL SITUATION.
ELECTRIC LIGHT THROUGHOUT.
AMERICAN LIFT—BATHS.
Single Rooms from 4fr. Double Rooms from 8fr.
NO CHARGE FOR SERVICE AND ELECTRIC LIGHT.
INCLUSIVE TERMS FROM 10fr.
Luncheon, 3fr.; Dinner, 4fr.; served at separate tables.

HOTEL DE LA GRANDE-BRETAGNE.
14 RUE CAUMARTIN:
Between the Madeleine, Opéra and Gare Saint-Lazare. Entirely renovated, steam heat throughout. Special terms for long stay. Lieber's code used. Telegraphic address: "Hogretagne." M. GROJA, Proprietor.

Hotel de Lille et d'Albion, PARIS, 223 RUE ST.-HONORE, NEAR PLACE VENDOME. LARGE HALL, ALL NEW IMPROVEMENTS. EVERY HOME COMFORTS.

HOTEL WESTMINSTER,
Place Vendôme. RUE DE LA PAIX. Place de l'Opéra.
RENOWNED FOR ITS GOOD CUISINE. LIFT. BATHROOMS.

OCEAN STEAMERS. OCEAN STEAMERS.

The NEW YORK HERALD (European Edition) can be bought on board all the Compagnie Générale Transatlantique steamships on arriving at Havre.

CIE TRANSATLANTIQUE French Line.
LA LORRAINE .....Mar. 7 LA SAVOIE .....Mar. 21 LA LORRAINE .....Apr. 4
LA CHAMPAGNE .....Mar. 14 LA BRETAGNE .....Mar. 28 LA CHAMPAGNE .....Apr. 11
A SPECIAL TRAIN FOR THE CONVENIENCE OF PASSENGERS and their luggage runs from PARIS direct to pier at HAVRE. APPLY for PASSAGE, 12 BOULEVARD DES CAPUCINES (GRAND HOTEL).

The NEW YORK HERALD (European Edition) can be bought on board all the Hamburg-American Line steamships on arriving at Cherbourg.

Hamburg-American Line

TWIN-SCREW EXPRESS SERVICE
For NEW YORK.

Sailing from Hamburg.	Southampton.	Cherb'g
Deutschland* ..... Mar. 26	Mar. 27	Mar. 27
Blucher ..... Apr. 16	Apr. 17	Apr. 17
Deutschland* ..... Apr. 23	Apr. 24	Apr. 24
Fuerst Bismarck .... Apr. 30	May 1	May 1
Auguste Victoria .... May 7	May 8	May 8

*New express steamer of 16,000 tons, 36,000 horse-power, 23 knots average speed.
A vestibuled "SPECIAL TRAIN," with dining car, leaves Paris, Saint-Lazare Station, at 9.20 a.m. on day of sailing, running direct to the pier at Cherbourg.

TWIN-SCREW EXPRESS AND MAIL SERVICE.
FROM ITALY TO NEW YORK.

	From Genoa.	Palermo.	Naples.
Palatia	Mar. 24	Mar. 29	Mar. 31
Auguste Victoria	Apr. 10	—	—
Phoenicia	Apr. 12	Apr. 15	Apr. 17
Palatia	May 16	May 19	May 21
Phoenicia	May 31	June 3	June 5

TWIN-SCREW MAIL SERVICE.
For NEW YORK.

Sailing from :	Hamburg.	Boulogne.	Plymouth
Pretoria	Mar. 7	Mar. 8	Mar. 9
Graf Waldersee	Mar. 14	Mar. 15	Mar. 16
Pennsylvania	Mar. 28	Mar. 29	Mar. 30
Patricia	Apr. 4	Apr. 5	Apr. 6
Pretoria	Apr. 18	Apr. 19	Apr. 20
Graf Waldersee	Apr. 25	Apr. 26	Apr. 27
Pennsylvania	May 9	May 10	May 11
Patricia	May 16	May 17	May 18

Steamers of 13,000 tons.
An express train leaves Gare du Nord at 8.40 a.m. on day of sailing, running direct to Boulogne pier in 3h. 20min.

RIVIERA EXPRESS SERVICE.
Monday, Wednesday, Friday, from Genoa, 9 a.m., Tuesday, Thursday, Saturday, from Nice, 9.10 a.m., via San Remo and Monte Carlo, S.S. COBRA.

APPLY TO
HAMBURG-AMERICAN LINE,
PARIS, 7 RUE SCRIBE. GENOA, 4 VIA ROMA.
EUGEN BAER, 2 Alpenstrasse, LUCERNE; C. H. TEXTOR, 14 Kaiserstrasse, FRANKFURT-M.; WILHELM TEXTOR, 10 Wilhelmstr. WIESBADEN; A EICHBORN, 23 Theatinerstrasse, MUNICH; SMITHS' BANK, MONTE CARLO.
F. H. NAUTH, 10 AVENUE FELIX FAURE, (Grand Hotel), NICE.

The NEW YORK HERALD (European Edition) can be bought on board all the Cunard Line steamships on arriving at Queenstown and Liverpool.

CUNARD LINE.

For NEW YORK.		For BOSTON.
IVERNIA .....Mar. 7	UMBRIA .....Mar. 28	AURANIA .....Apr. 14
ETRURIA .....Mar. 14	LUCANIA .....Apr. 4	CAMPANIA .....Apr. 18
CAMPANIA .....Mar. 21	ETRURIA .....Apr. 11	UMBRIA .....Apr. 25
		SAXONIA .....Mar. 24
		IVERNIA .....Apr. 7
		SAXONIA .....Apr. 21

Saloon fares from £13 and upwards from Liverpool, according to steamer. 2nd Cabin, £9 10s. and upw. from PARIS. BAGGAGE SENT ON BOARD UNOPENED AT FIXED RATES. Company's Offices, 2bis r. Scribe.

ITALIAN LINES
NAVIGAZIONE GENERALE ITALIANA and LA VELOCE. Regular Weekly Sailings from
GENOA—NAPLES TO NEW YORK

	From Genoa.	Naples.
S.S. NORD AMERICA		Mar. 4
S.S. LOMBARDIA	Mar. 9	Mar. 11
S.S. CITTA DI NAPOLI	Mar. 16	Mar. 18
S.S. SARDEGNA	Mar. 23	Mar. 25

New steamers, large Cabins and Dining Saloon, on Promenade Deck.
Navigazione Generale Italiana's and "LA VELOCE" Offices, Genoa, Naples, Rome, Palermo, Venice. In PARIS: Adolfo Levi-Bram, 8 PLACE DE L'OPERA.

The NEW YORK HERALD (European Edition) can be bought on board all the Red Star Line steamships on arriving at Flushing.

RED STAR LINE. ANTWERP to NEW YORK.
Particular attention is invited to the magnificent new fast 12,000-ton steamers performing this service:—
VADERLAND .....March 7 KENSINGTON .....March 14 SOUTHWARK .....March 21
Apply to Red Star Line, 22 Kammenstraat, ANTWERP; 85a Friedrichstrasse, BERLIN; 14 Karntnerring, VIENNA; 3 Cockspur street, LONDON; 8 Karlsthorr ondel, MUNICH; or N. MARTIN, 9 rue Scribe, Paris.

OCEAN STEAMERS. OCEAN STEAMERS.

The NEW YORK HERALD (European Edition) can be bought on board all the North German Lloyd steamships on arriving at Cherbourg, Southampton, Gibraltar, Genoa, Naples, Port Said, Colombo, etc.

Norddeutscher Lloyd
IMPERIAL GERMAN MAIL AND EXPRESS STEAMERS.

NEW YORK SERVICE.

Sailing from :	Bremen.	Southampton.	Cherb'g.
Grosser Kurfuerst ..	Mar. 7	Mar. 8	—
Kronprinz Wilhelm .	Mar. 10	Mar. 11	Mar. 11
Koenig Albert	Mar. 14	—	Mar. 15
Koenigin Luise	Mar. 21	—	Mar. 22
Kaiser Wilhelm d. G.	Mar. 24	Mar. 25	Mar. 25
Prinzess Irene	Mar. 28	Mar. 29	—
Barbarossa	Apr. 4	Apr. 5	—
Kronprinz Wilhelm ..	Apr. 7	Apr. 8	Apr. 8
Grosser Kurfuerst ..	Apr. 11	—	Apr. 12
Kaiser Wilhelm II*..	Apr. 14	Apr. 15	Apr. 15
Kronprinz Wilhelm ..	Apr. 28	Apr. 29	Apr. 29
Friedrich der Grosse..	May 2	—	May 3
Kaiser Wilhelm d. G.	May 5	May 6	May 6

*New express steamer of 20,000 tons, 40,000 horse-p.
A special vestibuled "Train de Luxe" leaves Saint-Lazare Station, Paris, at 9.20 a.m., conveying passengers to pier at Cherbourg.

ITALY TO NEW YORK.

	From Genoa.	Naples.	Gibraltar.
Trave	Mar. 19	Mar. 20	Mar. 23
Lahn	Apr. 2	Apr. 3	Apr. 6
Koenig Albert	Apr. 15	Apr. 17	—
Trave	Apr. 23	Apr. 24	Apr. 27
Prinzess Irene	Apr. 30	May 1	—
Hohenzollern	May 14	May 15	May 18

EGYPT—INDIA—CHINA—JAPAN—AUSTRALIA.

From	Southampton.	Genoa.	Naples.
Oldenburg	Mar. 2	Mar. 10	Mar. 11
Bayern	Mar. 10	Mar. 18	Mar. 19
Zieten**	Mar. 24	Apr. 1	Apr. 2
Karlsruhe	Mar. 30	Apr. 7	Apr. 8
Prinz Regt. Luitpold	Apr. 7	Apr. 15	Apr. 16
Roon**	Apr. 21	Apr. 29	Apr. 30
Stuttgart	Apr. 27	May 5	May 6
Preussen	May 5	May 13	May 14
Hamburg*	May 19	May 27	May 28

*Steamer of the Hamburg-American Line.
**New Imperial twin-screw mail steamers.

ROUND THE WORLD TICKETS.
CHERBOURG — LA PLATA.

Sailing from :	Southampton.	Cherbourg.	Coruna
Schleswig	Mar. 5	Mar. 5	Mar. 7
Wittekind	Apr. 2	Apr. 2	Apr. 4
Pfalz	Apr. 30	Apr. 30	May 2

BAGGAGE SENT ON BOARD AT FIXED RATES.

APPLY TO NORDDEUTSCHER LLOYD, 2 RUE SCRIBE, PARIS.
Address letters :North German Lloyd, 2 rue Scribe, Paris. Telegrams: "Nordlloyd, Paris."
NICE: Lloyd Office, 14 avenue Félix Faure. PARIS: Kane and Co., 19 rue Scribe.
GENOA: Leupold Brothers, 10 Piazza San Siro. LONDON: Keller, Wallis and Co., 14 Cockspur street.
STUTTGART: John Rominger, 35 Koenigstrasse. FRANKFURT: Chr. Emil Dershow, Kaiserstr. 14.
ZURICH: H. Meiss, Bahnhofstr., 53. FLORENCE: French, Lemon and Co., 2 and 4 via Tornabuoni.
OR THE NORDDEUTSCHER LLOYD CABIN OFFICES AT BERLIN: Unter den Linden, 5—6.
MUNICH: Promenadenpl. 19 (Hotel Bayerischer Hof). DRESDEN: Seestrasse, 1.
LEIPZIG: Georgiring 1 (Hotel Royal). VIENNA: Kaerntnerring, 9 (Grand Hotel).

The NEW YORK HERALD (European Edition) can be bought on board the Holland-America Line steamships on arriving at Boulogne.

Holland-America Line.
Paris-New York, via Boulogne-sur-Mer.
IN FUTURE THE STEAMERS OF THE HOLLAND-AMERICA LINE WILL LEAVE ROTTERDAM ON SATURDAY AND NEW YORK ON WEDNESDAY.
T.S.S. RYNDAM .....March 7 T.S.S. ROTTERDAM .....March 21
T.S.S. NOORDAM .....March 14 T.S.S. POTSDAM .....March 28
NEW TWIN-SCREW STEAMSHIPS.
12,500 tons, Bilge Keels.
Fares from BOULOGNE-SUR-MER: First Cabin, $50 and upwards. Second Cabin, $47.50.
COMPANY'S OFFICES.—PARIS, 1 rue Auber. BOULOGNE, 32bis rue des Ecoles. GENEVA, 24 Grand Quai. ZURICH, 16 Theaterstrasse. DRESDEN, 35 Pragerstrasse. BERLIN, 41 Unter den Linden. VIENNA, IV. Wiedener Guertel, 16. LEIPZIG, Bluecherstr. 15. AMSTERDAM, 23 Damrak. LONDON, S.W. Pall Mall Deposit Company, Carlton street, Regent street. ROTTERDAM, Wilhelminakade.

Passengers aboard the American Line steamships may purchase the latest issue of the European Edition of the HERALD from the purser after the pilot boat has delivered them upon nearing Southampton.

AMERICAN LINE. SOUTHAMPTON. CHERBOURG. NEW YORK.
ST. PAUL . . . . Mar. 7 Mar. 28
*MENOMINEE . . Mar. 14 —
PHILADELPHIA Mar. 21 Apr. 11
*Not calling at Cherbourg.
A Special Train composed of wagon-restaurant and specially constructed intercommunicating corridor carriages, for Cherbourg, 9.20 a.m., Saturdays. Baggage stored and forwarded unopened from Paris.
Apply to Al. Peters, 85a Friedrichstrasse, Berlin; Imobersteg and Co., Bâle and Zurich; American Line, 3 Cockspur street, London, and Southampton. N. MARTIN, Agent, 9 rue Scribe, Paris.

The NEW YORK HERALD (European Edition) is put on board all the White Star Line steamships at Queenstown.

WHITE STAR LINE. LIVERPOOL TO NEW YORK.
CEDRIC .....Mar. 11 OCEANIC .....Mar. 25 TEUTONIC .....Apr. 1 CEDRIC .....Apr. 10
CELTIC .....Mar. 18 CYMRIC .....Mar. 27 GERMANIC .....Apr. 8 CELTIC .....Apr. 15
Saloon rates from £12 off Liverpool. 2nd Saloon from £10 10s. off Paris, according to steamer and sailing. Baggage sent on board unopened at fixed rates. H. GENESTAL ET FILS, Agents, 1 rue Scribe, Paris.

TIFFANY & CO.
PARIS, 36bis Avenue de l'Opéra.
LONDON, 221 Regent-street.
NEW YORK, Union-square.
AWARDS PARIS EXHIBITION.

Silverware . .	Grand Prix
Jewelry . . .	Grand Prix
Leatherwork . .	Grand Prix
Stationery . . .	Gold Medal
Printings . . .	Gold Medal
American Pearls .	Gold Medal
Hunting Outfits .	Silver Medal
Damascening . .	Silver Medal
Small Silver Cutlery	Silver Medal

JEWELLER, 29 Boul. des Capucines.
Louis
Perfect imitation of ALASKA DIAMONDS. Hardest Natural Stones. Moderate prices.

JEWELRY—SILVERWARE.
SALE & PURCHASE of Gold Jewelry, Diamonds, Pearls, and Precious Stones.
21 Bd. des CAPUCINES (opposite GRAND HOTEL).

PATEK PHILIPPE & CO.
G. PHILIP Watches & Jewels 4 Rue de la Paix, Paris

E. B. Meyrowitz
OPTICIAN, of New York.
American Eye Glasses & Repairs.
We develop Kodak Films in 24h.
Furnish prints in two days.
PARIS BRANCH: 3 RUE SCRIBE.

LADIES' ATTIRE.

BARGAINS.—PRETTY DRESSES, BLOUSES, skirts, from big firms; moderate prices. Maud, 23 Chaussée d'Antin. Entrance 3. Wardrobes purchased.

E. BRUCKER, LADIES' TAILOR, 26 PLACE DE LA MADELEINE
Very smart tailor-made costumes.
Very low prices (no shop rent).

Revereux.
Ernest's late manager.
SPRING GOWNS, TAILOR COSTUMES lined silk from 200fr.
PERFECT FIT AND WORKMANSHIP.
24 BOULEVARD DES CAPUCINES.

ELISA & CO.,
EX-PREMIERE OF THE MAISON CALLOT.
DRESSES, MANTLES, FANCY AND OLD LACES.
98 rue de la Vicoire (Opéra Quarter).

A. E. LELONG, PARIS.
DRESSES AND MANTLES.
18 PLACE DE LA MADELEINE.

MARTIAL & ARMAND
DRESSES, MANTLES, LINGERIE.
10 PLACE VENDOME.

GROCERIES.

H. CUVILLIER ET FRÈRE.
PARIS: 16 RUE DE LA PAIX.
BORDEAUX: 26 RUE POYENNE, AND AT REIMS.
Bordeaux Bourgogne & Champagne Wines
BRANDIES & SHERRIES.

J. WINTERBORN GROCERIES, RYE & SCOTCH WHISKIES.
73 Av. Champs-Elysées.

RESTAURANTS.

AMERICAN DISHES, OYSTERS
At PULASKI'S 404 RUE SAINT-HONORE.
Old estab. & only house of the kind.

PARIS HOTELS.

HOTEL BALZAC 4 RUE BALZAC, CHAMPS-ELYSEES.
Beautiful situation; moderate arrangements with board; all rooms heated by steam without extra ch.
Winter in Paris. 8 RUE BALZAC.
(Ch.-Elys.) Pension. Cheap & good. Hotel Beaujon

PARIS.
HOTEL BEDFORD.
RUE DE L'ARCADE (Madeleine).
1st class family house. All comf. Perfect sanitation.
STEAM HEAT. Elevator, etc.
Telephone 120.34. Telegr. addr.: "Bedfortel, Paris."

HOTEL DE L'ARCADE 7 rue de l'Arcade, close Madeleine. Rooms from 3fr.50c. Pension from 7fr. Elec. l. Baths. No extra ch.

EXCEPTIONAL. GD. HOTEL DE TURIN
6 rue Victor Massé.
Paris. Very comf. rooms from 2fr. Information and practical advice about Paris customs. English spoken.

HOTEL DU JARDIN 206 RUE DE RIVOLI.
Facing the Tuileries gardens. Full south. Every modern comfort. Special winter terms. E. Lafosse, prop.

HOTEL GROSVENOR.
59 RUE PIERRE-CHARRON, Ch.-Elysées, Paris.
All modern comfort. Suites with private bath rooms. Steam heat throughout. SPECIAL WINTER TERMS.

HOTEL PENSION CALIFORNIA. 10 RUE CHALGRIN.
Pension from 7fr. to 10fr. Excellent table.

HOTEL ST. PÉTERSBOURG, LTD
Paris, 33-35 rue Caumartin, Paris.
FAVORITE ENGLISH AND AMERICAN HOTEL.
SPECIAL WINTER TERMS.
Telegr. Adr.: "Peterotel, Paris." Walter Herrlaw.

Hotel West End. 7 rue Clément-Marot (Champs-Elysées).
Opened April 1, 1902. ENTIRELY NEW. Steam heat. Electricity. Lift. BATH.

IMPERIAL HOTEL.
4 rue Christophe Colomb (Ch.-Elysées). Lift. Electric light. Bath. Steam radiator in each room. VERMERSCH, IMPERIAL PAVILION HOTEL, Boulogne.

KUEHNER'S PRIVATE HOTEL.
127 RUE DE LONGCHAMP, 127 near Métropolitain railway. The most moderate terms with all modern comfort. Electric light, bath. Garden. Teleph. 686.77.

Mme. THIERRY'S Fam. Hotel, rec. renov., elec. Wine, coffee, tea. Incl. tms.
44 RUE DE CLICHY Baths. Rad. in ev. room.

J. MELLET, Gérant.

PARIS.—The NEW YORK HERALD Printing Establishment, 38 rue du Louvre. C. J. Moignard, Printer.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία ..... δρ. 15
Ἑξάμηνος ..... » 8

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία ..... φρ.-χρ. 25
Ἑξάμηνος... » » 15

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΑΓ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΑΤΡΙΒΑΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ 5 — ΛΕΠΤΑ — 5
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 138

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΕΤΟΣ Ζ' ΑΡΙΘ. 2295 — ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 1 — ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Δευτέρα, 17 Μαρτίου 1903

ΤΟ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ Σταφιδικὸν ζήτημα συνεζητήθη πάντοτε ὡς ζήτημα καθολοκληρίαν ἀνεξάρτητον καὶ ἔλαβε τύχας ἀναλόγους πρὸς τὰ συμφέροντα καὶ πρὸ πάντων τὰς ἰδέας τῆς Σταφιδικῆς ὁμοσπονδίας, ἥτις θεωρεῖ ἀποκλειστικὸν αὐτῆς δικαίωμα τὸν διακανονισμὸν αὐτοῦ. Αἱ Κυβερνήσεις δὲν εἶχον τὸ θάρρος τῆς γνώμης των καὶ ἡ πρωτοβουλία ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἐπισήμου Κράτους περιελθοῦσα εἰς τοὺς ἀμεσώτερον καὶ προσωπικώτερον ἐνδιαφερομένους.

Ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον ἡ δήλωσις τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Ἀγγλίας, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μὴ ἔχῃ γνώμην. Πρέπει νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τοὺς σταφιδικοὺς πληθυσμοὺς καθαρὰ καὶ ἀπεριφράστως τὴν σημασίαν τῆς δηλώσεως καὶ τὰς ἐνδεχομένας συνεπείας αὐτῆς. Διότι ἡ Ἀγγλία εἶνε ἡ κατανάλωσις τῆς σταφίδος. Εἶνε τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς. Ἐὰν θέτῃ ὁριστικὸν φραγμὸν κατὰ τῶν νέων μέτρων, ἐὰν δὲν ἐπιδέχεται συζήτησιν ἡ δήλωσις αὐτῆς, πρέπει νὰ σκεφθῶμεν παλὺ ἐὰν δὲν θὰ εἶνε ἔργον ἐσχάτης ἀφροσύνης νὰ περιφρονήσωμεν τὸν φραγμὸν τοῦτον. Οὐχὶ δὲ μόνον ἡ Κυβέρνησις ἀλλὰ καὶ οἱ βουλευταὶ τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν πρέπει νὰ ἐννοήσουν ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς δημαγωγίας καὶ ὁ ψευδὴς ἀγὼν ὑπὲρ ὑποθέσεως ἀπολεσθείσης εἶνε ἡ χειροτέρα ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν δύναται νὰ προσφέρῃ τις εἰς τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας πληθυσμοὺς τῆς Πελοποννήσου.

Ἡ ἐπιφύλαξις ἐπὶ τοιαύτης φύσεως ζητημάτων ἔχει ὅρια. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ βλέπῃ τις μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας ἕνα κίνδυνον χωρὶς νὰ καταβάλῃ προσπαθείας πρὸς ἀποσόβησίν του. Τὸ καθῆκον τῶν Κυβερνήσεων εἶνε νὰ καθοδηγοῦν καὶ νὰ χαλιναγωγοῦν τὸν Λαὸν εἰς τὸν δρόμον του. Θὰ ἦτο δὲ ἐσχάτης σκληρότητος ἔργον, καθ' ἣν στιγμὴν φέρεται ὁρμητικῶς πρὸς τὸ βάραθρον νὰ μὴ ἐγερθῇ μία χεὶρ ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν καταστροφὴν ταύτην, νὰ μὴ ἀνοιχθῇ ἐν στόμα ὅπως εἴπῃ μᾶλλον ἀπεριφράστως τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ν' ἀρίνωμεν ἕνα πληθυσμὸν ταλαντιζόμενον μεταξὺ ἀμφιβολιῶν καὶ ἐλπίδων ἐπὶ ζητήματος εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπεται πλέον νὰ ἐλπίσῃ.

Δὲν ἠξεύρομεν ἐὰν δύναται νὰ ὑπάρξῃ πουδίγκα ἄνευ σταφίδος, ἢ Ἄγγλος ἄνευ πουδίγκας. Βεβαίως ὅμως δὲν δύναται διὰ πολὺν χρόνον νὰ ὑπάρξῃ Πελοπόννησος ἄνευ τῆς εἰς Ἀγγλίαν εἰσαγωγῆς τοῦ προϊόντος τούτου, ἴσως δὲ οὔτε Ἑλλὰς ἄνευ αὐτοῦ. Ἡ Ἀγγλία διὰ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ εἰσαγωγικοῦ φόρου τοῦ 1890 διηυκόλυνε τὴν αὔξησιν τῆς καταναλώσεως, διὰ δὲ τῶν ἄλλων εὐκολιῶν τὰς ὁποίας παρέσχεν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς σταφίδος, καθ' ἣν ἐποχὴν αὕτη ὑφίσταται ἀλλαχοῦ ἀληθῆ διωγμόν, προσέφερε τὰς πολυτιμοτέρας ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὕπαρξιν τῆς Ἑλλάδος. Τοιαύτας λοιπὸν παρασχοῦσα ἐνδείξεις ἐνδιαφέροντος δικαιοῦται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ εἰσακουσθῇ ἡ ἐπιθυμία αὐτῆς, ἀφοῦ εἰς πᾶσαν στιγμὴν δύναται νὰ τὴν ἐπιβάλῃ δι' ὅλων τῶν μέσων τὰ ὁποῖα ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν της. Οἱ δὲ ἐν Ἑλλάδι πολιτευόμενοι, ἀντὶ ν' ἀποπλανοῦν τὸν λαὸν μὲ προσπεποιημένας προσπαθείας ὑπὲρ σκοποῦ ὅστις δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, εἶνε καλλίτερον νὰ στρέψουν τὴν προσοχήν των εἰς μέτρα δραστηριώτερα καὶ θετικώτερα. Διότι, ὁπωσδήποτε, οἱ σταφιδικοὶ πληθυσμοὶ ἔχουσιν ἀνάγκην γενναίας καὶ ταχείας ἀντιλήψεως.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οὐδεμία αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητοῦ εἰς τὸ «Ἐμπρὸς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν χωρὶς ν' ἀποστέλληται συγχρόνως καὶ τὸ ἀνάλογον ἀντίτιμον.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διαχειρίσεως)

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΟΥ

Πέρυσι, ὅταν πάλιν ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος ἔγραφεν ἐναντίον τῆς εἰς Ἀμερικὴν μεταναστεύσεως, μᾶς ἐσταλη ἐκ Πειραιῶς μία ἐπιστολή, ἡ ὁποία ἔφερε τὴν ὑπογραφὴν «Μεταναστης», ἀλλ' ἡ ὁποία προδήλως προήρχετο ἀπό τινα τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῆς μεταναστεύσεως πρακτόρων καὶ μεσιτῶν καὶ σωματεμπόρων, διότι ἔχει τὴ μύτη της καὶ ἡ σωματεμπορία εἰς αὐτὴν τὴν κίνησιν, ὡς ἀπέδειξεν ἡ καταδίωξις ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς δικαιοσύνης ἐνὸς Ἕλληνος μισθωτοῦ παιδίων ἐξ Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα μετεχειρίζετο ὡς μικροὺς σκλάβους, καρπούμενος τὰ κέρδη τῆς ἐργασίας των. Ὅτι δὲ ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἦτο ἐκ τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ νὰ ἐνισχυθῇ ἡ μετανάστευσις ἐφαίνετο καὶ ἐκ τῆς χυδαίας βιαιότητος μεθ' ἧς ὕβριζε τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον, διότι ἀπεθάρρυνε τοὺς ἑτοιμαζομένους πρὸς μετανάστευσιν διὰ τῆς περιγραφῆς τῶν δεινοπαθημάτων τὰ ὁποῖα ὑφίστανται οἱ μετανάσται εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐδώκαμεν τὴν προσοχὴν ἧς ἦτο ἀξία. Ἀλλὰ προχθὲς ἔλαβα μίαν ἄλλην ἐπιστολήν, ἡ ὁποία φέρει καὶ μίαν ὑπογραφὴν δυσανάγνωστον, διότι αἱ ἑλληνικαὶ ἐπιστολαί, ὅταν δὲν εἶνε ἀνώνυμοι, φέρουν ὑπογραφὴν τόσον δυσανάγνωστον, ὥστε νὰ εἶνε πάλιν ἀνώνυμοι. Καὶ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶνε κανεὶς γραφολόγος διὰ νὰ συναγάγῃ ἐκ τῆς παρατηρήσεως ταύτης δυσάρεσται συμπεράσματα περὶ τοῦ ἠθικοῦ μας χαρακτῆρος. Ἀλλὰ περὶ τούτου δὲν πρόκειται τώρα.

Ὁ γράψας τὴν δευτέραν ταύτην ἐπιστολὴν μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἔχει μεταβῆ πρὸ τετραετίας εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὅτι ἐπανῆλθε πρὸ ὀλίγων μηνῶν διὰ νὰ τακτοποιήσῃ ὑποθέσεις του οἰκογενειακὰς καὶ ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὅπου αἔχει βάλει στὸ δρόμο μίαν μικρὰν ἐργασίαν». Διηγεῖται δὲ ὅτι, καίτοι εἶχε φροντίσει νὰ μάθῃ τὴν ἀγγλικὴν πρὸ τῆς εἰς Ἀμερικὴν μεταβάσεώς του, καίτοι ἐγνώριζε μίαν ἐργασίαν καὶ εἶχε χρήματα διὰ νὰ συντηρηθῇ ἐπί τινα καιρόν, ὑπέφερε πολλά, ἕως οὗ δυνηθῇ νὰ κερδίζῃ τὸν ἄρτον του, καὶ ὅτι ἐκ τῶν κακοπαθειῶν καὶ τῶν στερήσεων ἔπαθε σοβαρῶς ἡ ὑγεία του. Ἀλλὰ μόλα ταῦτα δικαιολογεῖ τοὺς μεταναστεύοντας τὸ μὲν διότι ἀγνοοῦν ποῖα δεινὰ τοὺς περιμένουν εἰς τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο κλίμα καὶ εἰς τὸν ἔτι φοβερώτερον βιωτικὸν ἀγῶνα, τὸ δὲ διότι τοὺς φουσκόνουν τὰ μυαλὰ τινὲς ἐκ τῶν προμεταναστευσάντων, οἵτινες αἰσχυνόμενοι νὰ γράφουν τοὺς ἐξευτελισμούς, τοὺς ὁποίους ὑποφέρουν καὶ τὰς δυσχερείας κατὰ τῶν ὁποίων παλαίουν, ἀναφέρουν μόνον ὅ,τι δὲν προσβάλλει τὴν φιλαυτίαν των καὶ ὅ,τι δὲν φαίνεται διαψεῦδον τὰ ὄνειρα μὲ τὰ ὁποῖα ἀνεχώρησαν εἰς τὴν μεμακρυσμένην ἐκείνην γῆν. Δὲν συμφέρει εἰς τὸ ἑλληνικὸν τῶν φιλότιμον ν' ἀναφέρουν τὶ τραβοῦν ἀπὸ τοὺς ἀστυφύλακας καὶ ἀπὸ τοὺς ἀγυιόπαιδας καὶ νὰ ὁμολογήσουν ὅτι θεωροῦνται παρὰ τῶν Ἀμεριανῶν ὡς περίπου θεωροῦνται εἰς τὴν Ἀνατολὴν οἱ Ἀθίγγανοι, διότι καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς δὲν εἶνε ὀλιγώτερον τῶν Ἀθιγγάνων ρυπαροί.

Καὶ ἐνταῦθα ὁ γράφων ἀπευθύνει μίαν ἄδικον μομφὴν κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, ὅτι δὲν ἐφρόντισε νὰ διαφωτίσῃ τοὺς ἀμαθεῖς χωρικοὺς περὶ τῆς τύχης, ἥτις τοὺς περιμένει εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ὁ ἑλληνικὸς τύπος πλειστάκις ἔχει περιγράψει τὴν ἀθλιότητα καὶ τὰς ταλαιπωρίας τῶν μεταναστῶν, ἀλλ' οἱ χωρικοὶ τῆς Πελοποννήσου πιστεύουν περισσότερον εἰς τὰ δολλάρια τὰ ὁποῖα ἀποστέλλουν τινὲς τῶν μεταναστῶν εἰς τὰς οἰκογενείας των παρὰ εἰς τὰς περιγραφὰς καὶ τὰς συμβουλὰς τῶν ἐφημερίδων.

***

Ἀλλ' ὡς τὴν μεγαλειτέραν δικαιολογίαν τῆς μεταναστεύσεως ἀναφέρει ὁ γράφων τὴν κακοδαιμονίαν τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀθεράπευτον κακοδιοίκησιν καὶ τὸν πολιτικὸν ἐκφαυλισμόν. Ἡ μετανάστευσις, γράφει, εἶνε ἡ τελευταία διαμαρτύρησις τῶν πληθυσμῶν τούτων κατὰ τῆς καταστάσεως. Εἶνε κίνημα ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἀπηλπίσθησαν ἀπὸ τὴν κατάστασιν αὐτήν, ἡ ὁποία χειροτερεύει ἀντὶ νὰ βελτιοῦται. Μᾶς φορολογοῦν, ἐξακολουθεῖ, καὶ μᾶς φορολογοῦν διὰ νὰ ἔχωμεν στρατὸν καὶ στρατὸν δὲν ἔχομεν, ἐνῷ γύρω μας τὰ ἄλλα Κράτη τοῦ Αἰγαίου μὲ μικροτέρας θυσίας ἔχουν στρατοὺς ἀξιομάχους· μᾶς φορολογοῦν διὰ νὰ ἔχωμεν ἀσφάλειαν καὶ εἴμεθα εἰς τὴν διάκρισιν τῶν φυγοδίκων καὶ τῶν ζωοκλεπτῶν. Ἔχομεν βουλευτὰς καὶ οἱ βουλευταί μας ἐργάζονται διὰ νὰ ὑποστηρίζουν πέντε φίλους των καὶ νὰ ζημιώσουν χιλίους. Ἔχομεν κυβερνήσεις ποὺ καταστρέφει ἡ μία ὅ,τι κτίζει ἡ ἄλλη καὶ οὕτω εἴμεθα εἰς διηνεκῆ ἀναστάτωσιν. Ἔχομεν σχολεῖα· καὶ τί πρακτικὸν καὶ χρήσιμον μανθάνουν τὰ παιδιά μας εἰς τὰ σχολεῖα; Εἰς τὴν Ἀμερικήν, κύριε, οἱ πτωχοὶ ἄνθρωποι παίρνουν δωρεὰν διδακτικὰ βιβλία διὰ τὰ παιδιά των· ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἔχουν κάτι δὲν εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πουληθοῦν διὰ ν' ἀγοράζουν βιβλία τῶν παιδιῶν των. Ὁ ἀδελφός μου ἔχει ἕνα παιδὶ εἰς τὸ γυμνάσιον καὶ θέλει ἑκατὸν καὶ πλέον δραχμὰς διὰ τὰ βιβλία του.

***

Αὐτὰ τὰ βλέπομεν καὶ τὰ γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς ὅσον καὶ οἱ μετανάσται· καὶ ἴσως ἀπὸ τοὺς μετανάστας καλλίτερα. Ἀλλὰ δὲν μετηναστεύσαμεν ἀκόμη, οὔτε νομίζομεν ὅτι ἂν μεταναστεύσωμεν θὰ βελτιώσωμεν τὴν κατάστασιν τῆς πατρίδος. Ὑπὸ τοιοῦτον τρόπον ἡ μετανάστευσις εἶνε λιποταξία ἐν ὥρᾳ κινδύνου. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς κινδυνεύῃ, δὲν θὰ τὴν σώσωμεν φεύγοντες, ἀλλὰ μένοντες καὶ συντελοῦντες ἕκαστος κατὰ δύναμιν ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως καὶ τῆς σωτηρίας.

Οἱ Ἕλληνες ὅλοι συνηθίζομεν νὰ ὁμιλοῦμεν περὶ τῶν κακῶς ἐχόντων δημοσίων πραγμάτων ὡς ξένοι· ὅλα τὰ στραβὰ τὰ κάνουν οἱ ἄλλοι. Ἀλλὰ τίνες εἶνε λοιπὸν αὐτοὶ οἱ ἄλλοι, ἀφοῦ ὅλοι βγάζομεν τὴν σύρα μας;

Φαίνεται ὅτι εἴμεθα ὅλοι. Καὶ εἶνε προφανὲς τοῦτο, ἀφοῦ δὲν διευθυνει μοναρχικὸν πολίτευμα, ἀλλὰ τὸ δημοκρατικώτερον τῶν συνταγματικῶν πολιτευμάτων. Ἡ καθολικὴ ψηφοφορία καθιστᾷ μετόχους εἰς τὴν πολιτείαν ὅλους τοὺς πολίτας. Ὁ κυρίαρχος εἶνε ὁ λαὸς καὶ ὁ λαὸς εἴμεθα ἡμεῖς, μένοντες καὶ μεταναστεύοντες. Ἐὰν δὲ ἡ πολιτεία μας δὲν λειτουργεῖ καλῶς, πταίομεν ἡμεῖς. Σημαίνει ὅτι δὲν κάμνομεν καλὴν καὶ πατριωτικὴν χρῆσιν τῆς ψήφου ἡμῶν. Ἐγκαταλείποντες τὸν τὴν πατρίδα, ἀφοῦ συνετελέσαμεν πολὺ ἢ ὀλίγον εἰς τὴν κακοδαιμονίαν αὐτῆς, μόνην πραγματικὴν καὶ ἀληθῆ δικαιολογίαν ἔχομεν τὸν ἐγωϊσμὸν ἡμῶν.

Βεβαίως ἕκαστος εἶνε ἐλεύθερος νὰ ζητήσῃ τὴν τύχην του ὅπου θέλει, εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἢ εἰς τὴν Ἀφρικήν. Ἀδιάφορον καὶ ἂν ἀκόμη ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ἣν μεταβαίνουν ζητοῦντες τόσον μακράν, εὑρίσκεται ἐδῶ εἰς τὴν ἀκαλλιέργητον καὶ ἀνεκμετάλλευτον Ἑλλάδα. Ἀλλ' ὅταν οἱ μεταναστεύοντες καὶ οἱ συνήγοροί των δικαιολογοῦνται λέγοντες ὅτι ἐκπατρίζονται διότι ἡ πατρίς των κακοδιοικεῖται καὶ κακοδαιμονεῖ, δικαιούμεθα ν' ἀπαντήσωμεν ὅτι διὰ τοῦτο πταίουν καὶ αὐτοὶ ὅσον πταίομεν ὅλοι καὶ ἐκπατριζόμενοι μεγαλώνουν τὸ κακόν, ἀντὶ νὰ συντελοῦν εἰς τὴν θεραπείαν του.

Διαβάτης

Ἀπὸ Ἡμέρας Εἰς Ἡμέραν

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΚΑΝΔΑΛΑ

Ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία δὲν εἰμπορεῖ νὰ παραπονεθῇ δι' ἔλλειψιν ἐνδιαφερόντων ζητημάτων καὶ σκανδάλων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἐξορμῶσιν ὡς ἀπὸ τῆς πρώτης πηγῆς μέχρι τῶν ἄκρων τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ φέρωσι τὸν ἀντίκτυπον αὐτῶν ἢ τὴν ἀπήχησιν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἰσχυράν.

Καὶ ὁ μὲν πολιτικὸς λέβης ὑποβράζει ὑπέροπτε ζωηρῶς. Εἶνε φοβερὰ ἡ πίεσις, τὴν ὁποίαν ὑφίσταται ἐκ τῶν ἀναπτυχθέντων ἀτμῶν, οἱ ὁποῖοι ζητοῦσι διέξοδον. Ποῦ θὰ τὴν εὕρωσιν;

Θ' ἀρθῇ εἰς τὴν ἐπίκαιρον στιγμὴν τὸ κάλυμμα, ἢ θὰ ἐπέλθῃ ἐπὶ τέλους ἡ μοιραία ἔκρηξις;

Φαίνεται, ὅτι ἡ Κυβερνητικὴ ἑβδομὰς τῶν Παθῶν ἔρχεται ἀπὸ σήμερον. Εὐχόμεθα ἡ λύσις τοῦ δράματος νὰ μὴ εἶνε τραγικὴ καὶ ἀξιοθρήνητος διὰ τὸν τόπον. Διότι δὲν πρόκειται μόνον περὶ τῆς Κυβερνήσεως, πρόκειται περὶ αὐτῆς τῆς Πολιτείας.

Ὅλοι ἐρωτοῦν μετὰ τινος ἐκπλήξεως καὶ μετά τινος δέους.

— Λοιπὸν θὰ πέσῃ;

Καὶ ἔλεγε χθὲς ἕνας κυβερνητικὸς βουλευτής.

— Ποτὲ δὲν ἤλπιζα, ὅτι δὲν θὰ εἰμπορούσαμε νὰ κάνουμε δημοτικὰς ἐκλογάς!

Λοιπὸν πίπτει καὶ ἔπειτα;

Ἡ ἰδέα ἐνισχύεται, ὅτι ἡ αὐτὴ Βουλὴ δύναται νὰ δώσῃ καὶ Κυβέρνησιν βιώσιμον.

Καὶ οἱ λέγοντες ταῦτα ὑπολογίζουν ἐπὶ τοὺς μέλλοντας φυγάδας καὶ λιποτάκτας τοῦ δηλιγιαννικοῦ κόμματος. Τοὺς ὑπολογίζουν εἰς ἑξήκοντα!

Καὶ ποία θὰ εἶνε ἡ Κυβέρνησις ἡ νέα καὶ ἡ βιώσιμος;

Εἶνε περιττὸν ν' ἀναφέρωμεν ὀνόματα, ἐφ' ὅσον διὰ τῶν ὀνομάτων δὲν προκείται νὰ μεταβληθοῦν τὰ πράγματα. Διότι εἴμεθα πολὺ περίεργοι νὰ μάθωμεν τί δύναται νὰ κάμῃ οἱαδήποτε Κυβέρνησις ἐρχομένη εἰς τὰ πράγματα ὄχι ὑπὲρ τοῦ κόμματος, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τῆς χώρας καὶ τοῦ τόπου!

***

Ἀλλ' εἶνε μόνον τὸ πολιτικὸν ζήτημα; Καὶ τὸ σταφιδικόν; Καὶ τὸ μονοπώλιον; Καὶ ἡ μελετωμένη κάθοδος τῶν Ἠλείων εἰς Ἀθήνας ὑπὲρ τῶν ζητημάτων τούτων;

Ἔλεγε χθὲς εἷς βουλευτής.

— Μεγάλη ἔξαψις εἰς τὰς Πάτρας, καὶ εἰς τὸν Πύργον ἀκόμη μεγαλειτέρα. Ἑτοιμάζονται νὰ ἔλθουν χίλιοι.

— Ὥστε, ἐρωτᾷ εἷς ἄλλος, ἔχουν νὰ ἐξοδεύσουν 20.000 δρ. διὰ τὸν σταφιδικὸν των περίπατον, καθ' ἣν ἐποχὴν ζητοῦν δάνεια διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων των;

— Ἔπειτα εἶνε καὶ τὸ μονοπώλιον, προσθέτει ἄλλος. Ἐὰν ἡ Ἀγγλία δὲν θέλει τὸ ἀπεριόριστον τοῦ παρακρατήματος, δὲν εἰμποροῦμεν νὰ τὰ βάλωμεν μὲ αὐτήν. Ἂς κυττάξωμεν νὰ ἴδωμεν τὸ μονοπώλιον.

Ἡ λέξις αὕτη ἄναψε τὴν συζήτησιν καὶ ὅλοι οἱ ὅροι, αἱ λεπτομέρειαι αὐτοῦ ἐτέθησαν ἐπ τάπητος. Γνῶμαι ὑπὲρ καὶ γνῶμαι κατά, ἀπορίαι, διασαφηνίσεις, λύσεις δυσχερειῶν κλπ.

— Αἱ λεπτομέρειαι, προσθέτει ὁ ἴδιος πάντοτε, δύνανται νὰ κανονισθοῦν. Τοῦτο μόνον ἐγὼ δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνηγγέλθη τὸ μονοπώλιον ὑπεράνω τοῦ σταφιδικοῦ ὁρίζοντος, ἀνέλαμψεν ἀμυδρῶς ἀκόμη μία νέα αὐγὴ ροδίζουσα ἢ μᾶλλον.... χρυσίζουσα. Οἱ σταφιδικοὶ πληθυσμοὶ τείνουν τὸ οὖς ἐν' ἀκούσουν τὸν μεταλλικὸν ἦχον τῶν ἐρχομένων ἐξ Ἀγγλίας λιρῶν. Καὶ προσπαθοῦν ἀπὸ τοῦδε νὰ διακρίνουν τὸ στιλπνὸν ἐκεῖνο καλεύαισθητον χρῶμα τῶν ἀγγλικῶν νομισμάτων. Καὶ ἐφ' ὅσον οὐδεὶς δύναται νὰ τοὺς πείσῃ ὅτι αὐτὰ ποὺ βλέπουν εἶνε φαντάσματα, θὰ ἐπιμένουν ὅλοι ἀτενίζοντες εἰς τὸν οὐρανὸν ἢ νὰ ἐξαφανισθῇ ἡ χρυσίζουσα ἠώς ἢ ν' ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος τῆς Ἀλβιόνος!»

Ἡ εἰκὼν ἦτο τολμηρά, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἄδικος! Ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἡ μόνη ἁρμοδία διὰ νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς Ἑταιρίας καὶ νὰ τοὺς εἰπῇ ἂν πρόκειται περὶ πραγματικῆς ἢ περὶ ἁπλῆς ὀπτασίας.

***

Ἀλλ' ἐλησμονήσαμεν καὶ τὸν Πανόπουλον, τοῦ ὁποίου τ' ἄθλα ἀρχίζουν ἀπὸ σήμερον ἐξελισσόμενα καὶ διαφημιζόμενα ἀπὸ τοῦ Κακουργιοδικείου Μεσολογγίου. Ἄλλος αὐτὸς πολιτικὸς καὶ κοινωνικὸς βόρβορος ἀνακατευόμενος τώρα μὲ τὸ πτύον τῆς Δικαιοσύνης.

Στρέψατε τώρα καὶ εἰς τὴν Χαλκίδα. Καὶ ἴδετε καὶ τοὺς δολοφόνους ἀστυφύλακας τῶν θυμάτων τοῦ Εὐαγγελίου τῆς 8ης Νοεμβρίου.

Ἀλλ' ἐνῷ οὕτω καὶ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνίας πανταχόθεν ἐντείνεται, ὅλων οἱ ὀφθαλμοὶ ἀνήσυχοι στρέφονται πρὸς τὴν πόλιν ταύτην τοῦ κονιορτοῦ καὶ τῶν μαρμάρων.

Διότι ὑπὲρ πάντα Πανόπουλον, καὶ ὑπὲρ πάντα δολοφόνον ἀστυφύλακα, καὶ ὑπὲρ πᾶν σταφιδικὸν ἢ θεσσαλικὸν ζήτημα προέχει τὸ πολιτικὸν ζήτημα. Τί θὰ γίνῃ τὴν ἑβδομάδα ταύτην; Θὰ μείνῃ ἢ θὰ πέσῃ ἡ Κυβέρνησις; Καὶ πίπτουσα ἀπὸ ποῖον θ' ἀντικατασταθῇ; Καὶ μία ἀγωνιώδης ἀνησυχία συνέχει ὅλων τὴν προσοχήν.

Θέλετε σταφίδα, δώσατε Κυβέρνησιν. Θέλετε Σταφτὸν, δώσατε Κυβέρνησιν. Θέλετε σῖτον, δώσατε Κυβέρνησιν. Θέλετε Μακεδονίαν, δώσατε Κυβέρνησιν.

Παράξενος

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Χθὲς ἐλάβομεν τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐλέγχου διὰ τὸ ἔτος 1902, τὴν κατ' ἔτος ὑποβαλλομένην ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλέγχου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὰς οἰκείας αὐτῶν Κυβερνήσεις.

Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην αἱ εἰσπράξεις τῶν ὑπεγγύων προσόδων τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου χρέους, αἵτινες τῷ 1900 ἦσαν 49,810,848 δραχ. καὶ τῷ 1901 δραχμαὶ 52,100,340 κατὰ τὸ 1902 ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 51,209.633 καὶ 29.

Ἐν τῇ συγκρίσει τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων πρὸς τὰ τοῦ 1901 παρατηροῦνται αὐξήσεις εἰς τὰς ἀκολούθους προσόδους: Πετρέλαιον δρχ. 90,540, πυρεῖα 106,193, καπνὸς 104,667 καὶ σιγαρόχαρτον 104,245. Ἐλαττώσεις δέ: εἰς τὸ ἅλας δρ. 39.181, παιγνιόχαρτα 10.879, χαρτόσημον 1,196,316 σμύρις Νάξου 194 232.

Τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς εὑρίσκεται ἐν αὐξήσει κατὰ 248,500 δραχμάς.

Τὸ συνάλλαγμα. — Μία βελτίωσις παροδική

Προκειμένου περὶ τοῦ συναλλάγματος οἱ ἀντιπρόσωποι παρὰ τῇ διεθνεῖ ἐπιτροπῇ ἐπιφέρουσιν:

«Καίτοι ἐπιβεβαιοῦντες βελτίωσίν τινα τοῦ συναλλάγματος, **δὲν κωλυόμεθα ἐν τούτοις νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι αὕτη εἶνε παροδική.** Τῷ ὄντι ὁμιλοῦντες περὶ τῶν ἀνωμαλιῶν τῆς νομισματικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος εἴπομεν πάντοτε ὅτι πρὸς ρίζικὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ, μία μόνον ὑπάρχει ὁδός, δηλαδὴ ἡ βαθμιαία καὶ μετὰ συνέσεως ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας οὕτως, ὥστε νὰ ἀποσοβηθῇ πᾶσα ἀπότομος διατάραξις. **Τὴν ἐπελθοῦσαν λοιπὸν κατὰ τὸ 1902 βελτίωσιν τοῦ συναλλάγματος δὲν ἀποδίδομεν εἰς μέτρον προπαρασκευαστικὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀλλὰ μᾶλλον:**

Α') Εἰς τὰς ἀναποφεύκτους διακυμάνσεις τῆς ἀγορᾶς τῆς σταφίδος καὶ

Β') Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν χρυσοῦ σχετικῶς σημαντικὴν προκληθεῖσαν ἐκ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Δεμερλῆ.

Ἐντεῦθεν τὰ γεγονότα ταῦτα εὐχάριστα καθ' ἑαυτὰ διὰ τὸ συνάλλαγμα τοῦ 1902 δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς διαρκεῖς παράγοντες δυνάμενοι νὰ ἐνασκήσωσι μόνιμον ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς νομισματικῆς καταστάσεως τῆς χώρας.

Αἱ ὑπέγγυοι πρόσοδοι

Μεταξὺ τῶν αἰτίων τῆς ἐλαττώσεως τῶν ὑπεγγύων προσόδων τῶν διαχειριζομένων ὑπὸ τῆς ἑταιρίας τῶν Μονοπωλίων ἡ ἔκθεσις τῆς Διεθνοῦς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς σημειοῖ τὰ ἑξῆς κυριώτερα:

Τὸ λαθρεμπόριον ἐπὶ ὡρισμένων εἰδῶν τοῦ Μονοπωλίου.

Τὴν καταδολίευσιν ἐν τῇ ἐπιβολῇ τοῦ φόρου περὶ καπνοῦ

Τὴν κρυφίαν παραγωγὴν τοῦ ἅλατος καὶ

Τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τῶν νομίμων καὶ κανονιστικῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀκολούθως διὰ μακρῶν ἐκτραγωδεῖ τὸ λαθρεμπ

λευεν ἀνὰ τὰς μυρμηκιὰς ἐκείνας τῶν ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων ἡ ὄψις ἡ ἐξωτερικὴ τοὐλάχιστον οὐδὲν σημεῖον κακούργων ἐνστίκτων προέδιδεν.

Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς καθεκλοποιΐας ἐργάζονται 30 κατάδικοι, κατασκευάζουν δὲ σκελετοὺς καθισμάτων. Τὰς ἐργασίας των ἔχει ἀναλάβει ἐργολαβικῶς τὸ ἐνταῦθα καθεκλοποιεῖον τοῦ Γεωργιάδου.

Εἰς ἕνα εὐρυχωρότατον δωμάτιον ὑπάρχουν ὑποδηματοποιεῖα, ραφεῖα καὶ χρυσοχοεῖον. Κατασκευάζονται δὲ ἐν αὐτῷ ροῦχα καὶ ὑποδήματα κομψότατα.

Εἰς δύο ἄλλα ἐπίσης εὐρύχωρα δωμάτια εἶνε τὸ ξυλουργεῖον, ἔνθα ἐργάζονται πλέον τῶν 100 καταδίκων· τοὐτέστιν ἕνα ἐργοστάσιον τέλειον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κατασκευάζονται τράπεζαι, κομμὰ, κορνίζαι καὶ ὅ,τι δήποτε ἄλλο ἀνάγεται εἰς τὴν ξυλουργικήν.

Ἤδη ἐντὸς τοῦ δεξιᾶ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸ Σωφρονιστήριον περιβόλου ἀνεγείρεται τέλειον ἐργοστάσιον. Ἡ κατασκευὴ δ' αὐτοῦ ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν κ. Συνανιώτην, ὅστις κατέβαλεν ἀτρύτους κόπους μέχρις οὗ ἐγκριθῇ ἡ ἀνέγερσίς του ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

Τὸ νοσοκομεῖον.—Ἡ ἐκκλησία

Ἀπὸ τοῦ διαμερίσματος αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ καθαριότης ἐν γένει, ἡ ἡσυχία καὶ ἡ τάξις μᾶς ἐξέπληξαν, ἐπεσκέφθημεν τὸ Νοσοκομεῖον καὶ Ἐφηβεῖον εὑρισκόμενα εἰς τὸ ἐπὶ τῆς προσόψεως τοῦ Σωφρονιστηρίου ἄνω πάτωμα, ὅπου ἄλλαι ἐκπλήξεις μᾶς ἀνέμενον.

Καὶ πρῶτον ἐντὸς τοῦ Νοσοκομείου εὑρίσκεται ἡ ἐκκλησία τοῦ Σωφρονιστηρίου τελεία ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν.

Ἐπὶ τῶν προκατόχων διευθυντῶν τοῦ κ. Συνανιώτου δὲν ὑπῆρχεν ἐντὸς αὐτῆς οὔτε μία κανδήλα.

Τώρα δὲ ἂν ἐπισκεφθῇ κανεὶς αὐτὴν θὰ ἴδῃ νὰ τὴν στολίζῃ ὡραῖον πέμπλον καὶ εἰκόνες θαυμάσιαι.

Μὴ νομίσῃ δὲ κανεὶς ὅτι ταῦτα ἐγένοντο δαπάναις τοῦ δημοσίου ἢ δὲν γνωρίζω τίνος. Ἐγένοντο μόνον ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς ἐκκλησίας ἤτοι ἀπὸ τῆς πεντάρας τῶν καταδίκων αἱ ὁποῖαι δὲν ἐσκορπίζοντο λεληθότως ἀπὸ τσέπη εἰς τσέπην, ἀλλὰ συνελέγοντο ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον ἐπιτήρησιν τοῦ κ. Συνανιώτου.

Ἤδη μάλιστα ἡ μικρὰ αὐτὴ ἐκκλησία ἀφοῦ διεκοσμήθη μὲ τὰ ἔσοδά της ἔχει καὶ κεφάλαια ἰδικά της κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Τὰ δωμάτια τοῦ Νοσοκομείου εἶνε καθαρώτατα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, τηροῦνται δὲ ἐντὸς αὐτῶν ἅπαντες οἱ ὅροι τῆς ὑγιεινῆς. Οἱ ἐκ μεταδοτικῶν νοσημάτων πάσχοντες κατάδικοι νοσηλεύονται εἰς δωμάτια μεμονωμένα ἀνελλιπῶς ἀπολυμαινόμενα.

Πάντες οἱ ἀσθενεῖς κατάδικοι φέρουν λινοῦς ποδήρεις μανδύας, ἔχουν δὲ κλίνας μὲ σκεπάσματα καὶ σινδόνας ἀναστραπτούσας ἐκ λευκότητος.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Νοσοκομείου ἐκτελεῖται ὑπὸ ἑνὸς ἰατροῦ καὶ δύο νοσοκόμων, οἵτινες ὑπὸ τὴν δεξιὰν διεύθυνσιν τοῦ κ. Συνανιώτου ἐργάζονται ἀπροσκόπτως.

Τὸ Ἐφηβεῖον

Τὸ διαμέρισμα τοῦ Ἐφηβείου ἐπίσης λάμπει ἐκ καθαριότητος, οὐδ' ἡ παραμικρὰ δυσωδία ἐρεθίζει τὸν ρώθωνα τοῦ ἐπισκέπτου τῶν δωματίων εἰς τὰ ὁποῖα διαμένουν 5, 10 καὶ 15 κατάδικοι.

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ὅλων τῶν διαμερισμάτων τοῦ Σωφρονιστηρίου εἰδομεν πολλοὺς ἐκ τῶν κ.τ.λ. καταδίκων καὶ ἐζητήσαμεν διαφόρους πληροφορίας περὶ τῆς ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ διαιτ.ης των καὶ ἰδίᾳ περὶ τῆς τροφῆς των.

Τί λέγουν οἱ κατάδικοι

Ὅλοι εἶνε κατενθουσιασμένοι μὲ τὸν διευθυντήν των κ. Συνανιώτην, ὅστις φροντίζει περὶ αὐτῶν πατρικῶς, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὸ ζήτημα τῆς τροφῆς των.

Μὲ ὄμματα λυγκὸς ἐπιβλέπει τὰς ὑπὸ τῶν προφοδοτῶν τοῦ Σωφρονιστηρίου παρεχομένας τροφὰς, ὁσάκις δὲ εὗρε ταύτας ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον βλαβερὰς ἐπέστρεψε, τιμωρήσας συγχρόνως τοὺς προφοδότας διὰ προστίμου. Οὕτω ὁ προφοδότης τοῦ ἄρτου δὶς ἐτιμωρήθη διὰ τὸν λόγον αὐτὸν μὲ πρόστιμον 300 δραχ.

Κατώρθωσε δὲ ὁ κ. Συνανιώτης ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δύο πράγματα.

Νὰ παρέχῃ ἄφθονον καὶ καθαρὰν τροφὴν εἰς τοὺς καταδίκους ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκ τοῦ πρὸς τροφὴν παρεχομένου ἐφοδίου νὰ ἔχῃ περίσσευμα 1000 δρ. κατὰ μῆνα.

Ἡ ὑπηρεσία

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Σωφρονιστηρίου ἔχει οὕτως ὀργανωθῆ ὑπὸ τοῦ κ. Συνανιώτου, ὥστε ἐργάζεται ὡς μηχανὴ ὡρολογίου. Πάντες οἱ φύλακες φέρουν στολὰς διακριτικὰς μὲ πιλίκια, ὅπερ εἰς οὐδὲν ἄλλο Σωφρονιστήριον συμβαίνει.

Αἱ στολαὶ δὲ αὗται κατεσκευάσθησαν τῇ φροντίδι τοῦ κ. Συνανιώτου, ἐκ τῶν χρημάτων ἅτινα ἐπερίσσευσαν ἐκ τῆς τροφῆς τῶν καταδίκων.

Τὸ ὡρολόγιον τῆς ἀσφαλείας

Κατὰ τὴν νύκτα δὲ ἵνα ἡ ἐπαγρύπνησις τῶν φυλάκων ἐπὶ τῶν καταδίκων εἶνε τελεία, ὁ κ. Συνανιώτης ἔφερεν ἐξ Ἑλβετίας ἕνα ὡρολόγιον τὸ ὁποῖον χορδίζεται ἀνὰ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ ἀπὸ διάφορα κλειδιὰ τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὰ πέντε τοῦ Σωφρονιστηρίου ἄκρα καταλωμένα.

Ἀλλοίμονον εἰς τὸν φύλακα ἐκεῖνον ὅστις ἀποδειχθῇ τὴν πρωΐαν ὅτι δὲν ἐχόρδισε τὸ ὡρολόγιον τὴν ὡρισμένην ὥραν. Πρόστιμον καὶ ἐν ὑποτροπῇ ἀπόλυσις.

Ὁ κ. Συνανιώτης εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶνε ἀμείλικτος. Τοιουτοτρόπως δὲ οἱ φύλακες ὄχι μόνον ἐκτελοῦσι τὴν ὑπηρεσίαν των ὡς νευρόσπαστα, ἀλλ' οὔτε τολμοῦν νὰ εἰσάγουν ἔξωθεν ἀπηγορευμένα εἴδη καὶ νὰ ἐμπορεύωνται ὡς συμβαίνει εἰς ἄλλας φυλακές.

Πειθαρχία παραδειγματικὴ βασιλεύει εἰς τὸ Σωφρονιστήριον καὶ οἱ κατάδικοι ἀντὶ νὰ σφάζωνται καὶ νὰ κατασκευάζουν μαχαίρας ἐργάζονται καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τρέφουν ὁλοκλήρους οἰκογενείας.

Δὶς τῆς ἑβδομάδος γενικὴ καθαριότης εἰς τὸ Σωφρονιστήριον καὶ τακτικὴ ἀπολύμανσις γίνεται ὑπὸ εἰδικῶν καθαριστῶν.

Ὅλα δὲ ταῦτα κατώρθωσε ἡ εὐσυνείδητος καὶ πατριωτικὴ διεύθυνσις τοῦ κ. Πολ. Συνανιώτου, ὅστις οὐδενὸς κόπου ἐφείσθη ὥστε νὰ ἀναγάγῃ τὸ Σωφρονιστήριόν του εἰς περιωπὴν φιλανθρωπικοῦ καταστήματος.

Δι' αὐτὸ ὁ κ. Συνανιώτης εἶνε ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων θὰ ἠσχολοῦμεθα δὲ νὰ ὑπῆρχον πολλοὶ εὐσυνείδητοι καὶ εὐθεῖς τὸν χαρακτῆρα ὑπάλληλοι εἰς τὸ Κράτος ὡς ὁ κ. Συνανιώτης.

ΔΟΝΤΙΑ ΞΕΝΑ
ΑΠΑΡΑΛΛΑΚΤΑ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ

Εἰς τὸ Ὀδοντοϊατρεῖον Δ. Θεολογίδου κατασκευάζονται ὀδόντες οἰκονομικοὶ καὶ ἀπαράλλακτοι τῶν φυσικῶν.

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς—Εὐριπίδου 23

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΙΚΑΣΤΑΙ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡ. ΤΟΥ «ΕΜΠΡΟΣ»

ΒΙΕΝΝΗ, 16 Μαρτίου, (ἐμμέσως).— Ὁ Σουλτάνος διώρισε δικαστὰς τοῦ Μοναστηρίου 4χριστιανοὺς Ἕλληνας καὶ 2 Ἀρμενίους.

Οἱ Βούλγαροι διαμαρτύρονται διατεινόμενοι, ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἀπονεμομένη παρ' Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων δὲν παρέχει ἐχέγγυα πίστεως.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΥ

ΙΔΙΑΙΤ. ΤΗΛ. ΤΟΥ «ΕΜΠΡΟΣ»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, (ἐμμέσως) 16 Μαρτίου.— Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» ἐκ Βιέννης ἐτηλεγράφησε, ὅτι οἱ ἐπίσημοι διπλωματικοὶ κύκλοι προβλέπουσι περέργοι πρὸς τὴν Σόφιαν ἀποδίδοντες σπουδαιότητα εἰς τὴν ὑπουργικὴν κρίσιν.

Ἀδημόνως ἐναμένεται, ἐὰν ὁ Ἡγεμὼν ἀμετακλήτως ἀπεφάσισε νὰ φανῇ ἄκαμπτος πρὸ τῆς ἐπιφόβου καταστάσης ἐνεργείας τῶν ἀρχηγῶν τῶν Κομιτάτων.

Ἡ θέσις τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου πρὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων εἶνε δυσχερής, φόβοι δὲ ὑπάρχουσι μήπως τῆς θέσεως τῶν μακεδονικῶν χειροτερευούσης παρουσιασθῇ ἔσχατος πολιτικὸς κίνδυνος.

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΩΝ

Ὑπόμνημα ὑπὲρ τῆς καταργήσεώς του

Ὁ «Ἀθηναϊκὸς Σύλλογος» ὑπέβαλεν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Δηλιγιάννην ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου καταδεικνύει τὰς ἀτελείας τοῦ νόμου περὶ φορολογίας στρεμματικῆς τῶν ἀμπέλων, αἱ ὁποῖαι γίνονται ἀφορμὴ καταπιέσεων τῶν κτηματιῶν. Μία τῶν ἀτελειῶν τοῦ νόμου, ὑποδεικνυομένη διὰ τοῦ ὑπομνήματος, εἶνε καὶ ἡ ἑξῆς:

Οἱ κτηματίαι τῆς Ἀττικῆς φορολογοῦνται διττῶς διὰ τὴν ἄμπελον, διότι οἱ πλεῖστοι τούτων ἔχουν φυτεύσει μέγα μέρος αὐτῶν δι' ἐλαιῶν, φορολογοῦνται λοιπὸν καὶ δι' ἕλην τὴν ἄμπελον κατὰ στρέμμα καὶ διὰ τὴν ἐλαιοφυτείαν ἰδιαιτέρως.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ὁ Σύλλογος φρονεῖ, ὅτι ὁ νόμος πρέπει νὰ καταργηθῇ.

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΤΩΧΟΚΟΜΕΙΟΥ

Τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Πτωχοκομείου, τὸ ὁποῖον διώρισεν ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα, σκέπτεται ὅπως ἐκποιήσῃ τὸ γήπεδον, τὸ ὁποῖον σήμερον κατέχει τὸ κατάστημα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας καὶ ν' ἀνεγείρῃ αὐτὸ εἰς τὸ Ψυχικὸ, ἔνθα θ' ἀγοράσῃ 12,000 πήχεις. Τὴν δαπάνην τῆς ἀγορᾶς τοῦ γηπέδου, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον, θὰ καλύψῃ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ σημερινοῦ γηπέδου ποσόν.

Ἡ ἀνέγερσις τοῦ νέου κτιρίου δὲν θὰ στοιχίσῃ περισσοτέρας τῶν 300 χιλ. δραχμῶν. Ἐν αὐτῷ, πλὴν τῶν ἄλλων τελειοποιήσεων, θὰ ἱδρυθῇ καὶ ἴδιον τμῆμα ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ἐγκατασταθῇ οἰκονομικὸν συσσίτιον διὰ τοὺς πτωχούς, ὡς προβλέπει ἡ διαθήκη τοῦ μακαρίτου Ἀνδρέα Συγγροῦ, ἡ κληροδοτήσασα εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον τὰ 2,000,000 δρχ.

ΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

Οἱ ἐπίπλοποιοὶ εἶχον πρό τινος, ὡς ἐγράψαμεν, προβῆ εἰς παραστάσεις παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ κ. Δηλιγιάννῃ διὰ τὴν φορολογίαν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων εἰδῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἐπίπλων, ζητήσαντες νὰ ἐλαττωθῇ αὕτη.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν τῶν παραστάσεων τούτων, ἐξέδωσεν ἐγκύκλιον διὰ τῆς ὁποίας εἰς τοὺς ἐργοστασιάρχας, τοὺς κατασκευάζοντας διάφορα καμπυλοειδῆ ἔπιπλα, ἐπιτρέπεται νὰ παραλαμβάνωσιν ἑκάστοτε εἰσαγομένην κατ' εὐθεῖαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἢ ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως, ξυλείαν χρήσιμον πρὸς τοῦτο κατ' ἐλάχιστον μὲν ὅρον ἐξ χιλιάδας ὀκάδας, κατ' ἀνώτατον δὲ ἑκατὸν χιλιάδας ὀκάδας.

Ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ξυλείας πρὸς μεταποίησιν καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἐξ αὐτῆς παραγομένων διαφόρων καμπυλοειδῶν ἐπίπλων ἐπιτρέπεται μόνον διὰ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ

Ἡ διοίκησις τοῦ 1ου πεζικοῦ συντάγματος δι' ἀναφορᾶς της πρὸς τὸ Φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν ἐζήτησεν ὅπως ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ μέρος τῶν φρουρῶν αἱ ὁποῖαι τῷ ἀνετέθησαν, διὰ τὸν λόγον ὅτι 60 τῶν ἀνδρῶν τῆς δυνάμεώς του ἀπεσπάσθησαν εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς καὶ ἕτεροι 40 εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἁλωνισμοῦ τοῦ σίτου ἐν Πειραιεῖ.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ ΑΠΗΓΟΡΕΥΘΗ ΝΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΟΥΝ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡ. ΤΟΥ «ΕΜΠΡΟΣ»

ΣΟΦΙΑ, 16 Μαρτίου, (ἐμμέσως). — Οἱ Βούλγαροι ἀπέτρεψαν τοὺς χωρικοὺς τοὺς ἀποδημοῦντας κατ' Ἀπρίλιον καὶ Μάϊον εἰς Σερβίαν καὶ Βουλγαρίαν ἐπὶ μισθῷ χάριν τῆς γεωργίας, νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς ἑστίας των, ὀφείλοντας νὰ ἀναμένωσι σπουδαῖα συμβησόμενα.

ΤΑ ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΤΟΥ „ΕΜΠΡΟΣ"

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. 16 Μαρτίου (ἐμμέσως).— Φῆμαι ἀντιφατικαὶ κυκλοφοροῦσι περὶ τῆς διαγωγῆς των Ἀλβανῶν. Ἐνῷ ἀναφέρεται ὅτι ὁ Ριζᾶ-βέης κατώρθωσε νὰ ὑπερβῇ τὰς ἀντιστάσεις, ἕτεραι πληροφορίαι βεβαιοῦσιν ὅτι αἱ ταραχαὶ ἐπαυξάνονται ὥστε ἐν τῷ Γιλδὶζ νὰ γένεται σκέψις περὶ δραστηρίων μέτρων.

ΟΙ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κων)πόλεως οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Σουλτάνου ἅμα τῇ ἐν Κων)πόλει ἀποβάσει των ἀνελθόντες εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Γιλδὶζ, ἐξέθεσαν τὰ κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τὴν συμπαθεστάτην ὑποδοχὴν, ἧς ἔτυχον ἐν Ἑλλάδι.

Τ' ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΥ

Ὁ δήμαρχος Λαμιέων παρὰ τῷ Βασιλεῖ

Ἀφίκετο προχθὲς ἐκ Λαμίας ὁ δήμαρχος Λαμιέων κ. Ν. Κρίτσας ὅπως παρουσιαζόμενος ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως παρακαλέσῃ Αὐτὸν νὰ τιμήσῃ διὰ τῆς παρουσίας του τὰς ἑορτὰς, αἱ ὁποῖαι θὰ γείνουν ἐν Λαμίᾳ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Διάκου.

Ἡμέρα τῶν ἀποκαλυπτηρίων ὡρίσθη ἡ 23η προσεχοῦς Ἀπριλίου, ἡ ὁποία εἶνε καὶ ἐπέτειος τοῦ διὰ τοῦ ἀνασκολοπισμοῦ θανάτου τοῦ ἥρωος τῆς Ἀλαμάνας.

Ἐν Λαμίᾳ ἤρχισαν ἤδη ἀπὸ τοῦδε αἱ διάφοροι προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι τῆς διακοσμήσεως καὶ εὐτρεπισμοῦ τῆς πόλεως· ἰδιαίτεραι δὲ φροντίδες καταβάλλονται ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ ἄνετος διαμονὴ τῶν πολυπληθῶν ἐπισκεπτῶν, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας θὰ συρρεύσουν ἐκ τῶν γειτονικῶν προπάντων ἐπαρχιῶν καὶ πόλεων.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς δὲν ὡρισεν ἀκόμη ἡμέραν ἀκροάσεως πρὸς τὸν κ. Κρίτσαν.

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργικῆς Ἑταιρίας συνεκλήθη ὅπως συνέλθῃ εἰς συνεδρίασιν τὴν 28 τρέχοντος μηνὸς διὰ νὰ συσκεφθῇ ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΡΙΤΣΙΩΤΗ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ

Προχθὲς τὸ ἑσπέρας ἀφίκετο ἐξ Ἰταλίας ἀνταποκριτὴς ἐγκρίτου Ἰταλικοῦ φύλλου, ὅστις ἔσχε μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ Προέδρου τῆς Ἑταιρίας ὁ «Ἑλληνισμὸ,» κ. Καζάζη ἀφορώσης τὴν ἐν Ἀνατολῇ κατάστασιν.

Ὁ Ἰταλὸς δημοσιογράφος ἐνεχείρισεν εἰς τὸν κ. Καζάζην ἐπιστολὴν τοῦ στρατηγοῦ Ριτσιώτη Γαριβάλδη, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος λίαν ἀπαισιοδόξως κρίνει τὰ ἐν Ἀνατολῇ πράγματα, ἐπιλέγων ὅτι ἡ τοιαύτη κατάστασις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λυθῇ εἰρηνικῶς, ἀλλὰ διὰ πραξικοπήματος.

ΙΛΑΡΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΖΙΚΟΝ

Εἰς τὸ 1ον πεζικὸν Σύνταγμα ἐνέσκηψεν ἀπό τινος ἡ νόσος Ἴλαρὰ ἐκ τῆς ὁποίας πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν προσεβλήθησαν. Ὁ δος λόχος ἔχει τὰ περισσότερα κρούσματα.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ

Χθὲς τῇ ὑποδείξει ἑνὸς Μακεδόνος ἐκ τῶν διαμενόντων ἐνταῦθα, συνελήφθη ὁ ἐκ τῆς ἐν Λαρίσσῃ συλληφθείσης λῃστοσυμμορίας διαφυγὼν Βούλγαρος Λάζωφ.

Ὁ συλληφθεὶς εἶνε ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων μελῶν τοῦ Βουλγαρικοῦ κομιτάτου, διετέλει δὲ μετ' αὐτοῦ εἰς κρυπτογραφικὴν ἀλληλογραφίαν, ἥτις κατεσχέθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Σήμερον μετὰ τὸ τέλος τῶν προανακρίσεων, ἃς ἐνήργησεν ὁ ἀστυνόμος τῆς καταδιώξεως κ. Σάρρος θὰ ἀποσταλῇ εἰς τὴν εἰσαγγελίαν διὰ τὰ περαιτέρω.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΛΟΓΧΟΜΑΧΙΑΣ

ΜΙΑ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΜΑΧΗ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐγένοντο παρὰ τὸ Σκοπευτήριον τῆς Καλλιθέας αἱ στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀντωνοπούλου ἐκγυμναζομένων φοιτητῶν.

Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας ὁ κόσμος ἤρχισε νὰ συρρέῃ ἐν Καλλιθέᾳ καὶ νὰ κατακλύζῃ τοὺς καταπρασίνους πέριξ λόφους.

Μεταξὺ τῶν κατελθόντων διεκρίνοντο οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Μαυρομιχάλης καὶ Καραπάνος, οἱ βουλευταὶ κ. κ. Βουδούρης, Σμολένσκης, Νέγρης, Τριανταφυλλάκος, ὁ Δήμαρχος κ. Μερκούρης, ὁ κ. Μπαϊρακτάρης καὶ ἄλλοι πολλοὶ στρατιωτικοὶ ἰδίως.

Κατὰ τὰς 2 1)2 ἤρχισαν τὰ γυμνάσια παρακολουθοῦντος ταῦτα πολλοῦ κόσμου.

Ἔξωθι τοῦ προαυλίου τοῦ Σκοπευτηρίου 100 φοιτηταὶ μὲ μαύρους σκούφους πυριτιδοβόλας καὶ ὅπλα τελείως τουτέστιν ἐξοπλισμένοι ἐσχημάτισαν εὐρύτατον τετράγωνον καὶ ὑπὸ τὰ προστάγματα τοῦ κ. Ἀντωνοπούλου ἐξετέλεσαν ἀκριβέστατα διαφόρους στρατιωτικὰς κινήσεις ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως ἐναντίον ἱππικοῦ.

Μὲ τόσην τελειότητα καὶ ἀκριβειαν ἐξετέλεσαν τὰς κινήσεις ταύτας ὥστε ἐξέπληξαν τοὺς ἐκεῖ στρατιωτικοὺς καὶ ἐπροκάλεσαν τὰ παταγῶδη χειροκροτήματα τοῦ ἐκεῖ συνηγμένου κόσμου.

Μία φανταστικὴ μάχη

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ γυμνάσματος τούτου οἱ φοιτηταὶ ἀνασχηματισθέντες εἰς τρεῖς διμοιρίας ἐπροχώρησαν εἰς τοὺς εἰκίσκους τῆς Καλλιθέας ὄπισθεν τῶν ὁποίων ἐκρύβησαν ἵνα μὴ γίνωνται ὁρατοὶ ἐκ τοῦ λόφου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρέντη ὃν κατεῖχεν ὁ ἐχθρὸς, ὁμοῦ φοιτητῶν καὶ ἄπειρος κόσμος περίεργος.

Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγης ὥρας ἐκ τῶν ὄπισθεν ἀγρῶν τῆς Καλλιθέας ἐφάνησαν ἐν ἐξελίξει βαδίζουσαι αἱ τρεῖς δημοιρίαι μὲ βῆμα κανονικόν.

Ἡ μία κατεῖχε τὸ κέντρον, αἱ δὲ ἕτεραι δύο ἐν ἀποστάσει ὑποστήριζον τὰ πλευρὰ αὐτῆς.

Ἡ ἐκτέλεσις.— Ἓν γραφικώτατον θέαμα

Ἡ κεντρικὴ διμοιρία ἤρξατο ἀμέσως σροδροῦ πυρὸς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τοῦ κατέχοντος τὸν λόφον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, μετ' ὀλίγον δὲ ἐμιμήθησαν ταύτην καὶ αἱ δύο πτέρυγες.

Ἡ πορεία ἐγένετο καθ' ὅλους τοὺς στρατιωτικοὺς κανόνας τῆς ἐπιθέσεως.

Ἐπροχώρει ἡ κεντρικὴ διμοιρία πυροβολοῦσα μέχρις ἀποστάσεως τινὸς, ἔνθα ἐσταμάτα. Τότε ἐπροχώρουν αἱ δύο πτέρυγες, τῶν ὁποίων τὴν ἔροδον ὑποστήριζεν ἡ κεντρικὴ, ἀπασχολοῦσα διὰ συχνῶν καὶ ἀλλεπαλλήλων ὁμοβροντιῶν τὸν ἐχθρόν.

Τέλος ἔρθασαν εἰς ἀπόστασιν 800 μέτρων ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὁ ἐχθρὸς ἠμύνετο καὶ αὐτὸς δι' ἄλλων ὁμοβροντιῶν.

Τὸ θέαμα ἦτο γραφικώτατον, παρίστα δὲ ἀληθὲς πεδίον μάχης. Ὁ ἐνθουσιασμὸς εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον, πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν ἐπιτιθεμένων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ δύο ρασοφόροι φοιτηταὶ τῆς Θεολογίας ἐμαίνοντο ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ πιστεύοντες, ὅτι βαδίζουσι κατ' ἐχθροῦ ἀληθοῦς.

Ἐκ τῆς ἀποστάσεως τῶν 800 μέτρων ἀπὸ τοῦ λόφου ἐγένετο ἡ τελευταία ὁριστικὴ ἐπίθεσις κατὰ τῶν κατεχόντων τὸν λόφον, οὓς ἐξετόπισαν ἐντεῦθεν καταδιώξαντες αὐτοὺς, ἐφ' ὅσον εἶχον ἄσφαιρα φυσίγγια μέχρι τῶν Τζιτζιφιῶν.

Καὶ ἕνας πρόχειρος... χορός.— Τὸ πέρας τῶν ἀσκήσεων

Μετὰ τὸ πέρας καὶ τῆς ἐπιθέσεως ταύτης, ἣν ἔστεψε καταπληκτικὴ ἐπιτυχία διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν κινήσεων, οἱ φοιτηταὶ ἐχόρευσαν ἐπὶ τοῦ λόφου ὃν κατέλαβον ἑλληνικοὺς χοροὺς ἐν ἀκράτῳ ἐνθουσιασμῷ.

Ἐκεῖθεν κατόπιν κατῆλθον εἰς τὸ Σκοπευτήριον, ὅπου ὁ κ. Ἀντωνόπουλος ὡμίλησε πρὸς αὐτοὺς δι' ὀλίγων λέξεων:

«Ἰδοὺ, κύριοι, εἶπε, τὰ ἀποτελέσματα δεκαπέντε μόνον μαθημάτων. Ἐὰν τὸ παράδειγμά σας ἐμιμοῦντο καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι συνάδελφοί σας, ἀντὶ νὰ κάθηνται εἰς τὰ καφενεῖα, ἡ ὄψις τῶν πραγμάτων θὰ ἦτο ἄλλη. Καὶ ἀέρα καθαρὸν θὰ ἀνέπνεον, καὶ τὸ ἠθικόν των θὰ ἐκρατύνετο καὶ θὰ ἀδελφοποιοῦντο».

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Ἀντωνοπούλου οἱ φοιτηταὶ διελύθησαν, ἐξηκολούθησαν δὲ μέχρι βαθείας νυκτὸς ἀσκούμενοι εἰς τὴν σκοποβολὴν ἐντὸς τοῦ σκοπευτηρίου.

ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΙΟΝ

Συμπλοκαὶ καὶ τραυματισμοὶ

(Ἰδιαίτ. τηλεγρ. «Ἔμπρὸς»

ΑΙΓΙΟΝ, 16 Μαρτίου. — Οἱ ἄνθρωποι τοῦ ὑποψηφίου Πολυχρονιάδου βλέποντες τὴν ἀποτυχίαν του, προὐκάλεσαν ρήξεις ἐξ ὧν τραυματισμοὶ πολλοὶ ἐπῆλθον. Ὁ ἀκόλουθός του Βαγενᾶς ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ Γεωργίου Βούλγαρη πληγώσας αὐτὸν σοβαρῶς. Μετ' ἐπιτάσεως κοινολογεῖται, ὅτι μάρτυρες ἤκουσαν παρασκευαζομένην τοιαύτην ἐπίθεσιν, μεθ' ὃ ὁ Βαγενᾶς ἐπανελθὼν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς προὐκάλεσε νέας ρήξεις διὰ πυροβολισμῶ

ΠΟΙΚΙΛΑ

Αθηναϊκα

ΧΘΕΣ τὸ ἀπόγευμα ἐν τῷ καταστήματι τῆς Δημαρχίας συνῆλθον τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τῶν Καλαβρυτινῶν καὶ ἐπέφερον διαφόρους τροποποιήσεις εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Συλλόγου. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Γιαννακόπουλος ἐπρότεινεν εἰς τὰ μέλη ὅπως προσφέρει ἕκαστος, ὅτι ἐπιθυμεῖ διὰ τὴν ἀνίδρυσιν ἀνδριάντος τοῦ Γερμανοῦ ἐπισκόπου Πατρῶν.

Ἐν τέλει ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν Σύλλογον κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 25 Μαρτίου.

ΤΙ ΚΑΤΟΡΘΩΝΕΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ. Οἱ κ. κ. Μπαλάσκας καὶ Κονταρᾶτος ἀπέδειξαν ὅτι, ὅταν ἔχῃ τις ὑπομονὴν, ἐπιμονὴν καὶ γοῦστο, δύναται νὰ θριαμβεύσῃ καὶ νὰ καταλάβῃ μίαν τῶν πρώτων θέσεων ἐν τῷ κλάδῳ του. Ὁ ζῆλος πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ ἡ περὶ τὸ ράπτειν ἱκανότης τοῦ κ. Μπαλάσκα, ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸν ἀνέδειξαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ διευθύνῃ σήμερον μετὰ τοῦ διπλωματούχου κ. Κονταράτου, τὸ μεγαλείτερον, ὡραιότερον καὶ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἀγγλικὸν κατάστημα τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον διὰ τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Εὐρώπην ὅλην εἶνε μοναδικόν. Χάνει κανεὶς τὸν νοῦν του ὅταν εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Γεωργίου Σταύρου ἠλεκτροφωτολουσμένον κατάστημά των, ἔνθα εὑρίσκει τοιαύτην ποικιλίαν ἀνδρικῶν καὶ γυναικείων ὑφασμάτων, ὥστε ἐνῷ εἰσέρχεται διὰ νὰ παραγγείλῃ μίαν ἐνδυμασίαν, ἐξέρχεται ἀφοῦ παραγγείλῃ δύο καὶ τρεῖς, καὶ πάλιν φεύγει δυσηρεστημένος, διότι δὲν παρήγγειλε περισσοτέρας.

Θεατρικα

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Τὴν Τοίτην λοιπὸν ἡ «Μήδεια». Τὴν παράστασιν θὰ τιμήσουν καὶ πολλοὶ ξένοι περιηγηταὶ παρεπιδημοῦντες ἐν Ἀθήναις.

Ἡ παράστασις ἔχει καὶ τοῦτο τὸ ἐξαιρετικὸν, ὅτι τὸ δρᾶμα θὰ διδαχθῇ χωρὶς ὑποβολέα.

Ὅλα τὰ πρόσωπα δὲ εἰς τὸν ρόλον των.

Εἰσιτήρια πωλοῦνται ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ, ἔνθα ὑπόρχει καὶ ἡ μετάφρασις τοῦ κ. Σακελλαροπούλου γυμνασιάρχου, ὅστις κατ' ἐντολὴν τῆς Ἑταιρίας τὴν ἐξέδωκε ὁμοῦ μὲ τὸ κείμενον.

Ταχυδρομειον

ΔΕΥΤΕΡΑ 17 Μαρτίου.—Οὐδεμία ἐξωτερικὴ ἀναχώρησις ὑπάρχει.

Σημ. Ἐν τοῖς γραμματοκιβωτίοις εὑρέθησαν ἄνευ γραμματοσήμου αἱ ἑξῆς ἐπιστολαί: Καρπετόπουλον βου ευτὴν ἐνταῦθα, κυρίαν Βενετίαν Ζερβοῦ Σάμον, Ἀντ. Μοσχί ην Βόλον, Σπ. Λαζαρῆν ἐνταῦθα, Ν. Γαλα ὁπουλον Βόλον.

Στου ΣΑΚΚΗ

4 — Ὁδὸς Καπνικαρέας — 4

Ἤρχισεν ἡ παραλαβὴ τῶν εἰδῶν τῆς ἐαρινῆς περιόδου εἰς μεγάλας ποσότητας.

Οἴνον **Βατίδες, τσίπουρο ζεφείρ** ἀπὸ 30 λεπτὰ ὁ πῆχυς μέχρις 85.

Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ συνεταῖρος εἰς ἐργασίαν ἐμπορο-τεχνικὴν ἐπικερδεστάτην. **Κεφάλαια 10—12 χιλ. δραχμαί. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.**

ΔΗΛΩΣΙΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΑΡΚΑ
(ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΟΥ)

Ἐπειδὴ ἀπό τινος κυκλοφοροῦνται ἐν τῇ ἀγορᾷ πακέτα καπνοῦ πανομοιότυπα κατὰ σχέδιον καὶ χρωματισμὸν πρὸς τὰ ἰδικά μου καὶ φέροντα ἐπιγραφὴν **«Κ. Βάρκα»** ὡσεὶ νὰ προέρχωνται ταῦτα ἐκ τοῦ γνωστοῦ ἐν τῇ **πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος** καταστήματός μου, ἐνῷ ταῦτα οὔτε ἰδικά μου εἶνε, οὔτε προέρχονται ἐκ τοῦ καταστήματός μου, ἀλλὰ κατασκευάζονται πρὸς τὸν σκοπὸν **τοῦ σφετερισμοῦ τῆς φήμης** τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομά μου καπνῶν ὑπό τινων ἐν συνεταιρισμῷ μετά τινος **Κυριάκου Βαρκᾶ**, οὗτινος τελευταίου, τὸ ὄνομα εἶνε τεθειμένον εἰς τὰ πακέτα, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ γεννᾶται ἡ ἰδέα ὅτι πρόκειται περὶ τῶν ἰδικῶν μου καπνῶν.

Ὡς ἐκ τούτου καὶ πρὸς ἀποφυγὴν **πάσης συγχύσεως**, ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν ἀξιοτίμων κ. κ. πελατῶν μου, δηλῶν αὐτοῖς πρὸς διάκρισιν, ὅτι τὰ μὲν πακέτα καπνοῦ μου φέρουσιν ἐπιγραφὴν **καπνεμπορεῖον Κων. Βάρκα,** (ἤτοι τὰ τρία ἀρχικὰ γράμματα τοῦ κυρίου ὀνόματός μου), κάτωθι δὲ **Ἀθῆναι πλατεῖα Συντάγματος**, τὰ δὲ πακέτα σιγαρέτων **καπνεμπορεῖον Κ. Βάρκα Ἀθῆναι πλατεῖα Συντάγματος** καὶ εἰς τὴν γωνίαν **σῆμα τὴν φωτογραφέαν μου.** Ἐνῷ τὰ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω τεθέντα ἐν κυκλοφορίᾳ **πακέτα καπνοῦ μόνον** (καθόσον δὲν ἐκυκλοφόρησαν εἰσέτι καὶ τοιαῦτα σιγαρέτων), φέρουσιν ἐπιγραφὴν **καπνεμπορεῖον Κ. Βάρκα** (ἤτοι μόνον τὸ ἀρχικὸν γράμμα Κ.), κάτωθι δὲ **Ἀθῆναι πλατεῖα Ὁμονοίας.**

Προσεχῶς δὲ, ἵνα καταστῇ καταφανεστέρα ἡ διάκρισις τῶν πακέτων καπνοῦ μου πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω, θέλω θέσῃ καὶ ἐπὶ τούτων τὴν φωτογραφίαν μου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1903.

ΚΩΝΣΤ. ΒΑΡΚΑΣ

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν σεβαστὸν ἡμῶν πατέρα καὶ θεῖον

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ Α. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΝ

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον ὥραν 3 μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας ὁδὸς Ζήνωνος ἀριθ. 26 εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης.

Ἀθῆναι 17 Μαρτίου 1903.

Τὰ τέκνα

Ἀντώνιος Π. Ἀντωνιάδης
Μαρίνα Α. Ἀντωνιάδου

Οἱ ἀνεψιοὶ καὶ αἱ ἀνεψιαὶ

(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Ν. Π. ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Ἄρτι ἐκ Παρισίων ἐπανελθὼν ἔνθα ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἄνω νοσημάτων εἰδικῶς ἠσχολήθη.

Ὥραι ἐπισκέψ. 9—10 π.μ. καὶ 2—3 μ.μ.

Ὁδὸς Ἀβέρωφ ἀριθμ. 21Α

Πλησίον Καπνοκοπτηρίου

Οἱ πάσχοντες τοὺς

ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ

θεραπεύονται ἐν τῇ νέᾳ τελείᾳ ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ τοῦ εἰδικοῦ ὀφθαλμολόγου **ΣΠΗΛΙΟΥ Ι. ΧΑΡΑΜΗ.** Μέλους τῆς Γαλλικῆς ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρίας. Ἐν Παρισίοις σπουδάσαντος εἰδικῶς τὰ ὀφθαλμικά.

Νέαι θεραπεῖαι. Καταράκτου. Τραχωμάτων. Τριχιάσεως. Ὑέλων ἐκλογὴ μυωπίας, πρεσβυωπίας καὶ κοπιώδους ὁράσεως.

Τελεία ὀφθαλμοσκοπικὴ ἐξέτασις καὶ διάγνωσις τῶν νοσημάτων τοῦ βάθους τοῦ ὀφθαλμοῦ. Νέαι θεραπεῖαι.

Διασταύρωσις

5 ὁδοῦ Πειραιῶς καὶ Σωκράτους 51

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ
CAPE-TOWN

Ὁ Κωνστ. Π. Πετρόπουλος ἐξ Αἰγίου ἐγκατασταθεὶς ἐν Cape-town τῆς Ν. Ἀφρικῆς ἤνοιξε γραφεῖον παραγγελιῶν καὶ ἀντιπροσωπειῶν, παρέχει πᾶσαν τραπεζιτικὴν ἐγγύησιν διὰ τὰς μετὰ τῶν πελατῶν του ἐμπορικὰς πράξεις καὶ δέχεται ἀντιπροσωπείας καὶ παραγγελίας πρὸς πώλησιν παντὸς εἴδους προϊόντος ἐξ Ἑλλάδος, Κρήτης, Νήσων Μ. Ἀσίας καὶ Αἰγύπτου. Ὁ ἴδιος ἀντιπροσωπεύει καὶ Σταφ. Τράπεζον ἐν Ν. Ἀφρικῇ.

Διεύθυνσις
C. P. PETROPULOS
COMMISSION AGENT
Saving Bank Building
CAPE-TOWN
S. Africa

Νέος γλωσσομαθὴς δυνάμενος νὰ κρατῇ Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν ἀλληλογραφίαν, ζητεῖ οἱανδήποτε ἐργασία. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΤΡΑΠΕΖΑ Ε. ΜΕΛΙΔΗ

ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΑΡΙΘΜΟΣ 148

Πωλεῖ ταχειροφόρους ὁμολογίας Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Αἰγύπτου 3 ο)ο 1886 διὰ μηνιαίων εἰκοσιπενταδράχμων δόσεων ἀντὶ δραχ. 585, ὑπὸ αἵρεσιν διὰ μίαν κλήρωσιν ἀντὶ δραχ. 3. Ἐπὶ μετρητοῖς δὲ εἰς τὴν τρέχουσαν τιμήν. **Προσεχὴς κλήρωσις 2)15 Ἀπριλίου 1903. Α' λαχνὸς φράγκα 50000 χρυσᾶ.**

Πωλεῖ ἐπίσης λαχειοφόρους ὁμολογίας Διώρυγος Παναμᾶ διὰ δεκαπενταδράχμων μηνιαίων δόσεων. Ἐπὶ μετρητοῖς εἰς τὴν τρέχουσαν τιμήν. **Α'. λαχνὸς φρ. χρ. 500,000.**

ΚΑΜΠΑΝΙΤΗΣ
ΦΙΛΕΡΙΟΝ
ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΙ ΟΙΝΟΙ
ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Παραπλεύρως «Νέας Σκηνῆς»

Τὰ τελειότερα καὶ κομψότερα ὑποδήματα

ΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ
(ΕΝΑΝΤΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ)

Ὅλον τὸ Ἀϊ-λάϊ τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἐκφράζει τὸν θαυμασμόν του διὰ τὴν τελειοποίησιν τῶν ὑποδημάτων του.

Ἀφιχθησαν τελευταίως τὰ τελειότερα ἐν Εὐρώπῃ χρωματιστὰ δέρματα.

Ἐν **ἐπιστήμῃ νέαν μέθοδον** (εὑρίσκοντες μὲ φῶς ἠλεκτρικὸν τὴν **χρονέαν Βλενόρροιαν** ἐντὸς ὀλιγίστης θεραπεύομεν δι' **ἐργαλείων**) **μεταβὰς εἰς Λονδῖνον** ἐξέμαθον καὶ ἐφαρμόζω, δηλαδὴ μέθοδον oberlänoer Kollman

Λ. Ι. ΧΑΡΑΜΗΣ

Εἰδικὸς **οὐρητικῶν παθῶν (Κύστεως, Νεφρῶν, λίθων Κύστεως. κ.τ.λ.)** ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου (ἐξέτασις **Κύστεως μὲ ἠλεκτρικὸν φῶς).**

Σταθμὸς Λαυρίου, εἰς τὸ μέσον δεξιὰ ἀκριβῶς 18Α.

Ο ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ ΩΤΟΛΟΓΟΣ κ.

Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τέως chef de clinique τοῦ καθηγητοῦ auvel τῶν Παρισίων, εἰδικὸς τῶν **Λαρυγγικῶν, Ὠτικῶν** καὶ **Ρινικῶν** νοσημάτων, θεραπεύει τοὺς πάσχοντας τὰ ἀνωτέρω νοσήματα ἀπὸ 10—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ. Ὁδὸς Πατησίων 116.

ΚΑΠΕΛΛΑ

ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

BATTERBU & BORSALINO

ΕΓΓΥΗΜΕΝΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΕΧΕΙ ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΧΗΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ
ΛΕΥΚΟΥ ΚΑΙ ΕΡΥΘΡΟΥ ΡΗΤΙΝΙΤΟΥ ΟΙΝΟΥ

Τὰ κατ' ἐκλογήν μου ἐκ τῆς οἰναποθήκης τοῦ κ. Ἀνδρέου Καμπᾶ ληφθέντα δείγματα λευκοῦ καὶ ἐρυθροῦ ρητινίτου ἐξετασθέντα ἐν τῷ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου φαρμακευτικῷ χημείῳ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου παρέσχον τὰ ἑπόμενα ἀποτελέσματα:

Προσδιορισθέντα συστατικὰ	Λευκοῦ ρητινίτου	Ἐρυθροῦ ρητινίτου
Εἰδικὸν βάρος τοῦ οἴνου (150 ἑ.)	0.9935	0.9956
» » τοῦ ἀποστάγματος (150 ἑ.)	0.9832	0.9831
Εἰς 100 κυβ. ἑκ. οἴνου περιέχονται:		
Οἰνόπνευμα κατὰ βάρος	10.69 γρμ.	10:77 γρμ.
» κατ' ὄγκον	13.24 κ. ἑ.	13.34 κ. ἑ.
Ἐκχύλισμα	2.40 γρμ.	2.77 γρμ.
Σάκχαρον πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐνδερτοποίησιν	0.133 »	0.210 »
Γλυκερίνη	1.143 »	0.981 »
Ρητίνη	0.005 »	0.004 »
Δεψικὰ καὶ χρωστικαὶ οὐσίαι	0.007 »	0.056 »
Ἀνόργανοι οὐσίαι	0.174 »	0.238 »
Θειικὸν ὀξὺ	0.011 »	0.012 »
Ὑπολογισθὲν ὡς θειικὸν κάλιον	0.024 »	0.025 »
Φωσφορικὸν ὀξὺ	0.014 »	0.015 »
Σύνολον ὀξέος (ὡς τρυγικὸν)	0.535 »	0.538 »
Πτητικὰ ὀξέα (ὡς ὀξικὸν)	0.036 »	0.031 »
Μόνιμα ὀξέα (ὡς τρυγικὸν)	0.489 »	0.496 »
Θειῶδες ὀξὺ	—	—
Θειώδη ἅλατα	—	—
Ἰτεῖλικὸν ὀξὺ	—	—
Ἕτερα ἀλλότρια προσμίγματα	—	—
Πόλωσις παραμένουσα ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν ἐνδερτοποίησιν	+ 0.08ο	+ 0.28ο

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς χημικῆς ἐξετάσεως, ἐξάγεται ὅτι ἀμφότερα τὰ ἐρευνηθέντα εἴδη λευκοῦ καὶ ἐρυθροῦ ρητινίτου οἴνου τοῦ κ. Ἀνδρέου Καμπᾶ, εἶνε εἴδη ἄγευστα **ρητινίτου οἴνου μὴ περιέχοντος οὔτε γύψον οὔτε τὰ λοιπὰ συνήθη ἀλλότρια προσμίγματα τῶν παρ' ἡμῖν πωλουμένων ρητινιτῶν.**

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ο ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡ. ΤΟΥ «ΕΜΠΡΟΣ» ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

ΒΙΕΝΝΗ, Κυριακὴ μεσονύκτιον.— Κατὰ τὰ ἐκ Σόφιας νυκτερινὰ τηλεγραφήματα, ὁ κ. Γκέσωφ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἀνέθηκε τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως, ἀπέτυχεν ἐντελῶς.

Ἐν Σόφιᾳ διαδίδεται, ὅτι μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην, θὰ σχηματισθῇ ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπουργεῖον Στρατιωτικόν.

Ἡ παράτασις τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως ἐν Βουλγαρίᾳ θεωρεῖται ἐπιβλαβεστάτη διὰ τὴν σημερινὴν αὐτῆς πολιτικὴν κατάστασιν. Δ. Κ.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
Η ΑΜΝΗΣΤΕΙΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΙΔΙΑΙΤ. ΤΗΛ. ΤΟΥ «ΕΜΠΡΟΣ»

ΒΙΕΝΝΗ, 14 Μαρτίου, (ἐμμέσως).—Κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ πρωϊνοῦ «Ταχυδρόμου» τοῦ Λονδίνου, αἱ τουρκικαὶ Ἀρχαὶ καταβάλλουσι πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων.

Εἰς τὸ Μοναστήριον πρό τινων ἡμερῶν ἠλευθερώθησαν 220 φυλακισμένοι συνεπείᾳ ἀμνηστείας, πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν Βούλγαροι διαπράξαντες μεγάλα κακουργήματα πρὸς περισυλλογὴν χρημάτων διὰ Μακεδονικὴν ἐξέγερσιν. Ἡ ἀπελευθέρωσις αὕτη ἀπήρεσεν εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ Σέρβους. Ἀπεναντίας οἱ Βούλγαροι ὑπεδέχθησαν τοὺς ἐλευθερωθέντας πανηγυρικῶς.

Σχηματίζεται ρεῦμα ρωσόφιλον πιστευομένου, ὅτι ὁ Τσάρος διέταξε τὸν Σουλτάνον νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Βουλγάρους. Οἱ Βούλγαροι πρόξενοι παρεκτρεπόμενοι ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ Βλάχους τὴν ἀγορὰν ὅπλων δι' ὡρισμένων πρακτόρων καὶ διατάσσουν αὐτοὺς νὰ ἀναμένωσιν ἕτοιμοι ἐπὶ θανατικῇ ποινῇ τὰ κελεύσματα τοῦ ἐθνικοῦ κομιτάτου.

ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ ΠΛΗΓΩΜΕΝΟΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΙ ΩΜΟΛΟΓΗΣΕΝ

ΙΔΙΑΙΤ. ΤΗΛ. ΤΟΥ «ΕΜΠΡΟΣ»

ΒΙΕΝΝΗ, 16 Μαρτίου (ἐμμέσως).— Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» εἰδοποιεῖται ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅτι ἡ τουρκικὴ ἀστυνομία ἀνεκάλυψεν ἐπαναστάτην πληγωμένον ἐν τῇ συνοικίᾳ Βαρδάρ. Οὗτος ὡμολόγησεν, ὅτι ἀπετέλει μέρος ἐπαναστατικοῦ σώματος ἀποβεβαιωθέντος παρὰ τῶν Τούρκων πλησίον τῆς Βογοΐτσης, ὅτι οἱ ἀγροτικοφύλακες παρέχουσι πᾶσαν πληροφορίαν εἰς τοὺς ἐπαναστάτας, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἀποπλανῶσι τὸν στρατὸν καὶ τὴν χωροφυλακήν. Συνεπείᾳ τούτων αἱ ἀρχαὶ προέβησαν εἰς κατάλληλα μέτρα παρὰ τοῖς ἀγρόταις.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
Η ΣΤΡΕΜΜΑΤΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θέλουσι ψηφισθῇ τυπικά τινα νομοσχέδια καὶ θέλει ἀρχίσει ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου εἰς β' ἀνάγνωσιν.

Ἐπίσης κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θέλει ὑποβάλλει τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ στρεμματικῆς φορολογίας.

Διὰ τοῦ ὑποβληθησομένου νομοσχεδίου ὁ φόρος τῶν ἀμπέλων ὁρίζεται εἰς 1 δρ., 1 ½ δρ., ¾ δρ., 2 1)2 καὶ 3 δρ. κατὰ στρέμμα.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἀφοῦ ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ, θὰ ζητήσῃ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ προταχθῇ ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ
ΠΟΙΟΣ ΕΠΕΤΥΧΕ

Κατὰ χθεσινὸν ἐξ Αἰγίου τηλεγράφημα πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Δηλιγιάννην, κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν χθὲς αὐτόθι ἀναληπτικὴν ἐκλογὴν ἐξελέγη πολευτὴς ὁ κυβερνητικὸς ὑποψήφιος κ. Ἀσημακόπουλος διὰ ψήφων 265.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ-ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Αἱ διαδόσεις αἱ κυκλοφορούσαι ἀπὸ ἡμερῶν περὶ τοῦ ταξειδίου τοῦ Βασιλέως καὶ περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἐπετάθησαν χθές.

Οἱ κυβερνητικοὶ ἐβεβαίουν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρεῖ ὡρισμένως τὴν Τετάρτην, περὶ τούτου δὲ μάλιστα εἰδοποίησε προχθὲς καὶ τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Δηλιγιάννην.

Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐξακολουθοῦσιν ἐπιμένοντες εἰς τὴν γνώμην των ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀνέβαλε τὸ ταξείδιόν του μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἤθελε πεισθῇ ὅτι δύνανται νὰ ἐξομαλυνθῶσι τὰ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως αἱρομένων ὅλων τῶν δυσχερειῶν.

Πρὸς τὴν γνώμην ταύτην συμφωνοῦσι καὶ οἱ ἐν τοῖς Ἀνακτόροις, οἱ ὁποῖοι ἐρωτώμενοι χθὲς δὲν ἐπεβεβαίουν τὴν εἴδησιν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Βασιλέως ἀφίνοντες νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι πιθανὸν ἡ Α. Μ. νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἀναχώρησίν Του, ἐὰν δὲν πεισθῇ ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐξομαλυνθῶσιν αἱ ὑφιστάμεναι δυσχέρειαι.

ΠΟΙΑ Η ΑΛΗΘΕΙΑ.—Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ

Παρ' ὅλας τὰς ἀντιφατικὰς ταύτας φήμας ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Βασιλέως δυνάμεθα νὰ παράσχωμεν τὰς ἑξῆς πληροφορίας.

Ὁ Βασιλεὺς, μακρὰν τοῦ νὰ θεωρῇ ὡς πιθανὴν λέαν προσεχῶς ὑπουργικὴν κρίσιν, διεμήνυσε πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὰ τῆς ἀναχωρήσεώς Του εἰς Δανίαν, ἀναγγείλας πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἀναχωρεῖ ὡρισμένως τὴν Τετάρτην. Πρὸς τοῦτο ἐδόθησαν καὶ διαταγαί, ὅπως ἡ βασιλικὴ θαλαμηγὸς «Ἀμφιτρίτη» ἑτοιμασθῇ πρὸς ἀπόπλουν.

Πάντως ὅμως τὸ ζήτημα τῆς ἀναχωρήσεως θέλει κονοντισθεῖ ἐκ τῆς σημερινῆς συνεργασίας τῆς Α. Μ. μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ. — ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Τὴν σπουδαιότητα τῆς σημερινῆς συνεργασίας μετὰ τοῦ Βασιλέως ἀναγνωρίζων ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔλεγε χθὲς πρὸς φίλον του βουλευτήν:

— Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ Βασιλέως θέλουσι λυθῇ πολλὰ ζητήματα.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν κυβερνητικῶν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν σημερινὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ Βασιλέως θέλει κανονίσῃ λεπτομερῶς τὰ τῆς συνεργασίας τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Βασιλέως μετὰ τοῦ Ἀντιβασιλέως Διαδόχου καὶ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰς ὑπολειφθησομένας συνεδριάσεις μεχρ[illegible] τοῦ Πάσχα καὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ [illegible]ασιλέως ἐκ Δανίας, θέλει δὲ ὑποβάλ[illegible] πρὸς ὑπογραφὴν εἰς τὸν Ἄνακτα [illegible] ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμον περὶ Ἀντιβασιλείας καθὼς καὶ τὸ Β. Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἀνατίθεται ἡ Ἀντιβασιλεία εἰς τὸν Διάδοχον.

Η ΑΝΤΙΘΕΤΟΣ ΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.—ΠΙΘΑΝΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἀντιπολιτευομένων δὲν εἶνε διόλου ἀπίθανον κατὰ τὴν σημερινὴν συνεργασίαν νὰ εὑρεθῶμεν πρὸ ὑπουργικῆς κρίσεως, ὁπότε πλέον κατ' ἀνάγκην ὁ Βασιλεὺς θ' ἀναβάλῃ τὸ ταξείδιον του εἰς Δανίαν.

Τὴν γνώμην των ταύτην περὶ ἐνδεχομένης ὑπουργικῆς κρίσεως οἱ ἀντιπολιτευόμενοι στηρίζουσιν εἰς τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις βλέπουσα τὴν ἀπροθυμίαν τῶν φίλων της ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τὴν παράλυσιν τῶν συνεδριάσεων λόγῳ τῆς ἀντιδράσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ προβλέπουσα, ὅτι δὲν θὰ κατορθώσῃ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νομοσχεδίων της τῶν συναφῶν πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀποτελούντων τὴν βάσιν τοῦ προγράμματός της, μὴ ἐπιθυμοῦσα δὲ νὰ πέσῃ ἐν τῇ Βουλῇ θὰ σπεύσῃ νὰ καταθέσῃ σήμερον τὴν ἀρχήν.

Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ Βασιλεὺς θὰ ἀναγκασθῇ νὰ παραμείνῃ ἐν Ἀθήναις διὰ ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ νέου Ὑπουργείου εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΘΕΟΤΟΚΗ.—ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ

Καθὰ ἐπληροφορήθημεν ἡ στάσις τοῦ κ. Θεοτόκη καὶ ἰδέα τῶν ἐπιφανῶν τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος ἐν τῇ Βουλῇ ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως ὀφείλεται εἰς τὴν πεποίθησιν, τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισεν ὁ κ. Θεοτόκης, ὅτι θὰ δυνηθῇ οὗτος νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ ἐπὶ πλέον ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ τύχῃ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς παρούσης Βουλῆς.

ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ
ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΟΙ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΩ
Η ΥΠΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ Ο

τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὰς λεπτομερείας τοῦ σχεδίου, εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐτὴν αἴθουσαν, εἰς ἣν εὑρίσκοντο οἱ Ἄγγλοι μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Στρέϊτ, ὁ ὁποῖος παραμείνας ἐπί τινα λεπτὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, εἰσῆλθεν ἔπειτα μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς παρακειμένην τοιαύτην, ὁπόθεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετά τινα ὥραν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πρώτην αὐθουσαν. Ὁ κ. Στρέϊτ ἀπῆλθεν εὐθὺς ἀμέσως.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Στρέϊτ, ὡς ἐγνώσθη κατόπιν, ἀφεώρα εἰς τὴν παροχὴν τῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶχε ζητήσει παρ' αὐτοῦ περὶ τῆς θέσεως καὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τῶν προσώπων, τῶν ἀποτελούντων τὴν Ἑταιρείαν.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΟΡΟΙ

Καθὰ ἠδυνήθημεν νὰ πληροφορηθῶμεν οἱ ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ὑποβληθέντες χθὲς νέοι ὅροι, ἐκτὸς τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν, εἶνε ἐπωφελέστατοι διὰ τὴν παραγωγήν, καὶ φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ διευκολύνωσιν σπουδαίως τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς συνομολόγησιν τῆς συμβάσεως.

Ὁ κ. Δελιγιάννης, ὃν ἠρωτήσαμεν περὶ τούτου δὲν ἠθέλησε νὰ μᾶς εἴπῃ τί περὶ αὐτῶν, ἀφοῦ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λέαν συντόμως θ' ἀνακοινώσῃ αὐτοὺς ἐπισήμως. Τὸ παράρτημα, ὅπερ ἐζήτησεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, θέλει ἐπιδοθῇ πρὸς αὐτὸν ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

ΑΛΛΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Ἐξ ἄλλης πηγῆς ἐπίσης ἀσφαλοῦς, ἐγνώσθησαν ἀκόμη καὶ αἱ ἑξῆς λεπτομέρειαι·

Ἡ Ἑταιρία ὑποχρεοῦται, ὡς γνωστὸν, ν' ἀγοράζῃ 330 ἑκατομμύρια λιτρῶν σταφίδος. Ἐὰν ἡ ὅμως περιπτώσει ἡ παραγωγὴ ἠθέλεν ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τοῦτο, ἡ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν διὰ δημοπρασιῶν ἐκποίησιν καὶ διάθεσιν αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ κράτους πρὸς ἀποκλειστικὸν ὄφελος τῶν παραγωγῶν.

Ἄλλη δὲ σπουδαιοτάτη τροποποίησις τῶν πρώτων ὅρων εἶναι ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Ἑταιρία δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ πωλήσῃ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν 330 ἑκατομμ. λιτρῶν, τὸ τυχὸν ἔλλειμμα δὲν θὰ ὑπολογίζεται εἰς βάρος τῆς μελλούσης ἐσοδείας, ὡς ἐπρότεινε τοῦτο διὰ τῶν παλαιῶν προτάσεων, ἀλλ' ἡ διαφορὰ αὕτη θὰ κανονίζηται κατὰ τρόπον μὴ θίγοντα διόλου τὸν οὐσιώδη ὅρον τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐτησίας ἀγορᾶς τῶν 330 ἑκατομμυρίων λιτρῶν.

ΤΙ ΕΙΠΕΝ Ο κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης εἰς βουλευτὰς σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν ἐρωτήσαντας αὐτὸν περὶ τῆς ἐντυπώσεως ἣν τοῦ ἔκαμον οἱ νέοι ὅροι ἀπήντησεν :

— Αἱ ὑποβληθεῖσαί μοι προτάσεις εἶνε σοβαρώταται καὶ ἄξιαι πολλῆς προσοχῆς καὶ μελέτης. Θὰ μᾶς ἀνακοινωθῶσιν αὗται καὶ δι' ἐγγράφου ὑπομνήματος, θ' ἀσχοληθῶ δὲ τότε εἰς τὴν μελέτην αὐτῶν.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

Οἱ Ἄγγλοι ἀπερχόμενοι ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀφῆκαν αὐτῷ ἐπιστολὴν δι' ἧς δηλοῦσιν ὅτι τὸ ὑπὸ τὸν κ. Δ. Δελιγιάννην ὑποβληθησόμενον τῷ κ. πρωθυπουργῷ παράρτημα τῶν νέων ὅρων ἀναγνωρίζουσιν ὡς ἐπίσημον, ὑπέχοντες δὲ πλήρη τὴν ἐξ αὐτοῦ εὐθύνην.

Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην οἱ Ἄγγλοι ἀφῆκαν τῷ κ. Πρωθυπουργῷ διότι ἀγνοοῦσι τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, εἰς ἣν συνταχθὲν ἐπιδίδεται σήμερον τὸ ἐν λόγῳ ὑπόμνημα.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ὑπογραφεῖσα ὑπὸ τῶν κ. κ. Brotherton, Bakhouse καὶ Shau ἔχει ὡς ἑξῆς :

Κύριε Πρόεδρε

Διὰ τῆς παρούσης δηλοῦμεν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἐγκρίνομεν τὰς μέχρι τοῦδε γενομένας πρὸς ὑμᾶς προτάσεις ὑπὸ τοῦ συναδέλφου ἡμῶν καὶ διευθύνοντος Συμβούλου κ. Δ. Δελιγιάννη, ἐπικυροῦμεν δὲ καὶ τὰς τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας θέλει ὑποβάλει ὑμῖν σήμερον ὡς καὶ πᾶσαν ἐνέργειαν αὐτοῦ κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις ὑπὸ τὴν πλήρη εὐθύνην μας».

ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ὁ ἐκ τῶν Ἄγγλων τῆς Ἑταιρίας κ. Μπακχάουζ, καίτοι μὴ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐδήλωσεν αὐτῷ, ὅτι τὸ κεφάλαιον τῆς Ἑταιρίας ὁρίζεται εἰς 10000000 λιρῶν, ἵνα μὴ πληρώνονται περισσότεροι τόκοι, ἀλλ' ὅτι εἶνε ἕτοιμος ἅμα τῇ ὑπογραφῇ μιᾶς προκαταρκτικῆς συμβάσεως νὰ καταβάλῃ καὶ μεγαλείτερον τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ.

Αἱ ΤΙΜΑΙ

Εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἂν μὲ τὰς φθηνὰς τιμὰς λιανικῆς πωλήσεως εἶνε πεπεισμένοι, ὅτι θ' ἀνταποκρίνονται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Ἑταιρίας, οἱ Ἄγγλοι ἀπήντησαν, ὅτι ἡ σταφὶς σήμερον πωλεῖται πολὺ ἀκριβώτερον εἰς τὸ ζημόσιον, πλὴν ὅμως ἐκ τῶν ὑψηλῶν τούτων τιμῶν μόλις τὸ 1)4 φθάνει εἰς τὸν παραγωγὸν, τὰ δὲ 3)4 διαμοιράζονται μεταξὺ ἐμπόρων, παραληπτῶν, παντοπωλῶν, μεταπρατῶν.

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ „ΕΜΠΡΟΣ"

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 16 Μαρτίου.— Τὸ προαγγελθὲν συλλαλητήριον ἐπιβλητικώτατον ἐγένετο ἐν Βραχατίῳ σήμερον διὰ τὸ μονοπώλιον τῆς σταφίδος. Ἀθρόοι ἀπὸ πρωΐας καὶ ἀπὸ τῶν ἀποτάτων χωρίων τῆς Βόχας ἔσπευσαν πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς γνώμης των ὑπερτρισχίλιοι καὶ κατεπλημμύρησαν τὸ Βραχάτιον, ἔνθα ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ συνεζήτουν τὰ περὶ μονοπωλίου. Πάντοθεν ἀντιχοῦσιν εὐχαὶ ὑπὸ τοῦ δεινοπαθοῦντος σταφιδικοῦ πληθυσμοῦ ὑπὲρ τοῦ μονοπωλίου, οἱ κώδωνες δὲ τῶν ἐκκλησιῶν πάντων τῶν χωρίων ἀπηχοῦντες εὐφήμως προαγγέλλουσι τὴν μέλλουσιν ἐξασφάλισιν τῆς σταφίδος. Εἰς τὰ πρόσωπα πάντων φαίνεται ἐζωγραισμένη ἡ εὐτυχία καὶ ἡ ἀγαλλίασις. Ἀπὸ προχείρου βήματος ὁμιλήσας ὁ ἰατρὸς κ. Οἰκονόμου ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ μονοπωλίου ὡς σωστικοῦ διὰ τὴν σταφίδα καὶ κατὰ τοῦ ἀπεριορίστου τῆς παρακρατήσεως. Μετὰ τοῦτο ἐν βοῇ ἐπεκροτήθη ἀναγνωσθὲν τὸ ἑπόμενον ψήφισμα, ὅπερ ἀπεστάλη πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς βουλευτὰς Κορινθίας.

«Λαὸς Βόχας τῆς Κορίνθου συνελθὼν ἐν πανδήμῳ συλλαλητηρίῳ ψηφίζει. Α'. ἐκφράζει εὐχὴν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ὅπως ἀποδεχθῇ τοὺς ὅρους τοὺς διὰ τὸ μονοπώλιον τῆς σταφίδος προτεινομένους ἐπαφιέμενος τὰς λεπτομερείας τούτων εἰς τὴν πατριωτικὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως. Β') Ἱκετεύει τὸν κ. πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἀποσοβήσῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου διὰ τὸ ἀπεριόριστον τοῦ παρακρατήματος, καθὸ δημευτικὸν διὰ τὸν σταφιδικὸν πληθυσμόν.

Γ') Ἐντέλλεται τοῖς βουλευταῖς Κορινθίας, ὅπως ἐπιδιώξωσι παντὶ σθένει παρὰ τῇ Κυβερνήσει καὶ ἀποδεχθῇ τοὺς ὅρους τοῦ μονοπωλίου ὡς σωστικὼν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς σταφίδος. Ἐὰν τέλει δὲ παρακαλεῖ αὐτοὺς, ὅπως ματαιώσωσι πᾶσαν τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου διὰ τὸ ἀπεριόριστον τοῦ πορακρατήματος ἐπιψήφισιν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀπόσχωσι τῶν συνεδριάσεων.

Ἀναθέτει τὴν διαβίβασιν τοῦ παρόντος εἰς τοὺς ἰατροὺς κ. κ. Ζιούβαν, Μανωλόπουλον καὶ τοὺς κ.κ. Οἰκονόμου, Καλλίρην καὶ Σπηλιόπουλον, κτηματίας.

ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΑΙΜΑ ΕΝ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡ. ΤΟΥ «ΕΜΠΡΟΣ»

ΑΙΓΙΟΝ, 16 Μαρτίου. — Γενομένης συμπλοκῆς ἕνεκα ἐκλογικῶν λόγων ἐτραυματίσθησαν τέσσαρες, ἐξ ὧν οἱ Εὐαγενᾶς καὶ Μπερτάχας θανασίμως.

Ἡ πόλις διατελεῖ εἰς ἀναστάτωσιν.

ΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Συλλαλητήριον ἐν Πάτραις

(Ἰδιαίτ. τηλεγράφ. τοῦ «Ἐμπρὸς»)

ΠΑΤΡΑΙ, 16 Μαρτίου.—Σήμερον τὴν 11ην εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου ἐγένετο πολυπληθὲς συλλαλητήριον. Ὡμίλησε διὰ βραχέων κατ' αὐτὸ ὁ κ. Συρογιάννης δικηγόρος περὶ διατηρήσεως καὶ νομιμοποιήσεως Ἐμπορικῆς Σχολῆς, καταλήξας εἰς ψήφισμα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Βασιλέα πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐπικύρωσιν. Ἐξελέχθη ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοὺς κ. κ. Τριάντην, Παπαροδόπουλον καὶ Καλλιμανόπουλον πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ ψηφίσματος.

ΔΥΟ ΦΟΝΟΙ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΜΑΛΙΑΔΑ

(Ἰδιαίτ. τηλεγράφ. τοῦ «Ἐμπρὸς»)

ΠΥΡΓΟΣ, 16 Μαρτίου.— Εἰς τὸ χωρίον Σῶστι τῆς Ἀμαλιάδος, κατόπιν συμπλοκῆς μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν Κολοκούτση, Σκουτέρη καὶ τινων ἄλλων ἐφονεύθη πυροβοληθεὶς ὁ Δ. Παπαδόπουλος. Ἔξωθι δὲ τοῦ χωρίου Καβάσιλα τῶν Μυρτουντίων εὑρέθη φονευμένος ὁ Κ. Τζάκας ἐξ Ἠπείρου καταγόμενος.

ΝΕΚΡΟΣ ΠΡΟ ΤΡΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

(Ἰδιαίτ. τηλεγράφ. τοῦ «Ἐμπρὸς»)

ΑΚΡΑΤΑ, 16 Μαρτίου — Εὑρέθη σήμερον εἰς τοὺς ἀγροὺς τὸ πτῶμα τοῦ ἀγροφύλακος Λυμπέρη. Ὁ θάνατός του προῆλθεν ἐκ πτώσεως πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἀλλὰ μόλις σήμερον παρετηρήθη.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΝΑΣΤ. Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

144—Ὁδὸς Αἰόλου—144

Ὅσοι θέλετε ὥραν κανονικὴν σπεύσατε νὰ ἐπισκευάσητε τὰ ὡρολόγιά σας εἰς τὸ ἀνωτέρω ὡρολογοποιεῖον τὸ ὁποῖον ὡς μόνην ἀρχὴν ἔχει τὴν εἰλικρίνειαν καὶ παρέχον διετῆ ἐγγύησιν.

Ὅταν ὡρολόγιόν τι εἶνε κατεστραμμένον καὶ δὲν δύναται νὰ κατασκευασθῇ τελείως, γίνεται γνωστὸν εἰς τὸν κάτοχον πρὶν οὗτος ὑποστῇ ματαίαν δαπάνην.

ΤΟ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ

ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΚΑΤΑ

ΕΝ ΑΧΑΪΑ

Ἐλάβομεν τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα ἀποσταλὲν καὶ εἰς τοὺς βουλευτὰς Πατρῶν :

«Ἅπαντες οἱ κάτοικοι Ἀχαΐας συνελθόντες εἰς πάνδημον συλλαλητήριον, ἐψήφισαν τὴν πρόταξιν τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου, τὴν ψήφισιν τοῦ ἀπροσδιορίστου ὁρίου τῆς παρακρατήσεως καὶ τὴν κατάργησιν τῶν νέων φυτειῶν, ἀπαιτοῦντες παρ' ὑμῶν νὰ ἐπιμείνητε παρὰ τῇ Κυβερνήσει πρὸς ψήφισιν αὐτῶν καὶ συζητήσητε περὶ τοῦ μονοπωλίου τῆς σταφίδος ἐξασφαλίζοντες τὸ πολύτιμον προϊόν μας, ἵνα μὴ ἡ ἀπόγνωσις τῶν σταφιδικῶν πληθυσμῶν ἐξωθήσει αὐτοὺς εἰς τὰ ἄκρα.

Ἡ Ἐπιτροπή

Στ. Μάνος, Γ. Μπερζεργιάνος, Ἀνδρ. Παπαγιαννόπουλος, Κων. Πετμεζᾶς Σπ. Πατρίκιος, Κ. Κωστόπουλος

ΕΙΣ ΤΑ ΣΑΓΕΪΚΑ

(Ἰδιαίτ. τηλεγράφ. τοῦ «Ἐμπρὸς»)

ΑΧΑΪΑ, 16 Μαρτίου.—Κατόπιν τῆς ἀντιδράσεως διὰ τῆς προτάξεως τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου ὁ λαὸς τῶν Σαγέϊκων καὶ τῶν περιχώρων συνελθὼν σήμερον ἐν συλλαλητηρίῳ ἐκραγίζει εὐχήν.

1ον) Περὶ ταχείας ἐπιψηφίσεως τοῦ ἀπεριορίστου τοῦ παρακρατήματος.

2ον) Βαρείας φορολογίας νέων φυτειῶν καὶ

3ον) Ὁρισμοῦ χρόνου φορτώσεων τὴν 16 Αὐγούστου.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Κ. Μανοῦσος, Φ. Καρλόπουλος, Χ. Κόττας, Ζ. Ζαφειρόπουλος, Χ. Γουῆς, Γ. Λουρίδης, Γ. Σαγιᾶς.

ΕΝ ΑΜΑΛΙΑΔΙ

Ἐλάβομεν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα ἀποσταλὲν καὶ πρὸς τοὺς βουλευτὰς Ἠλείας :

ΑΜΑΛΙΑΣ, 16 Μαρτίου.— Ὁ λαὸς τῆς Ἠλιδος φθάσας εἰς τελείαν ἀπόγνωσιν ἐκ τῶν παντοειδῶν στερήσεων καὶ τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων καλλιεργείας καὶ οὐδαμόθεν βλέπων ὑποφώσκουσαν ἐλπίδα σωτηρίας, συνελθὼν σήμερον σύσσωμος, αὐθορμήτως καὶ ὡς ἐκ συνθήματος ἐν Ἀμαλιάδι, συνεκρότησε πάνδημον συλλαλητήριον καὶ μετὰ ἀγόρευσιν διαφόρων, καθικετεύει διὰ τῆς ἐκλεγείσης ἐπιτροπῆς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς βουλευτὰς Ἠλείας, ὅπως τὸ σταφιδικὸν ζήτημα προταχθῇ παντὸς ἄλλου καὶ ψηφισθῇ καθιστάμενον νόμος τοῦ Κράτους. Πρὸ παντὸς δὲ τὸ ἀπεριόριστον τῆς παρακρατήσεως καὶ ἡ ἀπαγόρευσις νέων φυτειῶν. Ὑποθετοῦσα τοῦτο ἡ Κυβέρνησις, θέλει ἐγείρει αἰτίαν μνησικακίας τῶν ἐν γένει γνησίων νοῦντι λαῷ, ἄλλως ἐν ἀποτυχίᾳ αἱ μονέπειαι ἔσονται ὀλέθριαι. Παρακαλεῖ τοὺς βουλευτὰς Ἠλείας ὅπως συντρέξωσι πρὸς τοῦτο τὴν Κυβέρνησιν ἀσχέτως πολιτικῆς ἀποχρώσεως, ἄλλως παρελκυομένου τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος ἐντέλλεται αὐτοῖς, ὅπως ἀπόσχωσι τῶν συνεδριάσεων.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Γρ. Φούσκας, Χ. Ξυδιᾶς, Λ. Γαλανόπουλος, Π. Γκούσης, Γ. Ρεσινᾶς, Ἰω. Κορονεζῆς.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

(Ἰδιαίτ. τηλεγράφ. τοῦ «Ἐμπρὸς»)

ΠΑΤΡΑΙ, 16 Μαρτίου.—Ἐπιβλητικώτατον ἐγένετο σήμερον ἐκ χιλιάδων λαοῦ συλλαλητήριον διὰ τὸ σταφιδικὸν ζήτημα. Ὡμίλησεν ἐκ μέρους τῆς «Σταφιδικῆς Ἑνώσεως» ὁ κ. Καρετζόπουλος, παρασταθεὶς ὡς ἀθλιεστάτην καὶ κρισιμωτάτην τὴν κατάστασιν τῶν παραγωγῶν, μὴ ἐφαρμοζομένης τῆς πραγματικῆς παρακρατήσεως καὶ ἐξέφρασε τὴν λαϊκὴν ἀπαίτησιν ὑπὲρ τοῦ ἀπεριορίστου τοῦ παρακρατήματος καὶ παρεμποδίσεως νέων φυτειῶν, μὴ ἀμελουμένης καὶ τῆς συζητήσεως τοῦ μονοπωλίου.

Ὁ κ. Σαγιᾶς ἀνέγνωσε ψήφισμα τὸ ὁποῖον θὰ διαβιβασθῇ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλήν.

Ἡ τάξις εἶνε ἀξιέπαινος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟΝ

(Ἰδιαίτ. τηλεγράφ. τοῦ «Ἐμπρὸς»)

ΠΥΡΓΟΣ, 16 Μαρτίου. — Μέγα συλλαλητήριον συνεκροτήθη σήμερον συμμετασχόντων εἰς αὐτὸ ὅλων τῶν πέριξ χωρίων. Ὡμίλησαν ὁ πρόεδρος τοῦ κτηματικοῦ Συνδέσμου Ἠλείας κ. Δικαῖος καὶ ὁ κ. Κουρῆς δικηγόρος. Καὶ οἱ δύο ρήτορες ἀνέπτυξαν τὴν ὀξύτητα τῆς δυσπραγίας τοῦ σταφιδικοῦ κόσμου μὴ δυναμένου νὰ ἀποτίσῃ τοὺς φόρους. Τὸ συλλαλητήριον ἦτο πλῆρες θορυβωδῶν ἐπεισοδίων τοῦ πλήθους ἀπειλοῦντος νὰ καταρύγῃ εἰς ἔνοπλα μέσα μεταβαίνοντος ἐνόπλως εἰς Ἀθήνας. Ἀπεστάλη τηλεγράφημα πρὸς τὸν Βασιλέα παρακαλοῦμενον νὰ προστατεύσῃ τὸν λαὸν εὑρισκόμενον ἐν τῷ ἐσχάτῳ κινδύνῳ καὶ ἀπογνώσει.

Ἐπίσης ἀπεστάλη τηλεγράφημα πρὸς τοὺς βουλευτὰς Ἠλείας ὅπως ἀπόσχωσι τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς ἂν μὴ προταχθοῦν ἀμέσως τὰ σταφιδικὰ νομοσχέδια.

Παρόμοια συλλαλητήρια ἐγένοντο εἰς τὴν Ἀμαλιάδα καὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἠλείας.

ΕΝ ΒΑΡΘΟΛΟΜΙΩ

(Ἰδιαίτ. τηλεγράφ. τοῦ «Ἐμπρὸς»)

Ἐλάβομεν τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα ἀποσταλὲν καὶ εἰς τοὺς βουλευτὰς Ἠλείας.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΙΟΝ, 16 Μαρτίου.— Ἐνεστώντες σήμερον ἅπαντες οἱ κάτοικοι Βαρθολομίου παρακαλοῦμεν ὁμογνωμόνως νὰ ἐνεργήσητε πᾶσῃ ὁυσίᾳ νὰ υἱοθετηθῇ τὸ νομοσχέδιον σταφίδος ὅπερ, ἔσται ἡ μόνη τέσις τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος πρὸς σωτηρίαν τοῦ Ἔθνους.

Οἱ κάτοικοι Βαρθολομίου

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

(Ἰδιαίτ. τηλεγράφ. τοῦ «Ἐμπρὸς»)

ΚΙΑΤΟΝ, 16 Μαρτίου. — Οἱ σταφιδοκτήμονες Σικυῶνος καὶ Βόχας συνελθόντες ἐν συλλαλητηρίῳ καὶ συσκεφθέντες ἐψηφίσαμεν τάδε :

«Τὸ συζητούμενον ἐν τῇ Βουλῇ σταφιδικὸν νομοσχέδιον, οὐ μόνον δημευτικὸν εἶνε, ἀλλὰ καὶ δυσχερείας μέλλει νὰ παρεμβάλῃ εἰς τὴν ὁριστικὴν θεραπείαν τῆς σταφιδικῆς κρίσεως μὴ ὑπολογιζομένου τοῦ κινδύνου ἐκ τῆς δικαίας στάσεως τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Οἱ ὑποστηρίζοντες τὸ νομοσχέδιον εἰσὶ κερδοσκόποι καὶ οὐχὶ σταφιδοκτήμονες. Ἐπικαλούμεθα τὸν πατριωτισμὸν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀποδεχθῇ τὰς προτάσεις περὶ μονοπωλίου καλῶς μελετωμένου καὶ λαμβανομένων ἐπαρκῶν ἐγγυήσεων. Ἐντελλόμεθα τοῖς βουλευταῖς Κορινθίας, ὅπως πάσῃ δυνάμει προστατεύσωσι τὰ συμφέροντα τῆς ἐπαρχίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. Σγούρος, Β. Δημητρίου, Κωνδ. Ράππης δικηγόροι

ΤΙ ΘΑ ΚΑΜΟΥΝ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Τὰ ἐκ Πύργου, Ἀμαλιάδος καὶ λοιπῶν μερῶν τηλεγραφήματα κατεθορύβησαν τοὺς βουλευτὰς τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ συνέλθουν καὶ σήμερον πάλιν διὰ νὰ λάβουν ἀπόφασιν περὶ τῆς στάσεώς των εἰς τὴν Βουλήν.

Η ΑΝΑΤΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ

ΑΦΙΞΙΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ

Ἐπανῆλθε προχθὲς ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐν γένει περιοδείας του ὁ ἀποσταλεὶς ἐκ μέρους τῆς Διθενοῦς ἐκθέσεως κ. Γεωργ. Μισθὸς, ἀνακοινώσας εἰς τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς τὰ τῶν ἐξ Ἀνατολῆς ἐκθετῶν.

Πανταχοῦ καὶ εἰς τὰς μικροτέρας πόλεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς Σάμου, τῆς Μιτυλήνης, καὶ ὁ ἀσημότερος βιομήχανος ἔσπευσε νὰ ἐγγραφῇ.

Τοιουτοτρόπως οἱ ἐξ Ἀνατολῆς ἐκθέται ἔφθασαν τὸν ἀριθμὸν τῶν 385.

Παραλλήλως πρὸς τὰς ἐγγραφὰς Ἑλλήνων ἐξ Ἀνατολῆς βαίνουσιν καὶ αἱ ἐγγραφαὶ Ὀθωμανῶν καὶ Εὐρωπαίων βιομηχάνων, ἐκεῖ ἐγκατεστημένων.

Ὁ κ. Μισθὸς ἀνεκοίνωσεν, ὅτι εἰς πάσας τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῶν νήσων κατηρτίσθησαν ἐπιτροπαί, αἵτινες ἐνεργοῦν τὴν διοργάνωσιν ἐκδρομῶν εἰς Ἑλλάδα χάριν τῆς ἐκθέσεως, τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν ἐκπιπτουσῶν μεγάλως τοὺς ναύλους.

Ἐν τῷ Ζαππείῳ

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ἑτοιμασίαι τοῦ Ζαππείου βαίνουν ἐν τῷ περατοῦσθαι. Αἱ αἴθουσαι πᾶσαι ἐπεσκευάσθησαν, αἱ προθῆκαι τοποθετοῦνται καὶ ὅλα ἐν γένει ἑτοιμάζονται.

Εἰς τὸ ἄνω πάτωμα κατεσκευάσθησαν γραφεῖα διὰ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐκθέσεως, 11 γραφεῖα διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἀντιπροσώπους τῶν ἐκθετῶν τῶν διαφόρων κρατῶν, καὶ ἐν μέγα γραφεῖον διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου, ὅπου πρὸ τῆς ἐνάρξεως μὲν θὰ λαμβάνουν ἐπισήμως πᾶσαν περὶ τῆς ἐκθέσεως πληροφορίαν, κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν ταύτης θὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦν ὁπωσδήποτε τὸ γραφεῖον τοῦτο πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐργασίας των.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὁ «Ἰατρὸς τῶν Τρελλῶν» συγκινητικώτατον μυθιστόρημα τοῦ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπὲν μὲ λαμπρὰς εἰκόνας εἰς 10λεπτα φυλλάδιας

— Ὁ «Ἰατρὸς τῶν Τρελλῶν» μετ' ὀλίγα. ἡμέρας.

— Θέλετε νὰ φιλοσοφήσητε ἐπὶ τῶν πλανῶν καὶ τῶν θυμάτων τῆς Δικαιοσύνης ;

— Νὰ παραστῆτε μάρτυς θανατικῶν ἐκτελέσεων ἀθῴων καὶ ἐνόχων ;

— Νὰ εἰσέλθητε εἰς τὰ φρενοκομεῖα καὶ νὰ παραστῆτε μάρτυς τῶν παροξυσμῶν τῶν παραληρημάτων, τῶν παραλογισμῶν τῶν ἐν αὐτοῖς κεκλεισμένων ἀτυχῶν ὑπάρξεων;

— Νὰ παρακολουθήσητε τοὺς μυστηριώδεις τῶν Παρισίων κακούργους εἰς τὰ σκοτεινὰ αὐτῶν καταγώγια, πλαστογραφοῦντας, κλέπτοντας, δολοφονοῦντας ;

— Ἀναγνώσατε τὸν «Ἰατρὸν τῶν τρελλῶν» τοῦ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπὲν τὸν ὁποῖον μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκδίδει ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Γεωργίου Φέξη εἰς ἡμερήσια 10λεπτα φυλλάδια.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

τῆς ὑπ' ἀριθ. 184 (1903) ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἐκδοθείσης μεταξὺ τοῦ ἐκκαλοῦντος Ἀριστ. Μεταξᾶ κατοίκου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἐφεσιβλήτων Ματθαίου Σεβαστοπούλου κατοίκου Μασσαλίας, καὶ Δημ. Σεβαστοπούλου κατοίκου Λονδίνου.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τῶν ἐφεσιβλήτων ὡς ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμων καὶ ἐκκαθαριστῶν τοῦ Γεωρ. Σεβαστοπούλου. Δέχεται τὴν ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1902 ἔφεσιν τοῦ Ἀριστ. Μεταξᾶ. Μεταρουθμίζον δὲ τὴν ἐκκαλουμένην ὑπ' ἀριθ. 131 (1901) ἀπόφασιν τοῦ ἐν Κων)πόλει ἑλληνικοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου.

Δέχεται τὴν ἀπὸ 8 Αὐγούστου 1901 ἀγωγὴν τοῦ νῦν ἐκκαλοῦντος.

Ὑποχρεοῖ τοὺς ἐναγομένους Ματθαῖον καὶ Δημήτριον Σεβαστόπουλον νὰ πληρώσωσι τῷ ἐναγοντι λίρας ὀθωμ. 2592 ἐντόκως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ καταδικάζει τοὺς αὐτοὺς ἐναγομένους εἰς τὰ κατ' ἀμφοτέρους τοὺς βαθμοὺς δικαστικὰ ἔξοδα τοῦ ἀντιδίκου των ἐκ δραχ. 70 καὶ τὰ τέλη τῆς σημάνσεως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1903. Ἐδημοσιεύθη δὲ τῇ 4 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.

Ὁ προεδρος — Ὁ ὑπογραμματεὺς

Π. Σπιθάκης — Δ. Ζαχαρόπουλος

Ἀκριβὲς περίληψις.

Ἀθήνησι τῇ 14 Μαρτίου 1903.

Ὁ τοῦ Ἀρ. Μεταξᾶ πληρεξ. δικηγόρος καὶ ἀντίληπτος.

Γ. Ν. Κεφάλας

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία ..... δρ. 15
Ἑξάμηνος ..... » 8

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία ..... φρ. χρ. 25
Ἑξάμηνος... » » 15

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΑΓ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ 5—ΛΕΠΤΑ—5
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 138

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΕΤΟΣ Ζ' ΑΡΙΘ. 2311 — ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 1 — ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Τετάρτη, 2 Ἀπριλίου 1903

ΑΠΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς διεκόπησαν χθὲς διὰ νὰ ἐπαναληφθῶσι μετὰ τὸ Πάσχα. Τὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐγένετο, πάντες γνωρίζομεν. Πλὴν τυπικῶν τινων ἐργασιῶν δὲν κατωρθώθη ἔτι νὰ ψηφισθῇ οὔτε ὁ προϋπολογισμός. Καὶ τὸ περίεργον, ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο ὀφείλεται, ὄχι εἰς τὴν ἀντίδρασιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις ἐφάνη διατεθειμένη νὰ τὸν ψηφίσῃ σχεδὸν ἄνευ συζητήσεως, ἀλλ' εἰς τὴν ἄρνησιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις ἀνέβαλε τοῦτο μετὰ τὰς ἑορτάς. Ἐὰν δὲ προσθέσῃ τις εἰς τὸ παράδοξον τοῦτο καὶ τὰς ἐν γένει κωλυσιεργικὰς τάσεις τῆς συμπολιτεύσεως, θὰ ἴδῃ ὅτι κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην σχεδὸν εἴχομεν ἀντιπολίτευσιν συμπολιτευομένην καὶ συμπολίτευσιν ἀντιπολιτευομένην τὴν Κυβέρνησιν.

Πάντες ἀτενίζουσι τὴν στιγμὴν ταύτην τὸν κ. Δηλιγιάννην, χωρὶς κανεὶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν του ἢ τῶν φίλων του νὰ δυνηθῇ νὰ διεισδύσῃ εἰς τὰς σκέψεις του. Τί ζητεῖ καὶ ποῦ ἀποβλέπει οὐδεὶς γνωρίζει. Ἡ πολιτική του εἶνε πλήρης ἀνεξηγήτων καὶ ἀκατανοήτων ἀντιθέσεων. Ἀφ' ἑνὸς φέρεται ἀδιαφόρως καὶ ψυχρῶς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν φίλων του, ὡς νὰ τοὺς ἔλεγεν: — Ἀδιαφορῶ διὰ τὴν Ἐξουσίαν. Ἀφ' ἑτέρου λαμβάνει ἀφορμὴν ἀπὸ μέρους τῆς Αὐλῆς παραιτήσεως, ἥτις θὰ τὸν καθίστα δημοφιλῆ. Καὶ ὅμως στρέφει τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ἄλλο μέρος ὡς νὰ μὴ τὴν εἶδε. Ὑποσχεται δεκάκις ὅτι τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια θὰ ψηφισθοῦν ἐκ τῶν πρώτων. Καὶ τὰ βλέπομεν πίπτοντα ἐν τῇ σειρᾷ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, ὡς νὰ συνίσταντο ἐκ μολύβδου. Τῷ προσφέρουν τὴν ψήφισιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ὅπερ ἐστὶν ἡ διατήρησις τῆς Ἐξουσίας καθ' ὅλον τὸ ἐρχόμενον θέρος καὶ φθινόπωρον. Καὶ ἀποφεύγει τὴν προσφορὰν ταύτην μετ' ἀποστροφῆς.

Οἱ Ὑπουργοὶ καὶ οἱ στενώτεροι φίλοι του ὑψοῦν πρὸ αὐτοῦ τοὺς ὤμους. Ἡ Πυθία τῶν Δελφῶν ὡμίλει καθαρώτερον. Θέλει τὴν ἐξουσίαν ἢ δὲν τὴν θέλει; Ἐὰν ὄχι, διατί δὲν πίπτει; Ἐὰν ναί, διατί δὲν ἐπωφελεῖται ὅλων ἐκείνων τῶν περιστάσεων αἵτινες τείνουν νὰ τὸν στερεώσουν; Ἡ ἐξουσία δὲ αὐτοῦ τὴν στιγμὴν ταύτην εἶνε ἕνας χάρτινος ἀετός, τοῦ ὁποίου ἐκδιπλώνει τὸ σχοινίον διὰ ν' ἀναβῇ ὑψηλότερα. Ἀλλ' ἐὰν τὸ σχοινίον, τὸ ὁποῖον σύρει, κοπῇ; Ἐὰν περιπλεχθῇ; Εἰς ὅλας ὅμως αὐτὰς τὰς ἀπορίας διὰ τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχει θετικὴ ἐξήγησις, γίνονται συμπεράσματα δειλὰ καὶ ἀσαφῆ ὡς εἰς πάσας τὰς ὑποθέσεις αἵτινες στεροῦνται ἐδάφους. Ὑποθέτουν λοιπὸν, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης, μὴ λαμβάνων ἀπὸ τοῦδε τὸν προϋπολογισμὸν, ἀφαιρεῖ ἀπὸ πᾶσαν ἐνδεχομένην Κυβέρνησιν, ἥτις ἠδύνατο νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ αἰφνιδίως, τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεως. Ὑποθέτουν ἀκόμη, ὅτι διὰ τοῦ παρερχομένου χρόνου ἐπωφελεῖται τῆς εὐκαιρίας νὰ συμβιβασθῇ καλλίτερον μὲ τὴν Αὐλὴν καὶ συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Διαδόχου νὰ συγχωνεύσῃ τὰ ἤδη ὑποβληθέντα νομοσχέδια εἰς τὰ τῆς Γεν. Διοικήσεως. Ἀπομένει μόνον τὸ ζήτημα τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ θεσμοῦ τούτου ἐπὶ τὸ συνταγματικώτερον. Ἀλλ' ὅστις παρηκολούθησε τὸν τρόπον μεθ' οὗ κρίνονται ἐν Ἑλλάδι τὰ πράγματα θὰ ἐννοήσῃ, ὅτι τοιαύτη μεταβολὴ δὲν εἶνε δύσκολος καὶ ὅτι νόμοι ἀντισυνταγματικοὶ βαπτίζονται εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Συντάγματος μὲ ὀλιγωτέρας διατυπώσεις ἀπὸ ἐκείνας τὰς ὁποίας ἐχρειάζετο ὁ καλόγηρος τοῦ μύθου διὰ νὰ καταστήσῃ τὸν ἰχθὺν νηστίσιμον.

Δὲν εἶνε πιθανὸν ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας της πολὺ γρήγορα. Τὴν λεπτομέρειαν δὲ ταύτην ἀδύνατον ν' ἀγνοῇ ὁ κ. Πρωθυπουργός. Ἀλλὰ τοῦτο ἴσως εἶνε χρησιμώτερον εἰς τὰ σχέδιά του, ἢ εἰς τὰ νομοσχέδιά του. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ὀξύτης παρέρχεται, αἱ σχέσεις ἀποκαθίστανται μετὰ τῆς Αὐλῆς καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐτησίου ταξειδίου ἁπλοποιεῖ ὅλας τὰς δυσκολίας. Οὕτω δὲ ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀποδεικνύεται ἄλλην μίαν φορὰν, ἂν οὐχὶ ὁ καλλίτερος πρωθυπουργὸς, ὁ εὐφυέστερος ὅμως ἀνὴρ τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Η ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ

Ἡ πρωταπριλιὰ εἶνε ἀπὸ τὰ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ παρακμάσουν καὶ δὲν θὰ παραπέσουν, φαίνεται, ποτὲ εἰς ἀχρηστίαν. Εἰς τὰς καθημερινὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων εἶνε τόσον κοινὴ καὶ συχνὴ ἡ χρῆσις τοῦ ψεύδους, ὥστε ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἀφιερωθῇ καὶ μία ἡμέρα τοῦ ἔτους εἰς ἐπίσημον ἑορτασμὸν αὐτῆς τῆς θεότητος, ἄνευ τῆς ὁποίας ὁ κοινωνικὸς καὶ ὁ πολιτικὸς βίος τῶν ἀνθρώπων, θὰ ἦτο ἴσως ἀδύνατος. Ἐκτὸς τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσφέρει εἰς τὴν διπλωμασίαν καὶ τὴν πολιτικὴν, εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων χρησιμεύει ὡς τὸ ἐκ καουτσοὺκ περίβλημα τῶν μηχανῶν, τὸ ἐμποδίζον τὰς ἀποτόμους συγκρούσεις. Καὶ εἶχε δίκαιον ὁ κοινωνιολόγος, ὅστις ἔγραψεν ὅτι ἄνευ τοῦ ψεύδους οὔτε δέκα ἡμέρας δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἡ κοινωνικὴ τῶν ἀνθρώπων ἁρμονία. Ἐὰν καὶ ἐπ' ὀλίγας μόνον ἡμέρας ἀποφασίσωμεν νὰ λέγωμεν τὴν ἀλήθειαν γυμνὴν καὶ ἀκαλλώπιστον, ἡ κοινωνία θ' ἀρχίσῃ νὰ παρουσιάζῃ τὴν ἀγριότητα ἀγέλης ἀνθρωποφάγων ἢ λύκων.

Τὸ ψεῦδος εἶνε ἀνάγκη τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας ἀπαραίτητος καὶ διὰ τοῦτο τὸ μετεχειρίσθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν ὅλοι οἱ θεμελιωταὶ τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν πολιτειῶν οἱ ἱδρυταὶ τῶν θρησκειῶν, οἱ νομοθέται καὶ οἱ τύραννοι καὶ δεσπόται τῶν λαῶν. Καὶ παρακολουθεῖ, ὡς ἄσμα γοητευτικὸν, τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ πλανήτου καὶ τὴν παρηγορεῖ εἰς τὰς θλίψεις της, καὶ τὴν ὑποστηρίζει εἰς τοὺς φόβους καὶ τὰς ἀπελπισίας της. Εἶνε τὸ μητρικὸν βαυκάλισμα, τὸ ὁποῖον διασκορπίζει τὰς ἀνησυχίας τοῦ μεγάλου νηπίου μέσα εἰς τὰ σκότη τοῦ ἀγνώστου καὶ ραίνει τὸν ὕπνον του μὲ τερπνὰ ὄνειρα καὶ γλυκείας ἐλπίδας.

Καὶ διὰ νὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς καὶ δίκαιοι, ἀντὶ περιφρονήσεως ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν παρήγορον τοῦτον σύντροφον, ὅστις μᾶς ὑποστηρίζει νὰ διέλθωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀλυπώτερον τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς ἣν ἀνεξερεύνητοι βουλαὶ τῆς δημιουργίας μᾶς ἔρριψαν. Κατὰ τί δύναται νὰ μᾶς φανῇ εὐεργετικώτερα ἡ ἀλήθεια, ἡ ψυχρὰ καὶ ἀδυσώπητος ὡς ὁ θάνατος ἀλήθεια;

Ἀλλὰ ποῖος δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι γνωρίζει καὶ κατέχει τὴν ἀλήθειαν ἐν μέσῳ τοῦ βαθυτάτου μυστηρίου τὸ ὁποῖον μᾶς περιβάλλει; Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς παρουσιάζουν συνήθως ὡς ἀλήθειαν οἱ σοφοὶ εἶνε πάρα πολὺ ἀποθαρρυντικόν· καὶ τὸ μέγα πλῆθος τῆς ἀνθρωπότητος δὲν ἔχει ἄδικον νὰ πιστεύῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς βοηθεῖ νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ διέλθωμεν καρτερικῶς τοῦ βίου τὰς ταλαιπωρίας, εἴτε ἀλήθεια λέγεται τοῦτο, εἴτε ψεῦδος.

***

Ἀλλ' ὁ σκοπὸς τῆς Πρωταπριλιᾶς δὲν εἶνε κυρίως ὁ ἑορτασμὸς καὶ ἡ ἀπονομὴ τιμῆς καὶ σεβασμοῦ εἰς τὸν μέγαν εὐεργέτην. Οἱ ἄνθρωποι θὰ ἦσαν πάρα πολὺ εἰλικρινεῖς ἂν ὡμολόγουν τὴν πρὸς τὸ ψεῦδος εὐγνωμοσύνην αὐτῶν. Ἡ πρωταπριλιὰ χρησιμεύει διὰ νὰ ψευδώμεθα, παριστῶντες ὅτι ἔχομεν καὶ μίαν ἡμέραν τοῦ ἔτους ἀφιερωμένην εἰς τὸ ψεῦδος καὶ ὅτι τάχα κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας λέγομεν μόνον τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην λέγονται τὰ ἀθωότερα ψεύδη, ψεύδη τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν σκοπὸν νὰ καταστρέψουν περιουσίας, νὰ δηλητηριάσουν εὐτυχίας καὶ νὰ ἐξαπατήσουν λαούς. Τὰ ψεύδη τῆς πρωταπριλιᾶς ἐπιδιώκουν τὸν γέλωτα, οὐχὶ τὸν μοχθηρὸν καὶ κακόβουλον, ἀλλὰ τὸν εὔθυμον καὶ ᾠδόλον. Ἡ ἀπάτη αὐτῶν δὲν φθάνει μέχρι σοβαρᾶς ἐνοχλήσεως καὶ ζημίας ἀλλὰ περιορίζεται εἰς παιγνιώδεις ἐκπλήξεις τῆς εὐπιστίας καὶ τῆς ἀφηρημάδας.

Ὅσοι ἀνέγνωσαν χθὲς τὸ τηλεγράφημα ἡμῶν περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Νοτίου Πόλου, δὲν πιστεύω νὰ ἠσθάνθησαν ἀγανάκτησιν ὅταν εἰς τὸ τέλος εἶδον ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μύθου πρωταπριλιάτικου, ἂν δὲν τὸ ἐνόησαν ἐξ ἀρχῆς. Καὶ ὅσοι μεταβάντες εἰς τὸ Ζάππειον, διὰ νὰ ἴδουν τὸν Ἰταλὸν ἀερονάυτην Τορανέλλι δὲν εὗρον παρὰ μόνον τὸν Μεράκλῆν, θὰ ἐγέλασαν διὰ τὴν ἄκακον ἀπάτην, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμαν ἕνα καλὸν πρωϊνὸν περίπατον.

Ἀλλὰ τὰ πρωταπριλιάτικα ψεύδη, ὅπως τἀποκριάτικα πειράγματα, χωροῦν δυστυχῶς ἐνίοτε πέραν τῶν ὁρίων τοῦ ἀστεϊσμοῦ. Ὁ ἰατρὸς ὅστις ἐστάλη χθὲς εἰς Πειραιᾶ μὲ τὰ ἐργαλεῖά του καὶ ὅστις δὲν εὗρε κανένα ἀσθενῆ εἰς τὴν οἰκίαν, ὁπόθεν δῆθεν ἐκλήθη δι' ἐπειγούσης ἐπιστολῆς, δὲν θὰ ἐγέλασε βέβαια.

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἶνε ἀσήμαντον συγκρινόμενον πρὸς τὸ αὐτόχρημα κακόηθες παιγνίδι, τὸ ὁποῖον ἐπαίχθη πέρυσι εἰς βάρος ἑνὸς διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου ξένου κράτους, ἐκ μέρους τοῦ ὁποίου δῆθεν ἐστάλησαν προσκλητήρια γεύματος πρὸς διαφόρους. Τὸ παιγνίδι ἐπανελήφθη, ὡς ἔμαθα καὶ φέτος. Καὶ ἂν ὑπῆρχεν ἡ συναίνεσις τοῦ ἐνδιαφερομένου, καλὸν θὰ ἦτο ν' ἀναζητηθῇ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ὁ ψεῦστις διὰ νὰ διδαχθῇ ἕως ποῦ φθάνουν τὰ ὅρια τῆς Πρωταπριλιᾶς.

Διαβάτης

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οὐδεμία αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητοῦ εἰς τὸ «Ἐμπρὸς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν χωρὶς ν' ἀποστέλληται συγχρόνως καὶ τὸ ἀνάλογον ἀντίτιμον.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διαχειρίσεως)

Μ. ΚΩΝΣΤΑΝ

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, ὅστις ἀφικνεῖται προσεχῶς, ἵνα μετάσχῃ τῶν ἐν Δελφοῖς ἑορτῶν

ΑΠΟ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΣ ΗΜΕΡΑΝ

Τ' ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΥ

Εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἀνοίξεως καὶ εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἐπαναστάσεως, ἐνῷ ἡ φύσις ἐπλημμύρει ἀπὸ ἀρώματα, πνιγόμενα ἀπὸ τὴν ὀσμὴν τῆς πυρίτιδος, ὑπὸ τὰ κελαδήματα τῶν ἀηδόνων, καὶ τοὺς κρότους τῶν καρυοφυλλίων ἀντηχούντων εἰς κάμπους καὶ βουνὰ καὶ θραυόντων δουλείας ἀλύσσεις, εἰς ἥρως ἀπέθνησκεν ἐν Λαμίᾳ τὸν μαρτυρικώτατον διὰ τοῦ ἀνασκολοπισμοῦ θάνατον.

Μόλις εἶχεν ἀρχίσει ἡ γιγαντομαχία τοῦ Εἰκοσιένα καὶ εἷς ἐκ τῶν γιγάντων ἐκείνων, εἷς ἐκ τῶν ἡμιθέων ἡρώων, ὁ λεοντόθυμος Διάκος ἔπιπτεν ἐν μέσῳ τῶν πρώτων φλογῶν τῆς Ἐπαναστάσεως, τρομάζων διὰ τοῦ θανάτου του τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἐξεγείρων τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν συμπολεμιστῶν του.

Ὅταν ὁ Διάκος μὲ τὸ πικρὸν ἐκεῖνο χαμόγελον εἰς τὰ χείλη, ὅτι τοσοῦτον προώρως καὶ σχεδὸν πρῶτος ἀνηρπάζετο ἐκ τοῦ μέσου τῆς γενεᾶς ἐκείνης τῶν ἡμιθέων ἐξέβαλε τὴν ὑστάτην αὐτοῦ πνοήν, τὸ ἀνασκιρτῆσαν ὑπὸ τοὺς πόδας πολεμιστῶν ἔδαφος, ἐκλονίσθη, ἐσχίσθη διὰ νὰ δεχθῇ φιλοστόργως εἰς τὰ στέρνα του τὸ αἷμα τοῦ ἥρωος. Καὶ μία κραυγὴ φοβερὰ ἐδόνησε τότε τὸν ἀέρα. Κραυγὴ ἀπαισία ἐκδικήσεως. Ὁ Διάκος εἶχεν ἀποθάνει, ἀλλ' ἡ πνοή του ὅλων τὰ στήθη ἐθέρμανεν. Ἡ μεγάλη του καρδιὰ ἔπαλλε παρὰ τὰς καρδίας τῶν συναγωνιστῶν του. Καὶ ἡ ὀνειρωδῶς ὡραία μορφὴ τοῦ ἥρωος, ἡ ἀνεφίκτου ἀρρενωποῦ κάλλους φυσιογνωμία τοῦ Διάκου πάντοτε ἦτο ζωντανὴ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν καρδίαν ἐκείνων, ὅσοι ἐξηκολούθησαν τὸν ἀγῶνα ἀκατάβλητοι, ἀκαταπόνητοι, ἀκατανίκητοι.

***

Ἡ Φύσις καὶ τώρα πλημμυρεῖ ἀπὸ εὐωδίας. Ἀλλ' ἡ Ἀλαμάνα εἶνε πλέον ἥσυχος. Τὰ «Πουριὰ» τὰ ὁποῖα ἐδόξασεν ὁ ἥρως, ὑπερήφανα ἐκ τοῦ ὕψους των ἀτενίζουν τοὺς διαβάτας τῆς ὁδοῦ. Καὶ ὁ στενὸς χῶρος ἐν τῷ ὁποίῳ ἀνεσκολοπίσθη καὶ ἐστήθη ὄρθιος ὁ Διάκος ἐν Λαμίᾳ, σήμερον εὐωδιάζει ἀπὸ ἄνθη τὰ ὁποῖα τόσον ἠγάπησεν ἐκεῖνος.

Μέγας βράχος ἀποκυλισθεὶς ἐκ τῶν «Πουριῶν» μὲ τ' ἀνθύλλια καὶ τὰ ἀειθαλῆ φυτὰ ἐπ' αὐτοῦ εἶνε ἡ ἐπιτύμβιος πλὰξ τοῦ Διάκου. Τὶ ποιητικώτερος τάφος, διὰ τὴν ποιητικωτέραν μορφὴν τοῦ ἀγῶνος;

Ἀλλ' ὁ μαρμάρινος ἀνδριὰς τοῦ Διάκου μετὰ τόσας περιπετείας ἐστήθη ἤδη εἰς τὴν ὁμώνυμον πλατεῖαν τῆς πόλεως. Πάλλευκος, ὑψηλὸς, γιγαντιαῖος ἀφοῦ μετὰ τοῦ βάθρου τὸ μνημεῖον εἶνε ὕψους 8 περίπου μέτρων, ἐξ ὧν τὰ 3.31 εἶνε τοῦ ἀνδριάντος, ὁ ἥρως ἀτενίζει ἤδη τὴν Ἀλαμάναν ἀπὸ τῆς περιόπτου ἐκείνης θέσεως, μὲ τὴν σπασμένην σπάθην ἀπειλητικῶς ὑψουμένην ὑπὲρ τὴν κεφαλήν, μὲ πάλλοντα καὶ φρίσσον τὸ προτεταμένον στῆθος ἐξ ἀγανακτήσεως καὶ μένους πολεμικοῦ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Πέριξ τοῦ ἀνδριάντος ἀτελείωτος ἀνθὼν ἀναδίδει τ' ἀρώματά του, ὡς θυμίαμα λατρείας καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἀθάνατον Διάκον. Περὶ φὸν ἥρωα πρέπει αἰωνίως νὰ θάλῃ τὸ ἔαρ, τὸ ἔαρ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα, τὸ ἔαρ τῆς ἐλευθερίας, τὸ ὁποῖον τόσον εἶχεν ὀνειροπολήσει ἡ ψυχή του καὶ τὸ ὁποῖον μόλις ἠδυνήθη ν' ἀναπνεύσῃ καὶ ἐξέπνευσεν!

***

Εἰς τῶν ἀποκαλυπτηρίων αὐτοῦ τοῦ ἀνδριάντος τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν καλεῖ ὁ δήμαρχος καὶ ἡ πόλις τῆς Λαμίας τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὸ Ἔθνος νὰ παραστῶσιν κατὰ τὴν 23ην τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου. Καὶ ὅσοι θέλουσιν μεταβῇ εἴτε ἐξ Ἀθηνῶν, εἴτε ἐξ ἄλλων ἐπαρχιῶν ἵνα παραστῶσι κατὰ τὴν σεμνὴν ἐκείνην πανήγυριν βεβαίως δὲν θὰ μετανοήσωσι διὰ τὸν κόπον των. Δὲν θ' ἀπολαύσωσι μόνον τὴν ὁρρσιὰν μαγευτικοῦ ταξειδίου διὰ τοῦ Εὐβοϊκοῦ εἰς Λαμίαν. Δὲν θὰ λάβωσι μόνον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἓν ἐκ τῶν μᾶλλον φιλοπροόδων καὶ φιλοξένων κέντρων τῆς Ἑλλάδος, ν' ἀναπνεύσωσιν εἰς τοὺς πευκῶνάς της καὶ νὰ πίωσιν ἀπὸ νὰ κρυστάλλινα νερά της. Αἱ ἑορταὶ αἱ ὁποῖαι διοργανοῦνται ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀποκαλυπτηρίων εἶνε τοιαῦται, ὥστε πολλοὺς νὰ ἑλκύσωσι μέχρι τῆς πρωτευούσης τῆς Φθιώτιδος. Ἡ ὀργάνωσις σκοπευτικῶν ἀγώνων ὑπὸ τοῦ αὐτόθι Κυνηγετικοῦ Συλλόγου, ἡ παρέλασις ἑκατοντάδων ὀρεινῶν Στερεοελλαδιτῶν, πολλῶν ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος τοῦ Διάκου, ὅλων φερόντων τὰς ἐνδυμασίας τοῦ Ἀγῶνος καὶ ὡπλισμένων μὲ καρυοφύλλια καὶ σπάθας, τραγούδια ἡρωϊκὰ ψαλλόμενα ἐν χορῷ ὑπὸ ὁμάδων ἐκ τῶν ἀνδρῶν τούτων, θὰ δώσουν μίαν ζωηρὰν καὶ συγκινητικὴν εἰκόνα ἀναπαριστῶσαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, εἰκόνα ἡ ὁποία θὰ εἶνε γνησίως ἑλληνική, κομμένη ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ τὰ βουνὰ τῆς Ρούμελης, καὶ τῆς ὁποίας τὸ χρῶμα καὶ τὸ ἄρωμα δὲν θὰ ὑπενθυμίζουν ἢ τὰ ἀρώματα τῶν λουλουδιῶν, τὰ ὁποῖα ἐνέπνευσαν εἰς τὸν ἥρωα τὸ ἀθάνατον ἐκεῖνο δίστιχον τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου του.

Ε. Α.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

ΜΕΓΙΣΤΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ "ΝΟΒΟΓΙΕ ΒΡΕΜΙΑ,, ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

Ἡ λέξις κατάπληξις δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν τεραστίαν ἐντύπωσιν ἣν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς ἐν Βιέννῃ πολιτικοὺς καὶ δημοσιογραφικοὺς κύκλους ἡ δημοσίευσις ἐν τῷ «Ρωσσικῷ Ἀγγελιοφόρῳ» τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐν Βιτωλίοις καὶ Σκοπείοις προξένων τῆς Ρωσσίας, καθὼς καὶ τὸ ἐπακολουθεῖσαν ἄρθρον τῆς «Νοβόγιε Βρέμια» τὸ στρεφόμενον κυρίως κατὰ τῆς Γαλλίας.

Ἡ ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν δύο προξενικῶν ἐκθέσεων ἐντύπωσις, κατ' ἀρχὰς ἦτο, ὅτι ἡ Ρωσσία ἠθέλησε διὰ τοῦ μέσου τούτου νὰ ἐξδηλώσῃ ἅπαξ ἔτι τὴν εἰλικρίνειαν αὐτῆς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης καὶ ταυτοχρόνως νὰ καταστήσῃ δῆλον ὅτι ἡ ἐν Μακεδονίᾳ ἔκρυθμος κατάστασις δὲν προέρχεται πλέον ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν Τούρκων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπαναστατικῆς ὑποκινήσεως τῆς ἐπισήμου καὶ τῆς ἀνεπισήμου Βουλγαρίας.

Καὶ οὕτω πως ἡ ρωσικὴ πολιτικὴ καταδεικνύει τῇ Αὐστροουγγαρίᾳ ὅτι οὐδόλως δέον ν' ἀμφιβάλλῃ ἐπὶ τῇ εἰλικρινεῖ προθέσει καὶ τῇ καλῇ πίπτει ἥτις ὑπηγόρευσε τὴν ἀποκοινοῦ ἐνέργειαν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν Μεταρρυθμίσεων καὶ διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου.

***

Ἂν ἐπείσθη ἡ αὐστροουγγρικὴ κυβέρνησις ἢ οὐ καταδεικνύεται ἐκ τῆς ἀρθρογραφίας τοῦ ἡμιεπισήμου «Φρέμδενβλατ» καὶ τοῦ «Πεσταίου Λόϋδ» δι' ὧν σαφῶς ἐξεδηλώθη ἤδη ὅτι ἡ διαδικὴ Μοναρχία ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς φιλειρηνικῆς πολιτικῆς τῆς Ρωσίας ὑπολογίζουσα ἐλπίζει ἐπὶ τὴν βελτίωσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας ἀποφασισμένη οὖσα νὰ ἐντείνῃ μέχρι τῶν ἄκρων τὰς προσπαθείας αὐτῆς ὅπως ὁ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Δυνάμεων ἐπιδιωκόμενος φιλειρηνικὸς σκοπὸς πραγματοποιηθῇ.

Ταῦτα ὅμως δὲν θεωροῦνται ὡς ἐπαρκῶς ἀποκλείοντα πᾶσαν ὑστεροβουλίαν ἐν τῇ πολιτικῇ τῶν δύο Δυνάμεων, καὶ δὲν ἐμποδίζει τοὺς δυσταγμοὺς ὅτι τὰ πράγματα δυνατὸν νὰ περιπλακῶσιν ἐν περιπτώσει ἀναμίξεως τρίτης Δυνάμεως εἰς τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα. Ἡ ἀνάμιξις τρίτης Δυνάμεως,—καὶ αὕτη ὑποδεικνύεται ἡ Γαλλία — δυνατὸν τὰς ἀγαθὰς προαιρέσεις Αὐστρίας καὶ Ρωσίας νὰ ματαιώσῃ καὶ νὰ δώσῃ τροπὴν ἐντελῶς ἀντίθετον εἰς τὴν πολιτικὴν τὴν διαχαραχθεῖσαν ὑπὸ τῆς αὐστρορωσικῆς συνεννοήσεως. Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ κίνδυνος. Ἰδοὺ τὸ ἐνδεχόμενον ἐκεῖνο ὅπερ σπεύδει νὰ προλάβῃ ἡ Ρωσία διὰ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν προξενικῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν ἰδιαιτέρων παραστάσεων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Σόφιας.

***

Τοῦτο κυρίως κατέστησε κατάδηλον, καὶ ἐπέτεινε τὴν ἐντύπωσιν, τὸ τηλεγραφικῶς ὁλόκληρον εἰς Βιέννην μεταδιδασθὲν ἄρθρον τῆς «Νοβόγιε Βρέμια» ὅπερ ἔτι μᾶλλον ἐσήμανε τὸ σοβαρὸν καὶ κρίσιμον τῆς ἐν τῷ Αἵμῳ καταστάσεως. Τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἀνεδημοσιεύθη κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ ὑπὸ τῆς ἡμιεπισήμου «Ἐφημερίδος τῆς Πετρουπόλεως». Ὑπομιμνήσκει ὁ ἀρθρογράφος τὰς μέχρι τοῦδε ἐπισήμους δηλώσεις τῆς ρωσσικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς Σλαύους τοῦ Αἵμου καὶ τὰς προσπαθείας αὐτῆς ὅπως κρατήσῃ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα ἐπὶ τῆς εἰρηνικῆς ὁδοῦ, ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τύπου, τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ ἰδίᾳ, οἵτινες διὰ μεγάλων κόπων ὑποδαυλίζουσι τὴν ἀναρχίαν ἐν Μακεδονίᾳ. Ἰδιαιτέρως τονίζει τὴν στάσιν τοῦ γαλλικοῦ τύπου, ὄχι μόνον τοῦ κομματικοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἡμιεπισήμου, ὡς ἐν παραδείγματι τοῦ «Χρόνου» — ὅστις κατὰ τὸν Ρῶσσον ἀρθρογράφον — πλειστάκις τῆς ἑβδομάδος δι' ἀπαιστοδόξων ἄρθρων περὶ τῆς ἐν τοῖς τρισὶ βιλαετίοις καταστάσεως, δὲν φαίνεται συντελῶν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ αὐστρορωσικοῦ σχεδίου τῶν μεταρρυθμίσεων.

Καὶ λ

ρου υἱοῦ της τὸ κλειδὶ τοῦ κουρείου του. Ἔκτοτε εἶπεν αὕτη, ὅτι δὲν τὸν εἶδε.

Ὁ κ. Μπάκας κατόπιν ἀνέκρινε τὸν ὑπάλληλον τοῦ Δρακοπούλου Χρῆστον Κυριάκον καὶ τὸν μικρὸν υἱὸν τῆς Θεολογίτου.

Ἡ σφράγισις τοῦ κουρείου

Μετὰ τὸ τέλος τῶν προανακρίσεων τούτων, ἀφοῦ ὁ ἀστυνόμος ἔθεσε δύο σκοποὺς ἀστυφύλακας ἐν τῇ οἰκίᾳ μετέβη εἰς τὸ κουρεῖον τοῦ Δρακοπούλου καὶ ἐνήργησε τὴν σφράγισιν αὐτοῦ καταγράψας ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ ὑπάρχοντα πράγματα.

Ἓν κάθισμα μὲ κηλῖδας αἵματος

Εἶτα ὁ κ. ἀστυνόμος μεταβὰς εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Δρακοπούλου ἐξήτασε τὰ ἐν αὐτῷ ἅτινα εὗρεν ἐν μεγίστῃ ἀταξίᾳ. Μεταξὺ τῶν ἄλλων πραγμάτων ὁ κ. Μπάκας εὗρε καὶ ἓν κάθισμα φέρον ἀρκετὰς κηλῖδας αἵματος. Τὸ κάθισμα τοῦτο ἀμέσως μετεφέρθη εἰς τὸ 2ον ἀστυνομικὸν τμῆμα.

Αἱ ὑπόνοιαι τῆς Ἀστυνομίας.—Αἱ ἐνεργηθεῖσαι συλλήψεις

Ἡ ἀστυνομία συλλαβοῦσα ὑπονοίας ὅτι πρόκειται περὶ ἐγκλήματος ἐπελήφθη ἀνακρίσεων πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ μυστηρίου.

Αἱ ὑπόνοιαι φυσικῶς ἐστράφησαν κατὰ τῆς γυναικὸς Ἑλένης Θεολογίτου τῆς ὁποίας ἀμέσως διετάχθη ἡ σύλληψις.

Δύο ἀστυφύλακες οἱ Φιλοπολίτης καὶ Μεγαλοοικονόμου διαταγῇ τοῦ ἀστυνόμου μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς εἰς τὴν ὁδὸν Λεωχάρους καὶ προέβησαν εἰς τὴν σύλληψίν της ἀφοῦ προηγουμένως εἶχε τεθῆ ὑπὸ ἐπιτήρησιν ἀστυφύλακος εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην ἀνάκρισίν της. Ἡ συλληφθεῖσα ὡδηγήθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Μετ' αὐτῆς συνελήφθη καὶ ὁ 12ετὴς υἱός της Γεώργιος ὅστις ὑπηρέτει εἰς τὸ κουρεῖον τοῦ θύματος μέχρις ἐσχάτων. Ἐκ τῆς προανακρίσεως τῆς γυναικὸς αὐτῆς ἡ ἀστυνομία ὁδηγηθεῖσα προέβη εἰς τὴν σύλληψιν καὶ τοῦ συζύγου της Δ. Θεολογίτου.

Εἰς τὸ τμῆμα ὅπου πάντες οὗτοι ὡδηγήθησαν ἀπεμονώθησαν παντελῶς καὶ ἀπηγορεύθη πᾶσα μετ' αὐτῶν ἐπικοινωνία. Τὴν ἀνάκρισιν ἐνεργεῖ ὁ ἀστυνόμος κ. Μπάκας.

Οἱ συλληφθέντες εἰς τὴν Ἀστυνομίαν

Αὐστηραὶ ἐδόθησαν διαταγαὶ ὅπως μὴ ἐπιτραπῇ εἰς κανένα νὰ ὁμιλήσῃ μετὰ τῶν κρατουμένων οἱ ὁποῖοι ἀνήσυχοι ἀνέμενον νὰ ἴδουν τὰ συμβησόμενα. Ὁ μόνος ἀτάραχος ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν ἐνεργειῶν ἦτο ὁ μικρὸς Θεολογίτης, ὁ ὁποῖος εὐθυμος ἀφηγεῖται μετὰ θαυμαστῆς σαφηνείας τὰς λεπτομερείας ὅλας τῶν σχέσεων τοῦ θύματος μετὰ τῆς μητρός του ὡς περιέπεσαν εἰς τὴν παιδικήν του ἐντίληψιν.

Ἡ κατάθεσις τῆς Ἑλένης Θεολογίτου

Ὁ κ. Μπάκας ἐκάλεσε πρώτην ἵνα ἀνακρίνῃ τὴν γυναῖκα Ἑλένην Θεολογίτου.

Εὐθὺς ἐκ τῶν πρώτων ἐρωτήσεων τὰς ὁποίας ἀπηύθυνεν ὁ ἀστυνόμος εἰς τὴν κρατουμένην παρετηρήθη, ὅτι προσεπάθησε αὕτη ν' ἀποφύγῃ τὰς ἀπαντήσεις, ἀσαφῶς ἐπεξηγοῦσα τὰ διάφορα γεγονότα.

Εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ κ. Μπάκα :

— Τί κάθισμα ἦτο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εὑρήκαμεν εἰς τὸ σπῆτί σου μὲ τὰ αἵματα ;

Ἡ Ἑλένη ἀρνεῖται ν' ἀπαντήσῃ, κλίνει δὲ μόνον τὴν κεφαλὴν προφασιζομένη ἄγνοιαν.

— Τί ἀπέγειναν τὰ ἐνδύματα τοῦ Δρακοπούλου ; Ἐξακολουθεῖ ἐρωτῶν ὁ ἀστυνόμος.

— Δὲν ξέρω, κύριε ἀστυνόμε ! ἀπαντᾷ μετά τινος συγκινήσεως ἡ Ἑλένη. Μπορῶ νὰ ξέρω 'γὼ τί ἔκαμε αὐτὸς τὰ ροῦχά του ;

Ὁ κ. Μπάκας βλέπων, ὅτι ἠρνεῖτο νὰ παράσχῃ πληροφορίας περὶ τοῦ θύματος ἐστράφη εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀκαταστασίας τῆς οἰκίας της καὶ τῆς ἀναστατώσεως τῶν ἐπίπλων.

— Νὰ σᾶς 'πῶ κύριε ἀστυνόμε γιατί. Διότι ὁ σπητονοικοκύρης μας θὰ μᾶς ἔκανε ἔξωσι, ἐπειδὴ τοῦ χρωστούσαμε 80 δραχμὲς καὶ ζητοῦσεν ἄλλον νοικάρην. Ἐμεῖς τότε ἐμαζέψαμε τὰ ροῦχά μας καὶ περιμέναμεν νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ γιὰ νὰ φύγωμε. Γι' αὐτό.

Τί λέγει διὰ τὰ αἵματα

Ἡ Ἑλένη Θεολογίτου τὴν νύκτα ἐξεταθεῖσα διὰ τρίτην φορὰν ὑπὸ τοῦ κ. Μπάκα ἐπιμένοντος εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν κηλίδων τοῦ καθίσματος κατέθηκε στενοχωρηθεῖσα:

— Νὰ λοιπὸν τί αἵματα ἦσαν αὐτά. Εἶνε αἵματα ἰδικά μου . . .

Ἡ ἐξέτασις τοῦ μικροῦ παιδίου

Ὁ ἀστυνόμος ἐπεθυμῶν νὰ ἐξακριβώσῃ ποῦ εὑρίσκονται τὰ ἐνδύματα τοῦ θύματος, ἐκάλεσε καὶ ἀνέκρινε κατ' ἀντιπαράστασιν καὶ τὸν μικρὸν Γεώργιον.

— Πέ μου Γιῶργο, ἐρωτᾷ ὁ ἀστυνόμος, ποῦ ἔχει ἡ μητέρα σου τὰ ροῦχα τοῦ Δρακοπούλου ;

— Ἔστειλε κἄτι ροῦχα στὴν κυρία Πολυξένη Καρατζᾶ νὰ τὰ φυλάξῃ δὲν ξέρω ὅμως ἂν ἤτανε τοῦ μπάρμπα Πολυχρόνη

— Τί ροῦχα εἶνε αὐτὰ ποῦ ἔστειλε ἡ μητέρα σου στὴν Καρατζᾶ ;

— Δύο δέματα ἀσπρόρρουχα καὶ μέσα μοῦ φαίνεται πῶς εἶδα νὰ εἶνε καὶ ἕνα ρωλόϊ ὁσημένιο, μαζὶ μὲ ἕνα δεκάρικο. Ὁ μικρὸς κατόπιν δίδει τὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Καρατζᾶ καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Κωστούλιας μεταβαίνων πσρ' αὐτῆ ἐντολῆ τοῦ ἀστυνόμου τὰ κομίζει εἰς τὸ τμῆμα.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ μικροῦ Γεωργίου κατεθορύβησε τὴν Ἑλένην Θεολογήτου ἡ ὁποία κατέστη ὠχρὰ, ὅταν ἤκουσε τὸν υἱόν της μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἀφέλειαν νὰ παραδίδῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς φίλης τῆς μητρός του, ὅπου ἐκρύπτοντο τὰ ἐνδύματα.

Τὰ δέματα κομισθέντα εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἐφυλάχθησαν, διότι ἐξ αὐτῶν κατὰ πολὺ θὰ ὁδηγηθῇ ἡ ἀνάκρισις εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ μυστηρίου.

Τί λέγει ὁ μικρὸς Γεώργιος Θεολογίτης

Εἴδομεν τὸν μικρὸν Θεολογίτην εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ τὸν ἠρωτήσαμεν περὶ τοῦ ἐγκλήματος.

— Δὲν ξέρω τίποτε ἄλλο. Οὔτε ἄκουσα νὰ λένε τίποτα, μᾶς ἀπήντησε, Μὲ ρωτήσανε γιὰ τὰ ροῦχα τοῦ μπαρμπα-Πολυχρόνη καὶ τοὺς εἶπα, ὅτι τὰ πῆρε ὁ πατέρας μου καὶ τὰ ἔκρυψε.

Τί λέγει ὁ Δημήτριος Θεολογίτης

Ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου Δημ. Θεολογίτης φαίνεται γελαστός.

Τὸν ἠρωτήσαμεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅπου τὸν εἴδομεν περὶ τοῦ πτώματος.

Πρώτη φορὰ ἀκούω τώρα, ὅτι πρόκειται περὶ ἐγκλήματος. Σᾶς βεβαιῶ, ὅτι δὲν ξέρω τίποτε. Ξέρετε, ὅτι μὲ τὴν γυναῖκά μου εἶχα χωρίσει. Πᾶνε 6 χρόνια τώρα. Ἡ γυναῖκά μου ὑπηρετοῦσε ὡς παραμάνα εἰς διάφορα σπίτια, ἀλλὰ τότε κἄπου ἐγνώρισε τὸν Πολυχρόνη ὁ ὁποῖος τὴν ἐπῆρε καὶ τὴν διατηροῦσε αὐτὴν καὶ τὰ δύο μας παιδιά. Εἶχα δύο χρόνια νὰ τὴν συναντήσω.

«Προχθὲς ὁ ἀδελφός μου, μὲ τὸν ὁποῖον ἐκαθόμουν μαζί, μὲ ἔδιωξε ἀπὸ τὸ σπῆτι του γιατί ἐτσακοθήκαμε δι' ἕνα ζήτημα. Ἐγὼ κατέφυγα τότε εἰς τὸ σπῆτι τῆς πρώτης γυναικός μου, ἡ ὁποία ἂν καὶ εἴμαστε χωρισμένοι μὲ ἐδέχθη. Ἔμεινα ἐκεῖ τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακήν

Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς ἡ Ἑλένη (ἡ σύζυγός του) μοῦ ἔδωσε 10 δραχμὰς διὰ νὰ φροντίσω ὡς μοῦ εἶπε νὰ τῆς νοικιάσω ἄλλοῦ δωμάτιο νὰ μεταφερθῇ διότι τὴν ἔδιωχνεν ὁ νοικοκύρης, ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ πληρώσῃ καὶ χρεωστοῦσε 80 δραχμάς. Ἐγὼ τὰ ἐπῆρα ἀλλὰ μοῦ ἔτυχε κἄποια ἀνάγκη καὶ ἐξόδευσα τὰς 5.

— Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ χρήματα σοῦ ἔδωσε τίποτε ἄλλο ἡ Ἑλένη;

— Ναί ! Ἕνα σακκάκι καὶ ἕνα παντελόνι καὶ μοῦ εἶπε «Φύλαξέ τα αὐτὰ Δημήτρη γιὰ νὰ τὰ κόψω στὸ ἄλλο σπῆτι καὶ νὰ τὰ κάμω ρουχαλάκια τοῦ παιδιοῦ» Τὰ ἐπῆρα καὶ τὰ ἐφύλαξα στὴν κάμαρή μου στὴν Βλασσαροῦ».

Ὁ κ. Μπάκας δι' ἀστυφύλακος ἐκόμισεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὰ ἐνδύματα ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἀνεγνωρίσθησαν, ὅτι ἦσαν ἐκεῖνα, ἅτινα ἔφερεν τὸ θῦμα πρὸ τοῦ θανάτου του.

Ποῖος εἶνε ὁ Δρακόπουλος. — Αἱ σχέσεις του μὲ τὴν Θεολογέτου

Ὁ κουρεὺς Πολυχρόνης Δρακόπουλος ἡλικίας 45 περίπου ἐτῶν κατάγεται ἐκ Κυθήρων ὡς ἀνωτέρω γράφομεν εὑρίσκεται δὲ ἐνταῦθα ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μετερχόμενος τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κουρέως.

Εἶνε ὑψηλοῦ ἀναστήματος, λεπτοσυὴς γλυκείας φυσιογνωμίας καὶφέρειψαρὰν κόμην.

Πρὸ ἔτους πλέον εἶχεν ἀνοίξει κουρεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη. Εἰς ὀλίγων βημάτων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ κουρείου του ὑπάρχει δεξιὰ τῷ κατερχομένῳ τὴν ὁδὸν μία πάροδος τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη ἡ πάροδος Λεωχάρους· Ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1 οἰκία τῆς παρόδου ταύτης, κατώκει ἡ πλύντρια Ἑλένη Θεολογίτου.

Ἡ οἰκία ἀνήκει εἰς τὴν κυρίαν Ἰωσηφίναν Ἀντωνίου, ἥτις πρὸ καιροῦ εἶχεν ἐνοικιάσει αὐτὴν εἰς τὴν πρώτην. Ὁ Δρακόπουλος ἐγνωρίσθη μὲ τὴν Θεολογίτου ἐκ τῆς γειτνιάσεως ταύτης καὶ ἔκτοτε συνῆψε μετ' αὐτῆς σχέσεις καὶ συνέζων ὡς ἐρωτευμένοι.

Ἡ Ἑλένη Θεολογίτου.— Μία φυσιογνωμία πλύστρας

Ἡ Ἑλένη Θεολογίτου εἶνε γυνὴ 50 περίπου ἐτῶν, ἄγνωστον δὲ πῶς ἐγεννήθη εἰς τὴν καρδίαν της ὁ γεροντικὸς αὐτὸς ἔρως. Εἶνε ἡλιοκαὴς καὶ παρέχει τὸν τύπον ἀληθινῆς «χονδρογυναίκας».

Ἄλλοτε ὑπηρέτει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κανάρη, χρηματήσασα βραδύτερον καὶ ὡς παραμάνα εἰς διαφόρους ἄλλας οἰκίας. Τὸ πῶς ὑπανδρεύθη μὲ τὸν σύζυγόν της πρὸ δωδεκαετίας, ἀρνεῖται νὰ εἴπῃ. Βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἀπὸ τὸν σύζυγόν της δὲν ἦτο ἐνθουσιασμένη. Ἀλλεπάλληλοι οἰκονομικαὶ στενοχωρίαι τὴν ἀπεμάκρυναν ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, πρὸ 3 περίπου ἐτῶν ἐσχετίσθη μὲ τὸν Δρακόπουλον.

Ἡ Ἑλένη Θεολογίτου ἐκ τοῦ νομίμου συζύγου της ἀπέκτησε δύο τέκνα ἄγοντα ἤδη ἡλικίαν τὸ μὲν ἓν 12 ἐτῶν, τὸ δὲ ἕτερον 7.

Ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ συζύγου Θεολογίτου ἐκ τῆς συζυγικῆς ἑστίας, λέγεται ὅτι δὲν ὠφείλετο μόνον εἰς οἰκονομικὰς στενοχωρίας, αἵτινες περιέβαλλον τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς συνεχεῖς οἰκογενειακὰς ἔριδας.

Ποῦ κατῴκει ὁ Δρακόπουλος

Ὁ Δρακόπουλος ἀφότου ἤρχισε νὰ συζῇ μὲ τὴν Θεολογίτου ἔμενεν ἐν τῇ οἰκίᾳ, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐνοικιάσει αὕτη. Εἶνε δὲ ἡ οἰκία ἐκείνη ἀνώγειος ἀπαρτιζομένη ἐξ ἑνὸς μεγάλου δωματίου καὶ τῆς κουζίνας.

Τὸ ὑπόγειον μένει ἀχρησιμοποίητον. Ὁ ἀριθμὸς τὸν ὁποῖον φέρει ἡ ἐν λόγῳ οἰκία εἶνε ὁ πρῶτος τῆς παρόδου Λεωχάρους, διὰ νὰ εἰσέλθῃ δέ τις εἰς αὐτὴν θὰ διέλθῃ μίαν εἴσοδον ἀρκετὰ στενὴν καὶ ἐπιμήκη.

Ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς εἰσόδου ὑπάρχουσι δύο μικρὰ καταστήματα τὸ ὀρειχαλκεῖον τοῦ Ἀλεξ. Ἀρματᾶ καὶ τὸ ὑποδηματοποιεῖον τοῦ κ. Κων. Κουτσοποδιώτη.

Ὁ διαβάτης νομίζει ὅτι ὁ ἀριθ. 1, ὅστις εἶνε ἐπὶ τῆς πινακίδος ἀνήκει ἢ εἰς τὸ ὀρειχαλκεῖον ἢ εἰς τὸ ὑποδηματοποιεῖον. Τοῦτο δὲ διότι ἐκ τῆς ὁδοῦ δὲν φαίνεται οἰκία ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὸν ἄνω ἀριθμόν.

Μόλις ὅμως παρατηρήσῃ τις ἐκ τῆς στενῆς εἰσόδου, ἥτις εἶνε τὸ διάφραγμα οὕτως εἰπεῖν τῶν δύο ἐργαστηρίων, θὰ ἴδῃ εἰς ἀρκετὸν βάθος αὐλὴν καὶ μικρὰν ἀνώγειον οἰκίαν. Αὐτὴ ἦτο ἡ κατοικία τοῦ Δρακοπούλου καὶ τῆς Θεολογίτου.

Ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τῆς οἰκίας μέχρι τοῦ ἄλλου διήκει ἐφαρμένος ξύλινος ἐξώστης, ὁ ὁποῖος καταλήγει εἰς μικρὰν ξυλίνην κλίμακα ἄγουσαν εἰς τὴν αὐλήν. Ἡ αὐλὴ εἶνε ἐκτάσεως ὀλίγων τετραγωνικῶν μέτρων καὶ ἔχει πρὸς τὸ βόρειον αὐτῆς μέρος ἕνα πανέρχαιον τοῖχον ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶνε ἐντειχισμένον τὸ φρέαρ βαθύτατον μὲ ὀπὴν ὅμως στενήν.

Συνέντευξις μὲ τὴν Ἑλένην Θεολογέτου

Εἴδομεν χθὲς ὀλίγον μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ πτώματος εἰς τὸ βάθος τοῦ πηγαδιοῦ τὴν Ἑλένην Θεολογίτου, τὴν ἐρωμένην τοῦ ἀτυχοῦς κουρέως, ἡ ὁποία μᾶς εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Ἐγὼ δὲν ἤξευρα τίποτε. Ἀποροῦσα μάλιστα ποῦ εὑρισκότανε ὁ Πολυχρόνης, τὸν ὁποῖον ἐζητούσαμε παντοῦ. Ὕστερα ἐνομίσαμε ὅτι ἔφυγε γιὰ τὰ Κύθηρα νὰ περάσῃ τὶς ἡμέρες τοῦ Πάσχα. Τώρα πῶς εὑρέθη εἰς τὸ πηγάδι δὲν εἰξεύρω, Φαίνεται θὰ αὐτοκτόνησε.

— Τὴν Πέμπτην δὲν ἦλθε νὰ κοιμηθῇ εἰς τὸ σπίτι ;

— Δὲν ἦλθε. Μόνον μοῦ ἔστειλε τὸ κλειδὶ τοῦ μαγαζιοῦ εἰς τὰς ἐννέα τὸ βράδυ μὲ τὸ μικρότερο παιδί μου ποῦ ἐδούλευεν εἰς τὸ κατάστημα.

— Καὶ πῶς εὑρέθη τότε γυμνὸς, ἀφοῦ δὲν ἐκοιμήθη εἰς τὸ σπίτι;

— Ἀμ ξέρω γώ; Αὐτὰ εἶνε τοῦ Θεοῦ πράμματα!

— Εἶχε λόγους ν' αὐτοκτονήσῃ ὁ Δρακόπουλος;

Ξέρω κ' ἐγώ. Τώρα τελευταῖα δὲν εἶχε παράδες ἤτανε καταχρεωμένος. Τὸν ἔβλεπα ὅλο μὲ τὸ κεφάλι κάτω ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν του. Φαίνεται θὰ στενοχωρήθηκε πολὺ καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ πηγάδι ν' αὐτοκτονήσῃ.

— Μὲ τὸν ἄνδρα σου πάλιν ἐσὺ γιατί εἶχες χωρίσει ;

— Γιατὶ ἤτανε παλῃομασκαρᾶς. Μοῦ ἔτρωγε ὅλα τὰ λεπτὰ καὶ ἔλενα μὲ ἄφινε νηστική. Ὅσα χρήματα τοῦ ἔδινα τὰ μεθοῦσε. Ἐπῆρα 2,000 δραχ. μισθοὺς ἀπὸ κ. Ε. Κανάρη ποῦ ἤμουν παραμάνα καὶ ὁ ἄξιος ὁ ἄνδρας μου τὰ ἔφαγε, τί νὰ κάμω κι' ἐγώ; Ἀπεφάσισα νὰ ζήσω μὲ τὸ μακαρίτη τὸ Δρακόπουλο.

Ὁ κ. Γεννήσερλης παρὰ τῷ κ. Μαυρομιχάλῃ

Τὸς ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ἐξακριβωθείσας λεπτομερείας τοῦ φοβεροῦ δράματος, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Γεννήσερλης κληθεὶς ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μαυρομιχάλην χθὲς τὴν νύκτα εἰς τὴν οἰκίαν του.

Τί λέγει ὁ κ. Γεννήσερλης

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ὃν εἴδομεν χθὲς τὴν νύκτα σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ μᾶς εἶπε τὰ ἑξῆς :

— Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναται κανεὶς νὰ ἀποφανθῇ ἐπισήμως, ὅτι πρόκειται περὶ ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον ἐξετέλεσεν ἡ Ἑλένη Θεολογίτου συνεργοῦντος καὶ τοῦ ἀνδρός της.

Τοῦτο θὰ ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν ἀνακρίσεων τῶν διεξαγομένων ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου κ. Μπούκα.

Ἡ ὑπόνοια τοῦ ἐγκλήματος

Ἡ ἀνάκρισις τοῦ Δημητρίου Θεολογίτη διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν.

Ὁ κ. Μπάκας ἐκ ταύτης, ἐσχημάτισεν τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι πιθανῶς πρόκειται περὶ ἐγκλήματος. Πῶς διεπράχθη καὶ ὑπὸ τίνων, θ' ἀποδείξῃ ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις καὶ ἡ σήμερον ἐνεργηθησομένη νεκροψία ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ Δρακοπούλου.

Ἡ ἀνάκρισις δύο τινὰς ὑποθέσεις κάμνει ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ θανάτου τοῦ Δρακοπούλου. Τὴν μίαν, ὅτι δυνατὸν νὰ ἐδηληητριάσθη ἢ ἄλλως πῶς νὰ προεκλήθη ὁ θάνατός του καὶ τὴν δευτέραν ὅτι ἴσως ηὐτοκτόνησεν καὶ ἡ οἰκογένεια Θεολογίτου θέλουσα νὰ καταχρασθῇ τὰ χρήματα καὶ τὸ ὡρολόγιον, ἀπεκρυψε τὰ ἐνδύματα.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον περισσότερον συσκοτίζει τὸ μυστήριον εἶνε τὰ αἵματα τοῦ καθίσματος τὸ ὁποῖον εὑρέθη εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Ἑλένης Θεολογίτου, ἐνῷ ὁ Δρακόπουλος παραδόξως οὐδαμοῦ τοῦ σώματος φέρει σημεῖα τραύματος. Ἀφ' ἑτέρου τὸ στόμιον τοῦ φρέατος ἔνθα εὑρέθη τὸ πτῶμα εἶνε τόσον στενὸν ὥστε νὰ ἀποκλείεται ἡ ἰδέα τῆς αὐτοκτονίας διότι μόνον διὰ τῆς βίας θὰ ἠδύνατο καὶ πιεζόμενον νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ τὸ σῶμα ἀνδρὸς ὡς τοῦ Δρακοπούλου.

Τὰ τελειότερα καὶ κομψότερα ὑποδήματα

ΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

(ΕΝΑΝΤΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ)

Ὅλον τὸ Ἀϊ-λάϊφ τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἐκφράζει τὸν θαυμασμόν του διὰ τὴν τελειοποίησιν τῶν ὑποδημάτων του.

Ἀφίχθησαν τὰ τελειότερα ART NOUVEAU χρωματιστὰ δέρματα τῶν 2 Κόσμων Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Ἐπὶ τῶν ἑτοίμων ὑποδημάτων μέχρι τοῦ Πάσχα ἀπὸ σήμερον 30)00 ἔκπτωσις.

Οἱ πάσχοντες τοὺς

ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ

θεραπεύονται ἐν τῇ νέᾳ τελείᾳ ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ τοῦ εἰδικοῦ ὀφθαλμολόγου ΣΠΗΛΙΟΥ Ι. ΧΑΡΑΜΗ. Μέλους τῆς Γαλλικῆς ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρίας. Ἐν Παρισίοις σπουδάσαντος εἰδικῶς τὰ ὀφθαλμικά.

Νέαι θεραπεῖαι. Καταράκτου. Τραχωμάτων. Τριχιάσεως. Ὑέλων ἐκλογὴ μυωπίας, πρεσβυωπίας καὶ κοπιώδους ὁράσεως.

Τελεία ὀφθαλμοσκοπικὴ ἐξέτασις καὶ διάγνωσις τῶν νοσημάτων τοῦ βάθους τοῦ ὀφθαλμοῦ. Νέαι θεραπεῖαι.

Διασταύρωσις

5 ὁδοῦ Πειραιῶς καὶ Σωκράτους 51

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐκ τῶν ἀποσκευῶν οἰκογενείας ἀριχθείσης χθὲς ἐξ Αἰγύπτου διὰ τοῦ Ρωσικοῦ ἀτμοπλοίου ἀπωλέσθη παρὰ τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς σάκος (valise) περιέχων ἀσπρόρουχα καὶ ἄλλα εἴδη, παρακαλεῖται ὁ λαβὼν αὐτὸν κατὰ λάθος ἢ ὁ εὑρὼν νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν Σωλομοῦ 50 καὶ ἀμειφθήσεται.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΝΩΤΕΡΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 1 Ἀπριλίου.—Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἐμπορικῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμβάσεως ὁ Σουλτάνος ἀπένειμεν ἀνώτερα παράσημα εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ἑλληνικῆς Πρεσβείας.

(Ἐθν. Πρακτ.)

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

ΒΙΕΝΝΗ, 1 Ἀπριλίου.— Αἱ εἰδήσεις τῆς Ἀλβανίας εἶνε καθησυχαστικαί. (Ἐθν.Πρακτ.)

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΗΜΕΡΑ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1 Ἀπριλίου.— Χθὲς Δευτέραν τοῦ Πάσχα (κατὰ τοὺς Δυτικοὺς) τὸ χρηματιστήριον καὶ τὰ δημόσια καταστήματα ἦσαν κλειστά.

(Ἐθν. Πρακτ.)

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΕΝ ΠΛΕΥΝΑ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 1 Ἀπριλίου. — Ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος θὰ ἐγκαινιάσῃ προσεχῶς τὸ ἀνεγερθὲν ἐν Πλεύνᾳ μνημεῖον εἰς μνήμην τῶν ἀποθανόντων στρατιωτῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ταύτης. Ὁ στρατὸς θὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἐπίσης.

(Ἐθν. Πρακτ.)

ΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΩΝ

Μέτρα τοῦ Ὑπουργείου

Ἐγράψαμεν πρό τινος χρόνου περὶ τῶν καταχρήσεων αἱ ὁποῖαι διεπράττοντο εἰς τὰ στρατιωτικὰ φαρμακεῖα τοῦ Κράτους εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ταμείου.Φάρμακα, ἰδίως «σπεσιαλιτὲ» ἠγοράζοντο ὑπό τινων ἀποστράτων ἀξιωματικῶνκαὶ μετεπωλοῦντο εἰς ἄλλους ἰδιώτας φαρμακοποιοὺς εἰς τιμὰς μεγαλειτέρας ἐκείνων εἰς ἃς ἐχρέωνον τοὺς ἀξιωματικοὺς τὰ φαρμακεῖα.

Οἱ ἀξιωματικοὶ δὲ χρεούμενοι μὲ τὴν τιμὴν τῶν φαρμάκων ἐπλήρωνοναὐτὴν εἰς τὸ Δημόσιον μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν ὅταν ἐγένετο ἡ ἐξέλεγξις τῶν φαρμακείων.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ νὰ περιστείλῃ τὴν κατάχρησιν αὐτὴν ἐξέδωκε διαταγὴν πρὸς τὰ φαρμακεῖα τοῦ Κράτους διὰ τῆς ὁποίας παραγγέλλει, ὅπως τοὺς λ)σμοὺς ἑκάστου ἀξιωματικοῦ ἐξελέγχουν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ φαρμάκου, ὅπως κρατεῖται τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ ἐκ τῆς μηνιαίας μισθοδοσίας των.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τὴν 2 1)2 μ.μ. τῆς χθὲς κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ κλειδούχου κ. Μασσαλᾶ καὶ μετέβη εἰς τὸ ρωσσικὸν νοσοκομεῖον, ἔνθα παρέμεινεν μέχρι τῆς 6ης μ. μ. ὁπότε δι' ἰδιωτικῆς ἁμάξης ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα.

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Ὁ Νομάρχης Μαγνησίας αἰ' ἐκθέσεώς του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνέφερεν ὅτι εἰς τὸν Δῆμον Ἰωλκοῦ ἐσπάρησαν 3500 κοιλὰ σίτου καὶ 80 κριθῆς. Ἡ κατάστασις τοῦ καιροῦ εἶνε καλή.

Εἰς τὸν δῆμον Ἀφετῶν ἐπίσης ἐσπάρησαν 200 κοιλὰ σίτου καὶ κριθῆς, εἰς δὲ τὸν δῆμον Μακρινίτσης 900 κοιλὰ σίτου καὶ 5,400 κριθῆς.

ΕΠΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Εἰς τὴν ὁδὸν Ἀριστείδου τὸ ἀπόγευμα χθὲς εἰς ναύτης ἐπιβαίνων ποδηλάτου παρέσυρε καὶ κατέρριψεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μικρὰν κορασίδα παίζουσαν μετ' ἄλλων παιδίων. Τὸ παιδίον διῆλθεν ἄνωθεν τοῦ σώματος τοῦ κορασίου, εὐτυχῶς ὅμως οὐδὲν σοβαρὸν κάταγμα ὑπέστη.

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Συνεννοήσεις Μαυρομιχάλη-Γενέσερλη

Χθὲς τὴν νύκτα ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυν

τοῦ Νοσοκομείου διαγωγὴν τοῦ βοηθοῦ τούτου, ὅτι κατεχρᾶτο δηλαδὴ τῆς θέσεώς του ὡς βοηθοῦ εἰς τὰ διάφορα χαμαιτυπεῖα καὶ ἐλάμβανε γυναῖκας ἐξ αὐτῶν ;

— Περὶ αὐτοῦ δὲν γνωρίζω τίποτε. Ἐστὲ ὅμως βέβαιος, ὅτι ἂν ταῦτα εἶνε ἀληθῆ θὰ ἀποβάλλω ἀμέσως τὸν ὑπεύθυνον ἐκ τοῦ Νοσοκομείου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ

Πρὸς τὸν Βασιλέα Χριστιανὸν

Πρὸς τὸν Βασιλέα Χριστιανὸν τῆς Δανίας ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἀπέστειλε τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα :

Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα,

«Τῆς καρδίας μου οἱ παλμοὶ μὲ ὑποχρεοῦν νὰ ἐκφράσω ἅπαξ ἔτι τὰς ὁλοθέρμους μου εὐχαριστίας διὰ τὰς ἀλησμονήτους εὐδαίμονας ἡμέρας, τὰς ὁποίας μοὶ ἐπετράπη νὰ ζήσω μαζῆ σας ἐν τῷ κύκλῳ ὅλων τῶν φιλτάτων σας.

«Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς θαυμασίας καὶ πανηγυρικῆς ὑποδοχῆς, τὴν ὁποίαν σεῖς καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ὡραίας σας πρωτευούσης μοὶ παρασκευάσατε μέχρι τῆς ὑστάτης στιγμῆς τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ, ἡ ἐν Κοπενάγῃ διαμονή μου ὑπῆρξε πηγὴ ἀμιγοῦς χαρᾶς.

«Ἰδιαιτέρως παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας μου, διότι μὲ περιελάβετε εἰς τὸν κύκλον τῆς οἰκογενείας σας καὶ τὴν διαβεβαίωσίν μου ὅτι ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς θέλω καὶ ἐγὼ θεωρεῖ ἐμαυτὸν ὡς ἕνα τῶν υἱῶν τοῦ Οἴκου Σας.

«Εὔχομαι εἰς τὸν Θεὸν ὅπως καταστήσῃ τὴν προσεγγίζουταν τῶν γενεθλίων σας ἐπέτειον ἡμέραν χαρᾶς καὶ δι' ὑμᾶς καὶ διὰ τὸν Οἶκόν σας καὶ διὰ τὸν λαόν σας καὶ ὅπως ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν διατηρῇ ὑμᾶς ἐν πλήρει ὑγείᾳ».

Γουλιέλμος

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ἀνάκλησις στρατιωτικ. ἰατρῶν

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διεβίβασεν ἔγγραφον διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὴν ἐν Βερολίνῳ ἑλληνικὴν Πρεσβείαν δι' οὗ παραγγέλλει ὅπως ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς θέσεις των οἱ εἰς τὴν Ἀνωτέραν στρατιωτικὴν Ἀκαδημίαν σπουδάζοντες ἡμέτεροι ἀνθυπίατροι κ. κ. Κ Μέρμηγκας καὶ Ι. Σοῦλτς. Εἰς τὴν ἀνάκλησιν ταύτην προέβη τὸ Ὑπουργεῖον χάριν οἰκονομιῶν.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως μὴ ἀποσταλῶσιν ἑφέτος νέοι στρατιωτικοὶ ἰατροὶ πρὸς νεωτέρας σπουδάς.

Ἡ ἐκδρομὴ τῶν στρατιωτικῶν Σχολῶν

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀπήντησε χθὲς εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ Διοικητοῦ τῶν στρατιωτικῶν Σχολῶν, ὅστις εἶχε προτείνει ὅπως ἐκδράμωσιν αἱ δύο στρατ. Σχολαὶ εἰς Φάρσαλα.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπορίπτει τὴν αἴτησιν ταύτην λόγῳ οἰκονομίας.

Ἡ ἐκδρομὴ θὰ γείνῃ προσεχῶς πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως μὴ ἐπιβαρυνθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Η Μ. ΕΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

Ἡ κίνησις εἰς τοὺς ναούς.—Τὸ τροπάριον τῆς Κασσιανῆς

Χθὲς τὸ ἑσπέρας κατανυκτικώτατα ἐψάλη εἰς τοὺς διαφόρους ναοὺς τὸ τροπάριον τῆς Κασσιανῆς, τὸ ἀφθάστου ὕψους ποίημα τῆς μετανοησάσης ἁμαρτωλῆς. «Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή . . . »

Μελοποιὸς κατὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν μουσικὴν τοῦ τροπαρίου τούτου εἶνε ὁ ἐν Παρισίοις διευθυντὴς τοῦ χοροῦ τῆς ἐκεῖ ἑλλην. ἐκκλησίας κ. Σ. Σπάθης. Ἡ μελοποίησις ἐγένετο ἐπὶ τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς.

Εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως ὅπου πλῆθος ἄπειρον παρευρίσκετο πολυάριθμος χορὸς διευθυνόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Στρουμπούλη ἔψαλε ἐν τετραφωνίᾳ τὰ διάφορα τροπάρια μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας.

Ὁ ναὸς τοῦ Ἁγ. Γεωργίου ἐπίσης κατεκλύζετο ἀπὸ πολὺν καὶ ἐκλεκτὸν κόσμον.

Καὶ εἰς τὸν ναὸν τῆς Χρυσοσπηλιωτίσσης ἐπὶ τῇ ἀκολουθίᾳ τῆς τρίτης τῶν Νυμφίων ἔψαλε χορὸς ὑπὸ τὸν κ. Ι. Στρατηγάκην.

Ἐπίσης καὶ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγ. Εἰρήνης κόσμος πολὺς παρευρίσκετο καὶ μετὰ κατανυκτικῆς εὐλαβείας ἤκουσε τὸ τροπάριον τῆς Κασσιανῆς.

Κατάμεστος κόσμου ἦτο χθὲς καὶ ὁ ναὸς τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου ἡ «Ἐλπίς».

Εἰς τὸν ναὸν τοῦτον παρετηρήθη καὶ τις καινοτομία. Τὴν θέσιν τοῦ δεξιοῦ ψάλτου κατεῖχε μία δεσποινὶς ἥτις ἔψαλε θαυμασίως τὰ τροπάρια.

Εἰς ὅλους γενικῶς τοὺς ναοὺς τῶν διαφόρων συνοικιῶν παρετηρήθη ἐφέτος μεγίστη συρροὴ κόσμου χθές.

Καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων χθὲς τὸ ἑσπέρας εἶχε συρρεύσει πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος. Τὸ τροπάριον τῆς Κασσιανῆς ἐψάλη μετὰ μεγάλης κατανύξεως εἰς Βυζαντινὴν μουσικὴν ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ψάλτου κ. Σωτ. Τεντοπούλου ἐν χορῷ.

ΜΙΑ ΕΚΔΕΣΙΣ ΕΝ ΤΩ „ΠΑΡΝΑΣΩ"

Εἰς τὸν Παρνασσὸν τὴν Τετάρτην τοῦ Πάσχα ἡ Γαλλικὴ πρεσβεία διοργανίζει ἐκστρατείαν τῆς ὁποίας αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς παροικίας.

Εἰς τὴν ἐσπερίδα αὐτὴν θὰ μετάσχουν αἱ δεσποινίδες Ἐλισσάβετ καὶ Βιολάντη Δ' Ὀρμεσὼν θυγατέρες τοῦ Γάλλου πρεσβευτοῦ ἡ Δις Δεληγεώργη, ἡ κ. Φεράλδη, αἱ Δες Ὠμὸλ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, ὁ κ. Τρουφὲ καὶ ὁ νέος κ. Δ' Ὀρμεσών.

Πάντες οὗτοι θὰ παραστήσουν τὴν κωμῳδίαν «Αἱ σοφαὶ γυναῖκες» τοῦ Μολιέρου, θὰ παιχθῇ ἡ ὀπερέττα «Charbonnier» ὑπὸ τῆς κ. Φεράλδη, τοῦ κ. Δακώστα, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς κ. Μπρεμὸν Ντ' Ἄρ καὶ τοῦ κ. Ντεζαρντὲν ἀκολούθου τῆς γαλλικῆς πρεσβείας. Θ' ἀπαγγελθοῦν ὕστερον μονόλογοι ὑπὸ τῆς κ. Χαριλάου καὶ τῆς κ. Τρουφέ.

Ἡ αὐτὴ ἐσπερὶς θὰ ἐπαναληφθῇ μετὰ 8 ἡμέρας ὑπὲρ τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδων τοῦ «Παρνασσοῦ».

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

Ἐνώπιον τῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπιτροπῆς ἐξηκολούθησαν καὶ χθὲς αἱ ἐξετάσεις τῆς γυμναστικῆς τῶν μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐν τῷ Κεντρικῷ Γυμναστηρίῳ.

Ἐν πρώτοις ἐξητάσθη τὸ ὑπὸ τὸν ἀκατα πόνητον κ. Μουμούρην Δον πλῆρες νομαρχιακὸν σχολεῖον.

Οἱ μαθηταὶ τούτου ἐν ὁμοιομόρφῳ πάντες στολῇ μὲ τοὺς τυμπανιστάς των ἐξετέλεσαν πρῶτον τακτικὰς ἀσκήσεις ἀψόγως καθ' ἁρμονίαν γειρεν ἰδιαιτέρως τὸν θαυμασμὸν τὸ παράστημα καὶ τὸ βάδισμά των. Εἶτα ἐξετέλεσαν ἐλευθέρας ἀσκήσεις καὶ μετὰ κοντῶν. Τὴν ἐκτέλεσιν ταύτην συνώδευον ὡραῖα ἄσματα ἐπισπάσαντα ραγδαῖα τὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων. Τὸ σχολεῖον τοῦτο, ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἐπρώτευσε.

Μετὰ τοῦτο ἐξητάσθησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Πέππαν 6ου σχολείου, οἵτινες θαυμασίως καὶ αὐτοὶ ἐξετέλεσαν τὰς κινήσεις των. Ἀλλὰ καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ 8ου καὶ τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Ἀρκᾶν Σχολείου ἐπέτυχον ἄριστα.

Ἐν γένει πάντα τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἐπέδειξαν ἀξιόλογον ἐργασίαν ἐν τῷ μαθήματι τῆς Γυμναστικῆς.

Ὑπὸ πληρεστάτης ἐπίσης ἐπιτυχίας ἐστέφθησαν αἱ χθὲς γενόμεναι ἐξετάσεις τῆς γυμναστικῆς τοῦ 3ου δημοτικοῦ σχολείου τῶν θηλέων.

Ἄπασαι αἱ μικραὶ μαθήτριαι μετὰ θαυμαστῆς κανονικότητος καὶ χάριτος ἐξετέλεσαν διαφόρους ἀσκήσεις.

Διεκρίθησαν αἱ μικραὶ δεσποινίδες Α. Λεοντίου, Π. Λεούση κλπ. Ἡ διδυθύντρια κ. Βασιλικὴ Κορνίδου καὶ ἡ διδάσκαλος τῆς γυμναστικῆς Δὶς Χαρ. Μπίρκου ἐδέχθησαν τὰ συγχαρητήρια τῶν παρισταμένων.

Η ΒΟΥΛΗ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Η ΨΗΦΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

(ΠΡΟΕΔΡΕΙΑ Δ. ΡΑΛΛΗ)

Ἡ χθεσινὴ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς ἦτο ἡ τελευταία καὶ ἕνεκα τούτου οἱ βουλευταὶ παρ' ὅλην τὴν ἀγρυπνίαν τῆς προχθεσινῆς συνεδριάσεως σπεύδουν νὰ προσέλθουν εἰς τὴν αἴθουσαν.

Εἶνε ὡχροὶ καὶ δείκνυνται πολὺ ῥάθυμοι.

Εἰς τὰς 10,35' π. μ. ἀρχίζει ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας προσέρχονται πολλοὶ βουλευταί.

Τὴν 11 λήγει ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου.

— Ἡ Βουλὴ εἶνε ἐν ἀπαρτίᾳ λέγει ὁ κ. Ράλλης. Παρόντες 127.

Γέλωτες εἰς τὴν αἴθουσαν σκορπίζονται ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου. Τοὺς γέλωτας ἰδίως μεταδίδει χαρακτηριστικώτατον με δίαμα τοῦ κ. Ράλλη ἐκφωνοῦντος βροντοφώνως τὸν ἀριθμὸν 127.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ὁ κ. ΡΑΛΛΗΣ ἀναγινώσκει ἀναφορὰς τινάς, μεθ' ὅ ἐρωτᾷ τίς ἔχει τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως.

Ὅλοι οἱ βουλευταὶ φωνάζουν ὄχι-ὄχι.

Κατόπιν τούτου ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

Ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀντικειμένου αὐτῆς, τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ, ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ ὅτι τὸ ὃν ἄρθρον τῆς συμβάσεως περὶ σπογγαλιείας οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχει, χαρακτηρίζει δὲ αὐτὸ ὡς δῶρον ἄδωρον διότι δι' αὐτοῦ ἀποκλείεται τὸ δικαίωμα τῆς σπογγαλιείας διὰ σκαφάνδρων.

Ὁ κ. ΣΚΟΥΖΕΣ λέγει ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ζητήσῃ περισσότερα προνόμια ἀπὸ τὴν Τουρκίαν ἀπὸ ὅσα αὕτη παρέχει εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη καὶ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς σπογγαλιεῖς.

Ὁ κ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. Λεωνίδα.

Ὁ κ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ ἐρωτᾷ τὸν κ. Σκουζὲν ἂν εἰς τὰ πλοῖα τὰ ἁλιεύοντα εἰς ἀπόστασιν τριῶν μιλλίων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς ἐπιτρέπεται νὰ προσεγγίσουν.

Ὁ κ. ΣΚΟΥΖΕΣ λέγει ὅτι δὲν δύναται ἀκόμη νὰ ἀγακοινώσῃ τίποτε.

Ὁ κ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ συνιστᾷ νὰ ἀποσταλῇ καὶ ἄλλο πολεμικὸν πλοῖον ἵνα προστατεύσῃ τοὺς σπογγαλιεῖς εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς διότι τὸ ἓν πλοῖον δὲν εἶνε ἀρκετόν.

Ὁ κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Τσαμαδὸν λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ προνοήσῃ περὶ τούτου. Ἀπαντῶν δὲ εἴκα εἰς τὸν κ. Δεληγεώργην λέγει ὅτι τὸ προβληθὲν ὑπ' αὐτοῦ θέμα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὴν χύρωσιν τῆς συμβάσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε τόσα προνόμια ὅσα ἠδύναντο αὐτῇ νὰ παραχωρηθῶσιν.

Ὁ κ. ΡΩΜΑΝΟΣ ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς Συνθήκης ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς καταδιώξεως τοῦ λαθρεμπορίου καὶ λέγει ὅτι ἔπρεπε νὰ ζητηθοῦν ἀνταλλάγματα.

Ὁ κ. Σκουζὲς λέγει ὅτι ταῦτα ὑποσοῦγνται ἐν τῇ συμβάσει.

Μετά τινας ἄλλας παρατηρήσεις ψηφίζεται ἡ Σύμβασις μετὰ τῆς Τουρκίας εἰς γ' ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον τοῦ Γεωργικοῦ Σταθμοῦ.

Τὸ ἐπεισόδιον τῶν πρακτικῶν. Ἀνάκλησις εἰς τὴν τάξιν τοῦ κ. Πετροπουλάκη

Ἐν τῷ μεταξὺ πολλοὶ βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως προτείνουσιν ὅπως ἀναγνωσθῶσι τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως μέχρι τοῦ σημείου τούτου.

Ὁ κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ δὲν φαίνεται ἐνδίδων εἰς τὴν πρότασιν ταύτην τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του πῶς ἐνῷ κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν ἡ Βουλὴ ἔμεινε σύμφωνος ποῖα νομοσχέδια νὰ ψηφισθῶσιν ἤδη ζητεῖται ἡ λύσις τῆς συνεδριάσεως διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν πρακτικῶν.

Εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν πολλοὶ διερωτῶσιν ἂν πράγματι ἔλαβε τοιαύτην ἀπόφασιν ἡ Βουλή.

Ὁ κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ εἶνε ἀπών.

Ἐγείρεται ὁ κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ, ὅστις ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ λέγει ὅτι καλὸν εἶνε νὰ ἐπικυρωθῶσι τὰ πρακτικά, διότι ὑπάρχουν πολλοὶ βουλευταί, οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ ἀναχωρήσωσι διὰ τῆς μεσημβρινῆς ἀμαξοστοιχίας τῆς Πελοποννήσου καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ Βουλὴ δὲν θὰ εὑρεθῇ ἐν ἀπαρτίᾳ.

Ἡ ἐπέμβασις αὕτη τοῦ κ. ΛΕΩΝΙΔΑ, ὅστις ἐφαίνετο ὅτι ὡμίλει ἐκ μέρους τοῦ θεοτοκικοῦ κόμματος ὡς ὑπαρχηγὸς αὐτοῦ. φέρει εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ πολλοὺς ἄλλους βουλευτὰς τοῦ θεοτοκικοῦ κόμματος νὰ λάβωσι τὸν λόγον, διὰ νὰ μὴ ὑστερήσουν εἰς τὸν περὶ ὑπαρχηγίας ἀγῶνα.

Ποῶτος ἐγείρεται ὁ κ. ΣΤΑΗΣ.

ΜΙΑ ΦΩΝΗ. Ἡσυχία ν' ἀκούσωμεν τί θὰ εἰπῇ ὁ κ. **Ὑποθεοτόκης**. (Γέλωτες).

Ὁ κ. ΣΤΑΗΣ παρακαλεῖ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅπως προταχθῇ ἡ ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν, διαβεβαιοῖ δὲ αὐτὸν ὅτι οἱ πλεῖστοι βουλευτὰ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως θὰ παραμείνωσι παρέχοντες τὴν συνδρομήν των πρὸς ἐπιψήφισιν τῶν λοιπῶν νομοσχεδίων.

Ὁ κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ λέγει ὅτι δὲν βλέπει τὸν λόγον τῆς ἐπισπεύσεως πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν. Ὑπενθυμίζει δὲ εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν προχθεσινὴν ἐπιθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ θέματος ὁμοίας φύσεως, εἰς τὸ ὁποῖον ὅμως οἱ βουλευταὶ τῆς πτέρυγος ἐκείνης δὲν ἔστερξαν νὰ συμφωνήσωσι.

Ὁ κ. ΣΤΑΗΣ δευτερολογῶν δικαιολογεῖ τὴν στάσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν γνώμην τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ λέγει ὅτι εἰς αὐτὴν θ' ἀπομείνῃ ἀκεραία ἡ εὐθύνη ἐὰν διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΗΣ λέγει ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διὰ τῆς μὴ ἐπικυρώσεως τῆς Συνθήκης ζητεῖ νὰ **ἐκβιάσῃ** τὴν Ἀντιπολίτευσιν διὰ νὰ κρατῇ τοὺς βουλευτὰς καὶ νὰ ψηφίσῃ ὅσα νομοσχέδια θέλει.

Ἀλλ' εἰς τοῦτο λέγει δὲν θὰ ὑπακούσῃ ἡ Ἀντιπολίτευσις, ἐὰν δὲ συμβῇ καὶ διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις τὴν εὐθύνην θὰ τὴν ὑπέχῃ ὁ κ. Πρωθυπουργός.

ΡΑΛΛΗΣ (ἀπὸ τῆς ἕδρας του). Οὐδεὶς βουλευτὴς κάθεται ἐδῶ διὰ νὰ ἐκβιάζῃ καὶ ἐκμεταλλεύεται. Ἀπορῶ δὲ πῶς ὁ κ. βουλευτὴς Γυθείου ἀποδίδει τοιαύτην μομφὴν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπορῶ μάλιστα ἀκόμη περισσότερον πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ἐκβίασις ἡ ὑποχρέωσις τοῦ βουλευτοῦ εἰς νομοθετικὴν ἐρευνᾶν. Παρακαλεῖ δὲ εἶτα τὸν κ. Πετροπουλάκην ν' ἀνακαλέσῃ τὰ λεχθέντα ὑπ' αὐτοῦ.

Ὁ κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΗΣ ζητεῖ νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ λέγει ὅτι τοιαύτην οὔτος ἐδωκεν ἐξήγησιν.

ΡΑΛΛΗΣ. Κύριε βουλευτὰ δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα τοῦτο. Σᾶς ἀνακαλῶ εἰς τὴν τάξιν.

ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΗΣ. Τὸ ἐγνώριζον τοῦτο.

Μετὰ τὸ ἀνωτέρω ἐπεισόδιον ὁ κ. ΡΩΜΑΝΟΣ παρακαλεῖ, ὅπως ἐπικυρωθῶσι τὰ πρακτικὰ καὶ διαβεβαιοῖ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, ὅτι ὅλοι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταὶ θὰ παραμείνωσι κατόπιν.

Ὁ κ. ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΣ ἀπειλεῖ, ὅτι ἂν δὲν ἐπικυρωθῶσι προηγουμένως τὰ πρακτικὰ θὰ ὑποβάλῃ ἔνστασιν ἀπαρτίας.

ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ. Κύριε βουλευτὰ μὴν ὀργίζεσθε. (Γέλωτες).

ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΣ. Δὲν ὀργίζομαι διόλου. Γνωρίζετε κ. πρόεδρε τὸν χαρακτῆρά μου.

Ὁ κ. ΣΤΑΗΣ ἐπαναλαμβάνει τὴν παράκλησίν του πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

Ὁ κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ τέλος λέγει ν' ἀναγνωσθοῦν τὰ πρακτικὰ ἀφοῦ οἱ κύριοι εἶνε σύμφωνοι νὰ παραμείνουν ἐν τῇ αἰθούσῃ. (Ἐννοεῖ τοὺς ἀντιπολιτευομένους).

Ὁ κ. ΡΑΛΛΗΣ ἀναγινώσκει τὰ πρακτικὰ καὶ τονίζει ἰδιαιτέρως τὴν φράσιν, ἥτις ἀναγράφει τὴν ἀνάκλησιν τοῦ κ. Πετροπουλάκη εἰς τὴν τάξιν.

Ἀλλὰ τῇ προτάσει τοῦ κ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ διαγράφεται ἡ φράσις αὕτη.

Ἐν τῷ μέσῳ θορύβου καὶ διακοπῶν ἐξακολουθεῖ ἡ συνεδρίασις.

Πολλοὶ βουλευταὶ προτείνουν τὴν μεταβολὴν τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως. Ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ζητεῖ ὅπως προταχθῇ τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο ὑπὲρ τοῦ ὁποίου οὗτος ἐνδιαφέρεται.

Ἀληθὴς Βαβυλωνία.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν πολλοὶ ζητοῦσι τὸν λόγον.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἀναβάλλει τὸ νομοσχέδιον τοῦτο.

— Τότε λέγει ὁ κ. ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΣ ἂς εἴδομεν ἂν ἡ Βουλὴ εἶνε ἐν ἀπαρτίᾳ.

Ἄρχεται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου καὶ ἡ Βουλὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 126 βουλευτῶν.

Ψηφίζεται εἰς γ' ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως καὶ καταργήσεως τελωνειακῶν θέσεων.

Μετὰ τοῦτο πάλιν ἀρχίζει ὁ θόρυβος καὶ οἱ βουλευταὶ προτείνουν τὴν μεταβολὴν τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως.

Πολλοὶ ζητοῦσι νὰ ψηφισθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς.

Ἀλλὰ περὶ τούτου ἔχομεν ὑποβληθῆ τροπολογίαι μεταρρυθμίζουσαι ἄρθρα τινὰ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς καὶ ἐπιφέρουσιν οἰκονομίας εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτῆς.

Οἱ κ. κ. ΒΟΖΙΚΗΣ καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ὑποβάλλουσι παρατηρήσεις τινάς.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως πολλοὶ συμπολιτευόμενοι βουλευταὶ μεταβαίνοντες εἰς τὸ Προεδρεῖον παρακαλοῦσι τὸν κ. Ράλλην νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ψῆφισιν τῶν τροπολογιῶν διὰ τῶν ὁποίων ἐλλατοῦνται οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων.

Τοῦτο ἐξοργίζει τὸν κ. ΡΑΛΛΗΝ ὅστις ὅλως αἰφνιδίως κρούων τὸν κώδωνα ἀναφωνεῖ.

— **Νομίζω ὅτι δὲν εἶνε εὐπρεπὲς νὰ ἐργάζεται ἡ Βουλὴ ὑπὸ πίεσιν. Αὔεται ἡ συνεδρίασις.**

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ κ. Ράλλη ὡς βόμβα ἀντιχοῦσιν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ οἱ βουλευταὶ ἀπέρχονται εὐχόμενοι καλὴν ἐντάμωσιν.

Κατακλυσμὸς ἀληθῆς γίνεται εἰς τὸ ὑποδηματοποιεῖον

Κ. ΛΙΝΑΡΔΗ

μὲ τὴν ἄφιξιν τῆς μεγάλης καὶ πρωτοφανοῦς διὰ τὴν Ἑλλάδα συλλογῆς τῶν νέων σχημάτων καὶ χρωματιστῶν δερμάτων (ART NOUVEAU.

Μόνον διὰ τὴν ἀρξαμένην ἑβδομάδα ΕΚΠΤΩΣΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ 30 0)ο ἐπὶ τῶν ἑτοίμων ὑποδημάτων.

ΑΦΙΧΘΗΣΑΝ

ΚΑΠΕΛΑ ΑΓΓΛΙΚΑ

ΜΠΡΟΥΜΗ

Στοῦ ΣΑΚΚΗ

4 — Ὁδὸς Καπνικαρέας — 4

Ἤρχισεν ἡ παραλαβὴ τῶν εἰδῶν τῆς ἐαρινῆς περιόδου εἰς μεγάλας ποσότητας.

Οἶον **Βατίστες, τσίτια ζεφεὶρ** ἀπὸ **30 λεπτὰ** ὁ πῆχυς μέχρις 85.

Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΚΑΜΠΑΝΙΤΗΣ ΦΙΛΕΡΙΟΝ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΙ ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Παραπλεύρως «Νέας Σκηνῆς»

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπιθεωρήσεως οἰναποθήκης καὶ ἐξετάσεως ρητινέτου οἴνου

Ὁ ὑποφαινόμενος Στ. Κορνάρος Ἀστυχημικὸς μεταβᾶς συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 27904 Διαταγῆς τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Πειραιῶς ὑπάρχουσαν οἰναποθήκην τοῦ κ. Ἀνδρέα Καμπᾶ πρὸς ἐπιθεώρησιν αὐτῆς καὶ ἐξέτασιν τοῦ ἐν αὐτῇ ἐναποθηκευμένου ρητινίτου οἴνου παρετήρησα ὅτι, ἐκτὸς τῆς ἐν τῇ οἰναποθήκῃ ἐπικρατούσης ἐπαινετῆς καθαριότητος καὶ τῆς ἱκανῆς ποσότητος ρητινίτου οἴνου τῆς ἐναποταμιευμένης ἐντὸς μεγάλων καὶ καθαρῶν οἰνοβαρελίων μεθοδικῶς ἐν τῇ οἰναποθήκῃ διατεταγμένων ὅτι ὁ ἐν αὐτοῖς οἶνος ὁ ἐκ διαφόρων βαρελίων τῇ ὑποδείξει μου ἐξαχθεὶς παρουσιάζει τῇ τε ὄψει, ὀσμῇ καὶ γεύσει πάντα τὰ διακριτικὰ ἐκεῖνα γνωρίσματα τοῦ πρώτης ποιότητος ρητινίτου οἴνου. Παραλαβὼν δὲ καὶ δύο δείγματα ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ οἴνου πρὸς χημικὴν περαιτέρω ἐξέτασιν εὗρον ὅτι, τὸ μὲν ποσὸν τοῦ ἐν αὐτῷ οἰονπνεύματος δι' ἀμφότερα τὰ δείγματα ἀνήρχετο εἰς 10 0)0 κατ' ὄγκον, ὅτι δὲν ἐμπεριείχετο ἐν αὐτοῖς γύψος δι' ἧς ἐπιδιώκεται ἡ ταχεῖα διαύγειατοῦ οἴνου καὶ τὸ ἀναλλοίωτον αὐτοῦ καὶ τῆς ὑποίας ἡ ἐν περισσείᾳ προσθήκη ἀπαγορεύεται, οὔτε θειῶδες ὀξὺ ἐπιβλαβὲς τῇ ὑγείᾳ καὶ προερχόμενον συνήθως ἐκ τῆς θειώσεως τῶν ὀνοβυτίων ἢ τοῦ διθειώδους ἀσβεστίου τοῦ χρησιμοποιουμένου πρὸς πρόληψιν τῆς κατα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 2 Ἀπριλίου. — Σελήνη 18 ἡμ. Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 5 λεπτὰ 29. Δύσις ὥρα 6 λεπτὰ 35.

Τίτου ὁσ. τοῦ θαυματουργοῦ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΟΣ

1 Ἀπριλίου 1903

Ὀμ. Ἐθν.	**Δαν.**	**Μετοχ. Ἑταιριῶν**	
Ἠν. ἀν. τοκ	104.50	Μονοπωλίου	424.—
120 ἐκ. 5 ο]ο	334.—	Μυταλ. Λαυρ.	135.—
135 ἐκ. 5 ο]ο	348.—	Σιδ. Α. Π.	370.—
Πάγιον 4 ο]ο	248.—	Σιδ. Π.Α.Π.	70.—
Ὀμολ. Δανείων		Σιδ. Θεσ.	122.25
Ἐθν.λαχ.4ο]ο	679.50	Δημ.Δημ.ἔργ.	40.50
ΣΠΑΠ. 5ο]ο	112.—	Ἐργοληψιῶν	160.—
Δάν.ΑΠ. 4ο]ο	415.—	Ἑλλ. Πυριτ.	64.—
»Πρ. » 4ο]ο	200.—	Πανελ. Ἀτμ.	199.—
» » » 4ο]ο	188.—	Ἠλεκτρ. Ἐτ.	76.—
»ΣΘ. 51)2ο]ο	498.—	**Νομίσματα**	
» » 5ο]ο	185.—	Εἰκοσάφραγκ.	31.85
Μετοχ. Τραπεζῶν		Λίρα Τουρκίας	36.30
Ἐθνικῆς	3,722.50	**Συναλλάγματα**	
Βιομηχαν.	67.75	Ἀγγλίας	40 40)
Κρητ. Τραπ.	170.—	Γαλλ. ὄψεως	160 1)2
Ἀθηνῶν	169.25	Αὐστρίας κορ.	168 1)2
Μυτιλήνης	280.—	Μάρκον	197 1)4

μικράν τινα ἀποζημίωσιν εἰς τοὺς βουλευτάς.

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΙ

Ἐν τούτοις οἱ περὶ τὴν Κυβέρνησιν βεβαιοῦσιν ὅτι οἱ βουλευταὶ θὰ ἐπανέλθωσιν ἐνταῦθα πολὺ ταχέως καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς κατὰ τὰς 20 Ἀπριλίου, χωρὶς νὰ ἐπιστῇ ἀνάγκη τῆς συγκλήσεως Ἐκτάκτου Συνόδου. Πάντες οὗτοι φρονοῦσιν ὅτι πιθανὸν μόνον νὰ γίνῃ συνδυασμός τις καὶ χωρὶς νὰ κληθῇ ἔκτακτος Σύνοδος νὰ δοθῇ μικρὰ ἀποζημίωσις εἰς τοὺς βουλευτάς.

ΝΕΑ ΘΥΜΑΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΛΑΝΗΣ

(Ἰδιαίτ. τηλεγράφ. τοῦ «Ἐμπρὸς»)

ΒΟΛΟΣ, 1 Ἀπριλίου.— Ἡ πόλις διατελεῖ ἀνάστατος διὰ τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν σήμερον δικαστικὴν πλάνην ἐκ τῶν γενομένων συλλήψεων τῶν ἀδελφῶν Γεωργουσοπούλων, ὁμολογησάντων τὴν ἐνοχήν αὐτῶν διὰ τὴν πέρυσι συμβᾶσαν πρωτοφανῆ διάρρηξιν τοῦ χρηματοκιβωτίου Μαλιοπούλου ἕνεκα τῆς ὁποίας ὑπέστησαν μεσαιωνικὰ βασανιστήρια ἀπὸ τῶν ἀστυνόμων κ. κ. Δούκα καὶ Κυριαζῆ οἱ μέχρι σήμερον κρατούμενοι εἰς τὰς φυλακὰς Φράγκος, Ἑλένη Φράγκου, Ματσόλης καὶ δύο ἕτεροι. Οἱ ἀδελφοὶ Γεωργουσόπουλοι ὁμολογήσαντες τὴν ἐνοχήν των εἰς πλείστας κλοπάς, ἐνεκλείσθησαν εἰς τὰς φυλακὰς ἀναμενομένου νὰ κατέλθῃ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τακτικῶν ἀνακρίσεων τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, ὅστις βεβαιοῦται ὅτι μετὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν συλληφθέντων θὰ διατάξῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων πέντε ἀθῴων.

Ἡ πόλις ἅπασα συγχαίρει τοὺς δραστηρίους ἀστυνόμους κ. κ. Καστρινὸν καὶ Πετρέαν κατωρθώσαντας ν' ἀπαλλάξωσι τὴν πόλιν τῶν κακοποιῶν καὶ ν' ἀποδώσωσι εἰς τὴν κοινωνίαν πέντε ἀθῷα θύματα τῆς δικαστικῆς πλάνης.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗΝ

Τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης ἀνήγγελεν, ὅτι διέρχονται κατ' αὐτὰς ἐξ Ἀθηνῶν μεταβαίνοντες εἰς Κρήτην οἱ Ἰταλοὶ ἀρχαιολόγοι κ. κ. Λουδοβίκος Περνὲ καὶ Πεγγορίνι. Ὁ πρῶτος τούτων εἶνε διευθυντὴς τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου. Καὶ οἱ δύο οὗτοι εἶνε μέλη τῆς ἀρχαιολογικῆς ἰταλικῆς ἀποστολῆς ἡ ὁποία ἐν Κρήτῃ ἐνήργησεν πρώτη ἀνασκαφὰς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πόλει Φαιστῷ ἔνθα ἀνεκάλυψεν τὰ ἴχνη τοῦ Μινῴου πολιτισμοῦ.

Σκοπὸς τῆς εἰς Κρήτην μεταβάσεως τῶν Ἰταλῶν ἀρχαιολόγων εἶνε ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἀνασκαφῶν.

ΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΛΗΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΩΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

ΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΛΗΣΤΑΡΧΟΥ ΜΟΥΣΤΑΚΑ

Τηλεγράφημα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ διαβόητος ληστοφυγόδικος Μουστάκας μετὰ τῆς τρομελοῦς συμμορίας του συνεπλάκη πρὸς τοὺς Τούρκους ἀπόσπασμα παρὰ τὸ χωρίον Δάμεσι τῶν συνόρων. Ἡ συμπλοκὴ ἀγρία καὶ πεισματώδης διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν. Οἱ Τοῦρκοι στρατιῶται παρὰ τὴν κακὴν θέσιν τὴν ὁποίαν ἐκράτουν κατόρθωσαν νὰ ἐκτοπίσουν τοὺς λῃστὰς κεκρυμμένους ὄπισθεν καλῶν προπυργίων καὶ ἐκεῖθεν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς πυροβολοῦντας.

Ὁ λῃστὴς Μουστάκας ἐφονεύθη. Οἱ λοιποὶ ὁπαδοί του ἐτράπησαν εἰς φυγήν, ἀλλὰ συνελήφθησαν ζῶντες.

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΟΥ ΓΟΥΤΑ

Ἄλλο τηλεγράφημα ἀνήγγειλεν ὅτι ἔξωθεν τῶν Γρεβενῶν ἡ ὑπὸ τὸν Γούταν συμμορία συνεπλάκη μὲ τουρκικὸν ἀπόσπασμα. Ὁ Γούτας καὶ οἱ ὀπαδοί του πάντες πλὴν ἑνὸς ἐφονεύθησαν, αἱ δὲ κεφαλαί των ἐκομίσθησαν πρὸς ἀναγνώρισιν εἰς Γρεβενά.

Ἡ συμμορία αὐτὴ πρὸ καιροῦ εἶχεν πάλιν καταδιωχθῆ ὑπὸ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ διεσκορπίσθη, τινὲς δὲ τῶν συμμοριτῶν αὐτοῦ εἶχον καταφύγει εἰς τὸ ἑλληνικόν.

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΤΕ ΑΝΑΧΩΡΕΙ

Καθὰ πληροφορούμεθα ὁ διατρέβων ἐνταῦθα ἀπό τινος Μέγας Δοὺξ Γεώργιος μετὰ τῆς Μεγάλης Δουκίσσης Μαρίας θέλει ἀπέλθει ἐντεῦθεν τὴν ἕκτην τοῦ προσεχοῦς Μαΐου κατευθυνόμενος εἰς Ρωσίαν.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

(ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 27 Μαρτίου.—Κατόπιν αὐστηρῶν πρὸς τὰς ἐν Μακεδονίᾳ διοικητικὰς Ἀρχὰς διαταγῶν συστηματικὴ καὶ ἔντονος ἀπὸ ἑβδομάδων διεξάγεται καταδίωξις τῶν Βουλγάρων λῃστανταρτῶν ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἕνεκα δὲ τούτου καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῶν τουρκοβουλγαρικῶν μεθοριῶν ὑπὸ ὀθωμανικῶν στρατευμάτων ἡ κατάστασις φαίνεται ἤδη ἡσυχωτέρα καὶ οὐδεὶς νέος ἄθλος τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν ἐτάραξε τὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα.

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ ΚΑΙ Ο ΣΑΡΑΦΩΦ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ „ΕΜΠΡΟΣ"

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, (ἐμμέσως) 1 Ἀπριλίου. Ἡ ἀνατέναξις τῆς παρὰ τὴν Δράμαν γεφύρας ἀποδίδεται εἰς τὸν Σαράφωφ, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου. Μετὰ τὸ κατόρθωμά του λέγεται εἰς Βάρναν διὰ Ροδοστοῦ φυγαδευθεὶς ὑπὸ διαφόρων πρακτόρων του.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ΜΑΘΗΤΟΥ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΤΟΥ «ΕΜΠΡΟΣ»

ΠΑΤΡΑΙ, 1 Ἀπριλίου. — Ἐξῶθεν τῆς πόλεως καὶ ἐντὸς ἀγροῦ ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ὁ Ἰω. Ἀντωνακάκης μαθητὴς τοῦ γυμνασίου ἀποκόψας διὰ ξυραφίου τὰς ἀρτηρίας ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν του ἐλαφρῶς δὲ καὶ τὸν λαιμόν αὐτοῦ. Ὡς αἰτία φέρεται ἡ ἐπίπληξις αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ θείου του. Φαίνεται ἡ κατάστασις του ἐκτὸς κινδύνου καθόσον ἐννοηθεὶς ὑπὸ τῶν διαβατῶν καὶ μετακομισθεὶς ἀμέσως ἔτυχε τῶν ἰατρικῶν περιποιήσεων.

ΔΩΡΕΑ ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

(Ἰδιαίτ. τηλεγράφ. τοῦ «Ἐμπρὸς»)

ΚΕΡΚΥΡΑ, 1 Ἀπριλίου. Σήμερον ἐστάλη εἰς τὸ ὀρυκτολογικὸν μουσεῖον τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης τῆς Κερκύρας πλήρης συλλογὴ ὀρυκτῶν ἐκ Λουρίου, δωρηθεῖσα παρὰ τοῦ τελειοφοίτου τῶν μαθηματικῶν κ. Σπυρ. Βουτσινᾶ μετὰ τῆς σχετικῆς μαθηματικῆς μελέτης. Οὕτω προσετέθη εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ρωσσικὴν ὀρυκτολογικὴν συλλογὴν καὶ ἑλληνικὴ τοιαύτη ἧς ἐστερεῖτο τὸ μουσεῖον.

ΤΟ ΑΙΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Φόνος ἐν Μαυρολιθαρίῳ

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Μαυρολιθαρίου πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς χωροφυλακῆς ὅτι ὁ Θεμ. Καραχρήστου ἐκ Δρεμίσης ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ συγχωρίου του Νικ. Γούβαλη ἕνεκεν χρηματικῆς διαφορᾶς.

Φόνος δι' ἀξίνης

Χθὲς ἀνηγγέλθη εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον ἐκ Πύργου, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ Ντιντίφα ἐπλήγωσαν θανασίμως δι' ἀξίνης εἰς τὴν κεφαλὴν κατόπιν ἔριδος τὸν Γεωρ. Τουρκοχωρίτην.

Ὁ τραυματισθεὶς οὐδεμίαν παρέχει ἐλπίδα σωτηρίας.

Συμπλοκὴ ἐν Ἀστακῷ

Καθὰ ἀνήγγειλε τηλεγραφικῶς ὁ ἀστυνόμος Ἀστακοῦ πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς, ἐν Βλιζάνοις συνεπλάκησαν προχθὲς οἱ Κ. Ν. Μπάκας, Ἰω. Κρικρῆς καί τις ἄγνωστος. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐτραυματίσθη ὁ Κρικρῆς διὰ πυροβόλου ὅπλου σοβαρῶς.

Ἀνώδυνος ἐξαγωγὴ ὀδόντων

διὰ τῆς Eucaine

ὀδοντοϊατρεῖον

Δων Ι. Βάθη

καὶ

Στυλιανοῦ Μανωλιτσάκη

Ὁδὸς Θεμιστοκλέους

Παρὰ τὰ Χαυτεῖα 7

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΣ

ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΗΜΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προχθεσινοῦ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Καὶ θάνατοι ἐκ τῆς πείνης.— Ἡ πτῶσις τοῦ Μεσσολογγίου ἄφευκτος

Ἀλλὰ ἡ δυστυχία αὐξάνει ὁσημέραι, ἐπειδὴ ἀσθενοῦν πολλοὶ ἀπὸ τὴν θροφὴν τῶν ὀλμυρικίων καὶ μάλιστ' ἀποθνήσκουν. Εἶνε βιασμένοι ὅμως νὰ κάμουν ταχέως αὐτὸ τὸ κίνημα, καθότι οἱ Τοῦρκοι πληροφορηθέντες ἀπὸ πολλὰς οἰκογενείας, αἵτινες ὠφελούμεναι ἀπὸ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἀναχωροῦσαν καὶ ὁποῦ ἐσυλλήφθησαν ἀπὸ τὸν στολίσκον, τὴν τελευταίαν ταύτην ἀπόφασιν τῆς φρουρᾶς, διὰ νὰ τῆς φράξουν τὸ διάβα, ἐπεχειρίσθησαν μίαν περίταφρον ν' ἀρχίζῃ ἀπὸ τὸ παραθαλάσσιον ἀντικρυ τῆς Κλίσσοβας καὶ νὰ τελειώνῃ εἰς τὸ ἄλλο παραθαλάσσιον, τὸ ἀπέναντι τῆς Μαρμαροῦς.

Ἡ πτῶσις τοῦ Μεσολογγίου πλέον ἦτο ἄφευκτος, ἡ θλῖψις μας ἦτον ὑπερβολική, διότι ἐβλέπαμε ὅτι θὰ ἐχάνετο τόση ἀνθρωπότης καὶ ἡμεῖς δὲν ἐδυνάμεθα νὰ κάμωμέν τι ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐπεστρέψαμε εἰς τὸν ναύαρχον καὶ συσκεφθέντες ἀποφασίσαμε νὰ προστρέξωμεν εἰς τοὺς Ἄγγλους εἰς Ζάκυνθον, νὰ τοὺς παρακαλέσωμεν νὰ μεσολαβήσουν εἰς τοὺς Τούρκους διὰ νὰ σώσωμεν τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἡ ἄφιξις ἀπεσταλμένου εἰς Ζάκυνθον

Οὕτως ἐγράψαμε καὶ εἰς τὴν ἀγγλικὴν Διοίκησιν τῆς Ζακύνθου, ἐγράψαμεν καὶ εἰς τοὺς ἐκεῖ φιλοπάτριδας νὰ συνεργήσωσι καὶ μ' ἐπεφόρτισαν νὰ πηγαίνω ἐγὼ διὰ νὰ ὁμιλήσω καὶ προφορικῶς νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ μεσάζουσα ἀποστολή, διότι ὁ καιρὸς δὲν ἐσυγχώρει ἄργητα. Τὰς 9 Ἀπριλίου καὶ ἐπῆγον, ἔπειτα ἀπὸ μίαν ἡμέραν ἐστάλθη πρὸς τὸν Καπετὰν πασᾶν ἐν μπρίκι ἀγγλικόν, τοῦ ὁποίου ὁ πλοίαρχος ἐπεφορτίσθη τὴν μεσολάβησιν. Εὗρον εἰς Ζάκυνθον καὶ τὸν κ. Κωνσταντῖνον Γεροστάθην, ὅστις εἶχεν ἐκεῖ διάφορα πλοῖα φορτωμένα ἄλευρα, ἐκ τῶν φιλελλήνων σταλέντα διὰ τὴν φρουρὰν τοῦ Μεσολογγίου, καὶ ἐπερίμενε νὰ λυθῇ ὁ ἀποκλεισμὸς διὰ νὰ στείλῃ.

Κατὰ τὰς 11 τοῦ μηνὸς ἐπέστρεψα εἰς τὸν στόλον, ἐπληροφόρησα τὸν Ναύαρχον περὶ τοῦ ἀποβησομένου (sic) τῆς ἀποστολῆς μου καὶ ἔπειτα ἐπῆγα εἰς Πεταλᾶ, ὅπου ἡ Ἐπιτροπὴ εἶχεν μετατεθῇ, φροντίζουσα νὰ πέμψῃ τινὰ εἰς Μεσολόγγιον νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν φρουρὰν περὶ τοῦ μέτρου μας, ὥστε νὰ ἐμποδίζετο ἀπὸ τοῦ νὰ ἔβαινεν εἰς πράξιν τὸ σχέδιόν της. Ἀλλ' ἐν ὅσῳ νὰ φθάσω, ἡ νύκτα εἶχε προχωρήσῃ πολύ· διὰ τοῦτο ἐπροσορμίσθη τὸ πλοῖον καὶ δὲν ἀπεβιβάσθην.

Τί ἐγένετο εἰς τὸ Μεσολόγγι. — Μία κατόπτευσις ἀπὸ τὸ ὄρος Πεταλᾶ.— Αἱ θλιβεραὶ εἰδήσεις

Πόλεμος συνεχὴς ἠκούετο εἰς Μεσολόγγιον, κρότοι ἀδιάκοποι κανονίων καὶ τουφεκίων. Κατὰ τὰ γλυκοχαράματα τῆς δωδεκάτης Ἀπριλίου ἐβγῆκα εἰς Πεταλᾶ, ἀλλ' ἠκούσθη τότε κρότος μέγας εἰς Μεσολόγγιον, μᾶς ἔσεισεν καὶ ἡ γῆ. Ἀντάμωσα τὴν Ἐπιτροπὴν, τὴν ἐπληροφόρησα περὶ τῶν τῆς ἀποστολῆς μου, ἀλλ' ὁ συνεχὴς πόλεμος ὅλ' ὅλης τῆς διαρκείας τῆς νυκτὸς εἰς τὸ Μεσολόγγιον καὶ ὁ μεγάλος κρότος ὅπου ἠκούσθη τὸ πρωὶ μαζὶ μὲ τὸ σείσιμον τῆς γῆς μᾶς ἔκαμεν νὰ συλλάβωμεν θλιβερὰς ἰδέας περὶ τοῦ Μεσολογγίου.

Ἀνέβημεν λοιπὸν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Πεταλᾶ, ἀπ' ὅπου φαίνεται τὸ Μεσολόγγιον, διὰ νὰ κατασκοπεύσωμεν. Εἴδομεν ὅτι ἐκαίοντο ὅλαι αἱ γύρωθεν τοῦ φρουρίου καλύβαι τῆς φρουρᾶς, πόλεμος ἐκ μέρους τοῦ στολίσκου εἰς τὸν Ἀνεμόμυλον, πόλεμος ἠκούετο εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως καὶ τὰ τουρκικὰ κανονοστάσια ἐκανονοβόλουν πρὸς τὴν πόλιν. Ταῦτα μᾶς ἔδιδον νὰ καταλάβωμεν ὅτι ἔπεσε τὸ Μεσολόγγιον, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐκυρίευσαν τὸ φρούριον καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες κατέφυγον εἰς τινα σπίτια καὶ ἀντέχουν διὰ ν' ἀποθάνουν πολεμῶντες, ἀλλ' ἂν ἐσώθησαν καὶ τινες τῆς φρουρᾶς ἢ ὄχι δὲν ἐδυνάμεθα νὰ τὸ συμπεράνωμεν. Τέλος πάντων περὶ τὸ ἑσπέρας ἦλθεν καὶ προσορμίσθη τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον, ὅπου εἶχε σταλθῇ εἰς τὸν Καπετὰν πασᾶ διὰ νὰ μεσολαβήσῃ περὶ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου, ἀλλὰ φθάσαν τοῦτο εἰς τὸν Καπετὰν πασᾶ ἐπληροφορήθη ὅτι τὸ Μεσολόγγιον ἔπεσεν, οἱ ἐν αὐτῷ ἀβγῆκαν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὰς χεῖρας διὰ νὰ ἀνοίξουν δρόμον μεταξὺ τῶν Τούρκων καὶ ὅπως δυνηθοῦν νὰ σωθῶσι, ἀλλ' ὅτι μόλις τεσσαράκοντα ἄνθρωποι διεσώθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ ὅλοι ἢ ἐθανατώθησαν, ἢ αἰχμαλωτίσθησαν.

ΑΤΡΙΟΝ

Αἱ πληροφορίαι τοῦ Καπετὰν Πασᾶ

ΕΙΔΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΣΤΟΜΑΧΟΥ

Γ. Α. Καλαμπούσης, ἰατρὸς παθολόγος, εἰδικῶς σπουδάσας ἐν Παρισίοις. **Χημικὴ ἐξέτασις γαστρικοῦ ὑγροῦ.** Δι' ἰδίας ἠλεκτρικῆς συσκευῆς (Gastrodiaphanoscope) φωτίζεται ὁ στόμαχος καὶ ἀνακαλύπτονται καὶ αἱ πλέον λεπτοταται βλάβαι. **Δέχεται 9—11** π.μ. καὶ **2—4** μ. μ. Ὁδὸς Νικηφόρου ἀρ. 8, πάροδος ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, παρὰ τὸ Βασ. Θέατρον.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Αἱ παραστάσεις τοῦ Β. Θεάτρου θὰ ἐξακολουθήσωσι μέχρι τέλους Ἀπριλίου. Τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα θὰ δοθῇ τὸ «Ὄνειρον» ἀπογευματινὴ καὶ ἑσπερινὴ καὶ τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης ὁ «Ἄσωτος». Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος «Τὸ κλειδὶ τῆς κάσσας» κωμῳδία τοῦ Λαμπίς κατὰ διασκευὴν τοῦ κ. Λάσκαρη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ὁ φίλος κ. Ἀνδρέας Μάρκου ἀνηγορεύθη ὑπὸ τῆς Νομικῆς Σχολῆς διδάκτωρ.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Κέᾳ οἱ ἀρραβῶνες τῆς δεσποινίδος Σοφίας Μαρούλη μετὰ τοῦ ἐμποροπλοιάρχου κ. Π. Θεοδωροπούλου. Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Πρὸ ἡμερῶν ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς σεβαστὴ καὶ χρηστὴ δέσποινα, ἡ Ἀντιγόνη Βουλπιώτου, χήρα τοῦ στρατιωτικοῦ φαρμακοποιοῦ Βουλπιώτου, πρότυπον οἰκογενειακῆς ἀρετῆς, συζύγου καὶ μητρός.

Ἐκφράζομεν τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μας εἰς τὴν βαρυπενθοῦσαν οἰκογένειαν τῆς μακαρίτιδος.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

— Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Γεωργίου Φέξη.

— Λίαν προσεχῶς ἐκδίδει εἰς φυλλάδια 10 λεπτὰ τὸ **Πανόραμα τοῦ κόσμου.** Λεπτομερὴς περιγραφὴ πάσης χώρας, παντὸς κράτους, πάσης πόλεως. Καταγωγὴ τῶν διαφόρων λαῶν. Λαοὶ καὶ Βασιλεῖς. Πολιτεύματα καὶ Κυβερνήσεις. Ἐθνογραφία καὶ Λαογραφία. Ἤθη, χαρακτῆρες, ἔθιμα, βίος, παραδόσεις κ.τ.λ. Μετὰ 500 εἰκόνων εὐρωπαϊκῶν (clichés).

— Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὰ «Ἅπαντα» τοῦ Σολωμοῦ εἰς 10λεπτα φυλλάδια.

— Ἐξεδόθησαν σήμερον «Μοϊκανοὶ τῶν Παρισίων» τὸ 41. Θεατρικὴ τὸ 27. Ποιήματα Βαλαωρίτου τὸ 34. Ἰατρὸς τῶν Τρελλῶν τὸ 13.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν σεβαστήν ἡμῶν μητέρα καὶ μάμμην

ΜΑΡΙΑΝ Α. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον τὴν 3 μ.μ. ἐκ τῆς ἐν ὁδῷ Κεραμεικοῦ ὑπ' ἀριθ. 20 οἰκίας μας.

Ἀθῆναι 2 Ἀπριλίου 1903

Τὰ τέκνα

Προκόπιος Ἀγγελίδης, Οὐρανία Π. Ἀγγελίδου, Κωνστ. Ἀγγελίδης, Εὐαγγελία Κ. Ἀγγελίδου, Γεώρ. Δερβέναγας, Μαριέττα Γ. Δερβέναγα, Ἀχιλλεὺς Ἀγγελίδης, Δημ. Ἀγγελίδης, Γεώρ. Ἀγγελίδης.

Οἱ ἔγγονοι

(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

ΜΕΓΑ ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Η „ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ"

ΠΑΝΑΓ. ΜΠΕΡΝΙΤΣΑ

Πλατεῖα Ὁμονοίας Μέγαρον Καυταντζόγλου

Ἡ γαλακτοτροφεία, ἡ θετικωτέρα τροφὴ, εἰς τοῦ Κ. Μπερνίτσα, μὲ τὸ θαυμάσιον γάλα, μὲ τὸ ἐξαίρετον γιαούρτι, μὲ τὸ λαμπρὸν βούτυρον καὶ τὰς ἐξαιρέτους κρέμμας ὡς καὶ ἅπαντα τὰ γαλακτερὰ εἴδη, θαυμάσια, παραγόμενα ἐκ τοῦ ἰδίου βουστασίου καὶ ποιμνιοστασίου τοῦ κ. Κ. Μπερνίτσα, ἔχοντος μεγάλην ἡμερησίαν παραγωγὴν γάλακτος.

Δίδονται προγεύματα, γεύματα καὶ δεῖπνα γαλακτερῶν εἰδῶν καὶ μετὰ τὸ θέατρόν σας τέτοιον, σοκολάτα ὡς καὶ τὴν ἐξαίρετον κρέμαν Σαν-τε-λή. Οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν κατ' οἶκον διανομὴν ἄς δηλώσωσι τοῦτο εἰς τὸ κατάστημα.

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΘΙΣΕΩΣ

Ὁ ἐξ Ἰταλίας ἐσχάτως ἐπανελθὼν γνωστὸς ἐν Ἑλλάδι παθολόγος ἰατρὸς κ. Μ. Γ. Γρύλλος συμπληρώσας κατὰ τὴν μακρὰν ἐπιστημονικὴν περιοδείαν του ἐν τοῖς σπουδαιοτέροις Φθισιατρείοις καὶ Νοσοκομείοις τῆς Ἑλβετίας, Γερμανίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας τὰς μελέτας του περὶ τῆς τελευταίας μεθόδου τῆς θεραπείας τῶν χρονίων στηθικῶν νοσημάτων, ἐφαρμόζει ἤδη τὰ πορίσματα τῶν ἐνδελεχῶν μελετῶν του καὶ ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων καὶ διὰ **νέων ὅλων φαρμάκων** καὶ διαίτης καταπολεμεῖ **ἀποτελεσματικῶς τὴν φθίσιν** κατὰ τὴν εἰσβολὴν αὐτῆς.

Παθολογικὸν Γραφεῖον προσωρινῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν, 39. Ὧραι 8—11 π.μ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοὺς εἰς Ἀμερικὴν μεταναστεύοντας

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ταξειδεύσουν ἀσφαλῶς καὶ μὲ ὅλας τὰς περιποιήσεις καὶ ἀναπαύσεις καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς διαμονῆς ἐν Μασσαλίᾳ, Βουλώνῃ καὶ Χερβούργῳ ἐκ Πειραιῶς μέχρι Νέας Ὑόρκης εἰς μόνον ἡμέρας 12! διὰ τῶν μόνων ταχυδρομικῶν ὑπερωκεανείων ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν.

Ὁλλανδο-Ἀμέρικαν Λάϊν Holland-American Line) **καὶ Ἀμέρικαν Λάϊν** (American Line)

δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸν μόνον ἐν Ἑλλάδι γενικὸν ἀντιπρόσωπον κ. Π. Τσίμπη, ἐν Πειραιεῖ παρὰ τῇ πλατείᾳ Καραϊσκάκη, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἀντιπροσώποις.

Αἱ ἐκ Πειραιῶς διὰ Μασσαλίας ἀναχωρήσεις γίνονται διὰ τῶν ταχυδρομικῶν γαλλικῶν ἀτμοπλοίων Μεσσαζερῆ ἑβδομαδιαίως κατὰ Κυριακὴν καὶ Παρασκευήν.

ΧΑΒΙΑΡΙ--ΧΑΒΙΑΡΙ

Ἐκλεκτὸν, γευστικώτατον, ἀπ' ἐκεῖνο ποὺ τρώγει ὁ **Τσάρος**

ΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ

15—Σοφοκλέους—15

ΑΓΕΛΑΔΕΣ ΔΙΑ ΠΩΛΗΣΙΝ

Πωλοῦνται δύο ἀγελάδες, ράτσα ἀρίστη, γαλακτοφόροι, ἔγκυοι· θὰ γεννήσουν ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου· ἡ μὲν ἐτῶν ἀκριβῶς δέκα ἡ δὲ δύο. Πληροφορίαι ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 30.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Κ. Ν. ΦΟΡΤΟΥΝΑ

Ἰατροῦ ἐπὶ δεκαετίαν εἰδικῶς ἀσχολουμένου

Θεραπεία σύντομος καὶ ριζικὴ, ὀξείας **βλεννορροίας** διὰ μεθόδου νεωτάτης καὶ ἐκ τῆς πείρας βεβαιωθείσης· χρονίας **βλεννορροίας** δι' ἐργαλείων τελειοτάτων λίαν ἐπιτυχῶς. **Συφιλῖδος** ἄνευ ὑποτρο

Ἔτος Ε'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου Παρασκευῇ 1903 Ἀριθ. 215

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . *Δραχ.* **10**
Ἀλλοδαπῇ . . . . . *Δρ. χρ* **10**

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον *(τί κατώρθωσαν οἱ Βούλγαροι)*. — Κυανῆ Βίβλος *(συνενοχὴ τοῦ Φερδινάνδου πρὸς τὰ βουλγαρικὰ κομιτᾶτα)*. — Μικρὰ Ἀσία *(παρανομίαι τοῦ Βαλῆ Ἀδάνων)*. — Ἤπειρος *(ἡ ἑορτὴ τοῦ βασιλέως Γεωργίου)*. — Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. — Κρήτη *(ἡ ἔναρξις τῆς κρητικῆς βουλῆς καὶ τὸ ψήφισμα τῆς ἑνώσεως)*. — Μακεδονία *(αἱ ὕποπτοι ἐνέργειαι τοῦ Ῥώσσου Προξένου Θεσσαλονίκης)*. — Τὰ σατανικὰ τοῦ Πανσλαβισμοῦ σχέδια *(τὰ νῦν ἐν Μακεδονίᾳ ὅμοια μὲ τὰ ἐν Ἀν. Ῥωμυλίᾳ τὸ 1876 παρασκευασθέντα)*. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι.— Ἐπιψυλλὶς (*Ἀλβανοί*).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 1 Μαΐου 1903.

Κατὰ τὰς τερπνὰς καὶ φαιδρὰς ταύτας τοῦ ἔαρος ἡμέρας τῆς ἀνθοφόρου καὶ χλοερᾶς καὶ παρθένου ἑλληνικῆς Μακεδονίας τὰ ἱερὰ ἐδάφη χραίνονται μὲ τὸ αἷμα ἀθώων ἐν ὀνόματι δῆθεν τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ λαοῦ, οὗ καὶ ἡ ὕπαρξις αὐτή, οὗ καὶ αὐτὴ ἡ ἐμφάνισις εἰς τὴν Εὐρώπην ἀποτελοῦσι τῆς μὲν ἐλευθερίας τὸ δεινότερον πλῆγμα, τῆς δὲ ἠθικῆς τῆς Εὐρώπης τὸ μελανώτερον στίγμα.

Πολλὰ καὶ ἄλλα μεγάλα κατώρθωσαν κατορθώματα οἱ Βούλγαροι, ἀλλὰ τὸ μέγιστον αὐτῶν εἶναι, ὅτι ἤρχισαν ραγδαίως ἐξαγνίζοντες τὰ ἐγκλήματα τῶν Τούρκων, ἐκοῦσα δ' ἄκουσα ἤρχισε σήμερον ἀποβλέπουσα πρὸς τὴν Τουρκίαν ἡ Εὐρώπη, οὐχὶ μόνον ἡ διπλωματία, τοῦθ' ὅπερ οὐδὲν θὰ ἐσήμαινεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ λαοί της, ὡς πρὸς τὸν φρουρὸν τῆς τάξεως, ὡς πρὸς τὸν ἐγγυητὴν τῆς ἐλευθερίας, ἀκούετε! τῶν τυραννουμένων, ὡς πρὸς τὸν τιμωρὸν τὸν δίκαιον τῶν ἐν ὀνόματι δῆθεν τῆς ἐλευθερίας κακουργούντων Βουλγάρων.

Ὁποία μεταστροφὴ τῶν πραγμάτων καὶ ὁποῖον ὄνειδος! Ὄνειδος καὶ αἶσχος, οὐχὶ διὰ τοὺς Βουλγάρους, διότι δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ πρόσωπόν των θέσις λευκή, ὅπως μελανωθῇ διὰ νέου στίγματος, ἀλλὰ διὰ τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ διὰ τὴν διπλωματίαν αὐτῆς, ἥτις μετὰ κτηνώδους ἐπιμονῆς μέχρι τῆς βίας πολλάκις χωρούσης ἐφήρμοσεν ὅλην τὴν ἀδικίαν αὐτῆς κατὰ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, ἥτις οὐδένα δολοφονοῦσα, ἀλλ' αἴρουσα τὰ ὅπλα καὶ στρέφουσα αὐτὰ εὐθαρσῶς ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς μάχης κατὰ τῶν τυράννων της, μετὰ κυνισμοῦ ἐχαρακτηρίζετο ὡς ὁ ταραξίας τῆς Ἀνατολῆς, ὡς ἡ διαρκὴς ἀπειλὴ κατὰ τῆς περιποθήτου εἰρήνης τῆς Εὐρώπης.

Ἡρπάζετο ἡ Ἀν. Ῥωμυλία, χώρα ἑλληνικωτάτας περιλαμβάνουσα ἐπαρχίας καὶ διὰ καταφώρου παραβάσεως τῆς βερολινείου συνθήκης, καὶ ἐχειροκροτεῖτο ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ἡ ἁρπαγὴ τῶν Βουλγάρων. Οὗτοι δὲν ἠλλοίουν τὸ καθεστὼς τῆς Εὐρώπης, ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ τοῦ καθεστῶτος ἀπεκλείετο ἡ Ἑλλὰς καὶ ἀπηγορεύετο αὐτῇ νὰ διαμαρτυρηθῇ ὑπὲρ τοῦ συμβολαίου ἐκείνου, ὅπερ αὐτὴ ἡ Εὐρώπη εἶχεν ὑπογράψει. Ἐμάχετο ἡ Κρήτη τὸν ἡρωικὸν καὶ μέγαν τριετῆ ἀγῶνά της τὸ 1866 καὶ οἱ ποταμοὶ τῶν Ἑλληνικῶν αἱμάτων τῶν χυθέντων ἐπὶ τῆς νήσου ἐκρίνοντο ἀνεπαρκεῖς, ὅπως δώσωσι τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν μάρτυρα νῆσον. Ἐπανεστάτει καὶ πάλιν ἡ Κρήτη τὸ 1878 καὶ τὸ 1889 καὶ τὸ 1896 καὶ τὸ 1897 καὶ σύσσωμος ἐξηγείρετο ἡ φιλάνθρωπος καὶ δικαία Εὐρώπη κατὰ τῆς Ἑλλάδος ζητούσης νὰ δώσῃ χεῖρα βοηθείας εἰς τὰ σφαζόμενα τέκνα της. Ἐχαρακτηρίσθημεν τὸ 1897 ὡς λησταὶ καὶ πειραταὶ ἀνακόψαντες τὸ ἀνόσιον ἔργον τῶν σφαγέων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, αὐτοὶ δὲ οἱ Κρῆτες, οἱ πάσχοντες καὶ ταλαιπωρούμενοι, ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ἐγκληματίαι καὶ τὰ τηλεβόλα τῆς χριστιανικωτάτης Εὐρώπης ἐστράφησαν κατὰ τῶν μαχομένων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των Κρητῶν καὶ ἠπείλησαν αὐτοὺς διὰ τοῦ θανάτου τῆς πείνης οἱ ἰσχυροὶ αὐτῆς στόλοι, διότι ἐτόλμησαν οἱ Κρῆτες νὰ νικήσωσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν τοὺς τυράννους των, διότι κατώρθωσαν νὰ περιορίσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ φρούρια. Ἐκεῖ σύμμαχος τῶν τυράννων, ἐν Μακεδονίᾳ προστᾶτις τῶν δολοφόνων ἡ πεπολιτισμένη Δύσις! Διότι τί ἄλλο ἢ προστασία εἶναι καὶ προστασίαν ἐμφαίνει ὁ συνέχων τοὺς Τούρκους φόβος καὶ ἐμποδίζων αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ἀσκήσωσι τὸ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς τυράννους ἀναμφισβήτητον δικαίωμα τῆς ἀμύνης, δικαίωμα, ὅπερ ἔδωκαν διὰ τῶν ἀτιμιῶν των οἱ Βούλγαροι; Τί ἄλλο ἢ κυνισμὸν μαρτυρεῖ καὶ τελείαν διαστροφὴν τῶν ὅρων τῆς ἠθικῆς τὸ γεγονός, ὅτι εὑρίσκονται ὄργανα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, προεξαρχουσῶν, ἐννοεῖται, τῶν μεγάλων ἐφημερίδων τῆς Γαλλίας, ἅτινα εὑρίσκουσι λόγους συμπαθείας πρὸς τὰς βουλγαρικὰς βδελυρίας καὶ τονίζουσιν ὕμνους πρὸς τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν δολοφόνων;

Ἀλλὰ νῦν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν ἀγανακτοῦμεν ἐπὶ τούτοις, δὲν πρέπει νὰ ἀγανακτήσωμεν, τοὐναντίον μάλιστα νὰ εὐφραινώμεθα πρέπει. Τόσῳ τὸ χειρότερον διὰ τοὺς μεγάλους, ὅταν ἐγκαταλίπῃ αὐτοὺς ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιον, τόσῳ τὸ καλλίτερον διὰ τοὺς μικροὺς, ὅταν ἀπτόητοι πρὸ τῶν κινδύνων, τῶν περιπετειῶν, τῶν ἀδικιῶν ἐμμένωσιν εὐσταθεῖς φίλοι καὶ σύμμαχοι τῶν ἀληθῶς μεγίστων τούτων δυνάμεων, ὧν οὐδέποτε θὰ κατισχύσῃ ἡ βία, τῶν δυνάμεων τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας. Ἤρχισε δειλῶς μὲν, ἀλλ' ἤρχισεν ὅπως δήποτε ἀναγνωριζόμενον, ὅτι ἡ γωνία αὕτη τῆς γῆς πιστοτάτη θεματοφύλαξ τῶν παραδόσεών της, ἃς κατέστησε παραδόσεις τῆς ὅλης πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος, δὲν ἐρρύπανέ ποτε τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνάς της δι' αἵματος χριστιανῶν ἀθώων, δὲν κατήσχυνε τὴν ἀποστολήν της τὴν ἱστορικὴν δι' ἁρπαγῶν ἀνάνδρων, ἥσυχος δὲ καὶ πεποιθυῖα ἐπὶ τὸ ἀπαραγνώριστον δίκαιόν της ἀναμένει τὰς ἀποφάσεις τῆς Εὐρώπης χωρὶς τὸ παράπαν νὰ παραιτηθῇ τῶν ἀξιώσεων τοῦ νὰ ἀκουσθῇ καὶ τῆς ἀποφάσεως νὰ ἀποτολμήσῃ τὰ πάντα πρὸς τοῦτο.

Ἐγράψαμεν ταῦτα κυρίως χάριν τῆς τάξεως ἐκείνης τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες εὐταρακτότεροι τῶν ἄλλων καὶ καθορῶντες νοσοῦσαν δεινῶς τὴν ἑλληνικὴν πολιτείαν νῦν μάλιστα, ὅτε ὀξύτεραι κατέστησαν τῶν πολεμίων ἡμῶν αἱ ἀναιδεῖς προσπάθειαι, μετ' ἐμφόβου ἀνυπομονησίας ἀτενίζουσι πρὸς τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν. Διὰ βομβῶν δολοφόνων δὲν κατακτῶνται χῶραι, κάτωθεν δὲ τῆς νοσούσης ἑλληνικῆς πολιτείας ὁρμητικὴ ῥέει ἡ ζωὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἡ ἐμψυχοῦσα τὴν Ἀνατολὴν πᾶσαν. Τοιαύτη ζωὴ δὲν ἐξέλιπεν ἐπὶ τρισχίλια ἔτη τὰ αὐτὰ ἐπανειλημμένως ὑποστᾶσα οἷα καὶ νῦν, ἀδικίαν πολεμίων ἀγρίων καὶ ἐσχάτην ἀρχόντων ἀναισθησίαν. Ὡς τότε καὶ νῦν ἀπὸ τῆς ζωῆς ταύτης, ἣν ἐθέρμαινε τὸ δίκαιον καὶ ἐπερρώννυον τὰ ὕψιστα ἰδανικά, θὰ ἀντλήσῃ τὴν δύναμίν του ὁ βραχίων, ὅστις θὰ συντρίψῃ ἀμφοτέρους τοὺς ἐχθροὺς τούτους.

Διὰ τοῦτο θαρσεῖν χρή, ὦ Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ ἐργάζεσθαι ἕκαστον, ἐν ᾧ ἐτάχθη.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος συνένοχος τῶν κομιτάτων.

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Προηγγείλαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τὴν καταχώρισιν ἐγγράφου τῆς Κυανῆς Βίβλου, ἐν ᾧ θὰ ἀπεκαλύπτετο ἡ συνενοχὴ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς βδελυρίας τοῦ κομιτάτου. Δυστυχῶς τὸ παρατιθέμενον ἔγγραφον παρέχει καὶ τούτου θλιβερωτέραν ἀπόδειξιν. Αὐτὸς ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος μνήμων τῶν παθημάτων τοῦ προκατόχου του Ἀλεξάνδρου Βάττεμβεργ καὶ τῆς τύχης τοῦ Σταμπούλωφ, ἠναγκάσθη νὰ συνθηκολογήσῃ πρὸς τὸ ἀπαίσιον κομιτᾶτον, ὅπως διατηρήσῃ τὸν κλονιζόμενον θρόνον του, ἐκ τούτου δ' ἐξηγοῦνται καὶ αἱ ἐξαιρετικαὶ τρυφερότητες εἰς τὸν τέως ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν Παπρικὼφ νομιζόμενον καὶ ὄντα ἀληθῶς ἕνα τῶν κυριωτάτων μοχλῶν καὶ προστατῶν τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο τοῦ Ἄγγλου ἐπιτετραμμένου ἀποτελεῖ μονονοὺ πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς ἐφαρμοζομένης ἐν Βουλγαρίᾳ πολιτικῆς, ὁ δυνάμενος δὲ νοεῖν ἃ ἀναγινώσκει πείθεται ἀδιστάκτως ἐκ τῶν ὑπεκφυγῶν καὶ τῶν ἀοριστιῶν καὶ τῆς συγχύσεως τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Βουλγάρου πρωθυπουργοῦ, ὅτι μία ὑπάρχει ἐν Βουλγαρίᾳ πολιτικὴ καὶ μία ἠθικὴ ἡ τοῦ κομιτάτου, ὅτι τὸ κομιτᾶτον δὲν προστατεύεται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ἀναδεικνύει τὰς κυβερνήσεις ἐν Βουλγαρίᾳ, ὅτι οἱ κυβερνῶντες δὲν εἶναι μέλη τοῦ κομιτάτου, ἀλλὰ τὰ μέλη τοῦ κομιτάτου ἀποτελοῦσι τὴν κυβέρνησιν. Ἀνεγράφη κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἑβδομάδας ἔν τινι εὐρωπαϊκῇ ἐφημερίδι, ὅτι τὸ κομιτᾶτον διαθέτει ἐν Μακεδονίᾳ 120,000 ὅπλα διαφόρου συστήματος, οἷον Μάουζερ (ὅπλον τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ), Μαρτὶν (καὶ τοῦτο βουλγαρικὸν ὅπλον καὶ τουρκικὸν) Βερδὰν (ὅπλον ῥωσικὸν) καὶ διὰ τὴν ποικιλίαν καὶ ὅπλον Γκρᾶ (ἑλληνικόν), μετὰ τῶν ἀναγκαίων πυριτιδοβολῶν. Ἐρωτᾶται ποῦ εὑρέθησαν τὰ χρήματα ταῦτα: Ἀπὸ τῶν εἰσφορῶν τῶν Βουλγάρων χωρικῶν, οἵτινες ἀντὶ χρημάτων, ὧν παντελῶς στεροῦνται, εἰσφέρουσι σῖτον καὶ κριθὴν καὶ βρύζαν; Ἢ ἀπὸ τῶν εἰσφορῶν τῶν ἐκβιαζομένων χωρικῶν τῆς Μακεδονίας; Ἀλλ' οἱ ἔρανοι οὗτοι συνυπολογιζομένων αὐτοῖς καὶ τῶν λύτρων τῆς Ἀμερικανίδος ἱεραποστόλου δὲν ἀρκοῦσιν οὐδὲ δι' ἓξ μῆνας διὰ τὸν πολυτελῆ βίον τοῦ Σαράφωφ καὶ τοῦ Ράδεφ καὶ διὰ τὰ διάφορα περιοδικὰ, ἅτινα ἐκδίδουσιν ἐν Εὐρώπῃ πρὸς φωτισμὸν τῆς κοινῆς αὐτῆς γνώμης περὶ τῶν δεινοπαθημάτων τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγάρων!! Ὑπάρχουσιν ἑπομένως πηγαὶ ἀφθονώτεραι, οὐδεμία δ' ἀπομένει ἀμφιβολία, ὅτι αἱ πηγαὶ αὗται εἶναι τὸ ἰδιαίτερον ταμεῖον τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου, τὸ δημόσιον ταμεῖον τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονίας καὶ τὰ ἀδελφὰ ταμεῖα τῆς *Παλαιστινείου Ἑταιρείας* καὶ τῆς *Ἀγαθοεργοῦ Σλαυϊκῆς Ἑταιρείας*, εἰς ἃ συνεισφέρει ὁ εὐσεβὴς ῥωσικὸς λαὸς νομίζων, ὅτι ἐνισχύει τὴν ὀρθοδοξίαν, ἐν ᾧ τροφοδοτεῖ κατ' ἀλήθειαν λῃστὰς καὶ παχύνει δολοφόνους!

Μελετήσατε μετὰ προσοχῆς τὸ ἔγγραφον τοῦ Ἄγγλου ἐπιτετραμμένου πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν (ὑπ' ἀριθ. 276) ἀπὸ 4 (ν) Ὀκτωβρίου 1902, ὅπως πεισθῆτε περὶ πάντων τούτων.

Ἰδοὺ τί λέγει τὸ ἔγγραφον.

« *Λόρδε μου,*

Ἠρώτησα τὸν κ. Δάνεφ ἐν τῇ ἑβδομαδιαίᾳ αὐτοῦ ὑποδοχῇ τὴν πρωΐαν ταύτην τί νέα εἶχε περὶ τῆς λεγομένης ἐπαναστάσεως ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡ ἐξοχότης του ἀπήντησεν, ὅτι δὲν ἔσχε καιρὸν ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτοῦ ἐκ Σίπκας νὰ ἀναγνώσῃ τὰς τελευταίας τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγάρων πρακτόρων ἐκθέσεις, ἐπειδὴ δὲ ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις δὲν ἐχρησιμοποίησε τὸν τηλέγραφον πρὸς συνεννόησιν μετὰ τῶν πρακτόρων αὐτῆς τούτων, διὰ τοῦτο δὲν ἦτο ἐν γνώσει τῆς τελευταίας ἐξελίξεως. (Σημ. τοῦ «Ἀγῶνος». Δὲν φαίνεται αὐτόχρημα βουλγαρικὴ ἡ ἀπάντησις αὕτη; τοῦτ' ἔστι χονδροειδῶς ψευδολόγος καὶ ὑποκριτική; Καρηβαρεῖ, φαίνεται, ὁ Δάνεφ ἐκ τοῦ ἀφθόνου ἐν Σίπκᾳ ῥεύσαντος οἴνου, διὰ τοῦτο δὲ δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ ἐρωτήσῃ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων τηλεγραφικῶς τοὺς πράκτορας, μηδὲ νὰ ἀναγνώσῃ τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν, δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ ἀπασχοληθῇ περὶ τοῦ ἐπουσιώδους τούτου ζητήματος, περὶ οὗ οὐδαμῶς ἐνδιαφέρεται ἡ Βουλγαρία!!). *Ἀλλὰ παρετήρησεν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων καὶ τραυματισθέντων ἐκ τῶν ἐπαναστατῶν ἐν τῷ τμήματι τῶν Βοδενῶν, ὁ παρὰ πολλῶν ἐφημερίδων ὡς ἐπίσημος ἀναγραφεὶς, ἐφαίνετο δεικνύων πολὺ κρίσιμον τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, προσέθηκε δὲ, ὅτι ὁ συνταγματάρχης Γιαγκὼφ προδήλως ἐξεμεταλλεύθη τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἐν Σίπκᾳ ἑορτῶν, ὅπως πείσῃ τοὺς ἐπαναστάτας, ὅτι ἀποφασιστικὸν κίνημα συνηνωμένον θὰ ἐξεβίαζεν ἐπέμβασιν τὴν στιγμὴν ταύτην ὑπὲρ αὐτῶν ἔξωθεν. Ἐν τούτῳ ἀπήντησα ἐγὼ πρὸς αὐτὸν, ὅτι πολὺ λυπηρὸν ἦτο νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τόσον ἐπικίνδυνον ἄνθρωπον νὰ ὑπερβῇ τὰ σύνορα* ».

Εἰς τὴν εὔστοχον ταύτην παρατήρησιν τοῦ Ἄγγλου ἐπιτετραμμένου ὁ Βούλγαρος πρωθυπουργὸς ἀπαντᾷ ἄλλα ἀντ' ἄλλων. Ἰδοὺ τί λέγει ἐξακολουθοῦσα ἡ ἀγγλικὴ ἔκθεσις:

« *Ὁ κ. Δάνεφ συνωμολόγησεν, ὅτι ὁ συνταγματάρχης Γιαγκὼφ ἐπειράθη νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς περιστάσεως, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἐν γνώσει περὶ τῆς μεγάλης ἀβεβαιότητος τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν του, διότι σχετίζεται πρὸς τὸ κομιτᾶτον τοῦ Τσόντσεφ, ὅστις ἐγνώριζεν, ὅτι οὐδεμίαν ὑποστήριξιν θὰ εἶχεν οὔτε παρὰ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως,* **οὔτε παρὰ τῆς Ῥωσίας, οὔτε παρὰ τοῦ πρίγκιπος**. *Ὁ κ. Δάνεφ ἐγνώριζεν ἐναργῶς, ὁπόσον ἐπιμόνως ἡ φήφη συνδέει τὸ ὄνομα τοῦ πρίγκιπος μετὰ τοῦ κομιτάτου, διότι ἐπανέλαβε μετ' ἐμφάσεως* «**οὔτε παρὰ τοῦ πρίγκιπος, ὡς δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ἐκ προσωπικῆς ἀντιλήψεως**». Φρικῶδες!

Τὰ ἑπόμενα ἔγγραφα δὲν παρέχουσιν ἄλλο ἐνδιαφέρον ἢ ὅτι διαγράφουσι τὰ διάφορα στάδια τῶν βουλγαρικῶν κινήσεων ἐν Μακεδονίᾳ.

Οὕτω ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας γράφει ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου 1902 πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν (ἀριθ. ἐγγράφου 277).

« *Λόρδε μου,*

»*Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐγκλείσω ἐνταῦθα ἔκθεσιν συμβάντων ἐν Μακεδονίᾳ διὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον, συνταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Γιοὺγκ, τρίτου γραμματέως τῆς πρεσβείας.*

»*Ἀγωνίαν τινὰ ᾐσθάνθησαν οἱ ἐνταῦθα ἐπίσημοι κύκλοι ἐπὶ τῇ ἀθρόᾳ ἐμφανίσει ἐπαναστατικῶν συμμοριῶν ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ αὔξησις δὲ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν ἀπεδόθη εἰς τὰς ἐν Σίπκᾳ διαδηλώσεις. Ἀλλ' ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις φαίνεται πεποιθυῖα ἐπὶ τὴν ἱκανότητα αὐτῆς νὰ καταβάλῃ τὴν στάσιν διὰ τῆς τακτικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἀριθμούσης 30,000 περίπου ἀνδρῶν, διεσπαρμένων νῦν ἀνὰ τὴν χώραν καὶ αὐξηθείσης προσφάτως διὰ 16 ἐφεδρικῶν ταγμάτων. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας μὲ πληροφορεῖ, ὅτι αἱ εἰδήσεις, ἃς ἔδωκαν αὐτῷ οἱ Πρόξενοί του, δὲν παριστῶσι τὴν κατάστασιν ὡς προδηλοῦσαν γενικὴν ἐξέγερσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ὅτι δύναταί τις νὰ προΐδῃ, ὅτι σὺν τῇ προσεγγίσει τοῦ χειμῶνος αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι αἱ διεσπαρμέναι νῦν ἀνὰ τὴν χώραν, θὰ ἀναγκασθῶσι νὰ διασκορπισθῶσιν* ».

Ἡ δὲ μνημονευθεῖσα ἔκθεσις τοῦ Γιοὺγκ ἔχει ὡς ἕπεται:

« *Πληροφορία ἐλήφθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς ἐκ πηγῆς ἑλληνικῆς, καθ' ἣν προεβλέπετο στάσις ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου περὶ τὴν 18 Σεπτεμβρίου (1 Ὀκτωβρίου). Στρατιωτικὸν συμβούλιον συνεκλήθη ἐν τῷ Παλατίῳ, ἵνα συζητήσῃ περὶ τῆς καταστάσεως καὶ νουθεσίαι ἐστάλησαν πρὸς τοὺς κατὰ τόπους διοικητὰς, ἀλλὰ δὲν ἐνομίσθη ἀναγκαῖον νὰ ἐνισχυθῶσιν αἱ φρουραί. Πρόσφατοι διαδόσεις καὶ ἐφημερίδων εἰδήσεις δεικνύουσιν, ὅτι στάσις τις παρασκευάζεται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπισήμους πληροφορίας πρόκειται μόνον περὶ συμπλοκῶν τινων μετὰ τῶν συμμοριῶν καὶ καταφυγῆς χωρικῶν εἰς τὰ ὄρη, ἡ κίνησις δὲ αὕτη παρουσιάζει μείζονα μόνον ἀριθμὸν ἢ τὸ σύνηθες* ».

Ἐπίσης ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει τηλεγραφεῖ τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1902 πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τὰ ἑπόμενα.

(ἀριθ ἐγγράφου 281).

« *Ἔλαβον τὸ ἑπόμενον παρὰ τοῦ Γεν. Προξένου ἐν Θεσσαλονίκῃ τηλεγράφημα ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1902:*

« *Κατὰ πληροφορίας τοῦ κ. Θεοδωρίδου ἐκ Σερρῶν κατάστασις πλήρους ἐξεγέρσεως κρατεῖ ἐν τοῖς τμήμασι Ράζλοκ, Τζουμαγιᾶς καὶ Πετριτσίου καὶ ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη περιλαμβάνει 22 χωρία. Πᾶσα ἐπικοινωνία διεκόπη, δύο μουσουλμανικὰ χωρία ἐπυρπολήθησαν καὶ ἥμισυ τάγμα τουρκικοῦ στρατοῦ κατεστράφη* ».

» *Αἱ εἰδήσεις αὗται διαψεύδονται ὑπὸ τοῦ μεγάλου Βεζύρου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, καίτοι οὗτοι ὁμολογοῦσιν, ὅτι ἐν Στρουμνίτσῃ οἱ στασιασταὶ ἐβίασαν δι' ἀπειλῶν τοὺς κατοίκους ὀλίγων χωρίων νὰ ἑνωθῶσι μετ' αὐτῶν καὶ ὅτι συμπλοκαί τινες ἔλαβον χώραν, ὧν ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ διασκόρπισις τῶν στασιαστῶν μετ' ἀπώλειαν δύο ἢ τριῶν Τούρκων στρατιωτῶν* ».

Εἰς τὸ προσεχὲς περατοῦται ἡ ἀντιγραχὴ τῶν εἰς τὴν Μακεδονίαν ἀφορώντων σπουδαιοτέρων τῆς Κυανῆς Βίβλου ἐγγράφων.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Κιλικία.

Μισελληνισμὸς ἄσπονδος τοῦ Βαλῆ Ἀδάνων. — Παρανομίαι κατὰ τῶν Ἑλλήνων. — Ἐκβιαστικαὶ χρηματολογίαι — Ὀθωμανοὶ καὶ Χριστιανοὶ ζητοῦσι τὴν ἀνάκλησιν τοιούτου Βαλῆ.

Ὁμογενὴς ἄρτι ἀφικόμενος ἐκ Κιλικίας καὶ διελθὼν ἐκ Μερσίνης, εἰς οὗ τοὺς λόγους παρέχομεν ἀπόλυτον πίστιν, ἐξέθηκεν, εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν ἐλθὼν, τὰ ἑπόμενα ἀληθῶς παράδοξα, ἅτινα συνιστῶμεν εἰς τὴν μελέτην καὶ τῶν ἐνταῦθα ἐπισήμων κύκλων καὶ τῆς Α. Υ. τοῦ Μ. Βεζύρου Φερὴτ πασσᾶ. Ὁ ὁμογενὴς οὗτος εἶπεν ἡμῖν ταῦτα:

« Χαίρομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τῆς Τουρκίας ἀκούοντες τὸν ἑλληνικὸν τύπον ψάλλοντα διθυράμβους διὰ τὰς νέας τρυφερὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας σχέσεις, ὑπὲρ πάντα δὲ ἄλλον ποθοῦμεν τὴν διαρκῆ σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τούτων, διότι

ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ ἀγάπη Ὀθωμανῶν καὶ Ἑλλήνων ὑποδεικνύεται εἰς τοὺς σώφρονας ὡς τὸ μόνον μέσον τῆς σωτηρίας ἀμφοτέρων ἀπο κοινοῦ πολεμίου. Ἀλλ' αἱ σχέσεις αὗται πρέπει νὰ εἶναι εἰλικρινεῖς ἑκατέρωθεν. Τοῦτο ἀτυχῶς δὲν φαίνεται ἀληθεῦον. Τὰ κατὰ τόπους διοικητικὰ ὄργανα τῆς Τουρκίας ἐξακολουθοῦσι τὸν βάρβαρον τρόπον τῆς καταδιώξεως καὶ περιυβρίσεως παντὸς ὅ,τι ἑλληνικόν, ὑπόδειγμα δὲ τοιούτου ὑπαλλήλου παρέχει ἑαυτὸν ὁ Βαλῆς Ἀδάνων Μπαχρῆ πασσᾶς. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἔχει παρελθὸν ἐστιγματισμένον. Ὡς ὑπάλληλος τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ διοικητὴς τοῦ Πέραν ἐξεδιώχθη ὑπὸ τῆς Πύλης τῇ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήσει Πρεβεών τινων ξένων Δυνάμεων, διότι εἶχε καταστῆ ἀληθὴς μάστιξ ἀναφανδὸν ἐκβιάζων τοὺς πολίτας δι' ἀπειλῶν συκοφαντίας, ὅπως χρηματολογήσῃ. Ἄλλον θεὸν πλὴν τοῦ χρήματος οὐδένα γινώσκει, πολλοὺς δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ὀθωμανῶν ἔτι ἤκουσα παραπονουμένους διὰ τὴν ἀναίσχυντον τοῦ Μπαχρῆ διαγωγήν.

Ἰδοὺ δὲ τί ἔπραξε προσφάτως καθ' Ἕλληνος ὑπηκόου. Διέταξε τοὺς ἀστυφύλακας νὰ συλλάβωσιν ἄνευ μηδεμιᾶς αἰτίας τὸν Ἕλληνα κ. Μιέστρην, υἱὸν τοῦ ἄλλοτε προξενικοῦ τῆς Ἑλλάδος Πράκτορος, ἀνήκοντα δὲ εἰς ἕνα τῶν διαπρεπεστέρων οἴκων τῆς Ὕδρας. Ὁ συλληφθεὶς ἐδάρη ἀνηλεῶς καὶ ἤχθη ἀνὰ τοὺς ὁδοὺς αἱμόφυρτος. Μάτην διεμαρτυρήθη ὁ ἐν Ἀδάνοις διερμηνεὺς τοῦ Ἕλλην. Προξενείου διὰ τὴν παράνομον σύλληψιν καὶ φυλάκισιν τοῦ Ἕλληνος ἄνευ οὐδεμιᾶς προειδοποιήσεως τοῦ Ἑλλην. Προξενείου.

Ἔμαθον, ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ ἀπετάθησαν διὰ τηλεγραφημάτων πρός τε τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτάνον καὶ τὸν Μ. Βεζύρην ζητοῦντες τὴν ἀνάκλησιν τοιούτου νομάρχου, ἀτιμάζοντος τὴν διοίκησιν καὶ ὅτι συγκρατεῖται ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ διὰ πλουσίων δώρων πρὸς ἰσχύοντας ἐν Κων]πόλει φίλους του, ὧν τὸ ἀντίτιμον εὐνόητον εἶναι, ὅτι καταβάλλουσιν ὕστερον οἱ ἀτυχεῖς πληθυσμοὶ τοῦ νομοῦ Ἀδάνων. Νομίζω, ὅτι καὶ Ἕλληνες βουλευταί, ἰδίᾳ οἱ ἐξ Ὕδρας, δύνανται νὰ ἐκθέσωσιν ἐν τῇ βουλῇ τὰ γινόμενα, καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ προβῇ εἰς τὰ δέοντα φιλικὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει διαβήματα πρὸς ἀνάκλησιν διοικητοῦ, ὅστις κυριολεκτικῶς καταστρέφει ἕνα τῶν καλλίστων νομῶν τῆς Τουρκίας. Τὸ ἐπ' ἐμοί, ὡς ὑπήκοος Ὀθωμανὸς, προέβην εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας, κύριε συντάκτα, ἐλπίζων, ὅτι ἂν ἔλθωσιν εἰς γνῶσιν τοῦ Μ. Βεζύρου, ἀνδρὸς ἀδεκάστου, πεπολιτισμένου καὶ βαθύφρονος πολιτικοῦ, θὰ σπεύσῃ νὰ ἄρῃ ἐκ τοῦ μέσου Βαλῆν, ὅστις καὶ τὸ κράτος βλάπτει παρανομῶν καὶ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ἐκθέτει πρὸ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ».

ΗΠΕΙΡΟΣ

Πρωτοφανὴς ἐπὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ ἐνθουσιασμῷ ἑορτασμὸς τῆς ὀνομαστικῆς ἐπετείου τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων — Ἄλλαι Ἠπειρωτικαὶ εἰδήσεις. — Ἐσπευσμένη ἐπιστράτευσις τῆς Τουρκίας.

Ὁ τακτικὸς τοῦ « Ἀγῶνος » ἀνταποκριτὴς ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων τῇ 25 Ἀπριλίου τὰ ἑπόμενα :

Ἡ παρελθοῦσα Τετάρτη 23 φθ. θὰ μείνῃ ἀνεξάλειπτος ἐκ τῆς μνήμης τοῦ λαοῦ Ἰωαννίνων ὡς ἡμέρα χαρᾶς καὶ εὐελπίδων οἰωνῶν. Ἀπὸ τῆς προτεραίας ἐλέγετο, ὅτι θὰ ἐγίνετο δοξολογία ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ μέχρι μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας δὲν εἶχεν ἔτι ὁριστικῶς ἀποφασισθῆ αὕτη. Ὅτε δὲ πλέον ἐδόθη ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἡ ἄδεια, ἡ χαροποιὰ ἀγγελία διεδόθη ἀστραπηδὸν ἀνὰ σύμπασαν τὴν πόλιν καὶ τὰ πέριξ χωρία καὶ πάν ες ἀνυπομόνως ἀνέμενον τὴν ἀνατολὴν τῆς ἐπαύριον, ἣν πρώτη ἐχαιρέτισεν ἡ φαιδρὰ καὶ γλυκεῖα παρατεταμένη ὡς ἐκ συνθήματος κροῦσις τῶν σημάντρων τῶν ναῶν (Ἐν Ἰωαννίνοις εἶνε ἀπηγορευμένη ἡ χρῆσις τῶν κωδώνων ἐν τοῖς ναοῖς). Ὁ λαὸς σύμπας ὑπακούων μονον εἰς τὴν φωνὴν τῆς καρδίας συνωθεῖτο ἀκράτητος πρὸς τὴν Μητρόπολιν, αἱ δὲ πρὸς αὐτὴν ἄγουσαι ὁδοὶ τόσον ἔβριθον ἀνθρώπων ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ πάσης τάξεως καὶ πάσης ἡλικίας, ὥστε ἡ ἐν αὐταῖς κυκλοφορία καθίστατο ἀδύνατος, ὅπως ἀδύνατος ἦτο καὶ ἡ εἰς τὸν ναὸν εἴσοδος ἕνεκα τοῦ ἐκ τοῦ μεγάλου πλήθους συνωστισμοῦ. Περὶ ὥραν θην περίπου π. μ. προσῆλθον ἐν ἐπισήμῳ στολῇ ὁ Γ. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Μπέτσος μετὰ τοῦ διερμηνέως κ. Ν. Χαντελη, οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὴν Α. Ε. τὸν Γ. Διοικητὴν Μουαβίνης τοῦ Βιλαετίου Ἀρυσίδης Ἐφένδης καὶ ὁ διερμηνεὺς Ἰσμαὴλ Φουάτ μπέης καὶ σχεδὸν ταυτοχρόνως πάντες οἱ λοιποὶ κ. κ. Πρόξενοι τῶν ἄλλων Δυνάμεων καὶ οἱ Διερμηνεῖς. Ψαλεισης τῆς Δοξολογίας καὶ τοῦ πολυχρονίου κτλ. ὑπὸ λαμπροῦ χοροῦ ψαλτῶν ἐπῆλθεν ὀλίγων στιγμῶν σιγὴ, καθ' ἣν ἠδύνατό τις νὰ μαντεύσῃ τοὺς ὁμοθύμους παλμοὺς τῶν πόθων, ὀνείρων καὶ ἐλπίδων τοῦ Ἰωαννιτικοῦ λαοῦ, ὅν, ἅμα ἀκούσαντα μνημονευόμενα τὰ ὀνόματα τῶν Α. Α. Μ. τῶν Βασιλέων, τῶν Α. Β Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ὡς ἓν σῶμα συνεκλόνει ῥῖγος ὑπερτάτης συγκινήσεως, ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης κ. Σωφρόνιος ἀπήγγειλε λογίδριον κατάλληλον τῇ περιστάσει, μεθ' ὃ οὐρανομήκη καὶ παρατεταμένα « Ζήτω » ἀντήχησαν ὑπὸ τοὺς θόλους τῆς Μητροπόλεως, ἅτινα διεδεχθησαν ὡς ἀπήχησις αἱ τῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς καὶ ἐν ταῖς πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ ὁδοῖς τοῦ σταθμεύοντος πλήθους ζητωκραυγαὶ ἐκκωφαντικαί, ἀτελεύτητοι. Οἱ γέροντες ἔκλαιον· ἐκ τῶν γυναικῶν αἱ μὲν κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῆς καλλιτέρας κοινωνικῆς τάξεως δακρύουσαι ἐκ χαρᾶς ἔσειον τὰ ῥόμακτρα αὐτῶν (κατὰ σύμπτωσιν τὰ πλεῖστα ἦσαν κυανὰ καὶ λευκὰ) αἱ δὲ τοῦ λαοῦ ἐζητωκραύγαζον ἐνθουσιωδῶς, ἐκ δὲ τῶν ἀνδρῶν οἱ νεώτεροι καὶ ζωηρότεροι ἀνέρριπτον τὰ φέσια αὐτῶν εἰς ὕψος, ἐνῷ ἐζητωκραυγαζον καταληφθέντες πάντες ἐξ ἐνθουσιασμοῦ φρενητιώδους. Κατορθωθέντος πρὸς στιγμὴν μετὰ δυσκολίας νὰ ἐπέλθῃ σιγὴ, ὁ Γεν. Πρόξενος κ. Μπέτσος ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου καὶ ἕτεραι ζητωκραυγαὶ ἀντήχησαν

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Δοξολογίας, προσῆλθον ὅπως συγχαρῶσιν εἰς τὸ Προξενεῖον κομψῶς, ἀπερίττως ἀλλὰ καὶ λίαν φιλοκάλως κεκοσμημένον διὰ τῶν ἐθνικῶν σημαιῶν, θυρεῶν, μαιάνδρων κτλ. καὶ πρὸ τῆς θύρας τοῦ ὁποίου τιμητικὴ φρουρὰ ὑπὸ ὑπολαχαγὸν (Γιούζμπασιν) ἀπέδιδε τὰς νενομισμένας στρατιωτικὰς τιμὰς πρῶτοι οἱ κ. κ Πρόξενοι καὶ οἱ Διερμηνεῖς αὐτῶν, ὀλίγῳ δὲ ὕστερον ἡ Α. Ε ὁ Γ. Διοικητὴς Ὀσμὰν-πασσᾶς ἐν μεγάλῃ στολῇ συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ διερμηνέως Φουαδ μπέη. Κατόπιν σύμπασαι αἱ διάφοροι τάξεις ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης τῆς Ἠπείρου καὶ τῶν περιχώρων αὐτῶν. Ἐκ μέρους τῶν ἐν Ἰωαννίνοις Ἑλλήνων πολιτῶν ὁ ἰατρὸς κ. Βαδαλούκας προσεφώνησε τὸν κ. Πρόξενον παρακαλέσας αὐτὸν νὰ διαβιβάσῃ τῇ Α. Μ τὰ εὐλαβῆ συγχαρητήρια πάντων, ὁ δὲ κ. Πρόξενος ἀντεφώνησε καταλλήλως ἀλλ' ἐν προφανεῖ συγκινήσει καὶ μετὰ τῶν ἀκουσίων ἐκείνων πατριωτικῶν δακρύων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἅτινα καὶ ἐν ταῖς ἐπισημοτέραις στιγμαῖς ἀδυνατεῖ τις νὰ καταστείλῃ, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὠμείλει μὲν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς καρδίας εὐγενοῦς τέκνου τῆς Ἠπείρου !

Τοὺς λόγους τοῦ κ. Προξένου κατεκάλυψαν ἀτελεύτητοι ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου ζητωκραυγαί, ἃς ἐπηκολούθησαν συγκινητικαὶ ἐκ χαρᾶς, ἐλπίδων, ἐκδηλώσεων ἐνδομύχων πόθων καὶ εὐχῶν μικρὰ ἐπεισόδια παρὰ διαφόρων ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ, πρὸς οὓς πάντας ὁ κ. Πρόξενος καὶ ἡ εὐγενεστάτη Κυρία Μπέτσου εἶχον καὶ ἕνα λόγον φιλόφρονα καὶ περιποιητικόν, ὡς καὶ ὁ ἄξιος τοῦ Προξενείου διερμηνεὺς κ. Ν. Χαντέλης.

Ἡ χαρὰ τοῦ λαοῦ δὲν περιγράφεται, ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὰ Ἰωάννινα διῆλθον μίαν ἀλησμόνητον εὐτυχῆ ἡμέραν δια πρώτην φορὰν ἑορτασθεῖσαν καὶ οὕτω πανηγυρικῶς ὅσον νομιμοφρόνως καὶ συνετῶς ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως Γ. Ἑλληνικοῦ Προξενείου ἐν Ἰωαννίνοις. καθ' ὅσον οἱ πρεσβύτεροι Ἰωαννίνων ἐνθυμοῦνται, καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην ὀφείλομεν εἰς τὰς ἐπιμόνους καὶ ἐπιτυχεῖς προσπαθείας τοῦ Γ. Προξένου κ. Ν. Μπέτσου.

Ποῖαι εἶναι αἱ πρακτικαὶ συνέπειαι τῆς ἡμέρας αὐτῆς, ἃς ὁμολογήσωσιν ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἐλευθέρων, οἵτινες δια πρώτην φορὰν παρευρέθησαν ἐν παρομοίᾳ ἑορτῇ ἀδελφῶν ἀλυτρώτων καὶ ἀξιουμένων διὰ πρώτην φορὰν ν' ἀκούσωσι μνημονευόμενα τὰ λατρευτὰ ὀνόματα τῶν ποθητῶν Βασιλέων τῶν Πανελλήνων, ἃς εἴπωσι καὶ ἐκ τῶν ξένων, ὅσοι καὶ ἐν τῇ διαδιανοίᾳ των ἀκόμη βεβήλως ἢ ὀπισθοβουλικῶς σκεπτόμενοι ἠδυνήθησαν ν' ἀμφιβάλωσι καὶ πρὸς στιγμὴν περὶ τῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς ἐθνικῆς ὀντότητος τοῦ Ἠπειρωτικοῦ λαοῦ ἀπαξάπαντος !

Ἑλλοπιεύς.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ

Τὴν Ἤπειρον πᾶσαν μετὰ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ συγκρατοῦσιν ἐν ἀγωνιώδει συγκινήσει αἱ ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ Βιτωλίων ἀπαίσιοι εἰδήσεις καὶ τὰ νέα ἀθῶα θύματα τῆς ἀνηκούστου θηριωδίας τῶν ἀξίων ἀπογόνων τῶν ἀγριωτέρων ὀρδῶν, ἃς ποτε ἡ βαρβαρότης τῆς Ἀσίας ἐξήμεσεν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης. Τὴν Γενικὴν δὲ συγκίνησιν πάντων ἐπηύξησε καὶ ἡ κατόπιν τῶν ἄλλων ἀφιχθεῖσα θλιβερωτάτη εἴδησις περὶ τῆς δῆθεν δολοφονίας ἐν τῇ ἀσεβεῖ καὶ ἀξίᾳ χώρᾳ τῶν Βουλγάρων καὶ αὐτῶν τῶν ἀντιπροσώπων Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας εὐτυχῶς διαψευσθεῖσα.

Λέγεται ὅτι ἡ ἐνταῦθα Γ. Διοίκησις ἔλαβε διαταγὴν ἐκ Κ]πόλεως, ὅπως ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῆς ζωῆς (;) τῶν ἐνταῦθα προξένων καὶ ξένων ὑπηκόων.

Οἱ φρουροὶ τῶν ἐν Ἰωαννίνοις πυριταποθηκῶν καὶ ὑλικῶν πολεμου ἐδιπλασιάσθησαν, ἡ προσοχὴ δὲ καὶ ἐπιτήρησις αὐτῶν διατελεῖ ἄγρυπνος. Αἱ τοῦ φρουρίου πύλαι διετάχθη νὰ κλείωνται ἀπὸ τῆς 5 1)2 μ. μ. (12ης) Τουρκιστὶ ὥρας.

Ἡ ἀστυνομία προσεκάλεσε τοὺς ἐν Ἰωαννίνοις διαμένοντας Βουλγαρομακεδόνας, ὅπως παρουσιάσωσι τὰ διαμονητήρια των. Ἀνωφελὲς τὸ μέτρον, διότι οὐδεὶς Βούλγαρος ἢ Βουλγαρόφρων ἐν Ἰωαννίνοις ὑπάρχει. Κατα διάδοσιν χρήζουσαν ἐπιβεβαιώσεως ἐν τῇ μεταξὺ Μετσόβου καὶ Ἰωαννίνων ὁδῷ συνελήφθησαν 4 Βούλγαροι ἐξ ὑπόπτου προελεύσεως καὶ οἵτινες μεταφερθέντες εἰς Μετσοβον θ' ἀποσταλῶσιν εἰς Ἰωάννινα.

Βεβαιοῦται ὅτι 24 ταγματα τοῦ Ἰλιαδὲ τῶν Βιλαετιων Σκόδρας καὶ Ἰωαννίνων συγκαλοῦνται ὑπο τὰς σημαίας ἐν πάσῃ σπουδῇ.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Εἶναι ἀδύνατον νὰ δώσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν εὐκρινῆ ἰδέαν τῶν ἑορτῶν, αἵτινες διεξήχθησαν ἐν Λεμεσῷ τῆς Κύπρου ἐπὶ τῇ αὐτόθι διεξαγωγῇ τῶν Ϛ' Παγκυπρίων ἀγώνων ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς Διακαινησίμου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, ἄνευ ἀντιγραφῆς τῶν ὡραίων καὶ ἐνθουσιωδῶν ἄρθρων, ἅτινα ἔγραψαν αἱ Κυπριακαὶ ἐφημερίδες δικαίως πᾶσαι μετ ἀγαστῆς ὁμοφωνίας ἐξαίρουσαι τὸν ἐθνικὸν προορισμὸν τῶν τοιούτων ἀθλητικῶν ἀγώνων. Ὅ,τι ἔξοχον κέκτηται ἡ Κύπρος συνῆλθεν ἀπὸ περάτων κυπριακῆς γῆς εἰς Λεμεσὸν, ὅπως θαυμάσῃ διαγωνιζομένην τὴν ἄλκιμον τῆς νήσου νεολαίαν, ὅπως ἐκ τοῦ ὡραίου θεάματος τῆς ἁμίλλης πρὸς κατάκτησιν τοῦ κοτίνου στεφάνου ἀντλήσῃ παρηγορίαν ἐπὶ ταῖς στερήσεσι τοῦ παρόντος. ἐλπίδας περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἀνακτήσεως τῶν ὧν δέεται πᾶσα Ἕλληνος ἀλυτρώτου ψυχή. Ἐνεθουσιάσθημεν καὶ ἡμεῖς οἱ τὸ ἰοστέφανον οἰκοῦντες ἄστυ κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας καὶ ἡ καρδία ἡμῶν ἐπάλθη παλμοὺς ἀγωνίας ἐπὶ τῇ νίκῃ καὶ ἀκράτητος ἐξερράγη ἡ εὐφροσύνη ἡμῶν, ὅτε εἴδομεν τὴν θεὰν ταύτην στέφουσαν τοὺς ἀθλητάς μας, ἀλλὰ τὴν ζωὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἔδιδεν εἴπερ τι καὶ ἄλλο αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἅμιλλα τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς ξένους, αὐτὴ ἡ ἀθάνατος τῶν Ἑλλήνων φιλοτιμία καὶ ἡ ὄρεξις ἡ πολλάκις εἰς ἁμαρτήματα ἄγουσα τοῦ πρωτεύειν. Μὴ τοιοῦτόν τι συνετέλεσε καὶ ἐν Κύπρῳ εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τοὺς ἐν Λεμεσῷ ἄρτι τελεσθέντας ἀγῶνας πανήγυριν ἐκ τῶν θαυμασιωτάτων ; Μὴ ἡ φιλοτιμία τοῦ νὰ κερδήσωσι κατ' ἀλλήλων τὸν κότινον στέφανον συνεκέντρωσεν εἰς τὴν Λεμεσὸν τὰς χιλιάδας τῶν θεατῶν; Ὄχι ! Ἄλλη ἦτο ἡ αἰτία, ἀπίστευτος σχεδὸν εἰς τοὺς μὴ ἀτυχήσαντας ἀλύτρωτον νὰ ἔχωσι τὴν γενέτειραν, ἀκατανόητος μάλιστα εἰς τοὺς ἐλευθέρους ἰδόντας τὸ πρῶτον τὸν ἥλιον. Πόσον μικρὸν καὶ ἀσήμαντον πρᾶγμα εἶναι δι' ἡμᾶς τοὺς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ζῶντας τὸ θέαμα τῆς ἀνυψώσεως τῆς ἑλληνικῆς σημαίας, πόσον ἀδιαφόρους μᾶς εὑρίσκει ἡ ὑποστολὴ αὐτῆς! Καὶ ὅμως ἐντὸς τῶν ἀσημάντων τούτων γεγονότων κλείεται ἡ ὅλη μυστηριώδης δύναμις ἡ μαγεύουσα τὰς χιλιάδας ἐκείνας τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀποσπῶσα δάκρυα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ καταπνίγουσα ἐν τοῖς λυγμοῖς τὴν φωνὴν καὶ ἐπιχύνουσα εἰς τὰς φλέβας τὸ ῥῖγος τὸ ἱερὸν, δι' οὗ τὰ εὐγενῆ τέκνα Μεγάλης Μητρὸς, οἵα ἡ Ἑλλὰς, συνδέονται ἀχωρίστως πρὸς αὐτὴν, ὅπερ ἐντείνει τὰς δυνάμεις των πρὸς ὑπερνίκησιν παντὸς ἐμποδίου πρὸς τὴν προσέγγισιν καὶ τὴν συνταύτισιν μητρὸς καὶ θυγατέρων, ὅπερ συνετήρησε καὶ ὑπὸ λύκων κατασπαραχθέντα πολλάκις τὸν ἑλληνισμὸν ἐν τῇ ζωῇ ἐπὶ τρισχίλια ἔτη. Αὐτόχρημα σπαρακτικὸν ἅμα καὶ ὑψηλὸν ἦτο τὸ θέαμα ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Λεμεσοῦ, ὅτε τὸ ἀπειράριθμον ἐκεῖνο πλῆθος ὥρμησεν εἰς τὴν προκυμαίαν, ὅπως χαιρετίσῃ τὸ φέρον τοὺς ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος προσκυνητὰς τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀτμόπλοιον « Βασιλέα Γεώργιον », μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἴδῃ αὐτοὺς ἀποβιβαζομένους, θέαμα, οὗ μόνον ἡ εἰκὼν μητρὸς βίᾳ ἀποχωριζομένης τῶν τέκνων δύναται νὰ παρασταθῇ.

Εὖγε, ὦ Κύπριοι! Κοινὰ ἔχετε τὰ ἐλαττώματα πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, ἀλλὰ καὶ κοινὰς τὰς ἀρετάς, κραταιοῦσθε δ' ἐν ταύταις καὶ ἀνδρίζεσθε καὶ προπονεῖτε τὰ σώματα ὑμῶν κ ὶ τονώνετε τὴν διάνοιαν, διότι αὔριον κοινὸς ἔσται παντὶ τῷ ἑλληνικῷ ὁ ἀγὼν τοῦ εἶναι ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἢ μὴ εἶναι, οὗ ἀμέτοχος οὐδεμία θὰ μείνῃ ἑλληνικὴ γωνία οἵα δήποτε ἂν ᾖ ἡ πολιτικὴ αὐτῆς κατάστασις.

***

— Τὰ Ζ' Παγκύπρια θὰ τελεσθῶσι τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐν Λάρνακι.

***

— Τὰ ἀναρχικὰ ἀνοσιουργήματα τῶν Βουλγάρων ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπεξετάθησαν καὶ ἐν Μοναστηρίῳ, τοῦθ' ὅπερ ἐλέγχει, ὅτι καθωρισμένον ἦτο ἐκ τῶν

---

1 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ « ΑΓΩΝΟΣ » 1

ΑΛΒΑΝΟΙ

Διαίρεσις τῆς Ἀλβανικῆς φυλῆς εἰς Γένη. — Αἱ πατριαὶ τῶν βορείων Ἀλβανῶν. — Ἤθη βορείων καὶ νοτίων Ἀλβανῶν. — Ἡ πολιτικὴ καὶ θρησκευτικὴ αὐτῶν κατάστασις.

Τὰ συμπυκνωθέντα ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ μέλανα νέφη ἤρχισαν καταρρίπτοντα ἤδη τὰς πρώτας σταγόνας ὡς προμηνύματα ἐπικειμένου πιθανώτατα δεινοῦ τυφῶνος. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ εἴπωμεν ὀλίγα τινα περὶ τῶν βορείων Ἀλβανῶν ἢ Γκέγκηδων καὶ πρὸς τοῦτο, ἵνα ὦμεν μᾶλλον καταληπτοὶ τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ « Ἀγῶνος », παρακαλοῦμεν αὐτοὺς, ὅπως μᾶς παρακολουθήσωσιν εἰς περιληπτικήν τινα τῶν φυλῶν ἢ πατριῶν αὐτῶν διαίρεσιν καὶ περιγραφήν.

Οἱ Ἀλβανοὶ διαιροῦνται, ὡς γνωστὸν, εἰς δύο μεγάλας ὑποδιαιρέσεις, τὴν τῶν Γκέκηδων καὶ τὴν τῶν Τόσκηδων, ἐξ οὗ καὶ τὰ ὀνόματα Γκεγκαριὰ καὶ Τοσκαριὰ τῆς ἄνω καὶ κάτω Ἀλβανίας. Οἱ Γκέγκηδες κατέχουσι τὴν ἀπὸ τῶν βορείων συνόρων μέχρι τοῦ Σκούμπη (Γενουσοῦ) χώραν, οἱ δὲ Τόσκηδες τὴν ἐπὶ τάδε τούτου χώραν μέχρι περίπου τοῦ Ἀφόου, ἐκεῖθεν τοῦ ὁποίου ἄρχεται ἡ κυρίως Ἑλληνικὴ Ἤπειρος. Μεταξὺ τῶν Γκέγκηδων καὶ Τόσκηδων οὐχὶ πρὸ πολλοῦ ὑπῆρχε θανάσιμον μῖσος μὴ ἐξαλειφθὲν τελείως καὶ σήμερον ἔτι. Διαφέρουσι δὲ μεταξύ των ὡς πρὸς τὴν διάλεκτον δυσκόλως συνενοούμενοι οἱ μὲν πρὸς τοὺς δὲ, διαφέρουσιν ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν ὡς παρακατιόντες θὰ εἴπωμεν, διαφέρουσιν ὡς πρὸς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἐξημερώσεως, καθ' ὅσον οἱ Τόσκηδες εἶναι ὁπωσδήποτε ἡμερώτεροι τῶν Γκέγκηδων, τῶν ὁποίων ἰδίως αἱ ὀρειναὶ πατριαὶ διατηροῦσιν εἰσέτι συνηθείας τελείως βαρβαρικὰς καὶ φεουδαλικάς. Διαφέρουσιν ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἀνθρωπολογικοὺς χαρακτῆρας· οἱ μὲν Γκέκηδες εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑψηλοῦ ἀναστήματος, μετ' ὀφθαλμῶν καὶ τριχώματος μελανῶν καὶ μετὰ κρανίου δολιχοκεφάλου σχήματος, ἐνῷ οἱ Τόσκηδες εἶναι ὀλιγώτερον ὑψηλοὶ μετ' ὀφθαλμῶν γλαυκῶν τριχώματος ξανθοῦ καὶ κρανίον βραχυκεφάλου σχήματος.

Οἱ Γκέγκηδες περιλαμβάνουσι περὶ τὰς 40 πατριὰς (φῆς ἢ φάραις) αἵτινες καλοῦνται οὕτως ἕνεκα τῆς στερεᾶς καὶ συμπαγοῦς ὀργανώσεως ἑκάστης αὐτῶν, ἰδίως ἐπὶ τῶν ὀρεινῶν διαμερισμάτων. Ἑκάστη πατριὰ περιλαμβάνει μείζονα ἢ ἐλάσσονα ἀριθμόν τινα χωρίων, ἕκαστον χωρίον ἀριθμὸν οἰκογενειῶν ἢ οἰκιῶν. Θὰ ἀναφέρωμεν λοιπὸν τὰς πρὸς βορρᾶν τοῦ Δρίνου (Δρίλωνος) οἰκούσας κυρίως ὀρεινὰς πατριὰς (Μαλισόροι) ἐκ τῆς Ἀλβανικῆς λέξεως μάλι=ὄρος καὶ μεταξὺ τούτων τὰς σπουδαιοτέρας. Πρὸς τὰ Μαυροβουνιωτικὰ σύνορα ἐν ταῖς ὑψηλοτέραις κοιλάσι τοῦ Λιμ καὶ Ζὲμ ἡ πατριὰ Κιλμένι, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ κάτω Ζὲμ ἡ πατριὰ Γκρούδα, πλησιέστερον πρὸς τὴν ἀνατολικὴν ὄχθην τῆς λίμνης τῆς Σκόδρας ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον αἱ πατριαὶ τῶν Χότοι, Καστράτοι, Μπουσὰ Χουΐτ καὶ Κόπλικ· βορειανατολικῶς τῶν Καστράτοι καὶ κατὰ συνέχειαν αἱ πατριαὶ τῶν Σκρέλοι, Μπόγγι καὶ Κλεμέντοι· πλησιέστερον πρὸς τὸν Δρῖνον ἀπὸ μεσημβρινοδυτικῶν πρὸς Β. Α. κατὰ μῆκος τῶν κλιτύων τῶν ὀρέων τῶν περιλαμβανομένων μεταξὺ τῆς κοιλάδος καὶ τοῦ Κίρι αἱ πατριαὶ Ποζρίπα, Ντουσμάνι, Πουλάτοι, Σῒόσσι, Σιάλλα. Μεταξὺ τῶν Πουλάτοι πρὸς Α. καὶ τῶν Καστράτοι πρὸς Δ. ἡ πατριὰ Ῥιόλοι. Πᾶσαι αἱ πατριαὶ αὗται ἀνήκουσιν εἰς τὸ Βιλαέτιον Σκόδρας καὶ κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰ καλούμενα ἓξ Βουνὰ τῆς Σκόδρας. Ἐπειδὴ δὲ ἑκάστη τῶν πατριῶν ὑποδιαιρεῖται εἰς σημαίας (Μπαϊράκια) τινὲς συγγένουσι ταύτας μετὰ τῶν πατριῶν. Οὕτω π. χ. οἱ Τεμάλοι καὶ Σιλάκο εἶναι σημαία τῶν Ποζρίπα, οἱ Δόχαι εἶναι σημαία τῶν Ῥιόλοι. Ἐπὶ τῶν νοτιόθεν τοῦ κάτω Δρίνου ὀρέων πάντοτε ἐντὸς τοῦ Βιλαετίου Σκόδρας ζῶσιν οἱ Ντουγκατζῖνοι καὶ πρὸς Ν. τούτων οἱ Μιρδῖται καὶ πρὸς Ν. καὶ Δ. τούτων ἄλλαι μικραὶ πατριαὶ ἐλάσσονος ἀριθμοῦ.

Ἐν τῷ Βιλαετίῳ Κοσσόβου εἰς ὃ καὶ ἀνήκουσι ἀπὸ τοῦ διαμερίσματος τῶν Γιουλάτοι, Σιόσοι καὶ Σιάλλα πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ὅριον τῶν Ἀλβανικῶν Ἄλπεων σχεδὸν παρὰ τὰς πόλεις Πρισρένην Γῒάκοβαν καὶ Ἰπὲκ δεξιόθεν τοῦ Δρίνου εἶναι αἱ πατριαὶ Μερτοῦροι, Τάσιοι, Νικάσι, Κράσνικ Τροπόγια, Gaschi, Μπιτοῦτσοι, Χάσσοι, Μπέριοκ, Μπουγκόβα κτλ. καὶ ἐπί τινων κλιτύων τοῦ Σκάρδου (Σιὰρ-ντὰγ) ἡ πατριὰ Λιούμα.

*Ἐν τῷ Βιλαετίῳ Μοναστηρίου ἀνήκουσι τρεῖς ἄλλαι πατριαὶ Γκέγκηδων ἡ Ματίγια ἐν τῇ ἄνω κοιλάδι τοῦ Μάτι, ἡ Λούρια μεταξὺ τῆς Μιρδιτίας καὶ τοῦ μέλανος Δρίνου καὶ ἡ Δίβρα ἐπὶ τῶν δύο ὀχθῶν τοῦ μέλανος Δρίνου καὶ ἰδίως ἐπὶ τῆς

προτέρων τὸ σχέδιον νὰ προκληθῇ ἡ ἀναρχία ἐν ἁπάσῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Τί ἐπακριβῶς συνέβη ἐν Μοναστηρίῳ ἀδύνατον νὰ γνωσθῇ τοσοῦτον ταχέως, γνωστοῦ ὄντος τοῦ συστήματος τῶν Τούρκων, ὅπερ ἐφαρμόζουσι κατὰ πάσης δημοσιότητος ἐν ταῖς κρισίμοις μάλιστα περιστάσεσιν. Διάδοσις ὑπάρχει, ὅτι ἀνετινάχθη διὰ δυναμίτιδος τὸ τουρκικὸν τέμενος Κιουπρολὺ ἐν ὥρᾳ μάλιστα προσευχῆς, ἐφονεύθησαν δὲ ἐκ τούτου περὶ τοὺς τριακοσίους ὀθωμανοί. Ἡ τρομερὰ αὕτη εἴδησις αὐθεντικῶς δὲν ἐπεβεβαιώθη. Ὅπως δήποτε βέβαιον εἶναι ὅτι ἐρρίφθησαν καὶ ἐκεῖ βόμβαι, ὅτι ὁ τουρκικὸς ὄχλος μετὰ κόπου συνεκρατήθη ἀπὸ βιαιοτήτων καὶ ὅτι ἐφονεύθησαν ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἀντιστάντες περὶ τοὺς δέκα πέντε δολοφόνοι.

Αἱ ἀλλεπάλληλοι αὗται κακουργίαι δὲν εἶναι βεβαίως προωρισμέναι νὰ συσφίγξωσι τὰς φιλικὰς σχέσεις Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας. Αἱ διακοινώσεις διαδέχονται ἀλλήλας ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας, μία δ' αὐτῶν συνταχθεῖσα, φαίνεται, κατὰ τὰς πρώτας στιγμὰς τῶν βουλγαρικῶν φρικαλεοτήτων καὶ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἀπευθυνομένη ἐκρίθη ὑπερβᾶσα τὸ σύνηθες διπλωματικὸν ὕφος καὶ ἐπεστράφη ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ὡς ἀπαράδεκτος. Ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν αἴρεται τὸ γεγονὸς, ὅτι ἡ Τουρκία ἀναφανδὸν ἐπιρρίπτει ἐνώπιον τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας κατὰ τῆς Βουλγαρίας τὴν μομφὴν, ὅτι ὑποκινεῖ καὶ προστατεύει τὸ ἀναρχικὸν κομιτᾶτον καὶ ὅτι αὐτὴ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ πᾶν τὸ συμβησόμενον. Τί ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης θὰ τεχθῇ τὴν ἐπιοῦσαν οὐδεὶς δύναται νὰ γινώσκῃ. Φανερὰ καθίστανται τὰ δύο διπλωματικὰ ῥεύματα, ἅτινα κινοῦνται ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ Τὸ μὲν ἐξωθεῖ τὴν Τουρκίαν εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Βουλγαρίας, τὸ δὲ ἀνακόπτει τὴν ὁρμήν της. Ὁπότερον θὰ ἐπικρατήσῃ; ὁ χρόνος θὰ δείξῃ, ἀλλ' ἐκεῖ, ὅπου περιέστησαν τὰ πράγματα, εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀποφυγὴ τοῦ πολέμου καὶ ἂν δὲ κατὰ τὸ παρὸν ἔαρ καὶ τὸ ἐπικείμενον θέρος τοῦτο ἀποσοβηθῇ, ἀφεύκτως θὰ ἐκραγῇ τὸ ἑπόμενον. Ὁ σλαβισμὸς ἔθηκεν ἀμετακλήτως ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, ἡ λύσις δ' αὐτοῦ, εἰς ἣν καὶ ἄκουσα θὰ ἐξαναγκασθῇ ἡ Εὐρώπη, εἶναι ζήτημα πλέον χρόνου. Τοῦτο κατανοοῦσα καὶ ἡ Τουρκία ἐπιστρατεύεται ἀθορύβως μὲν, ἀλλὰ γοργότατα. Αἱ ἐκ πασῶν τῶν μερῶν τῆς Τουρκίας εἰδήσεις τοῦτο διαπιστοῦσι, φαίνεται δὲ, ὅτι καὶ ἡ Βουλγαρία πράττει τὰ αὐτά Ὁ ὄχλος τῶν πόλεων μαίνεται ὑπὲρ τοῦ πολέμου, ὁ δὲ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὴν ἐν Παρισίοις διατριβήν του καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Βουλγαρίαν, ὅπως ἀναλάβῃ φαίνεται τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἔργου, οὗ τοσοῦτον ἐνδόξως κατήρξαντο οἱ Σαράφωφ καὶ οἱ Τσόντσεφ. Ὁ τελευταῖος οὗτος Βούλγαρος στρατηγὸς, ἀντιπρόεδρος τοῦ ὑπὸ τὸν Μιχαηλωύσκη κομιτάτου, ἐτηλεγραφήθη εἰς τὸ ἐθνικὸν πρακτορεῖον, ὅτι ἐφονεύθη ἔν τινι πρὸς τοὺς Τούρκους συγκρούσει ἀποσπάσματος Βουλγάρων ἐλευθερωτῶν ἡγούμενος. Φαίνεται, ὅτι ἡ παρελθοῦσα ἑβδομὰς ὑπῆρξεν ὀλεθρία εἰς τοὺς πυραδόξους τούτους τῆς Μακεδονίας ἐλευθερωτάς. Ἐπίσημα ἀνακοινωθέντα τῆς Τουρκίας κατεστησαν γνωστὰς πολυαρίθμους συγκρούσεις τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, ἀνέγραψαν δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης μεινάντων Βουλγάρων ἀξιωματικῶν τοῦ ταχτικοῦ στρατοῦ τῆς ἡγεμονίας, οἵτινες ὡδήγουν τὰ ληστρικὰ στίφη, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν βαθμόν των Μεταξὺ τῶν φονευθέντων εἶναι καὶ ταγματάρχαι καὶ συνταγματάρχαι!

***

—Ὁ Σουλτᾶνος, οὗ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν διπλωματικὴν περίνοιαν, ἦρε καὶ νέαν ἐπιτυχίαν. Ἅμα τῇ ἐκρήξει τῶν ταραχῶν τῆς Θεσσαλονίκης κατέπλευσαν, ὡς γνωστὸν, ἡ περιπλέουσα τὰς ἀκτὰς τοῦ Αἰγαίου μοῖρα τοῦ αὐστριακοῦ στόλου καὶ θωρηκτά τινα τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεως ταύτης. Ἡ πρᾶξις αὕτη ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἄτοπος, ἅτε ἐμφαίνουσα μαρτυρίαν τῆς ἀδυναμίας τῆς Τουρκίας νὰ καταστείλῃ τὰ ἀναρχικὰ κινήματα, ἔσπευσε δὲ ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις, ταύτην δὲ ἐμιμήθη καὶ ἡ Ἰταλία, νὰ διατάξῃ τὸν ἀπόπλουν ἐκεῖθεν τοῦ στόλου. Τοῦτο ἴσως εἶναι καὶ ἡ αἰτία, ὅτι ἀνεκοπη ὁ διαταχθεὶς ἔκπλους ἐκ Τουλῶνος τοῦ γαλλικοῦ στόλου.

***

Καὶ οἱ Τοῦρκοι ἀποδεικνύονται, ὡς λαὸς ἀνατολικὸς, ἀψίκορος. Τὴν πρώτην ὁρμὴν των πρὸς ἀμείλικτον τιμωρίαν τῶν ἀναρχικῶν Βουλγάρων διεδέχθη ἡ ἀνατολικὴ νωχέλεια, καθ' ἃ γράφει ἡμῖν ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἀγῶνος» ἐν Θεσσαλονίκῃ. Τοῦτο ἐλέγχει ἡ βραδεῖα λειτουργία τοῦ στρατοδικείου. Ὁ ἀνταποκριτὴς ἡμῶν καταγγέλλει ὡρισμένως καὶ κατηγορηματικῶς τοὺς Τούρκους, ὅτι ἤρχισαν ὑποφθειρόμενοι διὰ χρημάτων καὶ διεκτραγῳδεῖ τὴν φρικώδη κατάστασιν, ἥτις θὰ δημιουργηθῇ ἐκ τοῦ ἀτιμωρήτου τῶν ἐγκληματιῶν. Ἀναγγέλλει δ' ἡμῖν, ὅτι ὁ ἐκ τῶν συλληφθέντων ἐνόχων Βούλγαρος ἐρματέμπορος Ἄρσος Ἰωακεὶμ ηὐτοκτόνησε τῇ 26 Ἀπριλίου ῥιφθεὶς ἐκ τῶν ἐπάλξεων τοῦ φρουρίου καὶ ὅτι κρίσις ἐμπορικὴ ἐνέσκηψεν ἐν Θεσσαλονίκῃ ὡς ἐκ τῆς ἀπαγορεύσεως πάσης πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν συγκοινωνίας τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν.

***

—Ὁ Χιλμῆ πασσᾶς ἐτηλεγράφησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅτι συνέλαβε τὸν γραμματέα τοῦ Βουλγάρου ἐπισκόπου Σκοπείων καὶ ὅτι σκοπεῖ νὰ παύσῃ ἀναγνωρίζων τὸν Βούλγαρον ἐπίσκοπον Στρωμνίτσης Γεράσιμον ἕνεκα τῆς φανερᾶς συμμετοχῆς του εἰς τὰς κακουργίας τῶν κομιτάτων. Οἷοι χριστιανοὶ ἱεράρχαι!

***

— Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐθνικοῦ πρακτορείου ἐκ Βιέννης ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστροουγγαρίας κόμης Γολουχωύσκης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν παρουσιασθείσης ἐπιτροπῆς ἐκ μεγαλεμπόρων ἐξαγωγέων, ἐὰν τὰ συντελούμενα γεγονότα ἐπέβαλον τὸν περιορισμὸν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου εἰς τὰ κράτη τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου ἐδήλωσεν, ὅτι ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις σπουδαῖαι περιπλοκαὶ ἐν τῷ Αἴμῳ ἦσαν ἐντελῶς ἀδύνατοι.

***

— Ἐκτάκτως λαμπρὰ διεξήχθη ἐν Λονδίνῳ ἡ ἐπέτειος ὀνομαστικὴ ἑορτὴ τοῦ βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου. Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἑορτῆς ἔσχεν ὁ φιλελληνικὸς σύλλογος «Βύρων» καὶ ἐπὶ τούτῳ δι' εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἧς προήδρευσεν ὁ ἐπιφανέστατος τῶν διπλωματῶν τῆς Ἀγγλίας Κάρολος Δίλκε. Κατὰ τὸ ἐπακολουθῆσαν δεῖπνον οὗτος προέπιεν εἰπών:

Πίνω εἰς ὑγείαν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὅστις μετὰ τόσης δεξιότητος καὶ σωφροσύνης κατέχει τὸν θρόνον (ἐπευφημίαι). Ἡ Ἑλλὰς ἀνεβλάστησεν ἀπὸ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ποιήσεως τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ. Τὰ ἔτη 1816—1821 ὑπῆρξαν τὰ ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα εἶδον τὸ φῶς τὰ ἄριστα ποιήματα τοῦ Βύρωνος, τοῦ Σέλλεϋ καὶ τοῦ Κῆτς. Οἱ τρεῖς οὗτοι ποιηταὶ ὡδήγησαν τὸ ἀγγλικὸν πνεῦμα — ἦσαν δ' Ἕλληνες καίτοι Ἄγγλοι τὸ γένος. Αὐτοὶ ὑπῆρξαν οἱ πνευματικοὶ θεμελιωταὶ τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου· ἀκολουθῶν δ' αὐτοὺς ἐπῆλθεν ὁ Κάνιγκ, ὅστις ὑπῆρξε μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν ὁ θεμελιωτὴς τῆς Ἑλλάδος. Περὶ τῆς συνέσεως τοῦ Βασιλέως Γεωργίου δύναμαι νὰ ὁμιλήσω ἐν ἐπιγνώσει. Ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1880 μέχρι τῆς διευθετήσεως τοῦ συνοριακοῦ ζητήματος καὶ τῆς εἰς τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον προσθήκης τοῦ μεγίστου μέρους τῆς Θεσσαλίας καὶ λωρίδος τινὸς τῆς Ἠπείρου, καθῆκον εἶχον, διατελῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, νὰ ἀναγινώσκω μέγα μέρος τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Βασιλέως, ἐκ ταύτης δὲ ἠδυνήθην νὰ συμπεράνω περὶ τῆς δεξιότητος, τῆς ἱκανότητος καὶ τῶν μεγάλων ὑπηρεσιῶν τῆς Α. Μ πρὸς τὸν λαόν Του.

Ὁ Γαμβέττας, καίτοι ἐνομίζετο "φιλότουρκος", συνηγόρησεν ἐκθύμως, ὅπως δοθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ Ἰωάννινα, ἡ ἕδρα τοῦ παλαιοτέρου ἑλληνικοῦ μαντείου. Εἰς ἀπεσταλμένον ἑρμηνεύοντα τὰς ἰδέας τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ὁ Γαμβέττας ἀπήντησεν: "Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἐνδιαφέρομαι ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεως τῆς Τουρκίας, θεωρῶ ὡς ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα σύνορα, ἐντὸς τῶν ὁποίων νὰ ἠμπορῇ νὰ ζήσῃ".

Εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Γαμβέττα ὀφείλεται, ὅτι κατὰ τὸ βερολίνειον Συνέδριον ἡ Γαλλία πρώτη ἐπρότεινεν, ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα δοθῇ ὄχι μόνον ἡ Θεσσαλία ὁλόκληρος καὶ ὁλόκληρος ἡ Ἤπειρος, ἀλλὰ καὶ ἡ Κρήτη, ἐξητάσθη δὲ τότε τὸ ζήτημα καὶ τῆς ἑνώσεως, ὑπὸ τὸ προσωπικὸν σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ὁλοκλήρου τῆς ἰλλυρικῆς μέχρι τῆς τουρκαλβανικῆς γραμμῆς

Πολλὰ ἐγένοντο, ἀλλὰ τὸ ὅλον σχέδιον ἀπέτυχεν. Ἠμπορεῖ ἐν τούτοις νὰ ἐπέλθῃ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ Τουρκία, πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῆς συμφέρον, νὰ προτείνῃ. ὅπως δοθῇ εἰς τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον ἡ ἄλλη αὐτὴ κοιτὶς τῶν θεῶν, ἡ κρητικὴ Ἴδη. (Ἀνευφημίαι).

Μετὰ τοῦτον ὡμίλησεν ὁ υἱός του μεγάλου Γλάδστωνος Ἑρβέρτος εἰπὼν, ὅτι κατὰ τὰ εἴκοσι καὶ τρία ἔτη τοῦ πολιτικοῦ του σταδίου πολλάκις ὡμίλησεν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, νομίζει δὲ, ὅτι πρέπει νὰ ἑλκύσῃ τὸν σεβασμὸν ἡ εὐγενὴς ἐμπνευσις τοῦ ἑλληνοφώνου πληθυσμοῦ. Ἡ ἑδραίωσις καὶ ἐπέκτασις τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους θὰ συνετέλει, εἶπε, πρὸς ὠφέλειαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς Εὐρώπης. Τέλος ὁ ῥήτωρ ἐξεδήλωσε τὴν πεποίθησίν του, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἶναι ἱκανὸν καὶ ἀρκετὰ κατάλληλον νὰ βαδίσῃ πρὸς τὸν προορισμόν του (χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίαι).

Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος ἀπέστειλε πρὸς τὸν Κάρολον Δίλκε τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα:

«Τὰς εἰλικρινεστέρας εὐχαριστίας μου διὰ τὰ συγχαρητήριά σας. Εἶμαι βαθέως συγκεκινημένος ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει ἐμοῦ, τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσε σήμερον ὁ Σύλλογος. Ἡ Βασίλισσα καὶ ἐγὼ παρακαλοῦμεν τὴν λαίδην Δίλκε νὰ δεχθῇ τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν.»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΚΡΗΤΗ

Ἡ ἔναρξις τῆς Κρητικῆς βουλῆς. — Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κρήτης. — Ἡ ἐμφάνισις τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου. — Οἱ συνετοὶ καὶ πατριωτικοὶ λόγοι τοῦ πρίγκιπος. — Τὸ ψήφισμα τῆς ἑνώσεως. — Τὸ ψήφισμα τῆς ἀναρτήσεως τῆς εἰκόνος τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. — Τὸ τηλεγράφημα τοῦ Προέδρου τῆς Κρητικῆς βουλῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἑορτῇ. — Ἐλπίδες ἐκ Κρήτης καὶ ἐνθάρρυνσις ἐπὶ τοῖς ἐν Μακεδονίᾳ παθήμασιν.

Ὁ ἔκτακτος τοῦ «Ἀγῶνος» ἐν Χανίοις ἀνταποκριτὴς ἐπέστειλεν ἡμῖν ἀπὸ 25 Ἀπριλίου τὴν ἑπομένην γλαφυρωτάτην καὶ συγκινητικωτάτην περιγραφὴν τῶν προοιμίων ἐργασιῶν τῆς βουλῆς τῆς Κρήτης.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Κρητικῆς Βουλῆς. Ἡ περιγραφὴ τῆς τελετῆς γνωρίζω ὅτι δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει πολύ· ὀφείλω ὅμως νὰ μὴ παραλείψω τὴν λεπτομέρειαν, ὅτι ἡ διακοσμησις τοῦ παλαιοῦ κτιρίου, ἐν ᾧ γίνονται αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἠδύνατό τις ν' ἀπατηθῇ ἂν εὑρίσκηται ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, ὡς διεμορφώθη αὕτη τῷ 1898, ἢ ἂν εὑρίσκηται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ· πανταχοῦ ἔβλεπέ τις ἀνηρτημένας ἑλληνικὰς σημαίας, πανταχοῦ τὰς εἰκόνας τοῦ Βασιλέως μας, τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου, οὐδεμίαν δὲ σημαίαν τῶν μεγάλων Δυνάμεων, οὐδὲ τὴν ὁρισθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν σημαίαν τῆς Κρητικῆς Πολιτείας· ὅτι τὸ δημιουργηθὲν ἐνταῦθα πολιτικὸν καθεστὼς ὑπὸ τῶν Δυνάμεων, διὰ τὸ ὁποῖον ἀίδιος βεβαίως ἔσται καὶ τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ ἡ εὐγνωμοσύνη, δὲν ἀνταποκρίνεται πλέον πρὸς τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ τὰ αἰσθήματα, δὲν μαρτυρεῖ τρανώτατα καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀποφεύγει οὗτος τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ σημαίαν, τὴν κατὰ συνθήκην ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ, μόνην δὲ σημαίαν, ἣν τιμᾷ καὶ σέβεται καὶ περιέπει, ἀναγνωρίζει τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ μόνον, ὅταν ταύτην βλέπῃ κυματίζουσαν αἰσθάνεται ὁ Κρὴς δονουμένην τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα θερμαῖνον καὶ ζωογονοῦν τὰ στήθη αὐτοῦ;

Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἠγγέλθη ἀπὸ τῆς θύρας τῆς ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένης αἰθούσης ὅτι ὁ Ἡγεμὼν ἔρχεται· ἐν μιᾷ στιγμῇ ἀνεπετάσθησαν τόσαι Ἑλληνικαὶ σημαῖαι ὅσοι ἦσαν οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ παρευρισκόμενοι καὶ μία ἠκούσθη ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος κραυγὴ ἐκ τῶν μυχιαιτάτων τῆς καρδιας ἐξελθοῦσα «Ζήτω ἡ ἕνωσις»· ἐστράφην τὴν στιγμὴν ἐκείνην πρὸς τὸ θεωρεῖον, ἐν ᾧ εὑρίσκοντο μὲ τὰς καταχρύσους αὐτῶν στολὰς οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν μεγάλων δυνάμεων, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ὁποίων ἐκυμάτιζε τὸ δάσος ἐκεῖνο τῶν σημαιῶν καὶ εἰς τὰ ὦτα τῶν ὁποίων διάτορος ἤχει ἡ μυριόστομος κραυγὴ «Ζήτω ἡ Ἕνωσις». Καὶ εἶδον αὐτοὺς ψυχρ ὺς μὲν καὶ ἀκινήτους καὶ σιγῶντας, ἀλλὰ βεβαίως συγκεκινημένους ἐξ ὅσων ἔβλεπον καὶ ἤκουον καὶ ἐφανταζόμην πόσον εὐτυχεῖς ἔπρεπε νὰ θεωρῶσιν ἑαυτοὺς, ἐὰν ἠδύναντο κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην νὰ φωνήσωσι πρὸς τὸ ἔξαλλον ἐξ ἐνθουσιασμοῦ πλῆθος, ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ ἕνωσις τῆς πολυπαθοῦς κόρης μετὰ τῆς φιλοστόργου μητρός! Ἀπὸ τῶν σκέψεων τούτων, εἰς ἃς ἀφῃρέθην, μὲ ἀνεκάλεσεν εἰς τὴν πραγματικότητα διάτορος φωνή, γλυκεῖα καὶ ἐπιβάλλουσα, ἡ τοῦ λατρευτοῦ μας Ἡγεμόνος, ἀρχομένου τῆς ἀπαγγελίας τοῦ λόγου αὐτοῦ· μὲ τὸ γιγάντιον καὶ ὑπερήφανον παράστημά του, μὲ τὴν ὡραῖαν καὶ ἐπιβάλλουσαν φυσιογνωμίαν του, μὲ τὴν ἔντονον καὶ διαυγεστάτην φωνήν του, μὲ τὰ σήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεγαλοσταύρου καὶ μὲ τὴν στολὴν τοῦ Ἕλληνος Ναυάρχου, μοὶ ἐφάνη κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὡς αὐτὴ ἡ προσωποποίησις τῆς Κρήτης, τοῦ ἐγκαυχήματος τούτου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ αἱ φράσεις, ἃς τονίζων ἑκάστην λέξιν, ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ, ἦσαν φράσεις, ἃς μόνον καρδία ἀκραιφνῶς Ἑλληνικὴ καὶ διάνοια πεφωτισμένη καὶ ἀγάπη καὶ ἐλπὶς καὶ θελήσεως δύναμις καὶ ὑπερηφάνεια χαρακτῆρος ἠδύναντο νὰ ὑπαγορεύσωσιν: «Λαὸς τοιαῦτα παρέχων δείγματα ἀρετῶν», ἔλεγεν ὁ Ἡγεμὼν τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ καὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ὁ ἁρμοστὴς, «ἀρετῶν ἐπιζήλων καὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς δικαιοῦται βεβαίως ν' ἀποβλέπῃ μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὸ ποθητὸν τῆς ἐλευθέρας σταδιοδρομίας του γέρας καὶ ὁ Κρητικὸς λαὸς, ἀφ' ὅτου ἠδυνήθη νὰ κινηθῇ ἐλευθέρως, οὐδὲν παρέλιπεν ὁμολογουμένως, ἵνα ἀποκτήσῃ ἀρτίαν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τὴν ἐκτίμησιν» Καὶ ἀφ οὗ ὑπέδειξε τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς διοικήσεως, ἐφ' ὧν θ' ἀσχοληθῇ ἡ βουλὴ καὶ συνέστησεν εἰς τοὺς βουλευτὰς, Αὐτὸς ὁ ἀληθῶς ἁγνὸς καὶ ἀληθῶς φιλόπατρις, «νὰ καταβάλωσι ἐν τελείᾳ συνειδήσει τῆς ἁγνῆς τοῦ λαοῦ ψήφου καὶ τῆς βαρύτητος τῆς δοθείσης αὐτοῖς ἐντολῆς ἐπισταμένην, ἐλευθέραν ἀπὸ πάσης προκαταλήψεως καὶ ἐμβριθῆ μελέτην καὶ τὰς συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις αὐτῶν νὰ ἐμπνεύσωσι μόνον τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ ἡ ἀληθὴς φιλοπατρία» κατέληξεν «ἐπικαλεσθεὶς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὑψίστου καὶ τὴν Προστασίαν Του πρὸς πλήρωσιν τῶν νομίμων ποθων τῆς Κρήτης». Ἡ ἐκ τοῦ Ἡγεμονικοῦ Λόγου ἐντύπωσις ὑπῆρξε μία παρ' ἅπασι· παρῆλθον δευτερόλεπτά τινα, ὅπως ἐξέλθωσιν οἱ ἀκροαταὶ τῆς γοητείας ἐκ τῶν εὐελπίδων λόγων, οὓς ἐν τόσον ἐπισήμῳ στιγμῇ ἤκουσαν ἐκ τοῦ σεπτοῦ στόματος τοῦ ἡγεμόνος, μεθ' ὃ ἐξερράγησαν καὶ πάλιν εἰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως μας, ὑπὲρ τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου μας, ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως, ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους· ἀμέσως κατόπιν ἀνεγνώσθη ψήφισμα, ὑπογραφὲν ὑπὸ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν χριστιανικῶν βουλευτῶν, δι' οὗ ἡ Βουλὴ τῶν Κρητῶν κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ προέδρου αὐτῆς ἱκετεύει τὰς προστάτιδας Δυνάμεις, ἵνα εὐδοκήσωσι ν' ἀκούσωσι τὴν δικαίαν παράκλησιν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, συμπληροῦσαι τὸ εὐγενὲς καὶ φιλάνθρωπον αὐτῶν ἔργον διὰ τῆς ἀμέσου ἑνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀσήμαντον ἐπεισόδιον, προκληθὲν ἐξ ἀσθενοῦς διαμαρτυρίας ἑνὸς τῶν Τούρκων βουλευτῶν, παρῆλθε σχεδὸν ἀπαρατήρητον, ἔληξε δ' ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς δευτέρας, καὶ ἐλπίσωμεν τῆς τελευταίας συνόδου τῆς Κρητικῆς Βουλῆς, μὲ τὴν ἀπόφασιν ὅπως τὴν ἑπομένην γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ Προέδρου· καὶ τῷ ὄντι κατὰ τὴν Δευτέραν συνεδρίασιν ἐξελέγη ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ πρόεδρος ὁ παλαίμαχος τῶν Κρητικῶν ἀγώνων πολιτευτὴς Ἀντώνιος Μιχαλιδάκης, εὑρεθέντων 6 λευκῶν ψηφοδελτίων, ἅτινα ἀνήκουσιν εἰς τοὺς 4 περισωθέντας ὁπαδοὺς τοῦ μακαρίᾳ τῇ λήξει Βενιζελισμοῦ καὶ 2 Τούρκους βουλευτάς. Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἀπεφάσισε παμψηφεὶ ἡ Βουλὴ, ὅπως εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ πάντα τὰ Δημόσια γραφεῖα ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου μετὰ τῆς σημειώσεως «ἡ εἰκὼν τοῦ βασιλέως ἡμῶν».

Συνέχειαν τῶν πατριωτικῶν συγκινήσεων εἰχομεν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν, ὅτε ἀπὸ ἄκρον εἰς ἄκρον τῆς Κρήτης ἐπανηγυρίσθη διπλῆ ἑορτὴ, ἡ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ ἡ τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου· ὁ πρόεδρος τῆς Κρητικῆς Βουλῆς ἀπηύθηνεν εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα. «Ἡ Βουλὴ τῶν Κρητῶν ἑρμηνεύουσα αἰσθήματα Κρητικοῦ Λαοῦ ἀσβέστῳ πόθῳ συνεχομένου ὡς τάχιστα ταχθῆναι ὑπὸ σκῆπτρον ὑμετέρας Μεγαλειότητος εὔχεται ὑπὲρ μακροβιότητος Αὐτῆς, πάσης Βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ μεγαλείου τοῦ ἔθνους.

Σᾶς βεβαιῶ, φίλτατε, ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, καθ' ἃς τὰ ἐν Μακεδονίᾳ γεγονότα εἶναι τοιαῦτα, ὥστε παντὸς ἕλληνος ἡ καρδία νὰ αἱμάσσῃ, μόνον τὸ θέαμα Λαοῦ, οἷος ὁ Κρητικὸς, καὶ γόνου τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, οἷος ὁ πρίγκιψ Γεώργιος, ἠδυνήθη νὰ ἐνσταλάξῃ εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν παρηγορίας καὶ ἐλπίδος ζωοποιὰ νάματα καὶ τὴν ἀσθενῆ ταύτην ἀπήχησιν, ἣν ἐπεχείρησα νὰ σᾶς διαβιβάσω δύνασθε καὶ διὰ τοῦτον ἔτι τὸν λόγον νὰ μεταδώσητε καὶ εἰς τοῦ «Ἀγῶνος» τοὺς ἀναγνώστας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἐξακολούθησις τῶν συλλήψεων. — Διατί ἀπέτυχε τὸ σχέδιον τῶν Βουλγάρων. — Ὑποπτοι ἐνέργειαι τοῦ Ῥώσου Προξένου. — Πῶς ἐμπνέεται ὁ φανατισμὸς τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἀγῶνος» ἐπέστειλεν ἡμῖν ἀπὸ 25 Ἀπριλίου τὰ ἑπόμενα:

Αἱ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐνεργούμεναι συλλήψεις τῶν Βουλγάρων ἐξακολουθοῦσιν. Κατὰ προτίμησιν δὲ συλλαμβάνονται οἱ ἱερεῖς, οἱ διδάσκαλοι, οἱ μαθηταὶ, καὶ οἱ δῆθεν ἐμπορευόμενοι. Μεταξὺ τῶν φανατικωτέρων πρωτουργῶν τῶν βουλγαρικῶν τούτων κινημάτων ἀπεδείχθη ἐκ τῶν διαφόρων ἀνακρίσεων καὶ ὁ Βούλγαρος Χατζῆ Μισσώφ. Ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι δὲν ἐτόλμησαν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν σύλληψίν του, διότι ἔσχεν ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀλεξικέραυνον πρόνοιαν νὰ λάβῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπιτίμου διερμηνέως τοῦ ῥωσικοῦ προξενείου.

Χθὲς εὑρέθη ἐν τῷ φρέατι τοῦ κτιρίου, ἐν ᾧ ὑπῆρχε τὸ αὐστριακὸν ταχυδρομεῖον, μάρσιππος πλήρης βομβῶν δυναμίτιδος. Εὑρέθη ἐπίσης ὁ τοπογραφικὸς χάρτης, ὁ ὑποδεικνύων πρὸς ὁδηγίαν τῶν δολοφόνων τὰς διευθύνσεις τῶν ὀρυχθεισῶν ὑπονόμων τῶν ἀγουσῶν εἰς τὴν ἀγορὰν, ὅπου παρεσκεύαζον τὴν μεγίστην καταστροφήν. Οἱ ἐλεεινοὶ τ

κικοῦ στρατοῦ, καὶ οἱ μὲν χωρικοὶ παρεδόθησαν, ἐφονεύθησαν δ' οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνταρτῶν. Τὸ Κιλκίσιον, ἡ ἕδρα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κομιτάτου, πολιορκεῖται ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ».

ΤΑ ΣΑΤΑΝΙΚΑ ΤΟΥ ΠΑΝΣΛΑΒΙΣΜΟΥ ΣΧΕΔΙΑ

ΤΑ ΝΥΝ ΓΙΝΟΜΕΝΑ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1876 ΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝ

Ἀφυπνίσθητε, ὦ πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος.

Φιλόπατρις ἀνὴρ καὶ ἐμπειρότατος τῶν πραγμάτων Ἕλλην ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας τὰ ἑπόμενα, ἅτινα συνιστῶμεν εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ Πανελληνίου, ἐξαιρουμένων, ἐννοεῖται, τῶν σήμερον κυβερνώντων τὴν Ἑλλάδα.

Ὅταν ὁ πανσλαυϊσμὸς, μετὰ πολυετῆ ὑποχθόνιον ἐργασίαν, ἔκρινε κατάλληλον τὴν στιγμὴν τῆς φανερᾶς ἐνεργείας, ὑπεκίνησε τὴν παροιμιώδη καταστᾶσαν Βουλγαρικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1876 ἐκλέξας ἀπὸ σκοποῦ ἔδαφος ἐνεργείας οὐχὶ τὴν κυρίως Βουλγαρίαν, ὅπου ὑπάρχοντος ὁπωσδήποτε συμπαγοῦς Βουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ, ὑπῆρχον ἐλπίδες, ἔστω καὶ ἐλάχισται, ἐπιτυχίας τῆς ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ τὰ περὶ τὴν Φιλιππούπολιν μέρη, ὅπως ταῦτα, παρὰ τὸν Ἑλληνικὸν καὶ Τουρκικὸν πληθυσμόν των, χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἀκραιφνῶς Βουλγαρικὰ καὶ οὕτω δικαιολογιθῇ ὁ σχηματισμὸς ἡγεμονίας ἢ αὐτονόμου ἐπαρχίας ἐκτεινομένης καὶ ἐντεῦθεν τοῦ Αἵμου τοῦ φυσικοῦ τούτου προχώματος τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν γένει τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου.

Καὶ τὸ τέχνασμα μὲν τοῦτο τοῦ πανσλαυϊσμοῦ κατ' ἀρχὰς ἐπέτυχε, διότι αἱ παρεκτροπαὶ καὶ βιαιότητες τῶν Τούρκων, ἐπιτηδείως ἐκμεταλλευθεῖσαι παρὰ τῶν πανσλαυϊστῶν πρὸ πάντων ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τῆς ἐγερθείσης κατακραυγῆς παρὰ τοῦ μεγάλου φιλανθρώπου Γλάδστωνος, παρέσχον ἀφορμὴν εἰς τὸν τελευταῖον Ῥωσσοτουρκικὸν πόλεμον, μόνον δὲ ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου διοίνηξε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Εὐρώπης, ἥτις, χάρις τῇ Ἀγγλίᾳ διὰ τῆς Βερολινείου συνθήκης, περιώρισε μὲν τὴν Βουλγαρικὴν ἡγεμονίαν μεταξὺ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Αἵμου, ἀπέδωκε δὲ τὸν τελευταῖον εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας ἐξησφάλισε τὴν ἐθνικὴν ὕπαρξιν ὅλων τῶν ἐν αὐτῇ ἐθνικοτήτων.

Μετά τινα ὅμως ἔτη αὐτὴ ἡ Ἀγγλία κατέστεφε τὸ ἔργον τῶν χειρῶν της ἐνεργήσασα τὴν ἕνωσιν τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας μετὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ οὕτως ἀφαιρέσασα τὸν Αἷμον ἀπὸ τῆς Τουρκίας, προσενεγκοῦσα δὲ βορὰν εἰς τὸν Βουλγαρισμὸν τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ Ἕλληνας καὶ Τούρκους, δηλαδὴ τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, ἐπὶ τῶν ὁποίων πάντοτε θὰ ἑδράζηται πᾶσα ἐνέργεια κατὰ τῆς πρὸς τὴν Μεσόγειον καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν προόδου τῆς Ῥωσίας.

Πρὸς μεταβολὴν τῶν βλέψεων τῆς Ἀγγλίας βεβαίως συνετέλεσεν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἀκατασχέτως προϊοῦσα ἀποσύνθεσις τῆς Τουρκίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ἀδιόρθωτον τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν, τοὺς ὁποίους οὐδόλως ἐσωφρόνησεν, οὔτε ὁ ἐξευτελισμὸς τῆς στατιωτικῶς ἀπαρασκευάστου Ἑλλάδος κατὰ τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1867, οὔτε ὁ Ῥωσοτουρκικὸς πόλεμος μετὰ τῆς περιφήμου συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου καὶ οἵτινες πολιτευταὶ ἐξακολουθοῦσι μέχρι τῆς σήμερον οὐδὲν πράττοντες ὑπὲρ τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου. Οἱ Ἄγγλοι λοιπὸν ἐπιδιώκοντες ἐκ παντὸς τρόπου τὴν παρεμπόδισιν τῆς πρὸς τὴν Μεσόγειον καθόδου τῆς Ῥωσσίας καὶ ἀπελπισθέντες, φαίνεται, ἐκ τῶν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων ἔστρεψαν τὴν προσοχὴν των πρὸς τοὺς Βουλγάρους πιστεύσαντες ὅτι οὗτοι ἐνισχυόμενοι διὰ τῆς προσαρτήσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας εἰς τὴν ἡγεμονίαν τῆς Βουγαρίας, δυνατὸν νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πρόχωμα κατὰ τῆς Ῥωσίας.

Ἡ Ἀγγλικὴ αὕτη πολιτικὴ διὰ τοὺς ἀκριβῶς γνωρίζοντας τοὺς Βουλγάρους ἦτο ἐπόμενον νὰ ναυαγήσῃ, ὡς μόνον δὲ ἀποτελέσμα ἔσχε τὸ ἀντίθετον τοῦ παρὰ τῆς Ἀγγλίας ἐπιδιωκομένου, ἐνισχυθείσης τῆς Βουλγαρίας οὐχὶ ὡς ἀντιρρωσικοῦ προχώματος ἀλλ' ὡς Ῥωσικῆς προφυλακῆς. Οὕτω δὲ ἡ Ἀγγλικὴ διπλωματία, τῆς Ῥωσσίας πρὸς τὸ θεαθῆναι ἀνθισταμένης πράγματι δὲ καθηδυνομένης, ἐγένετο ἀκούσιον ὄργανον τῆς Ῥωσίας, ἥτις ἅμα ὡς ἐθεώρησε περιττὸν τὸ προσωπεῖον ἔρριψεν αὐτὸ καὶ ἰδοὺ οἱ Βούλγαροι ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κομμάτων σπεύδοντες, ἵνα προσέλθωσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ῥωσίας πρὸς μεγάλην ἐννοεῖται ἔκπληξιν τῶν Ἄγγλων.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν ἄνω ἀναφερομένων παρῆλθον ἱκανὰ ἔτη, ἀλλὰ τὰ τότε γεγονότα σχεδὸν ἀντιγράφονται σήμερον, διότι πάλιν ὁ πανσλαυϊσμὸς ἐνεργεῖ ἐπανάστασιν νῦν ὅμως ἐν Μακεδονίᾳ, προτιμᾷ ὡσαύτως καὶ ἐκλέγει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ νότια τῆς Μακεδονίας τὰ ὑπὸ Ἑλλήνων κατοικούμενα, ὅπως ἄλλοτε τὰ περὶ τὴν Φιλιπούπολιν μὲ τὴν ὀπισθοβουλίαν ἵνα, ἐπιτυγχανούσης τῆς αὐτονομίας, παρουσιάσωσι καὶ ταῦτα ὡς ἀκραιφνῶς Βουλγαρικά· τὸν Γλάδστωνα καὶ τοὺς τότε φιλανθρώπους ἀντικαθιστῶσι νῦν οἱ Δελκασέ, Πρεσανσὲ καὶ λοιποί, ὀνόματι μὲν Γάλλοι πολιτευόμενοι πράγματι δὲ δοῦλοι τοῦ πανσλαυϊσμοῦ, τέλος οἱ νῦν Ἄγγλοι κυβερνῶντες ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Σταμπουλὼφ σφαλερὰν πολιτικήν των καὶ τοῦτο ἐν μέρει ἐκ τῆς ἀπελπιστικῶς ἀδιορθώτου διαγωγῆς τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν τῶν οὐδαμῶς ἐνεργούντων τὴν στρατιωτικὴν παρασκευὴν τῆς Ἑλλάδος ἀλλ' ὡς γύναια ὀδυρομένων καὶ ἐπαιτούντων ψυχία τινὰ Ἑλληνικῆς γῆς, κρίνουσιν οἱ Ἄγγλοι τὰς Αὐστρο-Ρωσικὰς μεταρρυθμίσεις ἀνεπαρκεῖς καὶ προτείνουσιν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως τῆς Μακεδονίας διὰ τῆς γεφύρας τῆς αὐτονομίας ἑνουμένης μετὰ τῆς Βουλγαρικῆς ἡγεμονίας, ἡ τελευταία αὕτη ἀρκούντως οὕτως ἐνισχυθεῖσα καὶ μὴ ἔχουσα πλέον ἀνάγκην τῆς Ῥωσίας, χρησιμεύσῃ ὡς πρόχωμα κατ' αὐτῆς, θυσιαζομένων καὶ πάλιν, ἐννοεῖται, τῶν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων, ὧν τελευταῖον ἡ ὕπαρξις καὶ ὡς ἔθνους ἄνευ τῆς Μακεδονίας καθίσταται πλέον ἢ προβληματική.

Βεβαίως ἡ Βουλγαρία καὶ τετραπλασιαζομένη πάλιν θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι Ρωσικὴ προφυλακή, ὅτι δήποτε δὲ καὶ ἂν πράξωσιν οἱ Ἄγγλοι, οὐδέποτε θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀποσπάσωσιν αὐτὴν διαρκῶς ἐκ τῶν κόλπων τῆς Ρωσίας, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον νὰ καταστήσωσιν αὐτὴν πρόχωμα κατὰ τῶν Ρώσων. Τὸ κακὸν ὅμως εἶνε ὅτι ἐκ τῆς ἐσφαλμένης ταύτης Ἀγγλικῆς ἀντιλήψεως διατρέχει τὸν ὕψιστον κίνδυνον τὸ ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὅλος ὁ Ἑλληνισμός. Καθῆκον ὅθεν πάντων τῶν Ἑλλήνων, πρὸ πάντων δὲ τῶν δημοσιογράφων εἶνε νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τοῦ ἔθνους ἐπὶ τοῦ κινδύνου τούτου καὶ νὰ συντείνωσι κατὰ τὸ ἐνὸν εἰς τὴν ἐξάλειψιν παρὰ τῷ μεγάλῳ Ἀγγλικῷ ἔθνει τῆς πλάνης περὶ τοῦ δυνατοῦ ἀντιρωσσικῆς δῆθεν Βουλγαρίας, τῆς ὁποίας πλάνης ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἀπὸ τοῦ 1885 καὶ ἐντεῦθεν εἴμεθα τὰ ἀτυχῆ θύματα.

Τὸ πῶς θὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο, σεῖς οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες δὲν ἔχετε ἀνάγκην συμβουλῶν τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας εἶναι οἴκοθεν ἐνδεδειγμένος, συνιστάμενος, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν διὰ καταλλήλων δημοσιευμάτων διαφώτισιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς γνώμης ἐπὶ τῶν τεκταινομένων τοῦ πανσλαυϊσμοῦ ἔχοντος πιστὴν προφυλακὴν τὴν Βουλγαρικὴν ἡγεμονίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς ταχυτέραν ἐκ τῶν ἐνόντων στρατιωτικὴν παρασκευὴν τῆς Ἑλλάδος, καθισταμένης οὕτως ἱκανῆς πρὸς διεκδίκησιν καὶ διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐνισχυούσης τὴν γνώμην τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν λοιπῶν ἀντιπάλων τοῦ πανσλαυϊσμοῦ, ὅτι μόνος ὁ Ἑλληνισμὸς ἀξιόχρεως καὶ ἀξιοσέβαστος στρατιωτικῶς καθιστάμενος εἶναι τὸ ἐνδεδειγμένον στοιχεῖον τὸ προωρισμένον νὰ καταστῇ πρόχωμα κατὰ τῆς Σλαυϊκῆς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ χερσονήσῳ καθόδου καὶ ὡς τοιοῦτος χρήζει πάσης συνδρομῆς καὶ ἐνισχύσεως».

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Νέα χαρὰ πληρεῖ τὸν βασιλικὸν οἶκον τῆς Ἑλλάδος καὶ σὺν αὐτῷ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν. Ὁ τέταρτος υἱὸς τοῦ βασιλέως ἡμῶν Ἀνδρέας ἠρραβωνίσθη ἐν Λονδίνῳ τὴν πριγκήπισσαν Ἀλίκην θυγατέρα τοῦ πρίγκιπος Λουδοβίκου τοῦ Βάττεμβεργ συγγενεύοντος πρὸς τὸν βασιλικὸν οἶκον τῆς Ἀγγλίας καὶ ὑπηρετοῦντος εἰς τὸ ἀγγλικὸν ναυτικὸν ὡς ὑπονναύαρχον. Τοὺς εὐτυχεῖς τούτους ἀρραβῶνας ἀνήγγειλεν ὁ βασιλεὺς διὰ τοῦ ἑπομένου γράμματος καταχωρισθέντος εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως:

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλίου 1903.

Κύριε Πρωθυπουργὲ,

Ἀσμένως ἀγγέλλω ὑμῖν τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ ἀγαπητοῦ μοι υἱοῦ πρίγκιπος Ἀνδρέου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Ἀλίκης, θυγατρὸς τοῦ πρίγκιπος Λουδοβίκου τοῦ Βάττεμβεργ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἡ μνηστὴ τοῦ Ἕλληνος ἡγεμονίδου ἄγει τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας, αὐτὸς δὲ τὸ 21. Τοὺς γάμους αὐτῶν θὰ τελέσωσι μετὰ ἓν ἔτος ὅτε, ὁ Ἕλλην πρίγκιψ θὰ ἀποπερατώσῃ τὰς σπουδάς, δι' ἃς μεταβαίνει νῦν εἰς Γερμανίαν, ἵνα καταταχθῇ εἰς τὸ ἱππικὸν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ. Εἶναι ὁ ὑψηλότερος υἱὸς τοῦ βασιλέως ἡμῶν καὶ ὁ λεπτότερος, εὐθὺς τὸν χαρακτῆρα, φιλόπονος, τολμηρὸς καὶ δεξιώτερος, ἴσως καὶ αὐτοῦ τοῦ σεπτοῦ πατρός του, ἱππεὺς τοῦ βασιλίου. Εἴθε νὰ εὐτυχήσῃ ὁ νέος συμπηγνυόμενος ἡγεμονικὸς οἶκος τῆς Ἑλλάδος, εἴθε ὁ ἀρχηγέτης αὐτοῦ, ὁ φέρελπις νῦν ἡγεμονίδης, νὰ λαμπρύνῃ ποτὲ τὸ ἱππικὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἀφήσῃ ἔνδοξον παράδειγμα εἰς τοὺς βλαστοὺς τοῦ οἴκου του.

***

ΕΛΗΦΘΗ παρὰ τῶν γραφείων τῆς διεθνοῦς ἐκθέσεως Ἀθηνῶν τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης, δι' οὗ ζητεῖται ἡ αὔξησις τοῦ παραχωρηθέντος εἰς τοὺς αὐστριακοὺς ἐκθέτας χώρου ἐν τῇ ἐκθέσει, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκθετῶν ὑπερέβη κατ' ἀριθμὸν πάντα προϋπολογισμόν. Ἀνήγγειλε δὲ ὁ ἐν Βιέννῃ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐκθέσεως, ὅτι ἔμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν κατευθυνόμενος εἰς Ἀθήνας καὶ συνδεύων τὰ συγκεντρωθέντα ἐκθέματα συσκευασθέντα ἐν 530 μεγάλοις κιβωτίοις.

***

ΠΕΡΙ ΤΗΣ διεθνοῦς ἐκθέσεως τῶν Ἀθηνῶν προκειμένου στερούμεθα λόγων, ὅπως ἐξάρωμεν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸν ζῆλον, μεθ' οὗ ἀκαταπονήτως ἐργάζεται πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῆς ἐν Ῥωμουνίᾳ ὁ τῶν Ῥωμούνων φιλελληνικώτατος κ. Δημ. Κ. Βουτκουλέσκος. Καὶ τί δὲν ἔπραξε καὶ τί δὲν πράττει ὁ ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστος ἀνὴρ, εἰς οὗ τὴν πρωτοβουλίαν ὀφείλεται ἡ δημιουργία τῶν πλείστων ἐμπορικῶν συνεταιρισμῶν ἐν Ῥωμανίᾳ, πρὸς παρακίνησιν τῶν συμπατριωτῶν του, ὅπως μετάσχωσι τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκθέσεως. Ἦτο μεταξὺ τῶν Ῥωμούνων ἐκδρομέων κατὰ τὴν ἀλησμόνητον ἐκείνην ἐπίσκεψιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλον τὸν τότε ἀντληθέντα ἐνθουσιασμόν του ἐπιχύνει νῦν εἰς ἄκρατον φιλελληνισμὸν ἐνεργῶν διαλέξεις ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, τρέχων, παρακαλῶν, ἐνθαρρύνων, προβὰς καὶ μέχρι ἐκδόσεως ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος τῆς «Exposistiuneadin Atena» (Ἀθηναϊκὴ ἔκθεσις), ὅπως ὠφελήσῃ μὲν τοὺς συμπατριώτας του γνωρίζων τῇ Ἑλλάδι τὰ προϊόντα τῶν ἐργασιῶν των, ὅπως ὠφελήσῃ δὲ καὶ τιμήσῃ τὴν Ἑλλάδα. Πᾶσα τιμὴ ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν ἄνδρα τοῦτον εἶναι πρέπουσα καὶ δικαία.

***

ΤΗΝ παρελθοῦσαν Δευτέραν συνελήφθησαν ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ τοῦ ἐκ Βουλγαρίας καταπλεύσαντος ἀτμοπλοίου δύο Βούλγαροι ὀνομαζόμενοι Ἰσὰν Μουριντκιὼφ καὶ Τρογιάσκωφ. Οἱ συλληφθέντες ἐστάλησαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας, ἐρευνῆς δὲ γενομένης ἐπ' αὐτῶν ἀνευρέθησαν ἐπιστολαὶ ἐξ ὧν ἐνδείκνυται, ὅτι εἶναι μέλη τοῦ δολοφονικοῦ κομιτάτου. Κατὰ τὴν προανάκρισιν εἶπον, ὅτι εἶναι περιηγηταί. Τὴν τρίτην ἀπεστάλησαν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν. Ταῦτα κατὰ τὸ «Ἄστυ».

***

Ὁ ΕΝ Δαρδανελλίοις ἡμέτερος Πρόξενος δι' ἐγγράφου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναφέρει τὰ τῆς κινήσεως τῆς ἑλληνικῆς ναυταλίας διὰ τοῦ λιμένος τῶν Δαρδανελλίων. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ἡ ἑλληνικὴ σημαία τάσσεται δευτέρα μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἐθνικοτήτων, ἐρχομένης πρώτης τῆς ἀγγλικῆς. Οὕτω κατὰ τὸ 1902 διέπλευσεν τὰ Δαρδανέλλια 1096 ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια ἀπέναντι 762 τὸ 1900. Ἡ αὔξησις αὕτη τῆς ἀτμήρους δὲν παρατηρεῖται εἰς τὴν ἱστοφόρον. Κατὰ τὸ 1902 διέπλευσεν 204 ἱστιοφόρα καὶ τὸ 1900 259.

Κατόπιν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφέρει τινὰ περὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὰ Δαρδανέλλια. Ἐκ ταύτης ἐξάγεται ὅτι εἰσήχθησαν 15,000 ὀκάδες ἀλεύρου, 9'393 κονιάκ, 212 δωδεκάδες φιαλῶν τοῦ ἰδίου ποτοῦ. Ἐξ Ἄνδρου εἰσήχθησαν 385,660 λεμόνια καὶ ἐκ Σύρου 3,929 τόννοι γαιανθράκων.

***

ΚΑΤΑ ΤΗΝ προσεχῆ Κυριακὴν ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τοῦ Β' ἐν Ἀθήναις Πανελληνίου Συνεδρίου, οὗ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐθνικὴν σημασίαν δεόντως ἐξήραμεν πέρυσιν. Περὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ πᾶν ὅ,τι θὰ σχετίζεται πρὸς τὸ συνέδριον θὰ κρατήσωμεν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας ἐνημέρους.

***

ΤΗΝ 27 τοῦ ἄρτι λήξαντος μηνὸς ἀπεβίωσεν ἐν Σύρῳ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Μεθόδιος. Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη. Πάντες κατ' αὐτὴν οἱ κώδωνες τῆς πόλεως ἐκρούοντο πενθίμως, αἱ σημαῖαι τῶν διαφόρων δημοσίων κτιρίων ἐκυμάτιζον μεσίστιοι, μετέσχον δ' αὐτῆς πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ χιλιάδες ἀνθρώπων.

***

Η «ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ» προέβη εἰς τὴν ἀναδάσωσιν τῶν ἀποψιλωθέντων μερῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς Πικερμίου καὶ Δαφνίου. Ἐπίσης δὲ νέας φυτείας ἔκαμεν εἰς τὸν Λυκαβηττὸν καὶ τὸν Ἀρδηττόν.

***

ΣΥΜΦΩΝΩΣ πρὸς τὰ ὑποδειχθέντα ὑπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν συσταθείσης ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου, τοῦ διευθυντοῦ τῶν συνεργείων καὶ τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος, ἐγένοντο αἱ ἐπισκευαὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Ὕδρα» ἥτις, ὡς γνωστὸν, εἶχε πάθει κατὰ τὸν ἀπὸ Μελίτης μέχρι Πειραιῶς πλοῦν. Αἱ ἐπισκευαὶ αὗται ἐπερατώθησαν ἤδη, καθότι αἱ βλάβαι τοῦ θωρηκτοῦ ἦσαν ἐλάχισται, ἐπιδιορθωθεῖσαι τὸ πλεῖστον κατὰ τὸν πλοῦν.

***

ΥΠΟ ΤΗΣ Ἐπιτροπῆς, τῆς συσταθείσης πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Παναγ. Τάφου συνελέγησαν μέχρι τοῦδε ἐν ὅλῳ δρ 103'625,10.

Ἐκτὸς τούτων ἀπεστάλησαν πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἀντικείμενα, ἓν ψέλλιον ἀξίας περίπου δρ. 50,30 ἀργυρᾶ φράγκα τοῦ Ὄθωνος καὶ 58 φρ. ἅπαντα τρυπημένα.

***

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ τηλεγραφεῖ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ τῶν δημητριακῶν καρπῶν προμηνύεται πλουσιωτάτη καθ' ἅπαντα τὸν νομόν.

***

Ο ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΣ φιλόσοφος καὶ φιλέλλην Μὰξ Νορδάου δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐν Σικάγῳ ἐκδιδομένης ἑλληνικῆς ἐφημερίδος δίδει τὸ ἑπόμενον ἔξοχον μάθημα πατριωτισμοῦ τοῖς Ἕλλησιν:

Ἐν Παρισίοις, τῇ 25 Μαρτίου 1903

Φίλτατε Κύριε,

Οὐδὲν μέγα πράττει, ἀγαπῶν τὴν πατρίδα, ὁ ἔχων πατρίδα τὴν Ἑλλάδα, ὁ ζήσας ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ παρὰ τὴν κυανῆν θάλασσαν τῶν μαγευμένων Ἑλληνικῶν νήσων, ἐκεῖ ἔνθα τὰ πάντα ὕμνος καὶ αἶνος τῆς ἀθανάτου λαμπρότητος καὶ δόξης τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων. Πολὺ τούτου ἐπαινετώτερον εἶνε τὸ διασώζειν τὸν ἔρωτα τῆς Πατρίδος μακρὰν αὐτῆς, ἐν τῇ Ἀμερικῇ ἐκείνῃ ἧς ὁ πατριωτισμὸς, αὐτόχρημα ὑλικὸς ὤν, εἶνε ἀλλοτριώτατος τῆς ἱερᾶς ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Εὔχομαι ὑμῖν νὰ μείνητε γνήσιοι Ἕλληνες ἐν μέσῳ τῶν Ἀμερικανῶν· εὔχομαι ἡ Ἀμερικὴ νὰ παράσχῃ ὑμῖν ὑλικὴν εὐζωίαν· εὔχομαι ὑμῖν ν' ἀνταποδώσητε αὐτῇ ἀντὶ ταύτης ἐλαχίστην μοῖραν τῆς εὐγενοεὺς ὑμῶν καὶ πατροπαραδότου ἰδέας τοῦ ἀπολύτου καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΝΟΡΔΑΟΥ

***

ΤΗΝ παρελθοῦσαν Τετάρτην μετὰ τρεῖς ἀτυχεῖς ἀποπείρας κατωρθώθη νὰ σχηματισθῇ ἀπαρτία ἐν τῇ βουλῇ καὶ ἐπαναλάβῃ αὕτη τὰς ἀπὸ πολλοῦ διακοπείσας ἐργασίας αὐτῆς. Εἰς τοῦτο συνετέλεσεν ἡ νομοταγὴς, συντηρητικὴ καὶ χρηστὴ πολιτεία τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως Θεοτόκη καὶ Ζαΐμη, οἵτινες κρίνουσιν ὡς ἀντικοινοβουλευτικὴν τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐγκαινισθεῖσαν μέθοδον τῶν ἀποχωρήσεων καὶ τῶν ποικίλων ἄλλων εἰδῶν τῆς κωλυσιεργίας. Ἡ ἐργασία τῆς Βουλῆς ὑπῆρξε κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν ὅλως τυπικὴ, ἀπὸ σήμερον δ' ἴσως θὰ ἐπιληφθῇ μετὰ ζωηρότητος τοῦ νομοσχεδίου περὶ μονοπωλίου τῆς σταφίδος, οὗ ἡ σχετικὴ σύμβασις κατωρθώθη νὰ συνομολογηθῇ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐξαντληθέντος τοῦ φύλλου μετοχομεριδίων τῶν ἀνωνύμων μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προσκαλοῦνται οἱ κάτοχοι αὐτῶν, ἵνα ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου ἐ. ἔ. ζητήσωσι καὶ λάβωσι νέον φύλλον περιλαμβάνον ἀπὸ τῆς Α'. ἐξαμηνίας 1903 μέχρι τῆς Β'. ἐξαμηνίας 1912 μετοχομερίδια ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ στελέχους τοῦ ἐξηντλημένου φύλλου μετοχομεριδίων καὶ ἐπὶ προσαγωγῇ τοῦ τίτλου τῆς μετοχῆς.

Τὰ νέα φύλλα μετοχομεριδίων οἱ κάτοχοι ἀνωνύμων μετοχῶν δύναται νὰ ζητήσωσι:

Ἐν Ἀθήναις. Παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι (Ταμεῖον Τίτλων, Ἀριθμὸν θυρίδων 36—37).

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης.

Ἐν Λονδίνῳ παρὰ τοῖς κ. κ. N. M. Rothscild et Fils, ἐν Βιέννῃ παρὰ τῇ Wiener Bank Verein, ἐν Κων)πόλει παρὰ τῷ κ. Λ. Ζαρίφῃ, ἐν Βουκουρεστίῳ παρὰ τῷ κ. Ν. Χρυσοβελώνῃ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (Αἰγύπτου) παρὰ τῇ Banque Imp. Ottomane, ἐν Τεργέστῃ παρὰ τῇ Succursale de la Sociétè F. F. priv Autrichienne de Crédit pour le commerce d l' industrie, ἐν Κρήτῃ παρὰ τοῖς Καταστήμασι Τραπέζης Κρήτης.

Οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κάτοχοι ἀνωνύμων μετοχῶν δύνανται ἐπίσης ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὰ καταστήματα, δι' ὧν συνήθως λαμβάνουσι τὸ μέρισμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἀπριλίου 1903.

Ὁ Διοικητὴς

Σ. Στρέϊτ.

ΕΤΑΙΡΙΑ
«Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ»

Μὴ γενομένης ἀπαρτίας πρὸς νόμιμον συγκρότησιν τῆς διὰ τὴν σήμερον συγκληθείσης τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων, ἀνεβλήθη αὕτη συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 31 τοῦ Καταστατικοῦ διὰ τὴν 24 Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 3½ μ. μ. ὅτε ἡ Συνέλευσις θεωρηθήσεται πλήρης, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιπροσωπευομένων μετοχῶν.

Ἀντικείμενα τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως εἶνε τὰ ἑξῆς:

1) Ἐξέτασις καὶ ἔγκρισις τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ, τῆς ἀναλύσεως τῆς μερίδος Κέρδη καὶ Ζημίαι καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἑταιρίας κατὰ τὴν χρῆσιν 1902.

2) Ἐκλογὴ τριῶν συμβούλων εἰς ἀντικατάστασιν τῶν κ. κ. Ι. Βαλαωρίτου, Ε. Κηρύκου καὶ Π. Καλλιγᾶ, ὧν λήγει ἡ ἐντολή.

3) Ἐκλογὴ τριῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὸ ἔτος 1903 συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 39 τοῦ καταστατικοῦ ὡς καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν,

4) Ἔγκρισις τῆς ἱδρύσεως ταμείου προνοίας ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἑταιρίας.

Οἱ κάτοχοι ὀνομαστικῶν ἢ ἀνωνύμων μετοχῶν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι μετόχων οἱ θέλοντες νὰ παραστῶσιν εἰς τὴν

Ἔτος Ε'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἀπριλίου Παρασκευῇ 1903 Ἀριθ. 212

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς . . . . . Δρ. χρ 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην, δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον — *(τί τὸ πρακτέον παρὰ τῆς Ἑλλάδος).* — Κυανῆ Βίβλος *(Ἡ Ἑλλὰς μὴ ἐνθαρρύνουσα τῶν Ἀλβανῶν τὰς προτάσεις).* — Μακεδονία *(Ἡ κηδεία τοῦ Ῥώσου προξένου. — Βουλγάρων αὐθάδειαι).* — Ἐμπορικῆς συνθήκης Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τὸ κείμενον. — Ἡ ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. — Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. — Ἤπειρος *(διάφοροι εἰδήσεις).* — Φιλοφρονήσεις τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὸν Ἕλληνα ἐπιτετραμμένον. Τὰ ἐν Ἑλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 10 Ἀπριλίου 1903

Διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ἀλβανικοῦ στοιχείου εἰς τὸν ἐν Μακεδονίᾳ νῦν χορευόμενον πυρρίχιον τὰ πράγματα προσέλαβον ἀπροσδοκήτως ὀξὺν χαρακτῆρα, ηὔξησαν δὲ οἱ φόβοι καὶ ἡ ἀγωνία τῶν φιλειρηνικῶν τάξεων τῆς Εὐρώπης καὶ ἐπετάθησαν αἱ μέριμναι τῆς διπλωματίας αὐτῆς. Παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα τὰ συγκεντρωθέντα περὶ τὴν Μητροβίτσαν ἀλβανικὰ στίφη, ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῶσι, συνεπυκνώθησαν ἔτι μᾶλλον, οἱ πρὸς εἰρήνευσιν δὲ ἀποσταλέντες πρέσβεις τοῦ Σουλτάνου ἀγγέλλεται, ὅτι ἐκρατήθησαν αἰχμάλωτοι. Ὁ ῥωσικὸς τοῦ Εὐξείνου Πόντου στόλος συγκεντροῦται ἐν Σεβαστουπόλει, μυρία δ' ἄλλα ἀγγέλματα προστίθενται εἰς τὴν ἀδιάκοπον συναυλίαν, ἥτις ἠχεῖ τὸν ἐνυάλιον ἀνὰ πᾶν ἔαρ καὶ προαγγέλλει τὴν τελικὴν καταιγίδα, ἥτις θὰ ἀποδιώξῃ τοὺς Τούρκους ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ θὰ ἀποδώσῃ τὰς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένας χώρας εἰς τοὺς ἔκπαλαι κατοίκους αὐτῶν, ὅπως ζήσωσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ τάξει καὶ ἀσφαλείᾳ προάγοντες τὴν ὑλικὴν αὐτῶν εὐημερίαν καὶ προαγόμενοι ἐν πολιτισμῷ καὶ ἐξημερώσει.

Φεῦ! τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν φαίνεται τοσοῦτον εὐχερές. Ἑκάστη φυλὴ τῶν οἰκουσῶν τὰς χώρας ταύτας διεκδικεῖ ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ ὅλον, ὄπισθεν δ' ἑκάστης τάσσεται ὑπὸ τὸν τύπον προστάτου καὶ ἀνὰ μία τοὐλάχιστον τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἴδια ἐν τῷ κρυπτῷ ἐπιδιώκουσα τέλη, οὕτω δὲ τὰς μὲν ἀντεγκλήσεις τῶν ἀδυνάτων φυλῶν τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης ὑποτρέφουσι καὶ ἐπιρρωννύουσιν αἱ ἁρπακτικαὶ τάσεις τῶν μεγάλων, τὴν δὲ ἀθλιότητα τῆς τουρκικῆς διοικήσεως διαιωνίζουσιν αἱ πρὸς ἀλλήλους ἔριδες καὶ καχυποψίαι τῶν μεγάλων, ἐκείνων ἀκριβῶς, οἵτινες διεκτραγῳδοῦσι τὴν ἐλεεινότητα τοῦ τουρκικοῦ καθεστῶτος καὶ σπαταλῶσι τοσαύτην μελάνην, ὅπως κατακεραυνώσωσι τὰς διοικητικὰς μεθόδους τῶν Τούρκων διὰ διπλωματικῶν διακοινώσεων.

Ἀλλ' ὁποία σοφὴ ἐκ τῆς Θείας Προνοίας περιπλοκὴ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων! Ἡ ἀντιζηλία τῶν Μ. Δυνάμεων πρὸς ἀλλήλας κρατεῖ ἀκουσίως τοὺς ὑπὸ τὴν Τουρκίαν λαοὺς ἁλυσιδέτους εἰς τὸν ἐπαχθῆ τῶν ὀσμάνων ζυγόν, ἀλλ' αὐτὴ αὕτη ἡ ἀντιζηλία ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἐγγύησιν τῆς σωτηρίας τῶν μικρῶν τούτων καὶ ἀδυνάτων λαῶν ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῶν καταποντισμοῦ, ὅστις ἄφευκτος θὰ ἐπήρχετο, ἐὰν μία ἀποκλειστικῶς τῶν Μ. Δυνάμεων ἀφήνετο νὰ διαρρυθμίσῃ κατ' οἰκείαν ἀρέσκειαν τὰ πράγματα τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου.

Τοῦτο ἰδίᾳ εἶναι ἐξόχως ἐνθαρρυντικὸν δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, τοὺς νομιμωτάτους κυρίους τῶν χωρῶν τούτων, νῦν μάλιστα, ὅτε εἰς τὰς ἄλλας ἡμῶν μεγίστας πολιτικὰς ἀτυχίας προσεπῆλθε καὶ ἡ δεινοτάτη ὅλων τῶν συμφορῶν, ἡ ἐσχάτη ἀβουλία καὶ ἀναισθησία τῶν νῦν διοικούντων τὴν χώραν ταύτην.

Μέγα κέρδος διὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ διεξαγόμενον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ ἀγῶνα πρέπει νὰ θεωρηθῇ, ὅτι σήμερον ἀπεκλείσθη ἐς ἀεὶ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Ῥωσίαν νὰ παρίσταται αὐτὴ ἡ ἀποκλειστικὴ προστάτις τῶν πιεζομένων χριστιανικῶν λαῶν, διότι τοῦ προσχήματος τούτου, τοῦ διπλωματικοῦ τούτου τύπου, ὃν κατεσκεύασεν ὁ μέγας Πέτρος καὶ ὅστις ἀπαρεγκλίτως ἐφηρμόσθη ὑπὸ τῆς Ῥωσίας μέχρι τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τούτου τοῦ ψευδοῦς τύπου ἐξέτριψε πᾶσαν ἀξιοπιστίαν καὶ πᾶσαν ἠθικὴν δύναμιν αὐτὴ ἡ Ῥωσία, ἀφ' ὅτου ἀναφανδὸν ἐτάχθη ὑπὲρ τῶν Σλαύων, τῶν Σέρβων δῆλον ὅτι καὶ τῶν Μαυροβουνίων καὶ τῶν Βουλγάρων, ἂν καὶ οἱ τελευταῖοι οὗτοι μόνον τὴν φωνὴν εἶναι Σλαῦοι.

Εἰς τοὺς χριστιανοὺς τῆς Ἀνατολῆς, πλὴν τῶν Νοτιοσλαύων λεγομένων τούτων, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι λαοί, τούτων δ' ἀποκλεισθέντων ἀπὸ τῶν φροντίδων τῆς ῥωσικῆς διπλωτίας, φανερὸν πρόκειται πᾶσιν, ὅτι αἱ ἀντίζηλοι τῇ Ῥωσίᾳ δυνάμεις οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψωσι τὴν παρὰ λόγον καὶ δίκαιον ἐνίσχυσιν τῶν πελατῶν αὐτῆς, διότι ἡ ἐνίσχυσις αὕτη οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ κραταίωσις αὐτῆς τῆς Ῥωσίας ἐν ταῖς χώραις ταύταις, καθ' ἃς τοσούτους διεξήγαγε μέχρι τοῦδε ἀγῶνας σύμπασα ἡ Εὐρώπη.

Θὰ ἐκραγῇ ἀφεύκτως θᾶττον ἢ βράδιον, καθ' ἃ χωροῦσι τὰ πράγματα νῦν, ἡ προαγγελλομένη καὶ ἀναμενομένη ἀπὸ πολλοῦ θύελλα, ἀλλὰ δεινὴ πλάνη καὶ σύγχυσις τῶν πραγμάτων εἶναι τὸ νομίζειν, ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ καὶ οἱ Βούλγαροι, τὰ πρῶτα νέφη τῆς θυέλλης, ἀποτελοῦσι τήν τε ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος αὐτῆς.

Ἡ ἀμοιβαία τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἔρις κατέστησεν εὐτυχῶς, ὡς ἄριστα ἐχαρακτήρισεν αὐτὰς ὁ τέως πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Ζαΐμης, τὰς χώρας τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου οἰκουμενικῆς σημασίας, παιδικὸν δ' ὅλως εἶναι καὶ ἐσπευσμένον τῶν ἀνυπομονούντων φόβον ἐλέγχει τὸ νομίζειν, ὅτι ἡ τύχη τῆς Μακεδονίας, τῆς χώρας, ἥτις ἐνέχει ἐν ἑαυτῇ τὸν πυρῆνα τοῦ ὅλου ἀνατολικοῦ προβλήματος, θὰ κριθῇ διὰ τῶν ἀνάνδρων ἀνοσιουργημάτων τῶν συμμοριῶν τοῦ Σαράφωφ, καὶ ἂν ἔτι ἐξοπλίζῃ αὐτὰς ἡ ἐπίσημος Βουλγαρία καὶ ἂν ἔτι προστατεύῃ αὐτὰς εἰς τὸ βδελυρώτατον ἔργον των ἡ διπλωματία τῆς Ἁγιωτάτης Ῥωσίας.

Ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ πάντας τούτους τοὺς λόγους πρέπει οἱ Ἕλληνες νὰ συλλάβωμεν τὸν ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας τεινόμενον ἡμῖν δάκτυλον αὐτῆς τὸν οὕτω θαυμασίως περιπλέξαντα τὰ πράγματα καὶ γοργῶς νὰ χωρήσωμεν ἐκεῖ, ὅπου ἄγει ἡμᾶς, εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἔργων, τῆς ταχείας παρασκευῆς, ἀφυπνιζόμενοι ἀπὸ τοῦ ληθάργου τῶν ποταπῶν παθῶν, τοῦ ἀμοιβαίου φθόνου, τῆς φιλαχίας καὶ τῶν ἐλεεινῶν κατ' οἶκον ἐρίδων.

Ἂν δύναται νὰ ἀκουσθῇ ἡ ἀσθενὴς τοῦ γράφοντος φωνή, ἀποτεινόμεθα πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς πολιτευτὰς τοῦ τόπου τούτου καὶ ποιούμεθα ἔκκλησιν εἰς τὸ στοιχειῶδες τοῦ πατριωτισμοῦ των αἴσθημα, ὅπως ἀφήσωσι τὰς ὑποκριτικὰς περὶ θεσμῶν κοινοτοπίας καὶ τείνοντες ἀλλήλοις τὰς χεῖρας ἀφιλόπρωτοι καὶ ἀπηλλαγμένοι πάσης κενοδοξίας συνταχθῶσι πάντες ὁμοῦ περὶ τὸν ἕνα καὶ μόνον καὶ πάντων ἄριστον θεσμὸν τοῦ ἀμύνασθαι περὶ πάτρης, διότι ὑπὲρ ταύτης ὁ ἀγὼν πρόκειται σήμερον συμπάσῃ τῇ Ἑλλάδι, ἀλυτρώτῳ τε καὶ ἐλευθέρᾳ.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Ἡ ἐν Μακεδονίᾳ διπλωματικὴ στάσις τῆς Ἑλλάδος.

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Ἡ συναίνεσις τῶν Δυνάμεων εἰς τὰς προτάσεις τῆς Ἑλλάδος περὶ παραστάσεων ἔν τε τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Σοφίᾳ. — Ἡ εἰλικρινὴς διαγωγὴ τῆς Ἑλλάδος, ἀρνηθείσης νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ υἱοθετήσῃ τὰς προτάσεις τῶν Ἀλβανῶν περὶ ἐξεγέρσεως κατὰ τῆς Τουρκίας.

Ἡ εὐστόχως ἐπίκαιρος διακοίνωσις ἐκείνη τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, περὶ ἧς ἐπανειλημμένως ἐγένετο λόγος, μικρὸν κατὰ μικρὸν υἱοθετεῖται παρ' ἁπασῶν τῶν δυνάμεων, μὴ ἐξαιρουμένων μηδ' αὐτῆς τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας, ὧν ἡ μὲν πρώτη ῥητὴν ἀντέταξεν ἄρνησιν ἅμα ὡς τὸ πρῶτον ἐγένετο αὐτῇ λόγος περὶ τῶν ἀξιώσεων τῆς Ἑλλάδος, ἡ δὲ δευτέρα, ἐξ ὅσων ἐξεθέσαμεν καὶ ἐξ ὅσων ἀποδεικνύεται πράττουσα ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων, πᾶν εἶχε συμφέρον νὰ μὴ ἴδῃ πραγματοποιουμένην τὴν εὐχὴν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως γίνωσι παραστάσεις ἰδίᾳ ἐν Σοφίᾳ περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἀνωμάλου καταστάσεως. Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιον τελικῶς πάντοτε κατισχύουσιν, ὅτε δὲ αἱ δύο αὗται δυνάμεις εἶδον τὴν μὲν Ἀγγλίαν ἐν αὐτοβούλῳ προθυμίᾳ σπεύδουσαν νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν εὐχὴν ἐκείνην τῆς Ἑλλάδος, τὴν δὲ Ἰταλίαν καὶ Αὐστρίαν ἐγκρινούσας προφρόνως πᾶσαν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐνέργειαν, διότι καὶ εἰς τὰς τρεῖς ταύτας δυνάμεις ἀπόλυτος ἐγεννήθη πίστις, ὅτι τ' ἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἔλεγεν ἡ Ἑλλάς, ὑποδεικνύουσα ὡς ἔνοχον τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ταραχῶν τὴν Βουλγαρίαν μᾶλλον ἢ τὴν Τουρκίαν, τότε ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσι καὶ νὰ ἀσπασθῶσι τὰ προτεινόμενα.

Περὶ τούτων ἁπάντων πληροφορεῖ ἡμᾶς αὐθεντικώτατα τὸ ὑπ' ἀριθ. 152 τῆς 17 Μαρτίου 1902 ἔγγραφον τοῦ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν μαρκήσιον Λάνδσωνα.

Ἰδοὺ τί λέγει ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ ἐν ἀκριβεῖ περιλήψει.

«*Ὁ κ. Ζαΐμης μ' ἐπληροφόρησε σήμερον, ὅτι ἔμαθε παρὰ τοῦ ἐν Βερολίνῳ ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Α.* (γερμανικῆς) *Μεγαλειότητος δὲν θ' ἀπέκρουε τὸ μέτρον τῆς συσκέψεως τῶν ἐν Κων/πόλει πρέσβεων, ὅπως γίνωσιν αἱ δέουσαι παραστάσεις ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Σοφίᾳ.*

»*Ἐχάρη* (ὁ κ. Ζαΐμης) *εἰλικρινῶς ἐπὶ τούτῳ ἐν τῷ συμφέροντι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως, ἔμαθε δ' ἤδη ἐκ Σοφίας, ὅτι οἱ ὑποκινηταὶ τῶν ταραχῶν ἀπέβαλον μέρος τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνης.*

»*Ὅτε ὡμίλησεν εἰς ἐμὲ τὴν 12, εἶχε λάβει τηλεγράφημα ἐκ Πετρουπόλεως, ἀναγγέλλον τὴν ἀπόφασιν τῶν κυβερνήσεων Ῥωσίας καὶ Αὐστρίας πρὸς λῆψιν μέτρων ἐν Κων/πόλει καὶ Σοφίᾳ*».

Οὐδὲ περιωρίσθη ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ καταστήσῃ γνωστὰς τὰς βδελυρίας τῶν ἐπισήμως προστατευομένων βουλγαρικῶν κομιτάτων εἰς τὰ ἀνακτοβούλια τῆς Εὐρώπης ἀπ' εὐθείας διὰ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀντιπροσώπων αὐτῆς, ἀλλὰ παρέσχε τὰς πληροφορίας ταύτας καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐν Κων/πόλει ἀντιπροσώπους τῶν Μ. Δυνάμεων ἄριστα εἰδυῖα, ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ πρέσβεις τῶν Δυνάμεων οἱ ἐν Κων/πόλει εἶναι οἱ ἐνδεδειγμένοι ὑπὸ τῶν Δυνάμεων πρωτόκλητοι δικασταὶ τῆς ἀκανθώδους μακεδονικῆς διαφορᾶς. Τοῦτο μανθάνομεν ἐκ τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1902 ἐγγράφου πρὸς τὸν μαρκήσιον Λάνδσωνα τοῦ ἐν Κων/πόλει Ἄγγλου πρεσβευτοῦ Ὄκονορ λέγοντος.

«*Ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς μ' ἐπεσκέφθη χθὲς καί μοι ἀφῆκεν ὑπόμνημα περὶ τῆς ἀνυποφόρου καταστάσεως, εἰς ἣν περιήγαγεν ἡ ἐνέργεια τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων τοὺς κατοίκους τῆς Μακεδονίας, ἐν ᾧ βεβαιοῦται ἀριθμός τις κακουργημάτων πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι τὰ κομιτᾶτα ταῦτα ἐπιδιώκουσι τὴν ἐκφόβισιν τῶν κατοίκων.*

»*Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐγκλείσω ἀντίγραφον τοῦ ὑπομνήματος πρὸς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος*».

Αὐτόχρημα βαρυσήμαντον ἐκ πολλῶν ἀπόψεων εἶναι τὸ κάτωθι παρατιθέμενον ἔγγραφον τοῦ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας Ἔτζερτον πρὸς τὸν μαρκήσιον Λάνδσωνα ἀπὸ 7 Μαΐου 1902 καὶ ὑπ' ἀριθ. 207. Εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ σχολιάσωμεν εὐρύτερον τὸ ἔγγραφον τοῦτο νῦν μάλιστα, ὅτε αἱ φιλοφρονήσεις διαδέχονται τὰς φιλοφρονήσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, συμβάσεις ὑπογράφονται καὶ μυρίαι ἐπιδαψιλεύονται θωπεῖαι ὑπὸ τῆς ἰσχυρᾶς αὐτοκρατορίας πρὸς τὴν ἀνίσχυρον Ἑλλάδα. Εἰς ἡμᾶς οὐδεμία ἀπομένει ἀμφιβολία, ὅτι ὅλαι αὗται αἱ τουρκικαὶ τρυφερότητες κύριον ἔχουσι λόγον τὴν ἀνάγκην τῆς Τουρκίας, ὅπως μὴ ἐπαυξήσῃ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς καὶ ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὰ πρὸς μεσημβρίαν σύνορά της μέχρις οὗ μόνη κατὰ Βουλγάρων ἀφιεμένη καὶ συντρίβουσα τούτους ἀναλάβῃ τὴν ἀγέρωχον αὐτῆς στάσιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀρχίσῃ διὰ τῶν αἰωνίων στρεψοδικιῶν καὶ αὐθαιρεσιῶν ἐκμηδενίζουσα τὸ κῦρος τῶν ἄρτι συναφθεισῶν συμβάσεων. Καίτοι κατ' ἀλήθειαν καὶ νῦν ἔτι, ὅτε μέλι καὶ γάλα προχέεται ἐκ Βυζαντίου τοῖς Ἕλλησιν, οὐδεμία κατεβλήθη προσπάθεια παρὰ ταῖς κατὰ τόπους ἀρχαῖς, ὅπως αὗται παύσωσι πιεζουσαι τοὺς Ἕλληνας, ἐλαττώσωσι τὴν πρὸς αὐτοὺς προαιωνίαν δυσπιστίαν καὶ φέρωνται μετ' εἰλικρινείας ἀνυποκρίτου καὶ τῆς δεούσης εὐθυδικίας. Ἀλλὰ πόσον πεπλανημένη εἶναι ἡ δοξασία τῆς Τουρκίας ὑπολαμβανούσης τὴν Ἑλλάδα τοσοῦτον ἀδύνατον, ὅσον καὶ τὴν Βουλγαρίαν, εὐθυμμάτιστον καὶ εὐκατάβλητον, διότι ἐν στρατιωτικῇ εὑρίσκεται ἀδυναμίᾳ, ἀποδεικνύει τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ἐν ᾧ παρίσταται ἡ ἠθικὴ ἐπιβολὴ καὶ τὸ κῦρος, ὅπερ ἔξασκεῖ ἡ μικρὰ Ἑλλὰς οὐ μόνον παρὰ τοῖς πολυαριθμοτάτοις Ἕλλησιν ὑπηκόοις τοῦ Σουλτάνου, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῷ ὁμαίμονι καὶ ἀνυποτάκτῳ μέν, ἀλλ' ἀνδρείῳ λαῷ τῶν Ἀλβανῶν. Πρέπει ἀπὸ τοῦδε νὰ κατανοηθῇ ἐν Τουρκίᾳ, ὅτι ἡ μόνη ὁδός, ἥτις θὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτῇ ἀδιατάρακτον τὴν φιλίαν τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς εἰλικρινείας καὶ τῆς εὐθύτητος, εὐθύτητος, ἧς ἀπαραγνώριστα καὶ ἐμφανέστατα δείγματα ἔδωκεν αὐτῇ ἡ Ἑλλὰς κατὰ τοὺς κινδυνώδεις μάλιστα τούτους χρόνους. Πλάνη κολοσσιαία μεγάλους διὰ τὴν Τουρκίαν ἐγκλείουσα κινδύνους ἔσται, ἂν ἐπανέλθῃ εἰς τὰς παλαιάς της τρίβους ἀθετοῦσα τὰς ἐπαγγελίας καὶ τὰ ῥητὰ συμβόλαια, ἅμα ὡς οἱ ἄλλοθεν κίνδυνοι ἐκλίπωσιν, διότι μόνη ἡ Ἑλλὰς ἐξ ὅλων τῶν κρατῶν τῆς ἑλληνικῆς Χερσονήσου, ἡ τελείως ἀσύντακτος στρατιωτικῶς νῦν διατελοῦσα ἔχει τὴν μαγικὴν ῥάβδον, ὅταν θελήσῃ, νὰ καταστήσῃ ἀμφίβολον τὴν ὕπαρξιν τῆς Τουρκίας ἐν ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς αὐτῆς κτήσεσιν ἀναλαμβάνουσα τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐξεγέρσεως Ἀλβανῶν ἅμα καὶ Ἑλλήνων. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἀρκεῖ μόνον πρὸς τὴν στενὴν ταύτην φιλίαν. Προαπαιτεῖται ὁριστικὴ τῶν Τούρκων ἀπόφασις νὰ εἰσαγάγωσιν ἀνθρωπίνως ἀνεκτὴν διοίκησιν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ νὰ ἀναγνωρίσωσιν, ὅτι ἐπὶ μακρὸν πλέον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραταθῇ ἡ ὕβρις, ὄχι ἐκ τῶν λόγων μόνον ἀπορρέουσα, ἀλλ' ἡ ἐκπηδῶσα ἀπὸ τῆς οὐσίας τῶν πραγμάτων, ἡ ὕβρις ἡ διαιροῦσα τοὺς ὑπηκόους εἰς *μουσλὴμ* καὶ *γκιαούρ*.

Εἰλικρινεῖς φίλοι τῆς εἰρήνης δὲν ἐδέχθημεν οἱ Ἕλληνες τὰς προτάσεις τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλβανικοῦ γένους περὶ ἐξεγέρσεως κατὰ τῆς Τουρκίας, ὄχι ὅπως περιποιηθῶμεν ἁπλῶς αὐτήν, ἀλλ' ὅπως μὴ συμμαχήσωμεν πρὸς τὸν βουλγαρικὸν ἀγῶνα, ὅστις εἶναι ἀγὼν βαρβαρότητος καὶ αἱμάτων. Τί ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἠδύνατο νὰ συμβῇ, ἂν ἡ Ἑλλὰς εὐήκουν ἔκεινον οὗς πρὸς τὰς προτάσεις τῶν Ἀλβανῶν, δύναται νὰ κατανοήσῃ εὐκόλως ἡ Τουρκία. Ἀλλ' εὐκόλως ἐπίσης πρέπει νὰ κατανοήσῃ, ὅτι οὕτω προσηνέχθημεν ὄχι ἐξ ἀδυναμίας, ἀλλ' ἐκ τοῦ παθοῦ νὰ μὴ διαταράξωμεν τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης καὶ ἐκ τῆς ἐλπίδος, ὅτι ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς συμφέροντι ἡ Τουρκία θὰ εἰσαγάγῃ ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς αὐτῆς κτήσεσι τάξιν πραγμάτων, ἐξασφαλίζουσαν τὰ δίκαια τὰ στοιχειωδῶς ἀνθρώπινα εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀποτελοῦσι τὴν μίαν ἄποψιν τοῦ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ θέματος. Ἡ ἄλλη δεικνύει καὶ πάλιν τὴν βουλγαρικὴν ἀτιμίαν. Ἐγνώσθη, ἀδιάφορον πως, ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ ἀπετάθησαν ζητοῦντες τὴν σύμπραξιν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Τουρκίας. Ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ συκοφαντήσωσιν αὐτὴν παριστῶντες, ὅτι καὶ συνήνεσεν ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν. Ἀλλὰ διὰ τῶν πραγμάτων ἀπέδειξεν ἡ Ἑλλὰς τὴν χρηστότητα καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τῆς διαγωγῆς της, τοῦθ' ὅπερ ὡμολόγησε καὶ αὐτὸς ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Ῥιφαὰτ βέης.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅπερ λέγει πολὺ πλεῖστα καὶ τῶν ἀνωτέρω σχολίων, καὶ ὅπερ ἀποτελεῖ ἀληθῆ τίτλον τιμῆς διὰ τὴν κυβέρνησιν Ζαΐμη, ἔχει ὡς ἕπεται:

«*Λόρδε μου,*

»*Ὁ κ. Νικόλαος Ὄκονορ* (πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει) *μὲ ἐπληροφόρησε κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα, ὅτι προτάσεις τινές, ὡς ἐγνώσθη, ἐγένοντο ὑπὸ ἀρχηγῶν Ἀλβανῶν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν. Ἐκ τούτου λαβὼν ἀφορμὴν εἶπον τῷ κ. Ζαΐμῃ, ὅτι τοιαῦται φῆμαι διεδίδοντο ἐπὶ τῷ ἀναμφιβόλῳ σκοπῷ τῆς δυσφημήσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι πέποιθα ἐν τούτῳ ἐπὶ τὴν σύνεσιν τῆς κυβερνήσεώς του.*

»*Ἡ Αὐτοῦ ἐξοχότης μοὶ εἶπεν, ὅτι συχναὶ εἰσηγήσεις ἐγένοντο πρὸς προξενικοὺς ὑπαλλήλους Ἕλληνας παρ' Ἀλβανῶν ἀρχηγῶν, οὐδεμίαν ὅμως ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἐνθάρρυνσιν, οὐδ' ἐπίστευεν, ὅτι παρά τινος ἑταιρείας ἢ ἀτόμων ἐν Ἑλλάδι διεξήχθησαν μετὰ τῶν Ἀλβανῶν μυστικαὶ ἀνταλλαγαὶ πολιτικῶν ἰδεῶν.*

»*Ὁ Τοῦρκος πρεσβευτὴς ἐπίσης μ' ἐβεβαίωσεν, ὅτι αὐτὸς δὲν ἐπίστευεν, ὅτι διεξήγοντο μηχανορραφίαι μεταξὺ ἑλληνικῶν ἑταιρειῶν καὶ Ἀλβανῶν.*

»*Ὁ κ. Ζαΐμης προσέθηκεν, ὅτι οἱ Ἕλληνες, οἵτινες πασιφανῶς εἶναι ἀθῶοι πάσης κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ὑποκινήσεως ἐν Μακεδονίᾳ, ἐσυκοφαντήθησαν ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν Σλάβων.*

»*Περὶ δὲ τῆς Μακεδονίας ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης θεωρεῖ ἑαυτὸν καλῶς πληροφορημένον καὶ πέποιθεν, ὅτι ἡ ἔντισιν ἐπαρχίαις αὐτῆς τρομοκρατία*

ἐμειώθη, ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν Ἀλβανίαν διατελεῖ ἐν σχετικῇ ἀγνοίᾳ περὶ τῶν αἰτίων τοῦ κρατοῦντος αὐτόθι ἐρεθισμοῦ».

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἡ μεγαλοπρεπὴς κηδεία τοῦ Ῥώσου Προξένου Μητροβίτσης. — Πρωτοφανεῖς τιμαὶ εἰς τὸν νεκρόν του παρὰ τῶν Τούρκων. — Πολιτικὴ τῆς Ῥωσίας ἐπίδειξις

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1903 τὰ ἑπόμενα:

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς 1ης πρὸς τὴν 2αν τοῦ ἀρξαμένου εἰσῆλθεν εἰς τὸν σταθμὸν Θεσσαλονίκης ὁ σιδηροδρομικὸς συρμὸς ὁ φέρων τὸν νεκρὸν τοῦ ἄρτι φονευθέντος ἐν Μητροβίτσῃ Ῥώσου προξένου Σερμπίνα. Αὐτόθι ἀνέμενον τὸν νεκρὸν πάντες οἱ προὔχοντες Σλαῦοι, Ῥῶσοι καὶ Σέρβοι καὶ Βούλγαροι Πρόξενοι, ὑποπρόξενοι, πράκτορες, γραμματεῖς, καθηγηταὶ κλπ. Ἐν τῷ σταθμῷ παρευρίσκοντο ἐγκαίρως εἰδοποιηθέντες ὑπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ οἱ ἱερεῖς πασῶν σχεδὸν τῶν ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν τῆς Θεσσαλονίκης, ὧν ἡγεῖτο αὐτὸς ὁ μητροπολίτης Σ. Ἀθανάσιος. Ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ συρμοῦ πλησιάσαντες οἱ ἀναμένοντες εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἅμαξαν, ἔνθα ἔκειτο ὁ νεκρός, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εἰθισμένων εὐχῶν, παρέλαβον τὸ φέρετρον ἐπὶ τῆς νεκροφόρου ἁμάξης καὶ ἐξεκίνησαν πρὸς τὸ παρὰ τὴν παραλίαν κείμενον ῥωσικὸν μετόχιον ἐν μεγαλοπρεπεστάτῃ πομπῇ. Το φέρετρον ἠκολούθουν μόνοι οἱ Σλαῦοι. Διπλοῦς στίχος στρατιωτῶν ἦτο ἑκατέρωθεν παρατεταγμένος, πολυάριθμοι δὲ χωροφύλακες καὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἐκράτουν διὰ ῥαβδισμῶν καὶ κοντακισμῶν τὸ ἄκακον πλῆθος εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα μέτρων, ὅπως μὴ παρενοχλῆται ἡ νεκρικὴ συνοδεία. Τῆς ὅλης πομπῆς προεπορεύοντο τὰ ἐξαπτέρυγα καὶ οἱ ἱερεῖς τῶν ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν, πρὸ αὐτῶν δὲ οἱ στέφανοι, περιβεβλημένοι ταινίας φερούσας τὰ χρώματα τῶν σημαιῶν Σερβίας καὶ Ῥωσίας. Ἀντὶ ψαλτῶν παρῆσαν ὁμὰς Ῥώσων καλογήρων, τελευταῖος δὲ μετὰ τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν Ἑλλήνων ἱερέων καὶ Ῥώσων καλογήρων, εἵπετο ὁ Ἕλλην μητροπολίτης.

Τοιαυτη ἐγένετο ἡ κηδεία τοῦ Ῥώσου προξένου μέχρι τοῦ ῥηθέντος μετοχίου, ὅθεν τὴν ἐπιοῦσαν παρέλαβεν αὐτὸν ἡ φυλακὶς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ῥωσικῆς πρεσβείας, ὅπως μετακομίσῃ αὐτὸν εἰς τὸ πάτριον τῆς Ῥωσίας ἔδαφος κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ μεταστάντος.

Οἰκείᾳ προαιρέσει βεβαίως δὲν παρέστη κατὰ τὴν κηδείαν ταύτην σύσσωμος ὁ Ἑλληνικὸς κλῆρος τῆς Θεσσαλονίκης. Οἰκείᾳ προαιρέσει οἱ Τοῦρκοι δὲν παρέταξαν ὅλον σχεδὸν τὸν στρατὸν τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὰς μεσονυκτίους ἐκείνας ὥρας. Ἀλλ' ὁποία ἀντίθεσις καὶ ὁποῖος ἐμπαιγμὸς τοῦ δικαίου. Ἐκήδευον οἱ Σλαῦοι τὸν μάρτυρα τῆς ἐλευθερίας των καὶ τῆς ἀγρίας αὐτῶν ταύτης ἐλευρίας τὴν ἐπίδρασιν ἠσθάνοντο οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς Θεσσαλονίκης δοκιμάζοντες τὴν ἐξεγερθεῖσαν ἀγριότητα τῶν Τούρκων τὴν συνήθως κατὰ τῶν ἀδυνάτων ἐκδηλουμένην. Ὁποία ἐλευθερία καὶ ὁποῖος ἀνθρωπισμὸς θὰ βασιλεύσωσί ποτε ἐν ταῖς χώραις ταύταις, ἐὰν ἔχωσι τὴν κακίστην τύχην νὰ ἴδωσι κυματίζοντας τοὺς ῥωσικοὺς ἀετούς, ἔδειξεν ἡ κηδεία τοῦ Ρώσου προξένου.

Δὲν εἴμεθα μεμυημένοι εἰς τὰ βαθέα τῆς διπλωματίας μυστήρια ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ τῆς Θεσσαλονίκης κάτοικοι, κύριε συντάκτα. Ἀλλὰ περὶ τούτου δὲν πλανῶμαι χαρακτηρίζων τὴν παρασκευασθεῖσαν ταύτην πομπικὴν κηδείαν τοῦ φονευθεντος ὡς πολιτικὸν τέχνασμα τῆς Ῥωσίας ἐπιζητησάσης νὰ ἐπιδείξῃ πολὺ πλειότερον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Μακεδονίας τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς ἢ εἰς τοὺς Τούρκους καὶ νὰ πείσῃ τοὺς ὑπὸ τούτων τυραννουμένους, ὅτι ὑπ' οὐδενὸς πρέπει νὰ ἐλπίζωσιν ἢ παρὰ τῆς Ἁγίας Ῥωσίας. Ἀλλα κατώρθωσε τοῦτο; Πολὺ ἀμφίβολον.

Λεπτομέρειαι περὶ τῆς ἀνατινάξεως σιδηροδρομικῆς γεφύρας παρὰ τῶν Βουλγάρων.—Τίς ὁ ἀρχηγὸς τῶν Βουλγάρων.—Τί παρὰ τούτων μελετᾶται.

Ἕτερος ἀνταποκριτὴς ἐν τῇ ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ διατρίβων ἐπιστέλλει ἡμῖν ἀπὸ 2 Ἀπριλίου τὰ ἑπόμενα·

Ἐβράδυνα νὰ γνωρίσω ὑμῖν τὰ νέα τῶν Βουλγάρων τολμήματα ἐν τῇ ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ, διότι εὔκολον δὲν εἶναι ἀμέσως νὰ ἐξακριβώσῃ τις τὰ ἐν Τουρκίᾳ συμβαίνοντα. Οἱ Βούλγαροι ἀπεθρασύνθησαν καὶ τοσοῦτον, ὥστε μόνον ὁ ἀγνοῶν τὴν ἀνανδρίαν τοῦ λαοῦ τούτου δύναται νὰ πιστεύῃ ὅτι τὸ ἠθικὸν θάρρος αὐτῶν ἀντλοῦσιν ἐξ ἑαυτῶν καὶ ὄχι ἐκ κρυφίου τινὸς καὶ πανισχύρου προστάτου.

Θὰ ἀνήγγειλεν ὑμῖν ἤδη ὁ τηλέγραφος τὴν ἀπόπειραν τῶν Βουλγάρων, ὅπως ἀνατινάξωσι τὴν πλησίον τῆς Ἀνζίστης σιδηροδρομικὴν ἐπὶ τοῦ Στρυμόνος σιδηρᾶν γέφυραν καὶ τὴν πλησίον αὐτῆς σήραγγα. Ἐπιτρέψατέ μοι νῦν νὰ ἀναγράψω λεπτομερειας τινὰς περὶ τούτου.

Ἦσαν ἐν ὅλῳ 46 ἄνδρες ἀρχηγὸν ἔχοντες τὸν ἐκ Σοφίας μηχανικὸν καὶ ἀξιωματικὸν Σάββωφ (Σημ. «Ἀγῶνος» ἴσως ἀδελφὸν τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Βουλγαρίας Σαββωφ). Ἐτοποθέτησαν εἰς μὲν τὰς δύο ἄκρας τῆς γεφύρας ἀνὰ μίαν μεγάλην βόμβαν δυναμίτιδος, εἰς δὲ τὴν σήραγγα τρεῖς, ἐξ ὧν δύο ἐντός, τὴν μίαν κατὰ τὴν εἴσοδον. Περιεκύκλωσαν ἔπειτα τὰς σκηνὰς τῶν φυλαττόντων τὴν γέφυραν 20-25 χωροφύλακων, ὅπως ἐμποδίσωσι πᾶσαν ἐξαγγελίαν τοῦ σκοποῦ των.

Ἀκριβῶς τὴν μίαν παρὰ τέταρτον μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 19 Μαρτίου μεγάλη βροντὴ ἐταραξε τὴν γῆν ἀκουσθεῖσα εἰς ἀπόστασιν 4 ὡρῶν. Ἀνετινάχθησαν τὰ σιδηροδρομικὰ ἐλάσματα μέχρι 50 μέτρων ἀποστάσεως. Εὐτυχῶς ἐκ τῶν δύο ἐπὶ τῆς γεφύρας βομβῶν ἡ μία μόνον ἤναψεν ἐλαχίστην ἐπενεγκοῦσα βλάβην εἰς τὴν γέφυραν. Μικρὰ ὡσαύτως βλάβη ἐπεγένετο καὶ εἰς τὴν σήραγγα, διότι ἡ μία ἐκ τῶν τριῶν βομβῶν ἀνεφλέχθη.

Οἱ χωροφύλακες ἀκούσαντες τὸν κρότον ἐξῆλθον περίτρομοι τῶν σκηνῶν των, ἀλλ' εὑρέθησαν ἀντιμέτωποι τῶν Βουλγάρων ὑψωμένα ἐχόντων τὰ ὅπλα καὶ ἀπειλούντων, ὅτι θὰ σφάξωσι πάντας, ἅμα κινηθῶσιν. Τὴν ἑπομένην ἅμα ἐγνώσθη τὸ κατόρθωμα τῶν Βουλγάρων ἔσπευσεν ὁλόκληρον τάγμα ἐπὶ τόπου πρὸς φύλαξιν τῆς γεφύρας. Οἱ χωροφύλακες ἤχθησαν σιδηροδέσμιοι εἰς Σέρρας. Εἰς καταδίωξιν δὲ τῶν Βουλγάρων ἐξεπέμφθη ἐκ Δράμας τάγμα στρατοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν συνήθη νωχέλειαν καὶ βραδύτητα οι Τοῦρκοι ἔφθασαν εἰς τὸ χωρίον Προσωτσάνην, τέσσαρας ὥρας ἀπέχον τῆς Ἀνζίστης, ἔνθα ὑπετίθετο ὅτι ἐκρύπτοντο οἱ Βούλγαροι, μετὰ τέσσαρας ἡμέρας. Αἱ γενόμεναι ἔρευναι οὐδὲν ἀπέδειξαν μέχρι τοῦδε.

Ἡ συγκοινωνία μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Δράμας ἀποκατεστάθη ἤδη. Ἀλλ' ἡ ὅλη κατάστασις ἐν τῇ περιοχῇ Δράμας εἶναι κατάστασις τρομοκρατίας. Τὰ σχισματικὰ χωρία βρίθουσιν ἀνταρτῶν μετημφιεσμένων εἰς γεωργούς. Προαναγγέλλουσιν ὡς ἄφευκτον τὴν ἐπανάστασιν. Χρήματα ἄφθονα ἀποστέλλονται αὐτοῖς, εὐκόλως δέ τις μαντεύει πόθεν πηγάζουσι τὰ χρήματα ταῦτα. Ἐπὶ τῆς τηλεγραφικῆς γραμμῆς Δεμὶρ Ἰσσαρίου εὑρέθη χάρτης ἀνηρτημένος ἀναγράφων βουλγαριστὶ τὰ ἑπόμενα: «Ὦ Ἀλῆ Ὀσμὰν (οὕτω ἀποκαλοῦσι τὸν Σουλτᾶνον). ἡ Μακεδονία εἶναι βουλγαρική. Τί λοιπὸν ἀπαιτεῖς παρ' αὐτῆς; ἦτο καὶ εἶναι βουλγαρική».

Ἡ δογκισωτικὴ αὕτη ἀπειλὴ ἔφερε τὴν ὑπογραφήν: «Σαββωφ», τὸν ἀρχηγὸν δῆλον ὅτι τῆς ἀποπειραθείσης τὴν ἀνατίναξιν τῆς γεφύρας συμμορίας.

Η ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἡ ἄρτι συνομολογηθεῖσα μεταξὺ τῶν δύο ὁμόρων ἐπικρατειῶν ἐμπορικὴ σύμβασις, κατασταθεῖσα δὲ τοῦτο μὲν διὰ αὐτοκρατορικοῦ ἰραδὲ τοῦ Σουλτάνου, τοῦτο δὲ διὰ τῆς ψήφου τῆς βουλῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς κυρώσεως ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α' νόμος, ἔχει ὡς παρατίθεται κατωτέρω. Ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον νὰ παραθέσωμεν ὁλόκληρον τὸ κείμενον, διότι δι' αὐτῆς κανονίζονται δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν ἀτόμων σπουδαιότατα, τοιαῦτα δὲ συμφέροντα πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν προδήλως θὰ ἔχωσιν.

Τὸ κείμενον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἔχει οὕτω:

ΣΥΝΘΗΚΗ

περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος, Αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν, ἐπιθυμοῦντες ἵνα διὰ συνθήκης κρατύνωσι τὰς ἐμπορικὰς καὶ ναυτιλιακὰς σχέσεις, τὰς μεταξὺ τῶν δύο Χωρῶν ὑφισταμένας, διώρισαν πληρεξουσίους αὐτῶν:

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων τὸν Κύριον Ἀλέξανδρον Σκουζὲν, Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Ὑπουργὸν Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης ὁ Σουλτᾶνος τὸν Ῥιφαὰτ Βέην, τετιμημένον διὰ τῆς Μεγάλης Ταινίας τοῦ Μετζηδιὲ, Ἔκτακτον Αὐτοῦ Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Ἀθήναις, οἵτινες, ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα εὑρεθέντα ἐν τάξει, συνεφώνησαν τὰ ἑπόμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 1. Τὰ προϊόντα ἑλληνικῆς παραγωγῆς ἢ βιομηχανίας, ἅτινα θέλουσιν εἰσάγεσθαι εἰς Τουρκίαν, καὶ τὰ προϊόντα Ὀθωμανικῆς παραγωγῆς ἢ βιομηχανίας, ἅτινα θέλουσιν εἰσάγεσθαι εἰς Ἑλλάδα, θὰ ἐξακολουθῶσιν ἀπολαύοντα, ὅσον ἀφορᾷ τὰ τέλη εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, διαμετακομίσεως, ἐπανεξαγωγῆς, καὶ τὰς τελωνιακὰς διατυπώσεις, τῆς αὐτῆς ἰσοτιμίας, ἧς καὶ τὰ προϊόντα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

Ἐν τούτοις τὰ εἴδη καὶ προϊόντα τὰ ἀπαριθμούμενα ἐν τῷ συνημμένῳ πίνακι Α', τῷ ἀναφερομένῳ εἰς τὰ εἰσπρακτέα τέλη ἐπὶ Ὀθωμανικῶν ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς Ἑλλάδα, καὶ ἐν τῷ πίνακι Β', τῷ ἐπίσης ἐνταῦθα συνημμένῳ, τῷ ἀφορῶντι εἰς ἐμπορεύματα Ἑλληνικὰ, εἰσαγόμενα εἰς Τουρκίαν, θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τοὺς δασμοὺς πλέον ἠλαττωμένους, οἵτινες ἤθελον τυχὸν ἐπιβληθῆ ἐπὶ ὁμοειδῶν προϊόντων ἑτέρου τινὸς Κράτους.

Ἄρθρον 2. Τὰ δύο ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν, ἵνα μὴ ἐπιτρέπωσιν, ἐκτὸς ἂν εἰδικὴ δοθῇ πρὸς τοῦτο ἄδεια ὑπὸ τῆς χώρας τῆς εἰσαγωγῆς, τὴν ἐν τοῖς λιμέσιν αὐτῶν φόρτωσιν οὐδενὸς εἴδους προωρισμένου διὰ τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἢ τοὺς τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐκ τῶν ἐν τοῖς οἰκείοις Κράτεσιν ἀπηγορευμένων ἢ εἰς τὰ Μονοπώλια αὐτῶν ὑπαγομένων.

Τὰ εἴδη ταῦτά εἰσιν.

Ἐν Ἑλλάδι.

Τὸ πετρέλαιον, τὰ παιγνιόχαρτα, τὸ ἅλας, τὰ πυρεῖα καὶ τὸ σιγαρόχαρτον.

Ἐν Τουρκίᾳ.

Ἡ πυρῖτις καὶ αἱ ἐκρηκτικαὶ ὕλαι παντὸς εἴδους.

Τὰ ὅπλα πολέμου καὶ τὰ παραρτήματα αὐτῶν.

Τὰ πολεμοφόδια.

Ὁ καπνὸς ὑπὸ πᾶσαν αὐτοῦ μορφήν.

Τὸ τουμπεκὶ καὶ τὸ ἅλας.

Οἱ ἀνωτέρω κατάλογοι δύνανται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ τροποποιηθῶσι δι' ἐγγράφου προαναγγελίας πρὸς τὸ ἕτερον τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Ἄρθρον 3. Ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὸ ἀκτοπλοϊκὸν ἐμπόριον, τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Ὀθωμανικὰ πλοῖα, τόσον τὰ ἱστιοφόρα, ὅσον καὶ τὰ ἀτμήλατα, θέλουσιν ἐξακολουθεῖ ἀπολαύοντα ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ τῆς πρὸς τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον Κράτος ἰσοτελείας, χωρὶς νὰ καταβάλλωσι διάφορα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα τῶν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἢ τῶν πλοίων τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων Κρατῶν καταβαλλομένων.

Ἄρθρον 4. Πᾶν πλοῖον θεωρούμενον ὡς Ἑλληνικὸν συμφώνως τῷ ἑλληνικῷ Νόμῳ καὶ πᾶν πλοῖον θεωρούμενον Ὀθωμανικὸν συμφώνως τῷ ὀθωμανικῷ Νόμῳ, θέλουσιν ἀναγνωρίζεσθαι ὡς τοιαῦτα ὑπὸ τῶν δύο Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 5. Οἱ Ἕλληνες καὶ Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα, ἵνα ἀμοιβαίως ἐνασκῶσι τὴν τῶν σπόγγων ἁλιείαν ἐν τοῖς ὀθωμανικοῖς καὶ ἑλληνικοῖς ὕδασιν ὑπὸ τῶν ὅρον νὰ συμμορφῶνται πρὸς τοὺς ἐγχωρίους κανονισμοὺς, οἵτινες θέλουσι τυχὸν ἐφαρμόζεσθαι ἐπὶ τῶν ἰθαγενῶν ἢ ἐπὶ τῶν ξένων ὑπηκόων, τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων.

Ἄρθρον 6. Τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν ἑλληνικῶν καὶ ὀθωμανικῶν ἱστιοφόρων καὶ ἀτμοπλοίων, ἅτινα δέον ἵνα ἐπιθεωρῶνται ὑπὸ τῶν Προξένων τῶν δύο χωρῶν, εἶναι τὰ ἑπόμενα:

1) Ἡ ὑγειονομικὴ πιστοποίησις.

2) Τὸ δηλωτικὸν τοῦ τελωνείου.

3) Τὸ δηλωτικὸν βιβλιάριον.

Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν δύο τελευταίων ἐγγράφων ἔσεται ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ ἀτμόπλοια τὰ μέχρι διακοσίων τόννων χωρητικότητος, τὰ μὴ ἐκτελοῦντα τακτικοὺς πλοῦς ἐπὶ ὡρισμένῳ δρομολογίῳ, ὡς καὶ διὰ τὰ ἱστιοφόρα πάσης χωρητικότητος.

Ἡ διατίμησις τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ὁρίζεται ὡς ἑξῆς.

Ἥμισυ τουρκικῆς λίρας διὰ τὰ πλοῖα χωρητικότητος ἀνωτέρας τῶν τριακοσίων τόννων.

Τέταρτον τουρκικῆς λίρας διὰ τὰ πλοῖα ἀπὸ ἑκατὸν μέχρι τριακοσίων τόννων.

Δέκα γρόσια χρυσᾶ, ἢ τὸ ἰσότιμον αὐτῶν, διὰ τὰ χωρητικότητος κατωτέρας τῶν ἑκατὸν τόννων.

Ἡ διατίμησις τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ δηλωτικοῦ τοῦ τελωνείου καὶ τοῦ δηλωτικοῦ βιβλιαρίου ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Φράγκον ἓν καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ διὰ τὰ ἀτμόπλοια καὶ ἱστιοφόρα τὰ κατωτέρας χωρητικότητος τῶν πεντήκοντα τόννων.

Φράγκα δύο διὰ τὰ χωρητικότητος πεντήκοντα μέχρις ἑκατὸν τόννων.

Φράγκα δύο καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ διὰ τὰ χωρητικότητος ἀπὸ ἑκατὸν μέχρι διακοσίων τόννων, καὶ

Φράγκα πέντε διὰ τὰ ἱστιοφόρα τὰ χωρητικότητος ἀνωτέρας τῶν διακοσίων τόννων.

Τὰ τέλη τούτων θέλουσιν εἰσπράττεσθαι κεχωρισμένως δι' ἑκάστην ἐπιθεώρησιν τῶν δύο τούτων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων.

Συνομολογεῖται, ὅτι αἱ περὶ ὧν πρόκειται ἐπιθεωρήσεις θέλουσι γίνεσθαι ὑπὸ τῶν Προξένων τῶν δύο χωρῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς χονοτριβῆς καὶ ὅτι τὸ σχετικὸν προξενικὸν τέλος, τὸ δι' ἑκάστην ἐπιθεώρησιν τῶν ἀνωτέρω προσδιορισθέντων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, θέλει καταβάλλεσθαι ἅπαξ μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ πλοῦ, τῶν λοιπῶν διαδοχικῶν ἐπιθεωρήσεων παρεχομένων ἀτελῶς.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Ὀθωμανικὰ ἀτμόπλοια καὶ ἱστιοφόρα τὰ μεταφέροντα ἐμπορεύματα εἰς χῦμα, ταῦτα ἐφ' ὅσον δὲν ἐκτελοῦσι τακτικοὺς πλοῦς ἐπὶ ὡρισμένῳ δρομολογίῳ ὀφείλουσιν οἱαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ χωρητικότης αὐτῶν, νὰ ἐπιθεωρῶσι τὸ ἑαυτῶν δηλωτικὸν βιβλιάριον καταβάλλοντα τὰ διὰ τῶν προξενικῶν διατιμήσεων τῶν δύο χωρῶν προσδιορισθέντα τέλη.

Ἐννοεῖται καλῶς, ὅτι οἱ ἀνωτέρω ἐπιθεωρήσεις δὲν θέλουσιν εἶσθαι ὑποχρεωτικαὶ ἢ ἐφ' ὅσον ἐν τοῖς λιμέσι τοῦ ἀπόπλου ἢ τῆς προσεγγίσεως τοῦ πλοίου ἤθελεν ἐδρεύει προξενικὴ ἀρχὴ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 7. Τὸ δηλωτικὸν βιβλιάριον τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευόμενον, ἔσεται ἐπισήμως βεβαιωμένον (certifié) ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν καὶ σύμφωνον πρὸς τὸ ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ συναπτόμενον ὑπόδειγμα. Θέλει μνημονεύει τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου καὶ τὸν τοῦ κατάπλου, τὸ εἶδος τοῦ ὅλου φορτίου συμφώνως ταῖς δηλώσεσι τῶν ἀποστολέων ταῖς ἐπὶ τῶν φορτωτικῶν μνημονευομέναις μετὰ τῶν σημείων, ἀριθμῶν, τοῦ εἴδους τῶν δεμάτων καὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν.

Εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ θέλουσι σημειοῖ ἄνευ χρονοτριβῆς τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἀπόπλου, ἐν δὲ τῷ λιμένι τῆς προσεγγίσεως θέλουσι σημειοῖ ἐπίσης ἄνευ χρονοτριβῆς τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ κατάπλου καὶ ἀπόπλου τοῦ πλοίου, ὡς καὶ τὴν φόρτωσιν, ἐκφόρτωσιν καὶ μεταφόρτωσιν (transbordement) *τῶν ἐμπορευμάτων.*

Αἱ οἰκεῖαι τελωνιακαὶ ἀρχαὶ τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων μερῶν, ἅμα εἰδοποιούμεναι περὶ τῆς σκοπουμένης φορτώσεως, ἐκφορτώσεως ἢ μεταφορτώσεως ὑπὸ πλοίου τινὸς ἑλληνικοῦ ἐν τοῖς ὀθωμαν ὕδασιν ἢ ὑπὸ πλοίου τινὸς ὀθωμανικοῦ ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς ὕδασιν, ὀφείλουσιν — ἐξαιρέσει τῶν ἑορτῶν — ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ φορτωτοῦ γενομένης εἰδοποιήσεως νὰ λαμβάνωσι τὰ κατάλληλα μέτρα, ὅπως εὐκολύνωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω μνημονευθεισῶν διατυπώσεων.

Ἄρθρον 8. Ἅπαντα τὰ δικαιώματα, προνόμια καὶ ἀτέλειαι τὰ παραχωρηθέντα τοῖς ὑπηκόοις, τοῖς πλοίοις τῇ ναυτιλίᾳ καὶ τῷ ἐμπορίῳ τῶν δύο συμβαλλομένων Κρατῶν, ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς συνθήκης τῆς Κάνλιτζα, τῆς μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας συνομολογηθείσης τὴν 27η Μαΐου 1855, ἐπιβεβαιοῦνται (sont confirmés), *ἀλλ' ἐννοεῖται καλῶς, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀντιπροσώπων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, τῆς τὴν 20 Μαρτίου (2 Ἀπριλίου 1901) ἐκδοθείσης, καὶ ἐφ' ὅσον αἱ διατάξεις τῆς εἰρημένης Συνθήκης τῆς Κάνλιτζα δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης.*

Ἄρθρον 9 Ἡ παροῦσα Συνθήκη ἐφαρμοσθήσεται ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων καὶ παραμένει ἐν ἰσχύι ἐπὶ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη.

Αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαγῆ ἐν Κων)πόλει ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Πρὸς πίστωσιν τούτων οἱ οἰκεῖοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Συνθήκην καὶ ἐπέθηκαν τὰς ἑαυτῶν σφραγῖδας.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τῇ τριακοστῇ Μαρτίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ τρίτου ἔτους.

(Τ. Σ) *Α Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ*

(Τ. Σ) RIFAAT

Πίναξ α'.

Ἐμπορεύματα	*Τελωνιακὰ τέλη τὰ 100 χιλιόγραμμα*
1) Ἰχθύες ἐν ἅλμῃ λεγόμενοι λακέρδα καὶ ἰχθύες ἀπεξηραμένοι λεγόμενοι τσίροι φρ. χρ.	*10*
2) Σκόμβροι καὶ παλαμίδες ἐν ἅλμῃ	*6*
3) Σαλέπι	*20*
4) Σταφὶς μέλαινα ξηρὰ κοινὴ λεγομένη Τιρὲ	*12*
5) Σῦκα ξηρὰ εἰς ὁρμαθοὺς, ἐν κυτίοις καὶ ἐν σάκκοις. Σταφὶς ξηρὰ Ῥαζακὶ καὶ Σουλτανίνα	*20*
6) α' Φιστίκια μετὰ ἢ ἄνευ φλοιοῦ	*20*
β' Κουκουνάρια	*12*
7) α' Βερίκκοκα ξηρὰ	*12*
β' Φουντούκια μετὰ ἢ ἄνευ φλοιοῦ	*10*
8) Πεστὶλ (πολτὸς ξηρὸς ἐκ δαμασκήνων ἢ βερικόκκων)	*10*
9) Χουρμάδες	*7*
10) Γλυκάνισον κοινὸν καὶ μὴ ἀστεροειδὲς	*6*
11) α' Χαλβᾶς	*30*
β' Ταχίνι	*10*
12) Μαστίχη	*70*
13) Ἀσφοδέλιον ἢ τσιρίσι (κόλλα φυτικὴ)	*5*
14) Ἀνατολικοὶ τάπητες ὁλομάλλινοι ἔχοντες τὸν στήμονα ἐκ βάμβακος ἢ ἐξ ἄλλων ὑλῶν ὑφαντουργίας, εἰς τεμάχια αὐτοτελῆ ἢ εἰς τόπια (μὲ τὸ μέτρον), συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταπήτων τῆς Καραμανίας τῶν λεγομένων Τζιτζὶμ ὡς καὶ τῶν Χεϊβὲ, οἵτινες ὅμως ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ὀθωμανικῆς κατασκευῆς καὶ νὰ προέρχωνται ἐξ ὀθωμανικοῦ λιμένος.	*200*

Πίναξ β'.

Ἐμπορεύματα	*Τελωνιακὰ τέλη τὰ 100 χιλιόγραμμα*	
1) Ἐλαῖαι πράσιναι ἢ μαῦραι, νωπαὶ ἢ ἁπλῶς ἁλατισμέναι εἰς βαρέλλια, κιβώτια, καλάθους καὶ σάκκους	*γρόσια*	*15*
2) Θηραϊκὴ γῆ	*παράδες*	*10*
3) Λαχανικὰ νωπὰ	*γρόσια*	*10*
4) Λεμόνια καὶ πορτοκάλια	*γρόσια*	*10*

ΠΡΟΣΘΕΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς τῆς περὶ Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας Συνθήκης, τῆς τὴν σήμερον μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνομολογηθείσης, οἱ ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ὑπὸ τῶν οἰκείων αὐτῶν Κυβερνήσεων, συνέθεντο τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ θέλει ἀποτελέσει ἀναπόσπαστον μέρος τῆς εἰρημένης Συνθήκης καὶ ἕξει τὴν αὐτὴν ἰσχὺν καὶ ἀξίαν.

*1ον. Οἱ δασμοὶ οἱ προσδιορισθέντες ἐν τῷ πίνακι Β', ὅστις ἐμνημονεύθη ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τ

2ον. Ἐννοεῖται καλῶς ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὸ ἄρθρ. 3 τῆς παρούσης Συνθήκης, ὅτι ἅπαντα τὰ πλεονεκτήματα, ἅτινα παρέχονται τὴν σήμερον ἐν Ἑλλάδι, δυνάμει τῆς ῥήτρας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους, τῆς καθιερουμένης ὑπὸ τῆς ἑλληνοϊταλικῆς, μεταξὺ τῶν ἄλλων, Συνθήκης τῆς 20 Μαρτίου 1889 ἢ ἅτινα θέλουσι τυχὸν ἐξασφαλισθῆ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὰ ξένα πλοῖα τὰ μᾶλλον εὐνοούμενα, τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα θέλουσιν ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῶνται ὡς κεκτημένα τοῖς ὀθωμανικοῖς ἀτμοπλοίοις καὶ ἱστιοφόροις.

3ον. Συνομολογεῖται ἐπίσης, ὅτι τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 θέλουσιν ἀμοιβαίως τεθῆ ἐν ἰσχύϊ μετὰ ὀκτὼ μῆνας ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστωσιν τούτων οἱ οἰκεῖοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ἐπέθηκαν τὰς ἑαυτῶν σφραγῖδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τῇ τριακοστῇ Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ τρίτου ἔτους.

(Τ. Σ.) Α. Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ
(Τ. Σ.) ΡΙΦΑΑΤ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὀλίγα σχετικῶς πρὸς ἄλλα ἔτη ἀνεγράψαμεν ἐφέτος περὶ τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι τελεσθέντων κατὰ τὴν Ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς 25 Μαρτίου, διότι σχεδὸν εἰπεῖν ὁμοιομόρφως τελοῦνται τὰ ἐλευθέρια καὶ στερεότυπος ἀναπέμπεται ἡ εὐχὴ τῆς συνεχίσεως τοῦ ἡμιτελοῦς καταλειφθέντος μεγαλουργήματος τῶν προγόνων. Ἀλλ' ἄλλως ἔχουσι τὰ κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην γινόμενα ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς χώραις ταῖς ἐκτὸς τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου κειμέναις καὶ ταῖς ἑλληνικαῖς ἀποικίαις ταῖς ἀνὰ σύμπασαν σχεδὸν τὴν οἰκουμένην ἐσπαρμέναις.

Τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου οἱ πανηγύρεις, εἰ καὶ ψυχρότεραι, ἐνέχουσι τὴν ὑψίστην ἔννοιαν τῶν δεσμῶν τῆς ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς πάσχοντας ἀδελφούς, τὸν ἀκοίμητον πόθον τῆς ἐθνικῆς μεγαλουργίας, ἄδικον δὲ θὰ εἶναι νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τις ἐκ τῆς ψυχρᾶς ταύτης τελετῆς τὸ ζώπυρον τῆς εὐγενοῦς φιλοδοξίας, ἥτις θερμαίνει τὰ στήθη τοῦ λαοῦ τῆς ἐλευθέρας μητροπόλεως καὶ συνάγει αὐτὸν θαυμασίως ἐνθουσιώδη καὶ πρόθυμον ὑπὸ τὰς ἐθνικὰς σημαίας, ὁράκις ἂν καλῆται νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῶν ἀλυτρώτων θυγατέρων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἀνοίγει τὰ βαλάντιά του πρόθυμα εἰς πᾶσαν θυσίαν. Ἐντελῶς διάφορον ζήτημα εἶναι τὸ πῶς ἐχρησιμοποίησαν αἱ κυβερνήσεις τὴν προθυμίαν ταύτην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ζήτημα, τὸ ὁποῖον κατ' οὐδὲν πρέπει νὰ ἐλαττώσῃ τῶν ὑποδούλων τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τοὺς ἐλευθέρους ἀδελφούς των.

Σιγηλοὶ καὶ κατηφεῖς, ἀλλὰ μεστοὶ ἐλπίδων, καθ' ἑαυτοὺς προσεύχονται φόβῳ τῶν τυράννων οἱ ἀλύτρωτοι τὴν ἡμέραν ταύτην καραδοκοῦντες ἀπτόητοι ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων συμφορῶν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τροπαιοῦχος ἡ κυανόλευκος θὰ σκιάσῃ μετὰ τῶν ἐλευθέρων μαχητῶν καὶ τὰ τάγματα τῶν κατὰ τῆς δεσποτείας ἐξεγειρομένων Ἑλλήνων. Εὐθυμόταται καὶ θαρραλεώταται ἑορτάζουσι τὴν ἡμέραν ταύτην αἱ ἡμιελεύθεροι τῆς Ἑλλάδος χῶραι, πρώτη ἡ ἀδάμαστος Κρήτη οἰονεὶ χορεύουσα τὸν πυρρίχιον καὶ σύρουσα διὰ τῆς χειρός τοῦ μεγάλου χορηγοῦ πρίγκιπος Γεωργίου τὰ τέκνα της εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρός της, εἶτα ἡ γοργῶς ἀφυπνιζομένη Κύπρος καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ἡρωϊκὴ Σάμος. Καὶ σὺν ταύταις ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ ἀποικίαι, πάντες οἱ ὀλιγάνθρωποι ἐκεῖνοι ἑσμοί, οἵτινες τὴν Ἑλλάδα καταλιπόντες καπνὸν ἐκ καλύβης Ἑλληνικῆς ἀναθρώσκοντα καὶ ἐν γῇ Ἑλληνίδι θανέειν ἱμείρονται, πληροῦντες τὰ στήθη των ἐπὶ ταῖς μεγάλαις, ταῖς ἀθανάτοις, ταῖς ἀϊδίαις ἀναμνήσεσι τῆς ἐπετείου ἡμέρας προσδοκιῶν, ὅτι θὰ ἴδωσι μεγάλην τὴν ἀπώτατα κειμένην πατρίδα των καὶ ἔνδοξον, σπενοῦσαν πάντα τὰ τέκνα της ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν της τὸ βασίλειον, ὡς συνενοῖ αὐτὰ καὶ νῦν ἔτι ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ ὕμνῳ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης των ἐκ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ Καυκάσου μέχρι τῆς κυπριακῆς θαλάσσης καὶ ἐκεῖθεν μέχρι Δυρραχίου καὶ ἁπανταχοῦ γῆς, ὅπου Ἕλληνες, οἵτινες διάφορα μὲν ἕκαστοι καθ' ἑκάστους εὔχονται, ἀλλ' ὅλαι αἱ διάφοροι αὗται εὐχαὶ εἰς μίαν συνενοῦνται, εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ μεγαλείου τῆς κοινῆς ἁπάντων πατρίδος Ἑλλάδος.

Οὕτω καὶ ἀδύνατον οὖσαν πολιτικῶς μεγάλην ἀναδεικνύει τὴν Ἑλλάδα ἡ θερμὴ τῶν ἁπανταχοῦ τέκνων της ἀγάπη. Τοῦτο πρέπει νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἀπεγνωκότας, ὡς ἐνεθάρρυνεν ἡμᾶς ἀναγινώσκοντας τὰς τελεσθείσας ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἡμέρᾳ πανηγύρεις ἐν Βουκουρεστίῳ, Βραΐλᾳ, Φιλιππουπόλει, Ὀδησσῷ, ἁπάσῃ τῇ Κρήτῃ, Λευκωσίᾳ, Παρισίοις, Τεργέστῃ, Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας, Μελίτῃ, Λονδίνῳ, Νέᾳ Ὑόρκῃ, ἵνα ὀλίγας ἐκ τῶν ἀναριθμήτων ὀνομάσωμεν πόλεις.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Παμψηφεὶ μέλη τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου εἰς ἀντικατάστασιν τῶν κατὰ τοὺς ἐθνικοὺς Κανονισμοὺς ἀποχωρούντων, ἅτε ἐπὶ διετίαν ὑπηρετούντων τεσσάρων μελῶν αὐτοῦ, ἐξελέχθησαν οἱ κύριοι Νικόλαος Κοσμᾶ πασσᾶς, Γιάγκο βέη Ἰωαννίδης, Παναγιώτης Χρυσὸς καὶ Ἀλέξανδρος Σ. Σινιόσογλους, πάντες ὁμόφρονες τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῆς ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς θεωρεῖται εὐχάριστον, ἅτε ἐνισχύον τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἐνεργείας τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ ἐξασφαλίζον τὴν πηδαλιούχησιν τοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἀπὸ τῶν κινδύνων τῶν ἐσωτερικῶν ἐρίδων καὶ ἀντιζηλιῶν, τῶν κατ' ἐξοχὴν τοὺς Ἕλληνας φθειρόντων κινδύνων.

***

— Ἡ τύχη τοῦ δολοφονήσαντος τὸν ἐν Μητροβίτσῃ Πρόξενον τῆς Ῥωσίας Ἀλβανοῦ στρατιώτου, ἀποτελεῖ καταφανέστατον τεκμήριον δύο ἐντελῶς διαφόρων πραγμάτων· τοῦτο μὲν τῆς ἀντιλήψεως, ἣν περὶ δικαίου ἔχουσιν οἱ Τοῦρκοι, τοῦτο δὲ τῆς καταφώρου ἀσθενείας, ἐν ᾗ εὑρίσκεται σήμερον τὸ κράτος τῶν ὀσμανιδῶν. Διότι τὸ κατ' ἀρχὰς ὁ δολοφόνος οὗτος κατεδικάσθη εἰς δεκαπενταετῆ δεσμά. Ἀλλ' ἡ καταδίκη αὕτη δὲν ἤρεσεν εἰς τὴν Ῥωσίαν. Ἐγένετο λοιπὸν ἀναθεώρησις τῆς δίκης καὶ ἐναντίον τῶν ἁπανταχοῦ τοῦ κόσμου κρατουσῶν περὶ δικαιοσύνης θεωριῶν, τὸ ἀναθεωρητικὸν ἀντὶ νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν ποινὴν τοῦ κατηγορουμένου, ἐπεβάρυνεν αὐτήν, καταδικάσαν τὸν ἔνοχον εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, ἥτις μάλιστα θὰ ἐπιβληθῇ παρουσίᾳ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ῥωσίας. Κράτη, ἅτινα δὲν ἔχουσι τὴν δύναμιν ἐξ ἑαυτῶν νὰ ἀπονέμωσι τὴν δικαιοσύνην, ἀλλὰ πράττουσι τοῦτο κατ' ἐπιταγὴν ἄλλων, οὐδένα λόγον ὑπάρξεως ἔχουσιν.

***

— Τὸ ἐθνικὸν πρακτορεῖον προαγγέλλει νέαν ἄφευκτον ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπουργικὴν κρίσιν ἕνεκα τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Προστίθεται δὲ ἐν τῷ τηλεγραφήματι αὐτοῦ, ὅτι ὁ βουλγαρικὸς τύπος κατακρίνει τὴν ἀσταθῆ πολιτικὴν τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου καὶ τῶν συμβούλων αὐτοῦ.

***

— Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ αὐτοῦ πρακτορείου ἀπὸ 4 Ἀπριλίου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσίας ἔσχε μακροτάτην συνέντευξιν πρὸς τὸν Τεφφὴκ πασσᾶν. Εἰς τοὺς τουρκικοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους ἐπικρατεῖ ἀόριστός τις φόβος. Ἐνισχύσεις τουρκικοῦ στρατοῦ ἐξακολουθοῦσιν ἀπ στελλόμενοι εἰς Πρισρέναν, Μητροβίτσαν καὶ Βερίσοβιτς.

***

— Δύο Τουρκοκρῆτες ἐκ τῶν ἐσχάτως παλινοστησάντων, ἐνθυμούμενοι τὴν μακαρίαν ἐποχήν, καθ' ἣν ἠδύναντο νὰ σφάζωσιν ἀποινεὶ τοὺς Χριστιανούς, θέλοντες νὰ διακόψωσι, φαίνεται, τὴν παραγραφὴν τῆς ἀναρχίας, ἐφόνευσαν ὅλως ἀναιτίως τὴν 1ην Ἀπριλίου δύο χριστιανοὺς ἐν Ἡρακλείῳ. Τοῦτο ἐξηρέθισεν, ὡς ἦτο φυσικόν, τοὺς Χριστιανούς, οἵτινες διὰ ῥοπάλων καὶ ἄλλων μὴ φονικῶν ὀργάνων, ἐτραυμάτισαν οὐκ ὀλίγους. Εὐτυχῶς οὐδένα ἐφόνευσαν. Αἱ ἐπὶ τόπου δὲ σπεύσασαι ἀρχαὶ κατώρθωσαν νὰ προλάβωσι χειρότερα. Οἱ δύο φονεῖς Τοῦρκοι συνελήφθησαν καὶ θὰ ὑποστῶσιν ὑπὸ τῆς ἀμειλίκτου ἐν Κρήτῃ δικαιοσύνης τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας των.

***

— Ἐκ διπλωματικῆς πηγῆς, γράφει τὸ «Ἄστυ» τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, ἐγνώσθη ἐνταῦθα, ὅτι ἀντιρρωσικαὶ διαδηλώσεις ἐγένοντο ἐν Σοφίᾳ ὑπὸ τοῦ κομιτάτου ἕνεκα τῶν ἄρτι δημοσιευθεισῶν ἐκθέσεων τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ῥώσων προξένων. Εἰς τὰς ἐκθέσεις ταύτας ἀναγράφοντκι τὰ κακουργήματα τῶν ἐν Μακεδονίᾳ συμμοριτῶν τοῦ κομιτάτου, εἰς ὃ ἐπιρρίπτεται ἡ εὐθύνη τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἀνωμαλιῶν. Ἡ σύνταξις τοῦ «Ἀγῶνος» παραδέχεται ταῦτα ὡς ἀληθῆ. Καὶ αἱ διαδηλώσεις ἐγένοντο ἐν Σοφίᾳ καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν Ῥώσων προξένων τῆς Μακεδονίας ζωγραφίζουσι τὰς κακουργίας τοῦ κομιτάτου. Ἀλλ' ἀπορεῖ καὶ αὐτή, ὡς ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος, ἐπὶ τῷ διὰ τί οἱ τοσοῦτον ζωηρῶς διεκτραγῳδοῦντες τὴν κατάστασιν τῆς Μακεδονίας Ῥῶσοι ἐν αὐτῇ Πρόξενοι, ἀφ' οὗ τοιαύτην ἔχουσι γνώμην περὶ τῶν μυσαρῶν συμμοριῶν, σπεύδουσι καθ' ἑκάστην εἰς τὰ τουρκικὰ δικαστήρια καὶ ἐνεργοῦσι τὴν ἀποφυλάκισιν τῶν ἀνάνδρων δολοφόνων; Διὰ τί δὲ ἡ σύμπτωσις τοῦ νὰ δημοσιευθῶσιν αἱ ἐκθέσεις αὗται μετὰ τὴν Ἀγγλικὴν Κυανῆν Βίβλον; Οὐδενὶ οὐδεμία ἀπομένει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ Ρωσία ἐπιξητεῖ νῦν νὰ ἀπαλείψῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὸ στίγμα, ὅτι μυριοτρόπως ἐνεθάρρυνε τὸ ἄτιμον ἔργον τῶν δολοφονικῶν στιφῶν καὶ ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς, ἀφ' οὗ καὶ αὐτὸς ὁ ἐπιδιωχθεὶς σκοπός τῆς διπλωματίας αὐτῆς εἶναι ἀκριβῶς ὁ ὑπὸ τῶν κομιτάτων ἐπιδιωκόμενος, τοῦτ' ἔστιν, ὁ τῶν μεταρρυθμίσεων, ὄχι, ἐκείνων, αἵτινες ἐπετεύχθησαν, ἀλλ' ἐκείνων, δι' ὧν ἡ Μακεδονία θὰ καθίστατο δευτέρα Ἀνατολικὴ Ρωμυλία. Τούτου νῦν ἀποτυχόντος καὶ τῆς ἀποτυχίας ταύτης ἀντανακλώσης ἐπὶ τὴν πολιτικὴν τῆς Ρωσίας, ζητεῖ αὕτη νὰ ἀποσείσῃ τὸ βάρος τῆς ἥττης ταύτης ἀποκηρύττουσα τὰ κομιτάτα. Ἀλλ' ἡ ἀποκήρυξις εἶναι τοσοῦτον βραδεῖα, ὥστε οὐδεὶς ἐχέφρων δύναται νὰ πιστεύσῃ αὐτὴν ὡς εἰλικρινῆ. Τὰ γοργῶς χωροῦντα πράγματα θὰ δικαιώσωσιν ἡμᾶς καὶ ἐν τούτῳ, ὡς ἐδικαίωσεν τὰς κρίσεις τοῦ ὀργάνου τούτου τὰς πρὸ πενταετίας ἐξενεχθείσας ἡ μέχρι τοῦδε ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων. Εὑρέθησαν τότε τινὲς ἐκ τῶν κλασικῶν ἐκείνων τύπων τῆς ἠλιθιότητος, οἵτινες ἀξιοῦσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ μονοπώλιον τῆς συνέσεως, καὶ κατέκριναν ἡμᾶς ἐπὶ ἄκρᾳ σλαυοφοβίᾳ. Τί λέγουσιν νῦν οὗτοι μετὰ τὰς καταφώρους ἐνεργείας Ρωσίας καὶ Γαλλίας ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ παντὸς ὅ,τι Ἑλληνικόν; Τί λέγουσιν νῦν οἱ μανθάνοντες, ὅτι εἰς μίαν μόνην μονὴν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει οἱ Ῥῶσοι ἀνέρχονται εἰς 5000, μὲ 17 δὲ οἱ Ἕλληνες εἰς μόνον τρισχιλίους, ἐπιζητοῦσι δὲ νῦν οἱ Ῥῶσοι νὰ ἀνατρέψωσι τὴν τάξιν τῆς διοικήσεως τῆς κοινότητος εἰς τὸν ἀριθμὸν στηριζόμενοι, ἀριθμὸν δημιουργηθέντα ἐναντίον τῶν κανόνων καὶ τοῦ αὐτόθι κρατοῦντος δικαίου;

***

— Τηλεγράφημα ἐκ Μελίτης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀγγέλλει, ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος ὅστις ἀφίκετο εἰς Μελίτην, προσεκάλεσεν εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν τὸν κυβερνήτην τοῦ αὐτόθι καθαριζομένου θωρηκτοῦ μας «Ὕδρα» κ. Θ. Θεοχάρους.

Ἐκτὸς τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης τιμῆς πρὸς τὸν Ἕλληνα κυβερνήτην, ὁ ναύαρχος διευθυντὴς τοῦ Ναυστάθμου προσεκάλεσε τὸν κ. Θεοχάρην καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς «Ὕδρας» εἰς τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου διδόμενον μέγα γεῦμα καὶ τὴν κατόπιν αὐτοῦ ἑσπερίδα.

***

— Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Πρακτορείου ἐκ Ῥώμης ἀπὸ 7 Ἀπριλίου ἀπαντῶν ὁ Σουλτάνος εἰς νέας παραστάσεις τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας γενομένας ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ τῆς Γερμανίας ἐδήλωσεν, ὅτι ἔχει ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν νὰ ἐπιβάλῃ ἔστω καὶ διὰ τῆς βίας τὰς μεταρρυθμίσεις ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ.

Τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν ὡς εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε αἰφνιδίως παροξυνθεῖσαν παριστῶσι τὰ δύο ἑπόμενα τηλεγραφήματα τοῦ ἐθνικοῦ πρακτορείου ἐκ Βιέννης ἀπὸ 8 Ἀπριλίου·

«Τὰ ἐπίσημα ἐξ Ἀλβανίας τηλεγραφήματα βεβαιοῦσιν, ὅτι ἡ ἀντίστασις τῶν ἐπαναστατῶν, ἐναντίον ὅλων τῶν προτάσεων τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, ἐξακολουθεῖ. Ἔνοπλος σύγκρουσις φαίνεται ἀναπόφευκτος. Τὰ τουρκικὰ στρατεύματα συγκεντροῦνται εἰς τὸ Ἰπὲκ, τὸ Φεζορόβιτς καὶ τὰ Σκόπια Ὁ Σακὴρ πασσᾶς ἀνεχώρησεν εἰς Κοσσυφοπέδιον διὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ βιλαετίου τούτου. Ἔντονα στρατιωτικὰ μέτρα κατὰ τῶν Ἀλβανῶν θὰ ληφθοῦν. Τὰ πάντα ἐνδεικνύουν ἐπικειμένην μάχην.

Λέγεται, ὅτι σοβαραὶ ταραχαὶ ἐξερράγησαν εἰ, τὸ Νόβι Παζάρ Στρατιωτικαὶ ἐνισχύσεις ἐζητήθησαν».

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα γίνονται ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν ἄλλῳ σημείῳ τοῦ ὁρίζοντος ἀπειλητικὰ ὑψώθησαν νέφη βροχὴν καὶ ἐκεῖ ἀπειλοῦντα, τίς οἶδε δέ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ σχέσις τις ἀδιόρατος ἑνοῦσα τὰς δύο ἑστίας, ἐξ ὧν ἐνδέχεται νὰ καταστῇ παρανάλωμα τοῦ πυρὸς τὸ ὑφιστάμενον καθεστὼς ἐν τῇ Μεσογείῳ. Τὸ Μαρόκον ἐννοοῦμεν. Τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλουσιν, ὅτι ἡ ἐπανάστασις ἐπεκτείνεται καὶ ἐν τῇ ἰσλαμικῇ ταύτῃ χώρᾳ τῆς Μεσογείου καὶ ὅτι τὰ σουλτανικὰ στρατεύματα ὑποχωροῦσι πρὸ τῶν στασιαστῶν. Οἱ ξένοι εἰδοποιήθησαν ἐπισήμως νὰ ἐγκαταλίπωσι τὸ Φέζ. Ὁ μνηστὴρ τοῦ θρόνου, τοῦ ὁποίου οἱ ὀπαδοὶ πολλαπλασιάζονται, κερδαίνει ὁσημέραι ἔδαφος. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀποστέλλει εἰς Ταγγέρην μίαν μοῖραν τοῦ στόλου τῆς Μεσογείου. Φόβοι ἐσωτερικῶν σφαγῶν ἐπικρατοῦσιν.

— Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ διαπραχθέντος ὑπὸ Μωαμεθανῶν φόνου Χριστιανοῦ, ὡς ἀνωτέρω ἀνεγράψαμεν, (ὁ ἕτερος τῶν τραυματισθέντων εὐτυχῶς θὰ σωθῇ), ὁ ἐν Ἀθήναις διατρίβων πρίγκιψ Γεώργιος ἀπέστειλε πρὸς τοὺς Κρῆτας τὸ ἑπόμενον ὡραιότατον τηλεγράφημα·

ΚΡΗΤΕΣ

Μετὰ μεγίστης λύπης ἔμαθον τὸν φόνον Χριστιανοῦ, μετὰ μεγίστης χαρᾶς τὴν σύλληψιν ἐνόχων Ἔχετε πεποίθησιν εἰς τὴν Δικαιοσύνην, ἥτις θέλει φανῇ ἀμείλικτος. Ἔχων ἀκλόνητον πεποίθησιν εἰς τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τοῦ ἀγαπητοῦ μου λαοῦ, παρακαλῶ καὶ προτρέπω ὑμᾶς ἅπαντας ὅπως ἀπέχητε πάσης αὐτοδικίας πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον ἰδιαιτέρας πατρίδος, ἀποδεικνύοντες οὕτω τὸ ἤδη ἀποκτηθὲν καὶ ἁπανταχοῦ ἀναγνωρισθὲν φιλόνομον τοῦ κρητικοῦ Λαοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Ἀπριλίου 1903.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

***

— Ἐκ Βιέννης τηλεγραφεῖται κατὰ τὴν τελευταίαν ὥραν πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον περὶ τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ, ὅτι ἡ ἔκρυθμος αὐτόθι κατάστασις ἔφθασεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. Ἐν Σκόδρᾳ ἐπυροβολήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν δύο δικασταί, ὧν ὁ εἷς ἔμεινε νεκρός. Ἡ πρὸς διαλλαγὴν σταλεῖσα ἐπιτροπὴ ἐξακολουθεῖ πολιορκουμένη ἐν Ἰπέκ. Εἰς τριακοντακισχιλίους δ' ὑπολογίζονται οἱ ἔνοπλοι Ἀλβανοὶ οἱ ἐξεγερθέντες κατὰ τῶν μεταρρυθμίσεων. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δὲ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τηλεγραφοῦνται τὰ ἑπόμενα:

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνδιεσκέφθη χθὲς καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Ἡ μεραρχία τῶν ρεδίφηδων τοῦ Ἰκονίου ἐπεστρατεύθη, θ' ἀποσταλῇ εἰς Μακεδονίαν εἰδικῶς πρὸς καταστολὴν τῆς ἀλβανικῆς ἐπαναστάσεως καὶ καταδίωξιν τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν. Ἡ κινητοποίησις τῆς δευτέρας μεραρχίας ρεδίφηδων θὰ διαταχθῇ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα. Τὰ ὑπὸ τουρκικὴν σημαίαν πλοῖα ναυλώνονται ἀναγκαστικῶς πρὸς μεταφορὰν τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων. Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἠρνήθη ὁριστικῶς νὰ δεχθῇ Ἄγγλους ἀξιωματικοὺς πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ στρατευμάτων.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἀληθὴς χαρακτηρισμὸς τῆς Α. Ε. τοῦ Ὀσμὰν πασσᾶ, Γεν. Διοικητοῦ Ἰωαννίνων. — Πᾶσα πρᾶξις αὐτοῦ ὑπαγορεύεται ἄνωθεν. — Ἡ παλαιὰ καὶ ἡ νῦν αὐτοῦ διαγωγή. — Οἱ Ἠπειρῶται δὲν λησμονοῦσι τὰ ἐθνικὰ αὐτῶν ὄνειρα.

Ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἀγῶνος» ἐν Πρεβέζῃ διατρίψας κατὰ τὴν Μεγάλην ἑβδομάδα συνοψίζει τὰς ἐντυπώσεις καὶ ἀφηγήσεις διαφόρων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ προερχομένων Ἠπειρωτῶν διὰ τῶν ἑπομένων, ἅτινα ἐπέστειλεν ἡμῖν τῇ 2 Ἀπριλίου 1903.

Τῇ ἀληθείᾳ καταντᾷ τις νὰ τρίβῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἀνταποκρίσεών τινων φιλοξενουμένων ἐν Ἀθηναϊκαῖς ἐφημερίσι, προερχομένων δὲ ἐξ Ἠπείρου. Εἶνε δὲ ἀκατανόητον πρᾶγμα ὁ βαθμὸς τῆς εὐπιστίας τῶν κ. διευθυντῶν τῶν Ἀθηναϊκῶν τούτων φύλλων τῶν εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε ξενιζόντων τὰς ἐν λόγῳ ἀνταποκρίσεις. Ἐξηγούμεθα. Καθ' ἑβδομάδα ἀναγινώσκει τις συστηματικὰς Ὀσμανιάδας περὶ τοῦ Γ. Διοικητοῦ Ἰωαννίνων. Οὐδένα λόγον ἀντιπαθείας ἔχομεν πρὸς τὴν Α. Ε. τοῦ ὁποίου τοὐναντίον ἀναγνωρίζομεν πολλὰ προτερήματα. Χάριν ὅμως τῆς ἀληθείας ὀφείλομεν νὰ δηλώσωμεν ὅτι ὅπως αἱ ἄνευ λόγου ὕβρεις καὶ αἱ συκοφαντίαι εἰσὶ ἔργον ἐπιπολαίων ἀνθρώπων, ἵνα μή τι βαρύτερον εἴπωμεν, ἐπίσης καὶ οἱ ὑπερβολικοὶ ἔπαινοι ὑπὲρ τὴν πραγματικὴν ἀρετὴν καὶ ἀξίαν τοῦ ἐπαινουμένου καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων εἶναι κολάκων θυμιάματα ἀηδῆ καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται καὶ ἐκτιμῶνται παρὰ παντὸς ἀνθρώπου ἔχοντος χαρακτῆρα καὶ τοιοῦτον δὲν διστάζομεν νὰ παραδεχθῶμεν τὸν Γ. Διοικητὴν Ἰωαννίνων Ὀσμὰν Πασσᾶν. Οὐδεὶς ἠρνήθη ἢ ἠμφισβήτησεν ὅτι ὁ Ὀσμὰν πασσᾶς εἶνε ἐκ τῶν καλλιτέρων Τούρκων διοικητῶν, ὅσοι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν διῴκησαν τὴν Ἤπειρον. Προκειμένου δὲ περὶ δημοτίου ἀνωτέρου λειτουργοῦ ἀφῶμεν κάλλιον αὐτὰ τὰ πράγματα νὰ δώσωσι τὴν λευκὴν ἢ μέλαιναν περὶ αὐτοῦ ψῆφον. Ἐὰν ὁ Ὀσμὰν πασσᾶς φέρηται ὡς ἀγαθός, ἀμερόληπτος καὶ φιλοδίκαιος Διοικητὴς προσπαθῶν κατὰ τὸ φαινόμενον καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ν' ἀποφεύγῃ τὰς μεταξὺ τῶν πιστῶν καὶ τῶν Γκιαούρηδων διακρίσεως (ἡ προσπάθειά του δὲ αὕτη χρονολογεῖται ὡς γνωστὸν κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς 5τοῦς αὐτοῦ διοικήσεως χρονικὴν περίοδον 1 καὶ 1]2 ἔτους), δὲν γνωρίζομεν ἐὰν πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τοῦτο εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀγαθὴν πρωτοβουλίαν ἢ εἰς ἐπίτηδες ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διαβιβασθείσας καὶ διαβιβαζομένας αὐτῷ αὐστηροτάτας διαταγάς, ὅπως καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Βαλῆδες, διὰ πασιγνώστους λόγους, οὓς ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀφήνει νὰ τὴν διαλανθάνωσι, κατ' ἐξοχὴν δὲ εἰς τὰς παρούσας κρισίμους περιστάσεις, ἃς διέρχεται. Ὅτι ἡ πρώτη ὑπόθεσις δὲν εἶνε ἀληθής, τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἐκ τοῦ ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος Ὀσμὰν πασᾶς εἶνε ὁ προσπαθήσας νὰ καταπνίξῃ τὸ ἐθνικὸν τοῦ Ἠπειρωτικοῦ λαοῦ αἴσθημα διατάξας νὰ ἐξαλείψωσι καὶ αὐτὰ τὰ κυανόλευκα χρώματα τῶν οἰκιῶν καὶ ἐργαστηρίων, ὅπου ὑπῆρχον, ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ καταφοβίσας τὸν φιλησυχώτατον χριστιανικὸν πληθυσμὸν τῆς Ἠπείρου κατὰ προτίμησιν δι' αἰφνιδίων καὶ συχνοτάτων κατ' οἶκον ἐρευνῶν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶνε ὁ διατάξας κατ' αὐτὴν τὴν μεγίστην τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ νὰ ἀπαχθῇ βίᾳ καὶ ὑπὸ συνοδείαν 40 ἱππέων ἐκ Πρεβέζης εἰς Ἰωάννινα ὁ φιλογενὴς καὶ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Κοσμᾶς. Μένει λοιπὸν ἡ δευτέρα ὑπόθεσις ὡς πραγματικὴ καὶ ἀληθὴς ὅπως καὶ εἶνε, ὅτι δηλ. ὁ Γ. Διοικητὴς Ὀσμὰν πασᾶς μεταβαλὼν τρόπον διοικήσεως ἐπὶ τὸ ἠπιώτερον, ο

Ἡ Σουλτανικὴ ἀμνηστεία πρὸς τοὺς Νεοτούρκους καὶ Ἀλβανοὺς στασιαστάς. — Ἡ παράδοσις τοῦ Μαλὴκ βέη. — Τίνα τὰ αἴτια τῶν στάσεων τούτων καὶ τὶ πρὸς αὐτὰ τὰ ἐθνικὰ τῶν Ἀλβανῶν ὄνειρα. — Πῶς καταστέλλονται αἱ τοιαῦται τῶν Ἀλβανῶν ἐξεγέρσεις. — Φορολογικαὶ πιέσεις καὶ παρανομίαι ἐν Ἠπείρῳ.

Ὁ ἕτερος τοῦ «Ἀγῶνος» ἀνταποκριτὴς ἐπέστειλεν ἡμῖν ἐξ Ἄρτης τὰ ἑπόμενα·

Ἡ χορηγηθεῖσα γενικὴ παρὰ τοῦ Σουλτάνου ἀμνηστεία εἰς τοὺς ἐπὶ πολιτικοῖς ἐγκλήμασι κατηγορουμένους Νεοτούρκους καὶ Ἀλβανοὺς συμπεριέλαβε φυσικῷ τῷ λόγῳ καὶ τὸν γνωστὸν Μαλὴκ μπέην τὸν θανάσιμον προσωπικὸν ἐχθρὸν τῶν βέηδων Κλεισούρας καὶ τοῦ πρώην ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς Ἰωαννίνων Ἐσσὰτ πασᾶ. Ἐν τούτοις ὁ βέης οὗτος περὶ τοῦ ὁποίου εἶχαν γραφῆ τόσα καὶ τόσα ἔν τε τῷ ἡμετέρῳ καὶ τῷ Εὐρωπαϊκῷ τύπῳ καὶ μονονοὺ ἐθεωρήθη ὡς ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας τῆς Ἀλβανικῆς Παλιγγενεσίας ὑπό τινων ὑπὲρ τὸ δέον θερμοκεφάλων πολιτικολόγων καίτοι ἀμνηστευθεὶς ἐξηκολούθει νὰ περιφέρηται ἔκτοτε ἀνυπότακτος ἀνὰ τὰ ὄρη τῆς Φράσσαρης καὶ τῆς Πρεμετῆς εἰ καὶ μὴ δίδων οὐδὲν σημεῖον τῆς ἐπαναστατικῆς (;) καὶ ἐθνικῆς δράσεώς του. Καὶ αὐτὴ ἡ εἰς περιωπὴν νεωτέρου τινος Καστριώτου ἀναχθεῖσα πολεμικὴ (;) φήμη αὐτοῦ δὲν ἐπέζησε πλέον τῆς δράσεώς του καὶ ἤδη ὁ Μαλὴκ ἢ Μάλιος παραδίδεται εἰς τὰς ἀρχὰς Πρεμετῆς, ὁπόθεν θέλει ἔλθῃ ὡς λέγεται εἰς Ἰωάννινα, ὅπως ὑποβάλῃ τῷ Βαλῆ τὰ σέβη του. Περιττὸν νὰ προσθέσῃ τις, ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία θέλει τελειώσῃ διὰ διορισμοῦ τινος τοῦ Μαλὴκ μπέη μετ' ἀπονομῆς αὐτῷ πολιτικοῦ τινος βαθμοῦ (ρουτμπὲ) ἢ παρασήμου κατὰ τὴν συνήθειαν. Ἐὰν καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου δύναταί τις νὰ ἐξαγάγῃ πόρισμά τι, δύναται βεβαίως νὰ πιθανολογήσῃ χωρὶς νὰ εἶνε πολὺ μακρὰν τῆς ἀληθείας ποίας σοβαρότητος ἄξια πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὑπὸ ἔποψιν ἐπιζητουμένης δῆθεν αὐτονομίας καὶ ἀποχωρισμοῦ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ σώματος τοῦ Τουρκικοῦ κράτους, τὰ ἐνεστῶτα τῶν παρὰ τὰ Σερβοαυστριακὰ σύνορα Γκέγκηδων, μὲ ὅσην προθυμίαν καὶ καλὴν θέλησιν καὶ ἂν ἐπιδεικνύωσιν οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ μεγαλοποιῶσιν αὐτὰ καὶ καραδοκοῦντες νὰ ἁλιεύσωσιν εἰς θολὰ νερά. Παρὰ τοῖς Τουρκαλβανοῖς λίαν ἀμφίβολον εἶνε, ἐὰν εἶνε ἢ δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος ν' ἀναπτυχθῇ ἐθνικὴ ἢ ἰδιαιτέρας ὀντότητος ἰδέα ἄλλη πλὴν τῆς τοῦ Ἰσλάμ. Ἀντλοῦσιν ἐν πίθῳ Δαναΐδων οἱ προσπαθοῦντες νὰ ἐνσπείρωσι παρ' αὐτοῖς ἄλλας ἰδέας. Δὲν ἀρνούμεθα, ὅτι παρὰ τοῖς Ἀλβανοῖς ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων καὶ ὀλίγοι τινὲς οἱ διὰ προσωπικοὺς πάντως λόγους δυσηρεστημένοι κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ καθεστῶτος, ἀλλὰ καὶ διὰ τούτους ἡ πολύτροπος καὶ πολύμητις Τουρκικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐφεύρῃ τὰ μέσα τῆς εἰς εὐπείθειαν ὑπαγωγῆς ἐκείνων εἴτε διὰ τῆς ἀλωπεκῆς εἴτε καὶ διὰ τῆς λεοντῆς ἐν ἀνάγκῃ. Τὸ παράδειγμα τοῦ Μαλὴκ εἶνε ἀρκούντως χαρακτηριστικὸν τοῦ τε ἀτόμου καὶ τῆς φυλῆς.

Ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι συμβαίνει πρὸς τὸν ὡς ἐπαναστάτην διαφημισθέντα Μαλὴκ γίνεται πρὸς τὸν ἐκ τῶν ἀδελφῶν Κλεισουραίων Μωχαμὲτ μπέην. Οὗτος καίτοι ἀμνηστευθεὶς ἐπίσης μετὰ τῶν λοιπῶν εὑρίσκεται εἰσέτι ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν μὴ λαβὼν τὴν ἄδειαν τῆς οἴκαδε ἐπιστροφῆς.

Μία τῶν πληγῶν τῶν μαστιζουσῶν τὸν ἀγροτικὸν τῆς Ἠπείρου πληθυσμὸν ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἡ μέθοδος τῆς εἰσπράξεως τῆς δεκάτης καὶ τοῦ προβατονομίου (τζιελὲπ) ἥτις δίδει ἀφορμὴν καὶ γένεσιν εἰς παντὸς εἴδους καταχρήσεις ἐκ μέρους τῶν ἐντεταλμένων τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἐπαχθεστάτου τούτου φόρου ὑπαλλήλων. Πᾶς τις ἠδύνατο νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν ἐπαγγελλομένων μεταρρυθμίσεων, ἔστω καὶ ἀτελεστάτων καὶ κατὰ σκιὰν ἐφαρμοζομένων, θὰ ἐπήρχετο βελτιωσίς τις ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τοὐλάχιστον καὶ παῦσις τῶν διαφοροτρόπως λαμβανουσῶν χώραν καταχρήσεων. Δυστυχῶς ὅμως τὰ πράγματα ἀποδεικνύουσιν ὅλως τοὐναντίον. Οἱ ἀποσταλέντες πρὸς ἐξελεγξιν τῆς γενομένης καταμετρήσεως τῶν αἰγοπροβάτων ὑπαλληλοι (τὰ αἰγοπρόβατα πληρώνουσι 4 1/2 γρόσια ἐτησίως κατὰ κεφαλὴν ἢ μίαν δραχμὴν καὶ ἑξήκοντα λεπτὰ εἰς ἑλληνικὸν τρέχον νόμισμα) μετέβησαν εἰς διάφορα μέρη τοῦ καζᾶ Ἰωαννίνων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας των, καὶ αὐθαιρέτως ἐπέτασσον εἰς διαφόρους ποιμένας (Ζίτσης, Πογδόριανης κτλ.) νὰ δηλώσωσι τὰ ἀποκρυφθέντα δῆθεν ὑπ' αὐτῶν πρόβατα. Ἀρνουμένων δὲ τῶν ποιμένων νὰ συμμορφοθῶσι ταῖς ἀδικαιολογήτοις ἐκείνων διαταγαῖς, ἄλλους μὲν ἔδειραν, ἄλλους δὲ διέταξαν νὰ ἀπαχθῶσιν εἰς Ἰωάννινα, ἀφοῦ ἐκ τῶν ὀλιγώτερον ἀνενδότων ἐφορολόγησαν πρὸς ἴδιον ὄφελος ὅ,τι ἠδυνήθησαν, τοὺς ἀπαχθέντας δὲ εἰς Ἰωαννινα μετὰ τῶν ποιμνίων αὐτῶν ἔρριψαν εἰς τὰς παρὰ τὸ Διοικητήριον φυλακάς, αἵτινες παρεῖχον τὸ μοναδικὸν ὅσον καὶ περίεργον θέαμα τῆς ἐν αὐταῖς κρατήσεως ἀνθρώπων μετ' ἀκάκων αἰγοπροβάτων. Δὲν ἀρνούμεθα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δικαιοῦται νὰ εἰσπράξῃ τὸν νόμιμον αὐτῆς φόρον· δὲν ἀρνούμεθα, ὅτι ποιμένες τινες πιθανὸν νὰ ἀπέκρυψαν μέρος τῶν ποιμνίων αὐτῶν, ἵνα ἀποφύγωσι τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου. Ἀλλ' ὁ νόμος προβλέπει τὰς συνεπείας τῆς παραβάσεως αὐτοῦ δι' ἐπιβολῆς προστίμου καὶ ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς τούτου δι' ἕνα ἢ δι' ἄλλον λόγον διὰ δημοπρατήσεως τῶν αἰγοπροβάτων διὰ κατασχέσεως αὐτῶν, ἀλλὰ κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Α.Ε. ὁ Γ. Διοικητὴς δὲν θὰ παρίδῃ νὰ διατάξῃ ν' ἀποδοθῇ τὸ δίκαιον εἰς τοὺς ἀδικουμένους ποιμένας καὶ ὅτι θὰ προνοήσῃ περὶ τῆς προλήψεως εἰς τὸ μέλλον ἐνδεχομένων παρεκτροπῶν.

ΑΙ ΕΞΑΙΡΑΤΙΚΑΙ ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΕΠΙΤΕΤΡΑΜΜΕΝΟΝ

Πῶς ἐπῆλθεν ἡ ἄμεσος κύρωσις τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης.—Ἡ δεξιὰ ἐνέργεια τοῦ κ. Ποττέν.

Ἰδιαιτάτην αἰσθανόμεθα χαρὰν δυνάμενοι σήμερον πρεπόντως νὰ ἐξάρωμεν τὴν δεξιωτάτην ἐνέργειαν τοῦ τέως ἐν Κων)πόλει ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἁρμ. Ποττὲν ἐν τῇ κυρώσει τῆς ἤδη συνομολογηθείσης ἐμπορικῆς συνθήκης. Τὸ μεταβάλλειν τὰ πράγματα δὲν εἶναι πάντοτε ἀνθρώπινον ἔργον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐπωφελεῖσθαι αὐτῶν προσφυῶς καὶ ἐπικαίρως εἶναι εὐκατόρθωτον.

Τὰ αἴτια τῶν αἰφνιδίως φιλικωτάτων καταστάσεων σχέσεων Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος εἶναι γνωστότατα εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας. Ὁ ἡγεμὼν τῆς γείτονος χώρας, οὗ οὐδεὶς ἠμφισβήτησε τὴν διπλωματικὴν περίνοιαν, ἐνόμισε συμφέρον τοῦ κράτους του νὰ στρέψῃ εὐμενέστατα πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Τῶν τάσεων τούτων μετὰ σπανίας διαυγείας διέκρινε τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἐλαστικότητα ὁ κ. Ποττέν, ἄριστα δ' ἐπωφελήθη ἐκ τῆς πρώτης δοθείσης αὐτῷ εὐκαιρίας. Καὶ τοιαύτη δὲν ἐβράδυνε νὰ δοθῇ αὐτῷ.

Τὴν Παρασκευήν, 28 Μαρτίου, ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῇ Α.Α. τῷ Σουλτάνῳ, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ ἐντελῶς ἐξαιρετικὸν γεγονός· διότι οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἄλλος γραμματεὺς τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας καὶ χρέη ἐπιτετραμμένου ἐκτελῶν ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν, πολλάκις μάλιστα καὶ αὐτοὶ οἱ πρέσβεις ἡμῶν ἀνέμενον ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους νὰ ἴδωσι τὸ πρόσωπον τοῦ Χαλίφου. Πρωτοφανῶς ἀβρὸς καὶ διαχυτικώτατος, δύναταί τις εἰπεῖν, ἐδείχθη τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Σουλτάνος. Ἐκάθισε παρ' ἑαυτῷ τὸν ἐπιτετραμμένον τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ὃν σουλτανικὰ σιγάρα καπνίζοντα συνδιελέχθη μετ' ἐκτάκτου προσηνείας καὶ ἀβρότητος. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ταύτην ἐπέδειξεν ὁ Ἕλλην διπλωματικὸς ὑπάλληλος ὅλην τὴν αὐτόχρημα διπλωματικὴν ψυχραιμίαν του καὶ ἐπωφελήθη τῆς λαμπρᾶς εὐκαιρίας νὰ ἀποσπάσῃ παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι θὰ ἐξεδίδε πάραυτα ἰραδὲν διατάσσοντα τὴν κύρωσιν τῆς μονογραφηθείσης ἐμπορικῆς συνθήκης καὶ τὴν ἐν Ἀθήναις ὑπογραφὴν αὐτῆς. Τοῦτο δὲ καὶ ἐγένετο. Τὴν ἐπιοῦσαν ὁ Σουλτᾶνος τηρῶν τὸν βασιλικόν του λόγον ἐξέδωκε τὸν ἰραδὲν καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ δεῖγμα τιμῆς καὶ ὑπερηφανείας διὰ τὸν Ἕλληνα ἐπιτετραμμένον, ἄν τις μάλιστα ἀναλογισθῇ, ὅτι ἡ ῥουμανικὴ κυβέρνησις, καίπερ πρὸ ἔτους μονογραφηθείσης τῆς ἐμπορικῆς αὐτῆς συνθήκης, δὲν κατώρθωσεν εἰσέτι νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπικύρωσίν της.

Τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς ἐχαράξαμεν ἐρεισθέντες εἰς ἀκριβεῖς καὶ ἀξιοπιστοτάτας πληροφορίας ἐκτάκτου ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ ἐν Κων)πόλει. Διττῶς δὲ χαίρομεν ἐπὶ τούτῳ. Πρῶτον μὲν καὶ κυριώτατον, διότι διὰ τῶν πραγμάτων παρέχομεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τὴν πίστιν, ὅτι ἡ ἀδύνατος Ἑλλὰς δὲν στερεῖται ὑπαλλήλων ἀξίων νὰ τὴν ὑπηρετήσωσι πρεπόντως εἰς τὰ μεγάλα αὐτῆς συμφέροντα· δεύτερον δέ, διότι τὰς περὶ τοῦ διπλωματικοῦ τούτου ὑπαλλήλου ἑκάστοτε κρίσεις τοῦ «Ἀγῶνος» οὕτω λαμπρῶς ἀπέδειξαν τὰ πράγματα στηριζομένας εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ ὄχι εἰς τὴν μεροληψίαν.

Θὰ χαρῶμεν πολύ, ἂν θρυλουμένας τινας μεταβολὰς ἀφορώσας εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ἐν Κων)πόλει ἑλληνικῆς πρεσβείας ἴδωμεν πραγματοποιουμένας. Διότι ἀληθῶς ἀνισοσκελὴς εἶναι ἡ μέριμνα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν συγκεντρώσαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει τοὺς ἀρίστους διπλωματικοὺς ὑπαλλήλους Ι. Γρυπάρην, Α. Ποττέν, Ναούμ, Τζορμπαζόγλου, ὡσεὶ μὴ ὑπῆρχον καὶ ἄλλαχοῦ τὰ μάλιστα ἐπείγουσαι ἀνάγκαι.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Αἱ πανάγιαι ἡμέραι τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος καὶ τοῦ Μεγάλου Πάσχα διῆλθον ἐν Ἀθήναις ἐν πρωτοφανεῖ τάξει καὶ ἡσυχίᾳ, ἀφέθη δ' ὁ κόσμος νὰ ἑορτάσῃ αὐτὰς μετὰ τῆς πρεπούσης κατανύξεως καὶ εὐλαβείας, οἷα δονεῖ τὰς καρδίας παντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ κατὰ τὰς πανσέπτους ταύτας ἡμέρας. Ἡ ἀστυνομία Ἀθηνῶν ἐδείχθη κρείττων ἑαυτῆς, αἱ φιλότιμοι δ' αὐτῆς προσπάθειαι πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ βαρβαρωτάτου ἐθίμου τῶν πυροβολισμῶν καὶ τῆς ἀναφλέξεως κροτίδων, τοῦ μηδεμίαν σχέσιν ἔχοντος πρὸς τὰς ἱλαρὰς καὶ ἁγίας τῆς Χριστιανωσύνης ἑορτάς, τοῦ κατασπιλοῦντος μάλιστα αὐτά, ἐστέφθησαν κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ ἐπιτυχίας. Δύο καὶ μόνον ἔτη, ἐὰν ἡ αὐστηρότης ἡ ἐφετεινὴ τηρηθῇ, τὸ βάρβαρον ἔθιμον θὰ ἐκριζωθῇ τέλεον καὶ αἱ Ἀθῆναι, ἡ ἐνεστῶσα τοῦ Πανελληνίου πρωτεύουσα, θὰ καταστῇ τόπος προσκυνήματος οὐ μόνον τῶν ἀλυτρώτων ἡμῶν ἀδελφῶν τῶν οἰκούντων τὰς ἀπεράντους ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἀκτὰς τοῦ Αἰγαίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ξένων αὐτῶν, εἰς οὓς ἀλησμονήτους καταλείπουσιν ἀναμνήσεις αἱ σεμνόταται τελεταὶ τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τῆς Ἀναστάσεως. Ἀλλ' οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν οἱ ἀλύτρωτοι ἰδίᾳ ἐντρυφῶσιν ἐν κατανύξει θρησκευτικῇ καὶ πατριωτικῷ ἐνθουσιασμῷ κατὰ τὰς πανσέπτους ταύτας ἡμέρας παρευρισκόμενοι ἐν Ἀθήναις. Τὸν ἐπιτάφιον δὲν συνοδεύουσι Τούρκων στρατιωτῶν περιπολίαι, οὐδ' ἐν φόβῳ τελεῖται ἡ Ἀνάστασις ἐν τοῖς προαυλίοις τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλ' ἐν ὑπαίθρῳ ὑπὸ τὸν γλαυκὸν τῆς Ἑλλάδος οὐρανὸν χριστιανοὶ στρατιῶται ὑπὸ μάλης κρατοῦντες τὰ ὅπλα προπορεύονται παρὰ τὸ ὁμοίωμα τοῦ νεκροῦ τοῦ Θεανθρώπου καὶ περιχαρεῖς ἀνεγείρουσι τὰ ὅπλα ἐκεῖνα ἅμα τῷ σαλπίσματι τῆς κοομοσωτηρίου Ἀναστάσεως, ἐν ᾧ συγχρόνως χαρμόσυνον κροτοῦσι τὰ τηλεβόλα, ἀνυψοῦνται αἱ σημαῖαι καὶ εὐφρόσυνα σαλπίσματα προαγγέλλουσι τὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἄφιξιν τῶν Βασιλέων καὶ τῶν πριγκίπων εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ βασιλεὺς καὶ βασιλευόμενοι ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν λατρεύουσι Θεόν. Τίς μὴ ἀτυχήσας νὰ ζήσῃ ἢ νὰ γεννηθῇ ὑπὸ τὸν συννεφώδη τῆς δουλείας οὐρανὸν δύναται καὶ νὰ φαντασθῇ κἂν τὴν ἱεράν, τὴν μυχίαν, τὴν ἀπερίγραπτον συγκίνησιν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ἐξ Ἰωνίας, ἐκ Καρίας, Λυκίας, τοῦ Ἑλλησπόντου, τοῦ Θρακικοῦ πελάγους ἀνὰ ἑκατοντάδας περιέρχονται τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τίς ἔχει τόσην ποιητικὴν δύναμιν ν' ἀπεικονίσῃ ἐπακριβῶς τὰ αἰσθήματα πολλῶν ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἅμα ἀποβάντες εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ Πειραιῶς κατελήφθησαν ὑπὸ ἀκατασχέτων λυγμῶν, κλαίοντες χωρὶς καὶ αὐτοὶ νὰ γνωρίζωσι διὰ τί, διότι κυριολεκτικῶς οὔτε ἁπλῶς λύπης, οὔτε ἁπλῶς χαρᾶς δάκρυα εἶναι ἐκεῖνα, ἀλλ ἐλπίδων μᾶλλον, τοῦ συναισθήματος, ὅπερ ζυμώνεται μὲ τὸ αἷμα τῆς ὀδύνης τῶν ἐνεστώτων κακῶν καὶ ἐξ οὗ βλαστάνουσι τὰ ἄνθη τῆς ἐπὶ τῷ μέλλοντι εὐφροσύνης.

Αὐτὴν τὴν ἥσυχον καὶ ἀδιατάρακτον ἀπόλαυσιν τῶν ἑορτῶν τούτων ἐξησφάλισε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εἴς τε τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς ξένους τῶν Ἀθηνῶν ἡ Ἀστυνομία ἐφέτος καὶ ἐπὶ τούτῳ εἶναι ἀξία τῶν θερμοτάτων συγχαρητηρίων αὐτή τε καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπερ ὑπηγόρευσε τὴν διαγωγήν της ταύτην.

Κατὰ τὰ ἄλλα ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα ἐπανηγυρίσθη μεθ' ὅσης πάντοτε λαμπρότητος. Ἰδιαιτάτην συγκίνησιν προεκάλεσεν εἰς τοὺς συνωθουμένους ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Μητροπόλεως καὶ τῇ ὁδῷ τοῦ Ἑρμοῦ ἡ ἐπὶ δίφρου παρέλασις τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Γεωργίου, τοῦ Κρητικοῦ. Ἐκάθηντο εἰς τὸ κύριον τοῦ ὀχήματος μέρος, ὄπισθεν δ' αὐτῶν ἵσταντο ὄρθιοι χειροκρατούμενοι ὁ φουστανελλοφόρος ὑπηρέτης τοῦ Διαδόχου καὶ ὁ ἀκολουθῶν τὸν πρίγκηπα Γεώργιον Κρὴς ἀρειμάνιος χωροφύλαξ φέρων τὴν γραφικὴν στολὴν τῆς ἀδαμάστου πατρίδος του. Ἡ στάσις των αὕτη ἐξελήφθη ὑπὸ τοῦ πλήθους ὡς συμβολισμὸς τοῦ προσεχοῦς ἐναγκαλισμοῦ Μητρὸς καὶ Κόρης καὶ ἱερὰ συγκίνησις ἔφερε τὸ ῥῖγος εἰς τὰς φλέβας τῶν θεατῶν.

Τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασίλισσα, οἱ πρίγκιπες καὶ αἱ πριγκίπισσαι περιῆλθον τοὺς στρατῶνας τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν ἐν Ἀθήναις σωμάτων καὶ ἔσπασαν τὰ αὐγὰ τοῦ Πάσχα πρὸς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας συγκρούοντες αὐτὰ ἐν οἰκειότητι, ἣν οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ἀπαντᾷ τις.

***

Ο ΑΠΡΙΛΙΟΣ εἶναι ὁ μὴν τῶν φαιδρῶν παναγύρεων ἐν Ἑλλάδι. Πλὴν τῶν διαφόρων ἐκδρομῶν, αἵτινες τείνουσι νὰ καταλάβωσι θέσιν ἕξεως, ἕξεως ὁμολογητέον ἀγαθωτάτης, τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην διεξήχθησαν ἐν τῷ Ποδηλατοδρομείῳ τοῦ Ν. Φαλήρου ἱππικοὶ ἀγῶνες ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Βασιλέων καὶ τῶν πριγκίπων καὶ ἀπείρου κόσμου λαμπρὰ ἐπιτυχόντες. Τὴν προσεχῆ δὲ ἑβδομάδα ἄλλαι ἑορταί, πνευματικώτεραι αὗται, τελοῦνται ἐν Δελφοῖς, τὰ ἐγκαίνια τοῦ αὐτόθι μουσείου, καθ' ἃ ἀφικνεῖται, ὅπως παρευρεθῇ καὶ ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας. Λεπτομερέστερον περὶ τούτων θὰ διαλάβωμεν ὡς καὶ περὶ τῶν ἐν Λαμίᾳ τῇ 23 τοῦ μηνὸς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως τελεσθησομένων ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Διάκου ἐν τῷ προσήκοντι χρόνῳ.

***

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΩΣ ἠγγέλθη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν ἐκ Τουλῶνος, ὅτι ἐξῆλθε τῆς αὐτόθι δεξαμενῆς καθαρισθὲν τὸ θωρηκτὸν «Σπέτσαι» καὶ ὅτι θὰ καταπλεύσῃ εἰς Πειραιᾶ τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

***

ΠΕΡΑΤΩΘΕΙΣΗΣ ἤδη τῆς κληρώσεως τῶν στρατευσίμων καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ἤρξατο ἀπὸ τῆς προχθὲς Τετάρτης κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου ἡ ἐπιθεώρησις τῶν κληρωτῶν ἐν τῷ καταστήματι τῆς Νομαρχίας. Ἡ αὐτὴ διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τηλεγραφικῶς διεβιβάσθη χθὲς καὶ πρὸς ἅπαντα τὰ Στρατολογικὰ γραφεῖα καὶ τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους.

***

ΚΑΤΑ τηλεγράφημα τοῦ Λιμενάρχου Βόλου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν κατέπλευσεν αὐτόθι τὸ ἀγγλικὸν θωρηκτὸν «Βικτωρία», τοῦ ὁποίου ὁ κυβερνήτης ἐξελθὼν εἰς τὴν πόλιν ἐπεσκέφθη ἀμέσως τὸν Ἄγγλον Πρόξενον. Ἐκτὸς τοῦ θωρηκτοῦ τούτου ἀναμένονται ἐκ Μελίτης καὶ ἕτερα 15 πολεμικὰ πλοῖα, ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀγγλικὸν στόλον τῆς Μεσογείου.

***

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ἐπισήμους πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πληροφορίας πάντες οἱ ἐν τῷ Institut Agricole de l' Etat à Gembloux τοῦ Βελγίου σπουδάζοντες τὰ γεωπονικὰ νέοι ὑπότροφοι τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διεκρίθησαν κατὰ τὰς πρὸ μικροῦ ἐνεργηθείσας ἐξαμηνιαίας ἐξετάσεις, μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων.

Ἐκ τούτων ὁ μόλις πρὸ 6 μηνῶν ἀποσταλεὶς εὔελπις νέος Πηλεὺς Ἀθανασίου Παπαγεωργίου, υἱὸς τοῦ πρώην γυμνασιάρχου κ Ἀθ Παπαγεωργίου, ἀνεδείχθη πρῶτος ἐπὶ πεντήκοντα μαθητῶν τῆς τάξεώς του ἀποσπάσας τὰ συγχαρητήρια τῶν καθηγητῶν του. Εὐχόμεθα ἵνα πάντες οἱ εἰς τὴν Ἑσπερίαν πρὸς σπουδὴν οἱουδήποτε κλάδου μεταβαίνοντες νέοι, διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ προόδου αὐτῶν τιμῶσι τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα.

***

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ἐκ Μελίτης ἀνήγγειλε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν, ὅτι καὶ τὸ αὐτόθι εὑρισκόμενον θωρηκτὸν «Ὕδρα» καθαρισθὲν ἀπέπλευσε κατευθυνόμενον εἰς Πειραιᾶ.

***

ΕΝΤΟΣ ὀλίγου ἀπέρχεται εἰς Γερμανίαν ὁ πρίγκιψ Ἀνδρέας, ὅπως καταταχθῇ εἴς τι τῶν συνταγμάτων τοῦ γερμανικοῦ ἱππικοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς στρατιωτικῆς αὐτοῦ παιδεύσεως. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἱππικοῦ θὰ παραθέσωσιν αὐτῷ ἀποχαιρετιστήριον γεῦμα.

***

ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩ τῆς Κρήτης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς ὁ λαὸς συνέταξε τὸ ἀκόλουθον ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως ψήφισμα:

Ὁ λαὸς τῆς πόλεως Ἡρακλείου συνελθὼν εἰς πάνδημον συλλαλητήριον ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου σήμερον, ἐπέτειον ἑορτὴν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ἐκφράζων τὴν ἄϊδιον εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὰς προστάτιδας τῆς Κρήτης Δυνάμεις, αἵτινες ηὐδόκησαν ν' ἀπαλλάξωσιν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῆς δουλείας καὶ τῷ παρέσχον ἐλευθερίαν, καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ τὸν πρίγκηπα Γεώργιον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἀόκνους προσπαθείας αὐτοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ πόθου.

Ἱκετεύει τοὺς ὑψηλοὺς τῆς Κρήτης προστάτας, ἵνα λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὸν προαιώνιον τοῦτον πόθον τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ἐπιταχύνωσι τὴν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἕνωσιν τῆς Κρήτης.

Παρακαλεῖ τὸν κ. νομάρχην ὅπως ὑποβάλῃ τὸ παρὸν εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν πρίγκηπα Γεώργιον τῆς Ἑλλάδος Ὕπατον Ἁρμοστὴν ἐν Κρήτῃ.

Ἡράκλειον, 25 Μαρτίου 1903.

(Ἕπονται αἱ ὑπογραφαί).

Παρόμοια ψηφίσματα συνετάχθησαν καὶ ὑπεγράφησαν παρὰ πάντων τῶν δημοτῶν εἰς τὰ δημαρχεῖα τῆς νήσου καὶ διεβιβάσθησαν πρὸς τοὺς νομάρχας μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκηπα Γεώργιον.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 9

Ἔντοκοι Καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται, εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης, ἐν Κερκύρᾳ δὲ, Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης.

**Τόκοι τῶν κατα

in schools, and where it is not special provision can be made. That is the scheme; don't you think it will work?"

"H'm," I said oracularly, "we shall see."

VIATOR.

ENGLAND AND MACEDONIA.

BISHOPS ON THE CRISIS.

THE following letters on the present troubles in the East appeared in Monday's *Times*:—

THE BISHOP OF DURHAM.

Sir,—I am one of very many, of all political opinions, who are anxiously hoping, if the phrase may be borne, that England may take prompt and serious action towards the arrest of the sanguinary miseries of Macedonia. We have not so forgotten the noblest of our national traditions, surely, as to take it quietly while a great European province, of whatever empire, is the scene, now beyond doubt, of massacre and outrage; newspaper correspondents being, with ominous firmness, ordered off the scene.

The matter is infinitely above party politics. Men of all parties remember the responsibility of England for that action of the Congress of Berlin which left Macedonia to the Sultan, with the meaning, of course, that his rule there should be "reformed."

If I understand at all aright, England has an opportunity now as well as a responsibility. Her initiative in protest and appeal may be even welcomed by Powers willing to support the cause of humanity but less free to initiate. Will not the world expect England to use her opportunity, and "to herself be true"?

I am, Sir, your faithful servant,

HANDLEY DUNELM.

September 12.

THE BISHOP OF WORCESTER.

Sir,—There are moments when silence becomes almost unbearable. We are watching the tragedy of the Balkans. It must be lying as a crushing burden upon every Christian conscience. But no one seems to speak. At least, it seems to me, Englishmen must not at this moment be allowed to forget that twenty-five years ago the armies of Russia were marching victorious over the Balkans on their way to Constantinople, and that the end of the Turkish tyranny over Christians in Europe would have come but for the intervention of England. The responsibility which we then took upon ourselves for the protection of the Christian populations by refusing to let Russia go to Constantinople, cannot well be over-estimated. Do we remember this to-day? Are we who care for these things making the Government understand that we are restless and miserable; that we want to be assured that everything possible is being done to obtain, for instance, the effective co-operation of England and France to procure some combined action of the Powers? If the secrets of diplomacy cannot be told us, at least let our rulers know the sense of humiliation and pain which is possessing us. Have we no great Englishman with a voice to speak with?

I am, Sir, your obedient servant,

C. WIGORN.

Bishop's House, Worcester, Sept. 11th.

THE BISHOP OF HEREFORD.

Sir,—In compliance with many appeals and on behalf of many persons, I venture to trouble you with these few words in the hope that we may receive your influential support of what we advocate.

The published accounts of Macedonian horrors and miseries are so shocking that men are asking on every side, "How long will our Government remain silent and do nothing but look on in apparent acquiescence?"

So long ago as March 13th the Foreign Secretary was questioned in the House of Lords as to the atrocities which had then been committed, and an earnest appeal was addressed to him to bring to bear all the influence of our Government to stop the continuance of such horrors; but, nevertheless, throughout the intervening months matters have been allowed to go steadily from bad to worse, until we have before us the accounts of the last few days, so awful that we hesitate to believe them.

On that occasion Lord Spencer said, very forcibly, "I think it right to impress upon the Government that the people of this country have a deep and strong feeling on this subject. They sympathize very deeply with the suffering populations under the rule of Turkey;" and Lord Lansdowne in his reply professed a strong and obviously sincere desire to see effective reforms carried out. "We shall closely watch," he said, "the operation of the Austro-Russian scheme of reforms. We have already given instructions that our Consuls, who have throughout these events kept us fully supplied with information, are from time to time to report on the progress of these measures; and I can assure the right rev. prelate that, so far as our opportunities permit, we shall spare no pains to secure the execution of these reforms. . . ."

Thus he seemed to promise effective action. What has come of it? After six months of weary waiting, and in the lurid light of the horrors recently reported, it is reasonable to ask what the noble marquis has to say as to the effective fulfilment of this pledge.

The people of England have, indeed, been far too patient in this matter. The younger generation of Englishmen have not realized how great is England's responsibility in regard to it.

But for the action of our own representatives Macedonia would have been free from the miseries of Turkish misrule during the last quarter of a century, and there would have been none of these indescribable agonies to-day. What a responsibility was incurred with a light heart and in a cynical temper when this province was handed back to the tender mercies of the Turk!

Do the members of our Cabinet sufficiently recognise how this humiliating memory, as it becomes fully realised, is stirring men and women throughout the land to remorse and anger, and that in consequence they, as our representatives [illegible], will never be forgiven if, after present events, they make no strong effort to secure such reparation as is still possible by insisting on autonomous government, adequately guaranteed, for this distressful people?

If, on the other hand, they brace themselves to the task and succeed in giving effect to the national feeling, their action, even at this late hour, will be very thankfully acknowledged.

They have the universal sentiment of the people at their back. Let us hope they will act so as to satisfy it, and see that never again shall such things as are now doing be done in Christian Europe. "God looked for judgment, but behold oppression, for righteousness, but behold a cry."

Is this to be the last word? We cannot believe it. But, if so, what a mockery it is for the Great Powers of Europe to call themselves Christian Powers; and what a gilded hypocrisy is the coronation service of every Christian Emperor or King!

It is no exaggeration to say that the stain of an indelible personal discredit will rest upon every Monarch and upon every statesman in Christian Europe who, from whatever motive, can be held to have been in any sense primarily responsible for the continuance of such atrocities as you have to report day by day.

Your obedient servant,

J. HEREFORD.

September 12.

THE BISHOP OF GIBRALTAR.

Sir,—Have the Great Powers of Europe renounced their Christianity? If not, why is nothing done by them to protect their Christian brethren in Macedonia; nothing done to prevent Turkish troops from being quartered in Christian homes, and left there to plunder and ravish at their will; nothing done to save the whole Christian population from being exterminated?

Morning after morning one's feelings, if, indeed, we be of those who possess feelings, are harrowed by the descriptions which your brave Correspondents supply of villages set on fire, and the inhabitants, as they flee from the flames, shot down like wolves or rats, houses of innocent peasants looted, old men and children butchered, wives and daughters dishonoured, crops deserted, fields left without hands to reap or sow, trains passing hither and thither full of prisoners with chains round their necks, convoys of prisoners murdered by their escort, insurgents promised freedom if they will lay down their arms, and, when, relying on this promise, they quit the mountains, and surrender their arms, treacherously slaughtered by Bashi-Bazouks. These are samples of the outrages against God and man which are daily recorded in the *Times*. Yet, the Great Powers refuse to stir. Have diplomatists no hearts? Are they dead to the sense of sympathy and pity? Are all feelings of Christian humanity banished from European politics? No wonder that Socialists are so many, when those who are in authority, and have the power to deliver the oppressed, to put down misrule, to save a fair and rich country like Macedonia from being reduced to a desert, are seen to act the part of inert, apathetic, callous spectators. It may be answered, Macedonia has been offered reforms, and Turkey has given promises that these reforms shall be executed. True, but what is the value of these reforms, and of these promises? As to the reforms, you, Sir, have yourself pronounced them to be inadequate and a make-believe. And as to the promises, all who are acquainted with Turkey and Turkey's ways, and are not blind to the lessons of experience, know them to be worthless. A few years ago Turkey promised reforms to the Armenians, and a few months after the promises were made the streets of Constantinople ran in Armenian blood. We should read the closing chapters of Gibbon's "Decline and Fall of the Roman Empire." They are especially interesting and instructive at the present moment. In those chapters we see the Greeks fighting on one day by the side of the Latins against the Turks, and on another day intriguing with the Turks against the Latins. What was the consequence of these divisions? Constantinople fell, the Greeks were massacred or carried off into slavery, and Eastern Europe ever since has been cursed by Turkish misgovernment. The Christian Powers have now a golden opportunity of rescuing a portion of the country from the yoke. They have only to say with a united voice, "This useless waste of human blood must cease, the just demands of Macedonia, driven mad by oppression, for a Christian Governor must be granted," and that united voice will be obeyed. Civilization can make no progress, true religion can win no triumphs in these suffering lands, until the Christian Powers of Europe renounce their warring ambitions and their mutual distrusts, and show to the world by their actions that God, and not Mammon, is the Master whom they serve.

Believe me to be your obedient servant,

C. W. GIBRALTAR.

Woodstock-road, Oxford. Sept. 11.

REVIEWS.

Sacrificial Worship. By Wm. J. Gold, S.T.D. Longmans, 3s.6d. net.

In the eighteen years of its existence the Western Theological Seminary of Chicago has made itself a great name. Foremost among those who laboured within its walls was the late Dr. Gold, an American of Americans and a Catholic without reserve. He published little; his work was to mould men, and its results are written large in the wonderful development of the Church in the North-western States which the last decade has witnessed. We are glad to hear that he has left behind him valuable manuscripts which may be published.

His literary executor gives to the world a little volume which he was himself passing through the press at the time of his departure. It contains three lectures delivered in the Spring of last year at the Church of the Ascension, Chicago. They are popular in a sense, but not in the loose sense. Their language is mostly untechnical, and they contain no apparatus of authorities; but they are the work of a theologian, formed to exact thought and thoroughly equipped, who never lets himself down to the level of the uninstructed imagination. The reader needs no theological training to be able to follow the argument; he needs some theological experience to measure the work involved in producing discourses of such finished simplicity.

Dr. Gold deals first with the sacrifices of the patriarchal age and of the Exodus, then with those of the Levitical institutions, and finally with the sacrificial worship of the New Testament. He explains at the outset his attitude towards the Scriptural texts. He is not concerned with their origin or development, with critical conclusions or hypotheses, with the the historical mould into which the documents are cast. He takes for granted from the standpoint of supernatural religion the "stamp of inspiration" impressed on the documents as they have been transmitted to us. His purpose, therefore, is altogether different from that of Robertson Smith in his *Religion of the Semites*, or of Dr. Jevons in his *Introduction to the History of Religion*, both of which works he incidentally cites. Consistently with his own purpose he takes no account of the developments through which the Levitical worship passed to its perfect form. "We are concerned," he says, "with the ceremonial as it existed when our Lord and His Apostles took part in it, and with the arrangements as they were understood by the author of the Epistle to the Hebrews." From this point of view it is equally permissible to regard the earlier narratives as an exact record of fact, as idealised history, or as instructive allegory; and Dr. Gold, true to his thesis, does not even show to which opinion he is inclined.

Choosing between the two main conceptions of sacrifice, he adheres to that which makes Offering the prime idea and Communion secondary, as against the more recent theory that the divine feast is the root-idea, from which the notion of a gift to God is a degeneration. But he does not suppose one idea to have supervened on the other. He conceives that sacrificial worship in its first essence includes the two ideas of Giving to God, and of Peace with God, the one expressed by offering, the other by communion. That is to say, beneath the very crudest form of sacrifice there lies the desire of the human soul to surrender self and to find union with God. There is a third idea which comes to the front but slowly, even in the sacred narrative, the idea of a hindrance which must be overcome. Dr. Gold thus interprets the mysterious words spoken to Cain, "Sin lieth at the door." The approach to God in worship must therefore have in it an element of expiation, of propitiation, of atonement.

The Scriptural development of these three ideas is traced through the sacrifice of Noah, and the striking symbolism of the mangled victims offered by Abraham, to the fully developed Levitic[illegible]

general analogy with the Eucharist, which is in disputable, but a more precise relation to the Christian Sacrament than the facts will justify. Subject to this caution, we can recommend his treatment of the subject. His conclusion of the whole matter is admirable. Every external sacrifice is a sacrament of the internal, the sacrifice of self-surrender and of communion with God. This, offered in its perfection by our Lord Himself, is continued alike in the internal sacrifice of the faithful, and in the external sacrifice of the Holy Eucharist, which is at once the expression of the internal and the means to its perfect development.

Christian Worship, its Origin and Evolution. By Mgr. L. Duchesne. Translated from the third French edition by M. L. McClure. (S.P.C.K.)

One hardly conceived a translation of Duchesne's *Origines du Culte Chrétien* to be needed. The venerable society has thought it desirable to publish one, as a supplement to Mr. Warren's valuable treatise on the Liturgy of the Ante-Nicene Church. The work fits into this scheme of things, for the distinguished French scholar has devoted himself almost exclusively to the period stretching from the fourth to the ninth century. It is superfluous to praise his work. The few criticisms to which the earlier editions were exposed have been fully met in the third edition, and two or three additional notes have been furnished by the author expressly for the English edition. The translator also has ventured on a few modest notes. The rendering is pretty good, without recalling the neatness and epigrammatic sparkle of the original. Mistakes are few. It is a pity that with the correct form before his eyes, the translator has written the perfectly unreasonable *Carlovingian* for Carolingian. "My volume is merely a text book," does not give the true sense of "Mon livre n'est qu'un livre d'étude," where the author is distinguishing his work, not without a delicate touch of irony, from the edifying treatise of Dom Guéranger. The sense is stretched too far when the sentence "On tenait à ce que tout le haut clergé de Rome reçût l'ordination dans le sanctuaire même de l'apôtre," is converted into a statement that this "was a matter of obligation." In the note on page 372 "When the Frankish kings came to reserve to themselves the approval of the election, or even *of* the choice of the Bishop," etc., the second *of* is mistakenly inserted and mars the sense. Again, to render "Mon érudition a des limites" by "My erudition has its limits" is to give to a playful remark a tone of arrogance which is wholly absent from the original. There are probably more of these slight blemishes; we do not profess to have read every page of the volume; but if there are none worse than these the English reader is not badly treated.

The Invocation of Saints. By Darwell Stone. (Longmans. 2s. 6d. net.).

It was a timely act to publish at this season a reprint of Mr. Darwell Stone's admirable article on the Invocation of Saints from the *Church Quarterly* of 1899. A better statement was never put forth in brief compass, and every one should possess a copy. It is sufficient here to say that Mr. Darwell Stone brings out with perfect clearness the fact that in the sixteenth century the word "invocation" was used particularly of the kind of prayer which may lawfully be addressed to God alone—that is to say, prayer for gifts of grace addressed to the giver. This kind of invocation of saints is rightly condemned, and it is shown that it was condemned in set terms by those who expressly advocated the practice of asking the Saints for the help of their prayers. Mr. Stone also shows what was the practice of the primitive Church, and what is to be understood by *Doctrina Romanensium*, on which last head he is, perhaps, a little too positive.

Dictionnaire d'Archéologie Chrétienne et de Liturgie. Edited by Dom Fernand Cabrol. Paris: Letouzey et Ané.

The first *fascicule* of this important work comes as a timely commentary on the treatment of the religious orders by the French Government. Edited in chief by a Benedictine of Solesmes, who has found an English home at Farnborough, where others of the writers also are housed, it remains a French work and a distinction to French scholarship. There are no Frenchmen more loyal than those whom France casts out. Some of the more familiar names of the contributors are those of Mgr. Batiffol, the Abbés Boudinhon and Chabot, the Canon Ulysse Chevallier, M. Paul Fournier, the R. P. de Grandmaison, and Dom Morin of Maredsous. The dictionary is published in a large quarto page of rather small but clear type, in numbers containing [illegible] hundred and sixty pages, at a price of fifty francs. The articles are by experts. We could sometimes desire a little more work on the part of the general editor. The writer of the article *Abside*, for example, who knows his own subject well, should not have been allowed to define the results of the Edict of Milan: "Soudain on passait de catacombes étranglées á la spacieuse installation des basiliques." The remark has a flavour of the kind of archæology which imagines the whole Church worshipping underground for two

ΑΛΗΘΕΙΑ

LA VERITA

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

Ἐκδίδεται κατὰ ΤΡΙΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ καὶ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Δι... ΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ Ι. ΚΟΥΣΚΟΥΡΑΣ

ΑΧΑΛΑ ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΜΒΟΥ — ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Σάββατον τῇ 29 Μαΐου 1904.

ον τῆς Ἀδελφότητος προσθέσαν γρ. 1,747:25 ἀνεβίβασεν εἰς γρ. 8,354:25.

Κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα δι' εἰδικῆς καὶ αὖθις ἐπιτροπείας συνέλεξε γρ. 6,808:30 εἰς Λ. Τ. 154, εἰς ἃ προσθέσαν τὸ Ταμεῖον γρ. 1500:5 ἀνεβίβασεν εἰς γρ. 8,308.35.

Ἀμφότερα τὰ ποσὰ ταῦτα τῶν ἐράνων διενεμήθησαν κατ' ἀναλογίαν εἰς τὰς διαφόρους συνοικίας τῆς πόλεως καὶ τοῖς ἐν ταῖς φυλακαῖς. Οὕτω πλεῖσται διστυχεῖς οἰκογένειαι κατὰ τὰς κοσμοσωτηρίους ἐκείνας ἡμέρας, καθ' ἃς τὸ σύμπαν χαίρει καὶ ἀγαλλιᾷ, ἠδυνήθησαν νὰ συμμετάσχωσι τῆς γενικῆς χαρᾶς καὶ νὰ σπογγίσωσι τὰ δάκρυά των.

Ὑπόλοιπον ἐκ τῆς διαρρευσάσης διαχειρίσεως μένει ποσὸν ἐκ γρ. 28, 555.15 εἰς λ.Τ. 154, ἅπερ προστιθέμενον εἰς τὴν λοιπὴν καὶ καλῶς ἐξησφαλισμένην κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῆς Ἀδελφότητος καθιστᾷ αὐτὴν φιλανθρωπικὸν καθίδρυμα ἀψηφοῦν τὰς οἰκονομικὰς δυσπραγίας καὶ δυνάμενον ἀφόβως καὶ ὑπερηφάνως τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ νὰ συνεχίζῃ σταδιοδρομίαν.

Τοιαύτη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ κατὰ τὸ 32ον ἔτος ἐργασία τῆς Ἀδελφότητος. Ἐργασία θετικὴ ὅσον καὶ εὐγενής, φιλάνθρωπος ὅσον καὶ φιλογενής, λανθάνουσα ὅσον καὶ πραγματική. Πρὸ τῆς τοιαύτης δράσεως δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συγχαρῶμεν τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν Ἀδελφότητα ἀξιοτίμους κυρίους καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ἐπ' αὐτὴν τὰς εὐλογίας τοῦ Κυρίου, ὡς ἐπικαλοῦνται αὐτὰς καὶ οἱ ἑκάστοτε παρ' αὐτῆς εὐεργετούμενοι ἄποροι καὶ ἀναξιοπαθοῦντες πολυπληθεῖς ὁμογενεῖς.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Τὰ γραφόμενα τῶν ρουμανικῶν ἐφημερίδων ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς ὅπως ἐπαναλάβωμεν ὅ;τι φαίνονται μὴ ἐννοήσαντες οἵ τε συντάκται αὐτῶν καὶ οἱ τὴν ὕλην εἰς αὐτοὺς παρεχόμενοι τῆς κατασκευῆς εἰδήσεων καὶ διατριβῶν, ὧν μεταξὺ συναριθμοῦνται δυστυχῶς ἄνθρωποι καθῆκον ἔχοντες, ἕνεκα τῆς περιωπῆς αὐτῶν, ν' ἀποφαίνωνται ἄλλως ἢ ὡς αἱ ἐφημερίδες αὐτῶν ἀναγγέλλουσιν. Οὕτως ἡ «Ἀλήθεια» τοῦ Βουκουρεστίου, ἀναγγέλλουσα τὰ γενόμενα κατὰ τὴν τῇ 9 Μαΐου συνεδρίαν τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, μεταδίδωσι τὴν εἴδησιν ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ἡμέρας ταύτης, δῆλα δὴ κυριακῆς—διότι συνέπιπτε κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἡ ἐθνικὴ τῆς Ρουμανίας ἑορτὴ - συζητουμένης τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμεν. Πατριάρχου, οὐδὲν τῶν μελῶν τῆς γενικῆς ταύτης συνελεύσεως, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος οἵ τε ἐπίσκοποι, μόνιμοι καὶ τιτουλάριοι, καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ὁ διευθυντὴς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καθιδρυμάτων, οὐδὲν τῶν μελῶν—ἐπαναλαμβάνομεν—ἀπεδοκίμασε τὰς ἀντικανονικὰς ἐνεργείας τοῦ πανιερ. κ. Γενναδίου, πρώην Οὐγκροβλαχίας, τὰς ἀκανονίστους δῆλον οὖν ἱερουργίας ἐν Ἁγίῳ Ὄρει καὶ τὰς ἀσυγγνώστους ἐπισκήψεις ἐν μέσῳ χριστιανῶν ὀρθοδόξων ἐν Μακεδονίᾳ, ζώντων ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀπό τινος ταρασσομένων ἕνεκα παρομοίων ἐπιδρομῶν ἀνθρώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν ἐθνικότητα, εἰς ἣν καὶ ὁ ἐπισκήψας κληρικός.

Οἱ συνεδριάζοντες, ἤτοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, ἐνετείλαντο, κατὰ τὴν «Ἀλήθειαν» (ἀριθμ. 5303) τῷ προέδρῳ τῆς συνελεύσεως σεβασμ. μητροπολίτῃ Οὐγκροβλαχίας κ. Ἰωσὴφ ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἐπιστολὴν ὅτι ὁ περιοδεύων οὕτως ἐπ' ἀθετήσει τῶν ἱερῶν κανόνων κ. Γεννάδιος ὡς ἀρχιερεὺς σχολάζων διαφεύγει τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἱερᾶς ρουμανικῆς συνόδου καὶ καθὸ στερούμενος ἐπισκοπῆς, ὢν ἐλεύθερος ἐν ταῖς ἐνεργείαις αὐτοῦ (;) δύναται νὰ μεταβαίνῃ ἀκωλύτως ὅπου ἂν θέλῃ. Μετὰ τὴν παράξενον ταύτην ἀπόφασιν, ἡ γενικὴ συνέλευσις αὕτη τῆς 9 Μαΐου ἐδήλωσεν ὅτι ἥκιστα δύναται ν' ἀποδοκιμάσῃ τὰς ἀντικανονικὰς ἐνεργείας τοῦ Γενναδίου καὶ τὰς ἐν ἐπαρχίαις τισὶ μακεδονικαῖς ἐπισκέψεις αὐτοῦ, διατυποῖ δ' ὅμως τὴν εὐχὴν ἵνα τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως ἐπακούσῃ ταχέως τῶν ἐπιθυμιῶν «τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ρουμάνων» (!) τοῦ τῶν ἱερῶν τελετῶν ἀκροᾶσθαι ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν γλώσσῃ. Τοιαύτας ἀποφάνσεις, καθ' ἃς οἱ γνωμοδοτοῦντες φαίνονται πάσχοντες ἄγνοιαν τῆς ὅλης διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ παρεισάγουσι δυαρχίαν καὶ πολυαρχίαν ἐν τῷ σώματι τῆς Ἐκκλησίας, εἰς ἣν ἀνήκουσι καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐν Ρουμανίᾳ, ἡμεῖς ἀκούομεν μετ' ἐκπλήξεως· διότι καὶ οὐδαμῶς ἠκούσθη ὅτι ἀρχιερεύς, σχολάζων μέν, ἀλλὰ τὸ τῆς ἱερατείας ἐνεργὸν κεκτημένος, ἀποσείει πᾶσαν ἀρχήν, οὔτε συνόδῳ, οὔτε προέδρῳ συνόδου, οὔτε πατριάρχῃ ὑποκείμενος· σύμπτωμα δὲ ταύτας θεωροῦμεν ἢ τῆς ἀγνοίας ἢ τῆς περιφρονήσεως τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας θεσμῶν, ἂν μὴ καὶ σήψεως ἔναρξιν ἐν Ἐκκλησίᾳ ὀρθοδόξῳ, ἥτις ἐπιτρέπει ἵνα λαϊκοὶ δημοσιογράφοι καὶ δημοκόποι ἀμετροεπεῖς πορεύωνται τὴν οὐχὶ εὐθεῖαν ὁδόν, οἱ μὲν ἐκ κακῶς ἐννοουμένου ἐθνισμοῦ, οἱ δὲ πρὸς τὸν τοῦ ἐπιουσίου πορισμόν, οἱ δὲ χάριν «προετοιμασίας τῆς πολιτικῆς ἐκδηλώσεως, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐθνικῆς τοῦ ἐν Τουρκίᾳ ρουμανικοῦ πληθυσμοῦ», καθὼς ἐδήλωσεν ἡ «Ρουμανικὴ Ἀνεξαρτησία» τῆς 13 Μαΐου, διαβεβαιοῦσα ἡμᾶς τε καὶ τοὺς ἐν Ἀνατολῇ καὶ Δύσει πολιτευομένους ὅτι «ἡ ἐθνικὴ Ἐκκλησία (!!) ἔσται εἶδός τι ἐπιστεγάσεως τῆς ἐργασίας ταύτης». Πρὸς τοῦτο δέ, κατὰ τοὺς ταῦτα γράφοντας, ἐργάζονται μετὰ τελείου ἐν ἐξευρέσει μεθόδων πνεύματος καὶ ὡρίμως ἐμελέτησαν πᾶσαν ἰδέαν, νέαν βεβαίως καὶ παλαιάν, ἄδικον ἢ δικαιοφανῆ, ἱεράν τε καὶ ἀνοσίαν· ἄλλως τε, ῥητῶς ἡ «Ρουμανικὴ Ἀνεξαρτησία» λέγει τοῦτο· καὶ ἐκυοφορήθη δὲ ἐν φαντασίᾳ ρουμάνων, ζωηρότερον ἄνευ κρίσεως ἐνεργούντων καὶ λαλούντων καὶ γραφόντων, ὅτι «τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας ἀντικείμενόν ἐστι **βεβαίως** ἡ ἵδρυσις ἀνεξαρτήτου Ἐκκλησίας ἐν Μακεδονίᾳ», ὅπου οἱ ζωηροὶ πέραν τοῦ Δουνάβεως πατριῶται ἀνεκάλυπτον ἑκατοντάδας χιλιάδων ρουμάνων· διότι οὐδ' ἤθελον ν' ἀρκεσθῶσιν εἰς τὰς ὀλίγας οἰκογενείας, ὅσας ἀνεκάλυψεν ὁ μεγεθυντικὸς φακὸς τοῦ Weigand, τοῦ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ἀποδοκιμαζομένου ἐν φύλλῳ τῆς 6 Μαρτίου τοῦ παρόντος ἔτους, καθὸ μὴ δυνηθέντος τέλεον νὰ διαστρέψῃ τὴν ἀλήθειαν.

Δυστυχῶς, οἱ τὴν «Ρουμανικὴν Ἀνεξαρτησίαν» ἐμπνέοντες καὶ γράφοντες, οἱ καὶ ἐμψυχοῦντες τοὺς ἀπελπίζοντας τὴν ἵδρυσιν ἐθνικῆς Ἐκκλησίας ρουμανικῆς καὶ ρουμάνων ἐπισκόπων ἐν Μακεδονίᾳ, οἱ τὸ τοιοῦτον ἐπιδιώκοντες ἀπὸ ἐτῶν, οἱ χιλιάδας μπάνων ἐξοδεύοντες καὶ γενναῖον οὐδὲν πρὸς τὸ συμφέρον οὐτῶν ἐπιτελέσαντες, εἰσέτι προσποιοῦνται ἄγνοιαν τοῦ διοικητικοῦ τῆς Ἐκκλησίας συστήματος, οὐ γινωσκούσης ἐθνικὰς Ἐκκλησίας οὐδ' ἐπιτρεπούσης διάσπασιν τῆς ἑνότητος, ἀείποτε δὲ τὰ τῶν ἑνοριῶν δίκαια ἀναγνωρισάσης δυνάμενα συμμεταβληθῆναι ταῖς πολιτικαῖς ἐπικρατείαις καὶ διοικήσεσι· διότι πρὸς ἵδρυσιν ἐθνικῶν Ἐκκλησιῶν, παρὰ τὰς τελευταίας ὑπεκφυγὰς τῆς ἐφημερίδος ταύτης, τείνουσιν ἡ δημιουργία κοινοτήτων, καὶ ναῶν, ἡ ἐγκατάστασις ρουμάνων ἱερέων καὶ ἡ κατασκευὴ ἀστικοῦ ὀργανισμοῦ, χάριν τοῦ ἀνυπάρκτου ρουμανικοῦ λαοῦ τῆς Μακεδονίας «ἄχρις οὗ ἀναφυῇ μία ἐθνικὴ Ἐκκλησία». Καὶ συγκεφαλαιοῦσα μὲν ἡ συνάδελφος ἀγγέλλει σαφῶς ὅτι ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις—οὐχὶ προπαγάνδα τις—πράττει πᾶν τὸ δυνατὸν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ τοιούτου σκοποῦ, γινώσκει δὲ καὶ ὅτι, μετὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ λαϊκῆς καὶ κληρικῆς συνελεύσεως τῆς 9 Μαΐου, ἡ ὀρθόδοξος ρουμανικὴ Ἐκκλησία γίνεται σήμερον ὄργανον πολιτικοῦ καὶ ἐθνολογικοῦ προσηλυτισμοῦ ἐν χώραις, ὑπαγομέναις ἐκκλησιαστικῶς εἰς ἀρχὴν πνευματικὴν ἑτέραν, πρὸς ἣν ὤφειλον οἱ πριμᾶτοι πλείονα σεβασμόν.

Ἐὰν ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λυπηροῦ θέματος, τὸν καλλίτερον ἐπίλογον τῶν ἀπαντήσεων εἰς τοιαύτας θεωρίας τῶν ἀδελφῶν ρουμάνων, τῶν ἀληθῶν, τῶν πέραν καὶ τῶν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Δουνάβεως, ἠθέλομεν ἀρυσθῆ ἀπὸ τῶν εἰδήσεων αὐτῶν τῶν ρουμανικῶν ἐφημερίδων, ἐν αἷς εὑρίσκομεν ἀρκετὴν τὴν ἀπόδειξιν ὅτι πρὸς κέντρα λακτίζουσιν οἱ πιπτεύοντες εἰς ὕπαρξιν ρουμάνων τοιούτων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ χειραφετήσεις αὐτῶν ἀνελπίστους καὶ ἀσυστάτους ὀνειρευόμενοι. Ἀπάντησις εἰς αὐτοὺς εὔγλωττος ἔσται, πιστεύομεν, ἡ ἐκ Βουκουρεστίου γνωστοποιουμένη διὰ τῶν ἐφημερίδων εἴδησις, ὅτι ὁ τελευταῖον καθαιρεθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἕνεκα σκανδαλώδους διαγωγῆς καὶ πολιτείας ἀντευαγγελικῆς πρώην παπᾶς Θεόδωρος, ὁ δῆθεν ρουμᾶνος, ἐπισκεψάμενος τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἀδύνατον ἐγένετο νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτοῦ ρουμανιστὶ καὶ ἐδέησε νὰ μετακληθῇ πρὸς διερμήνευσιν ὁ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν διερμηνεὺς τῆς τουρκικῆς!!!

(Ἐκκλ. Ἀλήθεια).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ τῆς στέψεως τοῦ μόλις τρὸ ὀλίγων μηνῶν καταλαβόντος τὸν Σερβικὸν θρόνον Βασιλέως Πέτρου ἀπασχολεῖ μεγάλως τοὺς πολιτικοὺς τῆς Σερβίας κύκλους καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὅπερ εἶναι διῃρημένον εἰς δύο διαφωνούσας πρὸς ἀλλήλας μερίδας. Καί τινες μὲν τῶν ὑπουργῶν ὡς καὶ τῶν πολιτικῶν ἐν γένει τῆς Σερβίας θέλουσι νὰ γίνῃ ἡ στέψις τοῦ Βασιλέως Πέτρου ἐν τῇ μικρᾷ Μονῇ Ζίτσα, ἔνθα ἐστέφθησαν καὶ κατα τὸν μεσαίωνα καὶ μετὰ ταῦτα οἱ διάφοροι τῆς Σερβίας Βασιλεῖς, ἐννοοῦντες νὰ δώσωσι τοιουτοτρόπως τῇ νεαρᾷ τοῦ Καραγεώργεβιτς δυναστείᾳ διὰ τῆς παρομοίας στέψεως χαρακτῆρα θρησκευτικόν. Ἄλλοι ὅμως τῶν ὑπουργῶν καὶ πολιτικῶν φρονοῦντες ὅτι ἡ στεψις τοῦ Βασιλέως Πέτρου πρέπει νὰ ἔχῃ μᾶλλον μορφὴν ἐθνικὴν παρὰ θρησκευτικὴν προτείνουσιν ὅπως λάβῃ χώραν ἡ στέψις ἐν Βελιγραδίῳ, ὅπου παρευρεθήσεται οὐχὶ μόνον ἄπειρος Σερβικὸς λαὸς ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ξένοι, ἐνῷ ἐν Ζίτσα εἶναι ἀδύνατον νὰ μεταβῇ πολὺ πλῆθος, διότι οὔτε σιδηροδρομικὴ γραμμὴ μέχρι τῆς Μονῆς ἐκείνης ὑπάρχει, ἀλλ' οὔτε καὶ χῶρος ἐπαρκὴς δυνάμενος νὰ περιλάβῃ τὸ παρευρεθησόμενον κατὰ τὴν στέψιν πλῆθος. Μεταξὺ ὅμως τῶν δύο τούτων γνωμῶν ὑπάρχει καὶ τρίτη προσπαθοῦσα νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ πράγματα, καθ' ἣν ἡ μὲν θρησκευτικὴ στέψις πρέπει νὰ γίνῃ ἐν τῇ Μονῇ Ζίτσης, αἱ δ' ἑορταὶ ἐπὶ τῇ στέψει νὰ τελεσθῶσιν ἐν Βελιγραδίῳ. Ἀλλ' ὑπάρχουσιν οἱ ἀπορρίπτοντες τὴν γνώμην ταύτην ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὅσοι παρευρεθήσονται ἐν ταῖς ἑορταῖς εἰς Βελιγράδιον, θὰ θελήσωσι βεβαίως νὰ ἴδωσι καὶ τὴν στέψιν τοῦ Βασιλέως, τοῦτο ὅπερ δὲν θὰ εἶναι εὔκολον, ἐὰν τελεσθῇ αὕτη ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ζίτσης. Ἐκτὸς ὅμως τοῦ τόπου ἐν ᾧ τελεσθήσεται ἡ στέψις, ἀπασχολεῖ μεγάλως τοὺς Σέρβους πολιτικοὺς τὸ ζήτημα, ἐὰν τὰ ἄλλα Κράτη προσκαλούμενα εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς στέψεως θὰ ἀποστείλωσιν ἐκτάκτους ἀπεσταλμένους ἢ θὰ ἀντιπροσωπευθῶσιν ἁπλούστατα διὰ τῶν ἐν Βελιγραδίῳ Πρεσβευτῶν των. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχει μεγίστην σημασίαν διὰ τὴν Σερβίαν καὶ ἰδίᾳ διὰ τὸ γόητρον τῆς δυναστείας των. Οἱ Σέρβοι ἀναμένουσι νὰ ἴδωσιν ἐὰν ἡ Ρωσσία θὰ ἀποστείλῃ ἐπὶ τῇ στέψει τοῦ Βασιλέως Πέτρου εἰς Βελιγράδιον Μέγαν τινὰ Δοῦκα ὡς ἀντιπρόσωπόν της, μολονότι τυγχάνει σχεδὸν ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸν ὅτι ἡ Ρωσσία συνεπείᾳ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς ἀτυχημάτων της οὐδόλως τυγχάνει διατεθειμένη νὰ συμμετάσχῃ ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων ἐν Σερβίᾳ ἢ ἀλλαχοῦ.

ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΕΚ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ εἰδήσεις ἀγγέλλουσιν ὅτι μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ἀγγλίας ἐπῆλθε συνεννόησις ἀναφορικῶς τοῦ ζητήματος τοῦ Θιβέτ, καθ' ἣν ἡ Ἀγγλία ὑπεσχέθη ὅτι θέλει ἐξασφαλίσῃ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ Ρωσσικὰ συμφέροντα. Ἡ εἴδησις αὕτη δὲν ἐπιβεβαιώθη μὲν εἰσέτι ἐπισήμως, δὲν θεωρεῖται ὅμως καὶ ἀπίθανος λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐπανειλημμένων περὶ τοῦ ζητήματος τούτου δηλώσεων τῶν Ἄγγλων ὑπουργῶν, καθ' ἃς ἡ Ἀγγλία δὲν ἐπροτίθετο νὰ προσαρτήσῃ τὸ Θιβέτ, ἀλλ' ἤθελε μόνον νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ὑφισταμένων ἤδη μετὰ τοῦ Θιβὲτ συνθηκῶν ὡς καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐν αὐτῷ Ἀγγλικῆς ἐπιρροῆς, ἥτις ὑπὸ οὐδεμιᾶς ἑτέρας πολιτικῆς ἐπιρροῆς ἔπρεπε νὰ ὑποσκελισθῇ. Οὐδόλως λοιπὸν παράξενον ἐὰν οἱ μὲν Ἄγγλοι ὑπὸ τὰς παρομοίας συνθήκας ἐξησφάλισαν τὰ νόμιμα καὶ δικαια τῆς Ρωσσίας ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ συμφέροντα, οἱ δὲ Ρῶσσοι γενόμενοι ὑπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις ἐνδοτικώτεροι ἐθεώρησαν ὡς ἐπαρκῆ τὴν ἁπλῆν τῶν συμφερόντων των ἐξασφάλισιν καὶ συνενοήθησαν περὶ τούτου πρὸς τοὺς Ἄγγλους ποιούμενοι τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, ἀφοῦ συνεπείᾳ τοῦ κατὰ τῆς Ἰαπωνίας πολέμου οὐδὲν ἠδύναντο νὰ ἐπιχειρήσωσι κατὰ τῶν Ἄγγλων ἐν Θιβέτ. Τὰ Εὐρωπαϊκὰ φύλλα σχολιάζοντα διὰ μακρῶν τὴν συνεννόησιν ταύτην φρονοῦσιν ὅτι ἐπίκειται εὐρυτέρα μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας συνεννόησις ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων τῇ εἰσηγήσει καὶ μεσολαβήσει τῆς Γαλλίας. Τοῦτο θεωρεῖται ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ὀλίγον δύσκολον, λαμβανομένης ἰδίᾳ ὑπ' ὄψιν τῆς πολιτικῆς Ρώσσων τινῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐννοούντων παντὶ σθένει νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὰ τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ συμφέροντα.

ΜΕΤΑΞΥ Γαλλίας καὶ Ἱσπανίας διεξάγονται ἤδη διαπραγματεύσεις περὶ καθορισμοῦ τῆς ἐπιρροῆς ἑκατέρας τῶν δύο τούτων Δυνάμεων ἐν Μαρόκῳ, ἀφοῦ διὰ τῆς Ἀγγλογαλλικῆς τελευταίας συμβάσεως ἀναγνωρίζεται τῇ Γαλλίᾳ τὸ ἐπὶ τοῦ Μαρόκου δικαίωμα ἐπικυριαρχίας. Καθ' ἃ λέγεται, ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία ἀναγνωρίζει τῇ Ἱσπανίᾳ τὰς μέχρι τοῦδε ἐν Μαρόκῳ δύο κτήσεις αὐτῆς, τὴν Μελλίλαν καὶ Σεῦταν, συγχρόνως δὲ καὶ τὴν Ἱσπανικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν βορείων ἀκτῶν τοῦ Μαρόκου, ἐνῷ τὸ νότιον αὐτοῦ μέρος ἐπαφίεται ἀποκλειστικῶς τῇ Γαλλικῇ ἐπιρροῇ. Ὡς γνωστὸν τὸ σημερινὸν Μαρόκον ἀποτελεῖται ἐκ δύο Σουλτανάτων τοῦ Φὲζ καὶ Μαρακέζ. Ἐκ τούτων τὸ μὲν τοῦ Φὲζ περιέρχεται εἰς τὴν Ἱσπανικὴν ἐπιρροήν, τὸ δὲ τοῦ Μαρακὲζ ὑπὸ τὴν Γαλλικήν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ Ἰταλία οὐδόλως κήδεται περὶ τοῦ Μαρόκου, καθόσον ἐπὶ ἄλλας τῆς Ἀφρικῆς χώρας ἔχει ἤδη ἐστραμμένα τὰ βλέμματά της ἐπιδικασθείσας μάλιστα αὐτῇ ὑπὸ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων καὶ δὴ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

ΕΚ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἐνῷ αἱ ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου ἀφικνούμεναι εἰδήσεις δὲν παρέχουσι σαφεῖς πληροφορίας τῆς μελετωμένης ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Κουροπάτκην δράσεως, αἱ ἐκ Πετρουπόλεως τελευταῖαι εἰδήσεις ἐξηγοῦσι πληρέστατα τὰ σχέδιά του. Ἡ λύσις τῆς πολιορκίας τοῦ Πὸρτ-Ἀρθοὺρ διετάχθη ἐκ Πετρουπόλεως ἀντὶ πάσης θυσίας. Ἀνταποκριτὴς τοῦ ἐν Λονδίνῳ Ἡμερησίου Τηλεγράφου λαβὼν ἐσχάτως συνέντευξιν ἐν Πετρουπόλει πρὸς ἀνώτατον ὑπάλληλον βεβαιοῖ ὅτι παρὰ ταῖς κατωτέραις τάξεσι τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ τὸ γόητρον τῆς Ρωσσίας συνδέεται στενώτατα πρὸς τὸ Πὸρτ-Ἀρθούρ. Ἐὰν πέσῃ τὸ Πὸρτ-Ἀρθούρ, ἐπίκειται ἀναποφεύκτως ἐσωτερικαὶ ταραχαὶ καὶ δυσκολίαι. Ὁ Τσάρος διετήρησε μέχρι τοῦδε τὸν Λαμσδόρφ, ὅστις ὅμως θὰ πέσῃ ὡς ἐξιλαστήριον τοῦ πολέμου θῦμα. Ὁ Κουροπάτκην ἀπώλεσε πλέον τὴν εὔνοιαν τῆς αὐλῆς, ἥτις ὅμως δὲν προτίθεται νὰ φέρῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος μεταβολήν τινα ἐν τῇ ἀρχηγίᾳ τοῦ στρατοῦ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς. Τὰ Ἡμερήσια Νέα βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ Τσάρος διέταξε τὸν στρατηγὸν Κουροπάτκην νὰ βαδίσῃ μὲ τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ Πὸρτ-Ἀρθούρ.

Ἡ διαταγὴ αὕτη ἐδόθη παρὰ τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας τοῦ πολεμικοῦ Συμβουλίου τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ Ζαχάρωφ καὶ τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Βλαδιμήρου. Ἡ διαταγὴ δὲν ἀπεστάλη εἰσέτι, πολλοὶ δ' ἀνώτατοι ὑπάλληλοι καταβάλλουσι μεγάλας προσπαθείας, ὅπως καταπείσωσι τὸν Τσάρον νὰ ἀνακαλέσῃ αὐτήν. Οἱ σύμβουλοι οἱ δόντες τὴν γνώμην τῆς ἀποστολῆς στρατοῦ εἰς Πὸρτ-Ἀρθοὺρ τυγχάνουσιν ἐχθροὶ τοῦ Κουροπάτκιν.

Ὁ ἐν Πετρουπόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμερησίων Νέων» ἔλαβε συνέντευξιν πρὸς ἀνώτατον στρατιωτικὸν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ Συμβουλίου ἀπόφασιν, ὅστις εξηρώτηθη ὅτι ἡ ἀποσπασις παρομοίας στρατιωτικῆς δυνάμεως ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ Κουροπάτκιν εἶνε λίαν ἐπικίνδυνος, καθόσον ἡ δύναμις ἐκείνη δὲν θὰ ἦτο ἀρκετὰ ἰσχυρά, ὅπως βοηθήσῃ ἐπιτυχῶς τὸ Πὸρτ-Ἀρθούρ, ἡ δ' ἀπομάκρυνσις αὐτῆς θὰ ἐξησθένει μεγάλως τὸν Κουροπάτκιν καὶ θὰ μετέβαλεν ἐξ ὁλοκλήρου τὸ πολεμικὸν αὐτοῦ σχέδιον. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀποτελεῖ οὕτως εἰπεῖν θανάσιμον κτύπημα κατὰ τοῦ στρατηγικοῦ σχεδίου τοῦ Κουροπάτκιν περὶ συγκεντρώσεως. Τὸ Πὸρτ-Ἀρθοὺρ πρέπει νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεις καὶ νὰ ἀμυνθῇ δι' αὐτῶν ἢ νὰ πέσῃ μετ' αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἤδη τοῦ πολέμου μεγάλαι ἐλήφθησαν περὶ αὐτοῦ φροντίδες καὶ μεγάλαι κατεβλήθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ δυνάμεις. Καὶ ἡ ἐφημερὶς «Ἐξπρὲς» πληροφορεῖται ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι ἡ διαταγὴ περὶ ἀπελευθερώτεως τοῦ Πὸρτ-Ἀρθοὺρ ἐδόθη συνεπείᾳ τῶν θορυβωδῶν πιέσεων τῆς δημοσίας γνώμης ὑπὸ τοῦ Τσάρου καὶ τῶν αὐλικῶν του παρὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν στρατιωτικῶν κύκλων. Ἡ ἐφημερὶς «Ἐξπρὲς» προσθέτει ὅτι ὁ Κουροπάτκιν ἔλαβεν ἤδη τὴν διαταγὴν ἐκείνην καὶ ἐξετέλεσεν αὐτήν, ἀφοῦ ἐναυάγησαν ὅλαι αἱ προσπάθειαί του περὶ ἀνακλήσεως αὐτῆς.

Ἡ θέσις τῶν Ρώσσων ὁμοιάζει σήμερον πληρέστατα πρὸς τὴν θέσιν τῶν Γάλλων ἐν Σεδὰν κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον. Ὁ στρατηγὸς Στέσελ μετὰ τὴν μάχην τοῦ Κιντσοῦ ἀπεκλείσθη σήμερον εἰς Πὸρτ-Ἀρθούρ, ὅπως ἄλλοτε ὁ Γάλλος στρατηγὸς Βαζαὶν εἰς τὸ Μέτς. Ὅπως ὁ Μὰκ-Μαὼν συνήθροιζε τότε τὰ στρατεύματά του ἐν Σιαλόν, τοιουτοτρόπως καὶ ὁ Κουροπάτκιν συγκεντρώνει σήμερον τὰ στρατεύματά του εἰς Λιαογιάγγ, ὅπως ἀναπληρώσῃ τὰς μέχρι τοῦδε ἀποτυχίας τῶν Ρωσσικῶν ὅπλων. Ἀλλὰ παρ' ὅλα τὰ σχέδιά του καὶ τὴν σταθερὰν αὐτοῦ πεποίθησιν ὁ Κουροπάτκιν ἀναγκάζεται σήμερον ὑπείκων εἰς αὐλικὰς ἐπιρροὰς καὶ εἰς ἐπιρροὰς ἀνθρώπων μηδεμίαν ἐχόντων γνῶσιν τῶν στρατιωτικῶν φοβουμένων ὅμως τὴν δημοσίαν γνώμην καὶ τὴν ἔκρηξιν ἐσωτερικῶν ταραχῶν νὰ ἀποστείλῃ στρατὸν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ Πὸρτ-Ἀρθούρ, ὅπως ἀκριβῶς ἔπραξεν ὁ Μὰκ-Μαὼν πρὸ τριάκοντα τεσσάρων ἐτῶν διὰ τὸ Μέτς. Ὅπως τότε ὁ Μὰκ-Μαὼν τοιουτοτρόπως καὶ ὁ Κουροπάτκιν σήμερον ὀφείλει νὰ βαδίσῃ παρὰ τὴν πλευρὰν τοῦ ἐχθροῦ, ὅπως σώσῃ τὸν Στέσελ. Ἀλλ' ὅπως ἐναυάγησε τότε τὸ σχέδιον τοῦ Μὰκ-Μαὼν, τοιουτοτρόπως θὰ ναυαγήσῃ σήμερον καὶ τὸ σχέδιον τοῦ Κουροπάτκιν, ἡ δὲ Ρωσσία θὰ ἀπωλέσῃ μέρος τοῦ ἐν τῇ ἄπω Ἀνατολῇ στρατοῦ της. Μόνον νίκη τῶν Ρώσσων ἐν ἀνοικτῇ μάχῃ κατὰ τῶν Ἰαπώνων ὑπὸ τὸν Ὄκου ἠδύνατο νὰ σώσῃ τὸν Ρωσσικὸν στρατὸν καὶ τὸ Πὸρτ-Ἀρθούρ. Συγχρόνως δὲ νίκη τῶν Ρώσσων κατὰ τοῦ κυρίως στρατιωτικοῦ σώματος τῶν Ἰαπώνων ὑπὸ τὸν Κουρόκη ἐν Λιαογιάγγ ἠδύνατο νὰ εἶναι πολὺ ἀποτελεσματικωτέρα διὰ τοὺς Ρώσσους παρὰ ἡ ἐπιτυχία, ἣν ἐπιδιώκεν ὁ στρατηγὸς Στάκελβεργ. Τὸ Πὸρτ-Ἀρθοὺρ θὰ ἠλευθεροῦτο τότε ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅπως θὰ ἠλευθεροῦτο ὁ Βαζαίν, ἐὰν ὁ Μὰκ-Μαὼν ἐνίκα τοὺς Γερμανοὺς μεταξὺ Σιαλὸν καὶ Παρισίων.

Ἀκράτητοι προχωροῦσιν οἱ Ἰάπωνες πρὸς τὸ Πὸρτ-Ἀρθούρ. Τῇ δευτέρᾳ Ἰουνίου οἱ δύο στρατοὶ εὑρίσκοντο εἰς ἀπόστασιν τριῶν χιλιομέτρων ἀπ' ἀλλήλων. Σῖναι ἀφιχθέντες ἐκ Δάλνου εἰς Τσεφοὺ ἀνήγγειλαν ὅτι ὁ Ἰαπωνικὸς στρατὸς λαβὼν ἐνισχύσεις διὰ νέων στρατιωτικῶν σωμάτων ἀποβιβασθέντων εἰς Δάλνου κατέλαβε τὸ Τβιγγτοὺγγ καὶ Σαντσιμπὸ πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν τοῦ Δάλνου καὶ προχωρεῖ κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν πρὸς τὸ Πὸρτ-Ἀρθούρ. Εἰς

Ἐν Ἀθήναις Πέμπτη 10 Ἰουνίου 1904

ΕΤΟΣ Γ. Περίοδος Γ. Ἀριθμὸς φύλλου 899

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 15
ΕΞΑΜΗΝ. „ 8
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 20
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΜΙΑ ΛΙΡΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΣΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ
ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒαΙ ΚΑΤ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΣΚΡΙΠ-ΑΘΗΝΑΣ
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 139

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5 | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 7 | ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΑΙ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

Δὲν ἀποροῦμεν διατὶ ὁ κ. Ράλλης ἐζήτησε τὴν πρόταξιν τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου. Ἐνόσῳ ὑπῆρχεν ὁ φόβος, ὅτι μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἡ Βουλὴ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐργασθῇ ἕνεκα τῆς ἀθρόας ἀναχωρήσεως τῶν βουλευτῶν καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔμενεν ἄνευ προϋπολογισμοῦ, ὁ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτὴς εἶχε προφανέστατον συμφέρον νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν πρόταξιν τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ πτῶσις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς. Εἶνε ὅμως ἀπορίας ἄξιον πῶς ὑπῆρξαν βουλευταί, ἐκ τῶν σταφιδοφόρων καὶ τῶν σιτοφόρων ἐπαρχιῶν, οἵτινες συνετάχθησαν μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ράλλη, ἐν ᾧ κάλλιστα ἐννοοῦν ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης τακτικῆς των ἐκθέτουν εἰς προφανέστατον κίνδυνον τὰ νομοσχέδια, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐνδιαφέρονται. Διότι εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν, ὡς κατεδείχθη ἐκ τῆς χθεσινῆς συζητήσεως, νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸ παντὸς ἄλλου, νὰ ζητήσῃ δὲ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἐὰν δὲν κατώρθωνε τοῦτο.

Τοιουτοτρόπως διὰ τῆς ἐπιμονῆς εἰς τὴν πρόταξιν τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου, οὐδὲν ἄλλο ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ ἢ τὸ νὰ μὴ ἐπιψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἐπερχομένης τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Ἐξ ἐναντίας, διὰ τῆς προτάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, κατόπιν τῆς γενομένης χθὲς ψηφορίας ἐξησφαλίσθη ἡ ἐπιψήφισις τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις στερεουμένη εἰς τὴν ἀρχὴν θὰ ἐπιδιώξῃ ταύτην, ὡς ἐπισήμως καὶ ἐπανειλημμένως ἐδήλωσεν.

Εἶνε καθῆκον λοιπὸν στοιχειῶδες τῶν βουλευτῶν ἐκ τῶν σταφιδοφόρων καὶ σιτοφόρων ἐπαρχιῶν νὰ συνδράμωσι τὴν Κυβέρνησιν ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ, διότι οὕτω μόνον θὰ δυνηθῶσι νὰ ἴδωσιν ἐπιψηφιζόμενα καὶ τὰ νομοσχέδια, περὶ τῶν ὁποίων ἀμέσως ἐνδιαφέρονται.

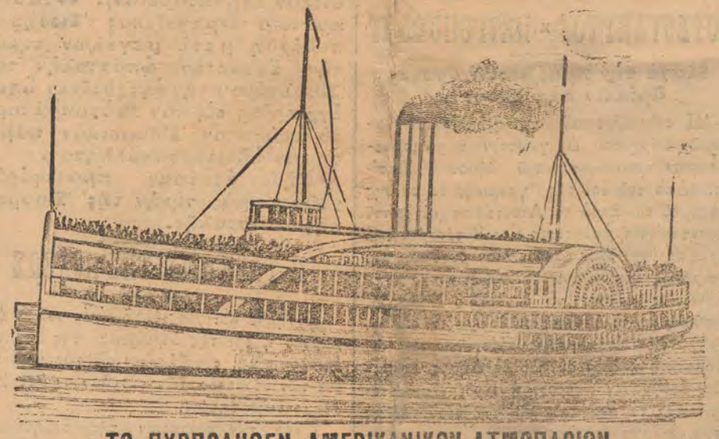

ΤΟ ΠΥΡΠΟΛΗΘΕΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ

Εἰς τὸ ὁποῖον εὗρον οἰκτρὸν θάνατον χίλιαι γυναῖκες καὶ παιδία ἐκδρομέων εἰς τὸν ποταμὸν τῆς Νέας Ὑόρκης

ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΑΠΗΤΗΣΑΝ ΤΗΝ ΕΚΔΙΩΞΙΝ ΤΟΥ ΛΗΣΤΑΠΟΔΟΧΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΠΑΠΑ

ΕΠΙΚΕΙΝΤΑΙ ΑΝΑΤΙΝΑΞΕΙΣ

ΚΑΣΤΟΡΙΑ, 2 Ἰουνίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Σπεύδω νὰ σᾶς ἐκθέσω τὰ ἀπὸ 20 Μαΐου μέχρι σήμερον συμβάντα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καστορίας καὶ Φλωρίνης.

Ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς δολοφονίας τοῦ ἥρωος Καπετὰν Βαγγέλη, οἱ ἐπιδρομεῖς ἐπὶ τοσοῦτον ἐθρασύνθησαν, ὥστε ἤρχισαν ἀναφανδὸν καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν Τούρκων νὰ περιφέρωνται ἀνενόχλητοι εἰς τὰ βουλγαρόφωνα χωρία, νὰ ἀπειλοῦν, νὰ ἐκβιάζουν, νὰ θύουν καὶ ἀπολύουν ὑπὸ τὸ φόβητρον τῆς μαχαίρας, δι' ἐκεῖνον ὅστις δὲν ἤθελε προσέλθῃ εἰς τὸ σχίσμα.

Ἐκ τούτου παρετηρήθη κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὰς ἕδρας τῶν ὑποδιοικήσεων συρρέουν ἀθρόοι οἱ χωρικοὶ πληθυσμοὶ καὶ ἐπιδίδουν εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς ἀναφορὰς, ὅτι ἀποσχιρτοῦν τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ ἀναγνωρίζουν τὴν Ἐξαρχίαν.

Οἱ δὲ φανατικώτεροι κσὶ γενναιότεροι ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων, οἱ μὴ ἐνδίδοντες εἰς τὰς ἀπειλὰς τῶν κακούργων τοῦ κομιτάτου, καταφεύγουν πρὸ πάντων εἰς τὴν πόλιν μας, ὅπου εὑρίσκουν ἄσυλον παρά τε τοῦ Μητροπολίτου Καστορίας καὶ παρ' ὅλων ἐν γένει τῶν εὐπόρων Καστοριέων.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Τοιοῦτοι πρόσφυγες προσῆλθον καὶ εὑρίσκονται ἐν τῇ πόλει μας, μεταξὺ ἄλλου μεγάλου πλήθους, οἱ ἑξῆς πρόκριτοι: Οἱ ἀδελφοὶ Γραμμενόπουλοι καὶ Γεώργιος Δημητρίου μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των. Ὁ ἱερεὺς Στρεμπαίνου Παπα-Δημήτρης μετὰ τοῦ διδασκάλου καὶ τῶν λοιπῶν προκρίτων τοῦ χωρίου. Οἱ ἐκ Προκοπάνας ὀλίγοι ἐναπομείναντες ὀρθόδοξοι. Οἱ ἐκ Τειχοβλίστης, ἐκ Χολίστης, ἐκ Κομανιτσόβου, ἐκ Τσακώνης καὶ πολλῶν ἄλλων χωρίων, τὰ ὁποῖα δὲν δύναμαι νὰ ἀριθμήσω. Ἐγκαταλείψαντες οἰκίας, ἐκκλησίας, σχολεῖα, κατέφυγον ἐνταῦθα προτιμῶντες τοῦτο παρὰ τὴν θυσίαν τῆς ἐθνικῆς των συνειδήσεως καὶ τῆς ζωῆς των.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Χθὲς τὴν πρωΐαν συνελήφθη ἐντὸς τῆς πόλεώς μας, κρυπτόμενος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βουλγάρου ἱερέως, ὁ ἐξ Ἀποσκέπου διάσημος δολοφόνος καὶ ἀρχιληστοφυγόδικος Στογιὰν ἀρχηγὸς καὶ αὐτουργὸς πλείστων θηριωδῶν ἐναντίον ὁμογενῶν.

Μόλις ἐγνώσθη ἡ σύλληψις αὐτοῦ, ἡ ἑλληνικὴ κοινότης ἐξηγέρθη ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐκρύπτετο ὑπὸ τοῦ Βουλγάρου ἱερέως· ἔχουσα δὲ καὶ προηγουμένας ἀφορμὰς κατὰ τοῦ εὐσχήμου αὐτοῦ λησταποδόχου κατάρχηγοῦ τοῦ δολοφονικοῦ κομιτάτου τῆς περιφερείας μας, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁποίου καθ' ἑκάστην εἰσέρχονται κρυφίως μετημφιεσμένοι κομῖται καὶ συνεννοοῦνται καὶ λαμβάνουν ὁδηγίας περὶ τῶν ἀναμφιβόλως προσεχεστάτων νέων ἀναρχικῶν των κινημάτων, προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον γενναίαν πρᾶξιν.

Διακόσιοι καὶ πλέον ἔμποροι, αὐθημερὸν συνεννοηθέντες ἔκλεισαν ταὐτοχρόνως τὰ καταστήματά των συμπαραλαβόντες δὲ καὶ ἄλλους καὶ συμποσωθέντες εἰς πεντακοσίους καὶ ἄνω, μετέβησαν ἐν σώματι εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ διὰ βοῆς διαμαρτυρηθέντες κατὰ τῆς ὑπάρξεως Βουλγάρων ἐντὸς τῆς Καστορίας, ἐδήλωσαν εἰς τὸν Μητροπολίτην ὅτι δὲν θ' ἀνοίξωσι τὰ καταστήματά των ἐν ὅσῳ δὲν ἐκδιωχθῇ ἐντεῦθεν ὁ ἀρχισυμμορίτης Βουλγαρόπαπας.

ΤΙ ΑΠΗΤΗΣΑΝ

Ἐδήλωσαν πρὸς τούτοις εἰς τὸν Μητροπολίτην ὅτι κατὰ τὰς ἀσφαλεστάτας πληροφορίας των ἀπὸ ἡμερῶν μεταφέρονται καὶ κρύπτονται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βουλγαρόπαπα βόμβαι δυναμίτιδος πρὸς ἐπανάληψιν τῶν περυσινῶν κακουργιῶν.

Ἐν τέλει ἀπήτησαν παρὰ τοῦ Μητροπολίτου, ὅπως μεταβῇ εἰς τὸν Καϊμακάμην καὶ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὰ συμβαίνοντα, συγχρόνως δὲ νὰ ζητήσῃ τηλεγραφικῶς παρὰ τοῦ Χιλμῆ πασσᾶ τὴν ταχίστην ἀποπομπὴν τοῦ Βουλγάρου ἱερέως ἐκ Καστορίας, ὅπου ὄχι μόνον οὐδεὶς Βούλγαρος ὑπάρχει, ἀλλ' οὐδ' αὐτὴ ἡ οἰκία τοῦ ἱερέως εἶνε βουλγαρικὴ, ἀλλ' ἑβραϊκή.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΚΑΪΜΑΚΑΜΗ

Ὁ Μητροπολίτης Γερμανὸς μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ εὐμενείας ἀκούσας τὰ παράπονα τῶν διαδηλωτῶν, τοὺς παρεκάλεσε νὰ διαλυθοῦν ἡσύχως καὶ νὰ ἀνοίξουν τὰ καταστήματά των, διαβεβαιώτας αὐτοὺς ὅτι ἡ ἐντολή των θὰ ἐκτελεσθῇ, καίτοι εὐθὺς ἅμα τῇ συλλήψει τοῦ βοεβόδα εἶχεν ἤδη προλάβει αὐτοὺς καὶ εἶχε κάμει τὰς δεούσας διαμαρτυρίας πρὸς τὸν Καϊμακάμην.

Ἀλλ' οἱ ἔμποροι ἐπέμενον ἀρνούμενοι νὰ ἀνοίξουν τὰ καταστήματά των ἐὰν δὲν ἴδουν αὐτὸν μεταβαίνοντα ἀμέσως πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρακλήσεώς των.

Τότε ὁ Μητροπολίτης ἠναγκάσθη νὰ συμμορφωθῇ καὶ διατάξας νὰ τοῦ φέρουν τὸν ἵππον του, μετέβη εἰς τὸ Διοικητήριον καὶ εἰς τὸ τηλεγραφεῖον, ἐν ᾧ οἱ διαδηλωταὶ διελύοντο ἡσύχως, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀπόφασιν, ὅπως, ἐὰν ἐντὸς ὀλιγίστων ἡμερῶν δὲν ἐκδιωχθῇ ὁ Βούλγαρος ἱερεύς, προβῶσιν εἰς τὰς σκηνάς, αἵτινες ἐξεδίωξαν ἄλλοτε προτροπάδην τὸν Βούλγαρον Μητροπολίτην, θελήσαντα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Καστορίαν.

Ἡ Κοινότης ἀναμένει ἀνήσυχος τὰς ἀποφάσεις τοῦ Χιλμῆ.

ΙΤΑΛΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

Οἱ Ἰταλοὶ διοργανωταὶ τῆς περιφερείας μας ἐξακολουθοῦν ἀκόμη τὰς προκαταρκτικὰς περιοδείας των.

Πρὸ δύο ἡμερῶν ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας εἷς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Δετζώρτζη καὶ μεταβὰς εἰς τοὺς στρατῶνας ἐπεθεώρησε τὴν χωροφυλακήν, τὰ κτίρια κλπ. συνεννοηθεὶς μετὰ τῶν Τούρκων ἀξιωματικῶν.

Ἀναχωρήσας ἐκ Καστορίας μετέβη εἰς Χρούπισταν καὶ ἄλλα χωρία πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Θὰ σᾶς γράψω τὰ πορίσματα τῆς ἐπιθεωρήσεώς του.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

ΟΙ ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΙ

Εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

— Ἠμπορῶ νὰ σᾶς εἰπῶ παρακαλῶ ;

— Μάλιστα.

— Εἶμαι Ἕλλην καὶ ἔρχομαι ἀπὸ τὸ ἀερόστατον τοῦ Ἀνδρέ.

— Ἀ λαμπρά ! Ὥστε γίνεσθε ἀνάγνωσμα. Εἴσθε μαζί μὲ τὸν Ἀνδρέ εἰς τὸ ἀερόστατον ;

— Ἐγὼ ἤμην ὁ μηχανικὸς τοῦ ἀεροστάτου.

— Καὶ πῶς ἐσώθητε ;

— Μὰ αὐτὸ εἶνε τὸ περίεργον. Τώρα θὰ σᾶς πῶ. Εἶνε μεγάλη ἱστορία. Θέλετε νὰ μὲ ἀκούσετε ;

— Εὐχαρίστως, ἀλλὰ κτυπᾶ ἡ πόρτα. Ποῖος εἶνε ; ὁρίστε.

— Πολλὰ τὰ ἔτη σας.

— Καλημέρα σας.

— Εἶμαι Ἕλλην καὶ ἔρχομαι ἀπὸ τὴν ναυμαχίαν τοῦ Γιαλοῦ...

— Μπᾶ ; Εἴσθε παρών ;

—Ὄχι μόνον παρών, ἀλλὰ ἐξεπόνησα καὶ τὸ σχέδιον τῶν Ἰαπώνων, ἐτίναξα δι' ἰδίας μου χειρὸς τὰ τρία ἐκ τῶν βυθισθέντων ρωσσικῶν θωρηκτῶν καὶ ἔλαβα τὸ παράσημον τοῦ Ἱεροῦ Ἐρπετοῦ ἀπὸ τὸν Μικάδον...

— Πόσας στήλας ἠμπορεῖτε νὰ δώσετε τὴν ἡμέραν ;

— Μὲ συγχωρεῖτε νὰ σᾶς δώσω ἐν πρώτοις τὴν φωτογραφίαν μου. Κατὰ τὰς 6 θὰ σᾶς φέρω τὰς βιογραφικάς μου σημειώσεις, καὶ αὔριον ἀρχίζω τὴν διήγησιν τῆς ναυμαχίας.

— Τάκ-τάκ.

— Ποῖος εἶνε ;

— Πολυχρονισμοῦς.

— Καλημέρα σας.

— Ἐγὼ εἶμαι Ἕλλην ἀπὸ τὴν Ἀγουλινίτσαν καὶ ἔρχομαι ἀπὸ τὸ Μαρόκον, ὅπου εἶχον αἰχμαλωτισθῇ μαζὶ μὲ τὸν ἐξάδελφόν μου τὸν Περδικάρην...

— Πῶς ἀπελύθητε ;

— Ἐδῶ εἶνε ἀκριβῶς τὸ περίεργον. Εἶχα βγῇ κυνηγὶ εἰς τὸ Μαρόκον ὁπόταν οἱ λῃσταί...

— Σταθῆτε σᾶς παρακαλῶ μίαν στιγμὴ διότι κάποιος κτυπᾶ. Ποῖος εἶνε ; Ἐμπρός !

— Εἶμαι Ἕλλην καὶ ἐπιστρέφω ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν ὅπου ἤμην ἰδιαίτερος μάγειρος τοῦ Τσάρου...

— Μάγειρος τοῦ Τσάρου ; Λαμπρά ! Λοιπὸν «—Ἀπὸ αὔριον.—Ἕλλην μάγειρος τοῦ Τσάρου ἐν Ἀθήναις.—Σπουδαιότατα ἀποκαλύψεις.—Τί τρώγει ὁ Τσάρος ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου.—Γιουβαρλάκια.—Τὸ περίεργον βωδινό.—Πλάττωτε τὸ πιπέρι.— Κεφτέδες».

— Τί σημαίνουν αὐτά ;

— Ἀναγγέλλω τὸ ἀνάγνωσμα. Λοιπὸν Μάγειρος τοῦ Τσάρου εἴπατε.... Ἄλλο : λέγετε γρήγορα..... Πάλιν κτυπᾶ ἡ πόρτα, ἀδερφέ ! Ποῖος εἶνε ; Ἐμπρός.

— Δοῦλός σας.

— Καλημέρα τας.

— Εἶμαι Ἕλλην καὶ ἐπανέρχομαι ἀπὸ τὴν Ἰαπωνίαν ὅπου ἐχρημάτισα ἰδιαίτερος μάγειρος τοῦ Μικάδου.

— Τοῦ Μικάδου ; Λαμπρά ! Λοιπὸν «Ἀπὸ αὔριον.—Τί τρώγει ὁ Μικάδος.—Σπουδαιότατα.—Γιαχνί.—Πατάτες. «Καλαμαράκια». Ἢ ὄχι ;

— Ναί ἐνίοτε ἔτρωγε καὶ καλαμαράκια, ἀλλὰ [illegible]

— Τάκ-τάκ.

— Πάλι ἡ πόρτα ! Ὁρίστε.

Εἰσέρχονται 500 Ἕλληνες ἐπιστρέφοντες ἐκ τοῦ δωματίου τοῦ Κουροπάτκιν ἐκ τῆς καμπίνας τοῦ Ἀλέξιεφ, ἐκ τοῦ κοιτῶνος τοῦ διοικητοῦ τοῦ Πορτ-Ἄρθουρ, ἐκ Τόκιο, ἐκ Μάτς, ἐκ Τούγκ, ἐκ Τίγκ, ἐκ Πράτς, ἐκ Πρίτς.

Τέλος κτυπᾶ ἡ θύρα διὰ πεντηκοστὴν φορὰν.

— Ποῖος εἶνε ;

— Ἐγώ.

— Εἴσθε ἕλλην βεβαίως καὶ ἐπιστρέφετε...

— Ὄχι. Εἶμαι ἀναγνώστης τῶν ἐφημερίδων καὶ ἔρχομαι νὰ δείρω τοὺς κυρίους ἐδῶ. (ἀκούονται γοεραὶ κραυγαὶ μέχρι τρίτου οὐρανοῦ).

Ψ—Ψ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ζήτημα ἂν θἄχωμε καλοκαίρι ἐφέτος.

= Μέσα Ἰουνίου καὶ δὲν ἐνεφανίσθη ἀκόμα οὔτε λινὸ σακκάκι.

= Τὴν νύκτα κάνει δροσιὰ σθινοπωριάτικη, πολλοὶ δὲ ἐξέρχονται παλτοφοροῦντες.

= Οἱ ἠθοποιοὶ τὰ ἔχευν χαμένα.

= Τέτοια ἐποχὴ ἄλλοτε ἑτοιμάζονταν διὰ τὰς εὐεργετικάς των !

= Ἐδάρη προχθὲς ἀνηλεῶς ἕνας καντάδορος εἰς τὴν συνοικίαν τῆς Βάθειας.

= Ὅλοι οἱ κάτοικοι ἑνὸς δρόμου κατέβηκαν μὲ τὰ νυκτικά των καὶ μὲ τὰ μπαστούνια των.

= Ἐξεθύμανεν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὕστερα ἔπεσαν κ' ἔκοιμήθηκαν ὡς τὸ πρωΐ.

= Εἶχαν ἕνα μῆνα νὰ κλείσουν μάτι.

= Εἶνε τὸ μόνον μέσον γιὰ νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὴν πληγὴν αὐτὴν τῆς φιλομουσίας τῶν δρόμων.

= Οὔτε τὰ ἀναγνώσματα τῶν φαντασμάτων τοῦ Βελιγραδίου δὲν διεψεύσθησαν τόσον οἰκτρῶς, ὅσον αἱ ψευτοαφηγήσεις τοῦ κὺρ Βιεννιράκη, τὰς ὁποίας ἀπὸ δέκα ἡμερῶν γράφει ἀπλοϊκὸς κοσμάκης εἰς τὰς στήλας τῶν «Καιρῶν».

= Ἀξιόλογον μέλος τῆς κοινωνίας Πειραιῶς ὁ ἰατρὸς κ. Ε. Α. Βρυώνης ἐδημοσίευσε ἐπιστολὴν, δι' ἧς διαψεύδει ὅλας τὰς φαντασίας τοῦ συγγενοῦς του τροφοδότου τοῦ θωρηκτοῦ «Πομπιέντα» καὶ τοῦ τροφοδότου τῶν στηλῶν τῶν «Καιρῶν» Βιεννιράκη.

= Ἕως τὴν ὥραν ὁ κ. Βιεννιράκης ἔχει δημοσιεύσῃ τὸν Α' τόμον τῶν ἀπομνημονευμάτων του, εἰς τὸν ὁποῖον θωρηκτὰ βυθίζονται, τορπιλλοβόλα ἀνατινάσσονται, οἱ Ρῶσσοι καίονται ὡς ποντικοὶ μὲ πετρέλαιον ὑπὸ τῶν Ἰαπώνων καὶ ὁ ναύαρχος Μακάρωφ συσκέπτεται μὲ τὸν κ. Βιεννιράκην πῶς ν' ἀποκρούσουν τοὺς Ἰάπωνας.

= Ὅλα αὐτὰ εἶνε ἀληθῆ, ἀληθέστατα μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι ὁ κ. Βιεννιράκης δὲν ἐνθυμεῖται δυστυχῶς πότε συνέβησαν, διότι αἱ ἀφηγήσεις του συνοδεύονται διαρκῶς ὑπὸ τῆς ἑξῆς παρενθέσεως : (ὁ κ. Βιεννιράκης δὲν ἐνθυμεῖται ἀκριβῶς τὴν ἡμερομηνίαν) !

= Πρώτην φορὰν τροφοδότης ἀποδεικνύεται τόσον ἐπιλήσμων, φαίνεται ὅμως, ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ ἔχασε τὸ ντεφτέρι του κατὰ τὴν ἀνατίναξιν τοῦ «Πετροπαυλόβσκη», καθ' ἣν ὡς γνωστόν, ὡς ἐκ θαύματος ἐσώθη ὁ Μέγας Δοὺξ Κύριλλος ὁ Βιεννιράκης κ' ἡ παντοῦφλες τοῦ Μακάρωφ.

= Κατὰ πόσον εἶνε ἀληθῆ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ κ. Βιεννιράκη ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ὀνόματός του, τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ, ὅτι κι' αὐτὸς προέρχεται ἀπὸ τὴν Βιέννη ὅπως καὶ τὰ ἰδιαίτερα τηλεγραφήματα τῶν «Καιρῶν».

= Πολλοὶ τῶν συμπολιτῶν μας μᾶς παραπονοῦνται διὰ τὰς καταστροφὰς τὰς ὁποίας κάμνουν ἡ κατσίκες τῶν πλανοδίων γαλακτοπωλῶν.

= Δὲν ἄφησαν νεοφυτευμένον δενδράκι !

= Ἐπίσης μπαίνουν εἰς τὰς αὐλὰς ὅπου βροῦν ἀνοικτὴν πόρταν καὶ θερίζουν περιβολάκια καὶ γάστρες.

= Προχθὲς εἰς ἕνα σπίτι ἔκλητοι οἱ κάτοικοι εἶδαν νὰ ἐμφανίζεται μία κατσίκα ἐπάνω εἰς τὴν ταράτσα τοῦ σπιτιοῦ!

= Δὲν φταίνε αὐτὲς, φταίνε οἱ χρεοπῶλαι τῆς ἀγορᾶς, οἱ ὁποῖοι τὴς ἀρίνουν

= Περίεργος περιηγητὴς ἐνεφανίσθη εἰς τοὺς δρόμους.

= Ἀπὸ τὴν μίαν του πλευρὰν κρέμεται ἕνα κιάλι ἀπὸ τὴν ἄλλην ἕνα παγούρι.

= Μὲ τὸ κιάλι προσπαθεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ ἴχνος ἀληθείας εἰς τὰς στήλας τῶν «Καιρῶν», μὲ τὸ παγούρι προσπαθεῖ νὰ πιῇ νερό, ἀλλ' ὡς τὴν ὥραν οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο κατώρθωσε.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΤΩΝ κ. κ. ΣΤΑΪΚΟΥ—ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΑΪΚΟΥ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

Χθὲς περὶ τὴν 3ην μ. μ. ὥραν ἐγένετο ἡ μεταξὺ τῶν βουλευτῶν κ. κ. Ν. Φαρμακοπούλου καὶ Ι. Σταΐκου μονομαχία, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐντῇ Βουλῇ κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίαν ἀναφυέντος μεταξὺ αὐτῶν ἐπεισοδίου, ὅπερ εἶδον χθὲς οἱ ἀναγνῶσται τοῦ «Σκρὶπ» ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς.

Ἡ μονομαχία εἶχεν ἀποφασισθῇ ὡς καὶ χθὲς ἐγράφομεν, ἀπὸ προχθὲς εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τοῦ ἐπεισοδίου καὶ ἀκριβέστερον ἀπὸ τῆς πρώτης φάσεως—διότι εἶχε δύο φάσεις τὸ ἐπεισόδιον— πρὶν λάβῃ ἀκόμη τὸν λόγον ὁ κ. Σταΐκος διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τὴν κατὰ τοῦ κ. Φαρμακοπούλου ὕβριν του.

Ν. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
(Βουλευτὴς Ναυπλίου)

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Μόλις ὁ κ. Ν. Φαρμακόπουλος ἤκουσε τὴν ὕβριν, τὴν ὁποίαν τοῦ ἐξετόξευσεν ἀπὸ τῆς θέσεώς του ὁ κ. Σταΐκος, ἔσπευσε νὰ ἐξέλθῃ τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων, καλέσας δὲ τοὺς βουλευτὰς κ. κ. Κυρ. Μαυρομιχάλην καὶ Ἀλ. Ρώμαν παρεκάλεσεν αὐτοὺς ὅπως μεταβῶσι παρὰ τῷ κ. Σταΐκῳ καὶ ζητήσωσιν ἱκανοποίησιν παρ' αὐτοῦ διὰ τὴν ὕβριν.

Ὁ κ. Μαυρομιχάλης καὶ ὁ κ. Ρώμας ἔσπευσαν τότε νὰ συναντήσωσι τὸν κ. Σταΐκον, ὅστις ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἐπαναλάβει τὴν ὕβριν καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος.

Ὁ κ. Σταΐκος ὥρισεν ἀμέσως ὡς μάρτυράς του τοὺς κ. κ. Γ. Ἀναστασόπουλον καὶ Ι. Γιαννακίτσαν, οἵτινες συναντηθέντες μετὰ τῶν κ.κ. Μαυρομιχάλη καὶ Ρώμα ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης καὶ ἤρχισαν συζητοῦντες τὰ τῆς μονομαχίας.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ

Ἡ συζήτησις εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρξε σοβαρωτάτη καὶ τὰ ζητήματα διετυπώθησαν αὐστηρότατα. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προσβολῆς οὐδεμία ἐχώρησεν ἀμφισβήτησις καὶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐγένετο δεκτὸν ὅτι ὁ προσβληθεὶς ἦτο ὁ κ. Φαρμακόπουλος.

Μετὰ τοῦτο ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἀπεφάσισαν καὶ οἱ τέσσαρες μάρτυρες ὅτι μόνον δι' ἐνόπλου συναντήσεως ἠδύνατο νὰ λήξῃ τὸ ἐπεισόδιον.

ΕΠΡΟΤΑΘΗ ΞΙΦΟΣ

Ἀφοῦ ἐγένοντο ταῦτα δεκτὰ ἤρχισεν ἡ συζήτησις τῶν ὅπλων τῆς μονομαχίας. Οἱ μάρτυρες τοῦ κ. Φαρμακοπούλου ἐδήλωσαν τότε ὅτι καθ' ἣν ἔχουσι παρὰ τοῦ πελάτου των ἐντολὴν ἡ μονομαχία πρέπει νὰ προχωρήσῃ μέχρις ἀποτελέσματος. Ἐφ' ᾧ ἐπρότειναν ὅπως οἱ δύο ἀντίπαλοι συναντηθῶσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς διὰ ξίφους μέχρι πρώτου αἵματος.

Ἐκ τούτου δύναταί τις νὰ κρίνῃ περὶ τῆς σοβαρότητος τῆς μονομαχίας καὶ περὶ τῆς αὐστηρότητος τῶν ὅρων αὐτῆς.

ΔΙΑΤΙ ΕΠΡΟΤΙΜΗΘΗ ΤΟ ΠΙΣΤΟΛΙΟΝ

Εἰς τοῦτο ὅμως οἱ μάρτυρες τοῦ κ. Σταΐκου ἔφεραν ἀντιρρήσεις, προβαλόντες τὴν ἔνστασιν τῆς ἀγχοίας καὶ βεβαιώσαντες ὅτι ὁ πελάτης των ἀγνοεῖ τὸν χειρισμὸν τοῦ ξίφους. Ἀντ' αὐτοῦ οἱ κ. κ. Ἀναστασόπουλος καὶ Γιαννακίτσας ἐζήτησαν τὸ πιστόλιον, δηλώσαντες ὅτι εἶνε διατεθειμένοι νὰ δεχθῶσιν αὐστηροτάτους ὅρους, ἵνα μὴ ἐκληφθῇ ὅτι δι' ἄλλον τινὰ λόγον τὸ ξίφος ἀπέφευγον τὸ ξίφος.

Οἱ μάρτυρες τοῦ κ. Φαρμακοπούλου ἐδέχθησαν τοῦτο καὶ ἐπροχώρησαν οὕτω εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν ἄλλων λεπτομερειῶν.

ΑΥΣΤΗΡΟΤΑΤΟΙ ΟΡΟΙ

**Οἱ ὅροι τῆς μονομαχίας ἐκανονέσθησαν ὡς ἑξῆς :

«Ὥμορφη Ἐκκλησιά», ὥρα δὲ ½ 3 μ. μ. τῆς χθές. Ἐπίσης κοινῇ ἀποφάσει ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τῆς μονομαχίας εἰς τὸν ἐκ τῶν μαρτύρων τοῦ κ. Φαρμακοπούλου κ. Κυρ. Μαυρομιχάλην, καὶ οἱ τέσσαρες δὲ μάρτυρες ὑπεσχέθησαν διὰ λόγου τιμῆς νὰ μὴ ἀνακοινώσωσι τι ἐκ τῶν ἀποφάσεών των οὔτε εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀντιπάλους.

Κατόπιν ὅλων τούτων προέβησαν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου, ὅπερ συνέταξεν εἰς διπλοῦν ὁ κ. Γ. Ἀναστασόπουλος, καὶ τὰ ὑπέγραψαν οἱ τέσσαρες μάρτυρες.

ΠΟΤΕ ΕΙΔΟΠΟΙΗΘΗΣΑΝ ΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ

Οἱ μάρτυρες μετὰ τοῦτο ἐχωρίσθησαν, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἐλύετο καὶ ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς, βεβαιοῦντες τοὺς ἐρωτῶντας ὅτι οὐδὲν εἰσέτι εἶχεν ἀποφασισθῆ.

Μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς χθὲς τοιουτοτρόπως οὔτε ὁ εἷς οὔτε ὁ ἄλλος ἐκ τῶν δύο ἀντιπάλων ἐγνώριζε τίποτε. Περὶ τὴν μεσημβρίαν ὅμως ὁ κ. Ἀναστασόπουλος εἰδοποίησε τὸν πελάτην του κ. Στάϊκον ὅτι θὰ τὸν ἀναμένῃ εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον τοῦ Γιαννάκη τὴν 2 1)2 μ. μ.

Ἐπίσης καὶ ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἔσπευσε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κ. Φαρμακόπουλον, ὅπως τὸν ἀναμένῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ του τὴν 2 1)2 ὥραν.

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Τὴν 2 1)2 ἀκριβῶς ὁ κ. Στάϊκος ἦτο εἰς τοῦ Γιαννάκη, ὅπου τὴν αὐτὴν στιγμὴν κατέφθανον καὶ οἱ μάρτυρές του κ. κ. Ἀναστασόπουλος καὶ Γιαννακίτσας. Οἱ δύο τότε μάρτυρες ἀνεκοίνωσαν εἰς τὸν πελάτην των τὰς λεπτομερείας.

Ὁ κ. Στάϊκος ἤκουσε ψυχραιμότατα τοὺς αὐστηροτάτους ὅρους τῆς μονομαχίας καὶ μετὰ τοῦτο ἤρχισε νὰ διαλέγεται μετὰ τῶν μαρτύρων του περὶ ἄλλων θεμάτων φαιδρότατος καὶ γελῶν.

ΠΡΟΣΛΗΨΙΣ ΙΑΤΡΩΝ

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Ἀναστασόπουλος ἐπέβη ἁμάξης καὶ κατευθυνθεὶς εἰς τὸ «Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον» παρεκάλεσε τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ κ. Δ. Βάθην νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἰατρός.

— Γιατρὲ, πάρε μαζί σου ὅλα τὰ σύνεργα γιατί θὰ ἔχουμε μπελλάδες· τοῦ εἶπεν ὁ κ. Ἀναστασόπουλος.

Πράγματι ὁ κ. Βάθης παρέλαβε θήκην μὲ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα καὶ ἐπέβη τῆς ἁμάξης μετὰ τοῦ κ. Ἀναστασοπούλου, μετ' ὀλίγον δὲ ὁ κ. Στάϊκος, μετὰ τῶν μαρτύρων καὶ τρὶ ἰατροῦ του ἔσπευδεν ἐφ' ἁμάξης εἰς τὸν τόπον τῆς μονομαχίας.

Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ὥραν ὁ κ. Φαρμακόπουλος κατηυθύνετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑπιάτρου κ. Εὐστρατιάδου, τὸν ὁποῖον παρέλαβεν ἐφ' ἁμάξης καὶ ἀφοῦ ἐπρομηθεύθησαν τὰ χρειώδη φαρμακευτικὰ εἴδη κατηυθύνθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ρώμα, ὅπου ἀνέμενε καὶ ὁ κ. Μαυρομιχάλης. Ἐκεῖθεν ἐπέβησαν τῆς ἁμάξης τοῦ κ. Ρώμα καὶ ἔσπευσαν πρὸς τὴν λεωφόρον Ἀλεξάνδρας καὶ ἔστησαν πρὸ τῆς ἐπαύλεως τῆς κυρίας Γαλβάνη «Κληματίς», ὅπου εἶχε σταθμεύσει ἡ ἅμαξα τοῦ κ. Στάϊκου.

ΕΠΙ ΤΟΠΟΥ

Συντάκτης τοῦ «Σκρὶπ» παρηκολούθει ἐπὶ ποδηλάτου τὴν ἅμαξαν τοῦ κ. Ρώμα. Μετ' ὀλίγον ὁ κ. Ρώμας κατῆλθε τῆς ἁμάξης του, ἐνῷ συγχρόνως κατήρχετο καὶ ὁ κ. Ἀναστασόπουλος, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεννοήθησαν περὶ τῆς πορείας. Εἶτα ἐπέβησαν τῶν ἁμαξῶν των πάλιν καὶ ἡγουμένης τῆς ἁμάξης τοῦ κ. Στάϊκου κατηυθύνοντο πρὸς τὸν τόπον τῆς μονομαχίας. Αἱ δύο ἅμαξαι διῆλθον πρὸ τῆς ἐπαύλεως Θὼν εἰσῆλθον εἰς τὴν λεωφόρον Κηφισσιᾶς ἠκολούθησαν τὴν πρὸς τὸ Γουδῆ, διῆλθον πρὸ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Νοσοκομείου τῶν Παίδων καὶ ἔναμψαν ἀριστερὰ μεθὸ ἐσταμάτησαν. Τότε κατῆλθον ὅλοι τῶν ἁμαξῶν των καὶ προὐχώρησαν ἕως διακόσια μέτρα ἀπωτέρω.

Ἐξέλεξαν τότε κατὰ πρῶτον τὴν θέσιν καὶ ἔρριψαν μίαν δεκάραν εἰς τὸ διάστημα διὰ τὴν πλεονεκτοῦσαν θέσιν. Κορῶνα, εἶπεν ὁ κ. Στάϊκος καὶ γράμματα ὁ κ. Φαρμακόπουλος. Ἡ κορῶνα ἐξεπροσώπει τὴν καλλιτέραν θέσιν, δηλαδὴ τὸν ἥλιον ἐκ τῶν ὄπισθεν. Τὸ νόμισμα ἔπεσεν εἰς τὸ ἔδαφος μὲ τὴν προτομὴν τοῦ Γεωργίου καὶ ὁ κ. Στάϊκος ἔλαβε τὴν θέσιν ἔχων ἐκ τῶν ὄπισθεν τὸν ἥλιον.

Εἶτα ὁ κ. Ἀναστασόπουλος καθώρισε τὴν ἀπόστασιν τῶν 20 βημάτων καὶ ἐτοποθέτησε τοὺς δύο ἀντιπάλους ἔναντι ἀλλήλων. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ δύο ἀντίπαλοι ὕψωσαν τὰ πιστόλια των καὶ ἐκομβώθησαν ἵνα μὴ φαίνωνται τὰ λευκάζοντα κολλάρα καὶ ὑποκάμισα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, ἅτινα ἠδύναντο νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς στόχοι διὰ τὴν σκόπευσιν, προκαλοῦντα τὴν προσοχὴν τῶν ἀντιπάλων· ἐπίσης οἱ δύο ἀντίπαλοι παρέδωκαν εἰς τοὺς μάρτυρας των πᾶν ἀντικείμενον δυνάμενον νὰ ἀναχαιτίσῃ τὴν σφαῖραν.

Καθ' ὃν χρόνον οἱ δύο ἀντίπαλοι παρέδιδον εἰς τοὺς μάρτυράς των τὰ ἀντικείμενα ἅτινα εἶχον εἰς τὰ θυλάκιά των ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐπλήρου τὰ πιστόλια. Ὡς ὁ ἕδιος ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐβεβαίου κατόπιν τὰ πιστόλια τὰ ἐπλήρωσε μὲ ἠλαττωμένην γόμωσιν καὶ τοῦτο διὰ νὰ προλάβῃ ἐνδεχόμενον δυστύχημα.

Η ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Μετὰ τὰς προκαταρκτικὰς ταύτας ἐργασίας ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐνεχείρισεν εἰς τοὺς δύο ἀντιπάλους τὰ πιστόλια ἐξήγησεν εἰς αὐτοὺς πῶς καὶ πότε θὰ πυροβολήσουν. Εἶτα ἠρώτησεν:

— Εἶσθε ἕτοιμοι;

— Ναί· ἀπήντησαν καὶ οἱ δύο.

— Προσοχή!

Οἱ δύο ἀντίπαλοι ἠτοιμάσθησαν, οἱ δὲ μάρτυρές των ἀπεσύρθησαν βήματά τινα ἀπωτέρω. Ὁ κ. Ἀναστασόπουλος καὶ ὁ κ. Γιαννακίτσας ἐστάθησαν ἐκποσὶ περίπου βήματα δεξιὰ τοῦ κ. Στάϊκου, ὁ δὲ κ. Μαυρομιχάλης καὶ ὁ κ. Ρώμας ἀριστερὰ τοῦ κ. Φαρμακοπούλου.

Αἴφνης ὁ κ. Ἀναστασόπουλος ἀντελήφθη ὅτι ὁ κ. Φαρμακόπουλος μολονότι δὲν εἶχεν ὑψώσει ἀκόμη τὸ ὅπλον του, ἐσκόπευε διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ, διότι εἶχε προσηλώσει τὸ βλέμμα εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ ἀντιπάλου του. Ἐνῷ ὁ κ. Στάϊκος ἀπαθέστατος εἶχε σταθῇ μὲ τὸν θώρακα προτεταμένον ἀπέναντι τοῦ ἀντιπάλου του. Ἐσκέφθη τότε ὁ κ. Ἀναστασόπουλος νὰ περισπάσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Φαρμακοπούλου καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας ἐφώναξε.

— Στάϊκε, τί κάνεις αὐτοῦ; Δείχνεις θώρακα εἰς τὸν ἀντίπαλον!

Μεθὸ ἀπηυθύνθη πρὸς τὸν ἄλλον ἀντίπαλον.

— Καὶ σεῖς, κύριε Φαρμακόπουλε, λάβετε ἄλλην θέσιν!

Ὁ κ. Στάϊκος ἤλλαξε στάσιν, ἀλλὰ πάλιν ἐστάθη μὲ τὸ στῆθος κατὰ τρία τέταρτα. Ὁ κ. Φαρμακόπουλος δὲν ἤλλαξε θέσιν.

ΠΥΡ! ΕΝ, ΔΥΟ ΤΡΙΑ

Τότε ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τῆς μονομαχίας. Οἱ δύο ἀντίπαλοι ἔπρεπε νὰ πυροβολήσουν μεταξὺ τοῦ παραγγέλματος «Πῦρ» καὶ τοῦ «τρία».

— Προσοχή! ἐφώναξεν ὁ κ. Μαυρομιχάλης, κρούων τὰς παλάμας του.

— Πῦρ! Ἕν, δύο, τρία.

Τὰ τρία ταῦτα παραγγέλματα τὰ ἔδωκεν ἀμέσως κατόπιν ὁ κ. Μαυρομιχάλης καὶ ταχύτατα, διὰ νὰ μὴ λάβουν καιρὸν νὰ σκοπεύσουν. Ἀλλὰ πρὶν ἀκόμη ἀκουσθῇ τὸ παράγγελμα «τρία», ὅπερ θὰ ἐσημείου τὸ πέρας τῆς μονομαχίας ἠκούσθησαν δύο ταὐτόχρονοι πυροβολισμοὶ καὶ ὁ ὑπίατρος κ. Εὐστρατιάδης ἀντελήφθη ὅτι ὁ κ. Στάϊκος ἔφερε τὴν χεῖρα πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ὑπογαστρίου.

— Ἐκτυπήθη ὁ κ. Στάϊκος· ἐφώναξεν ὁ κ. Εὐστρατιάδης πρὸς τὸν κ. Βάθην.

ΤΟ ΤΡΑΥΜΑ ΤΟΥ κ. ΣΤΑΪΚΟΥ

Ἀμέσως ἀνεπήδησε κρουνὸς αἵματος κ' ἔβρεξε τὸ χῶμα. Ὁ κ. Βάθης καὶ ὁ κ. Εὐστρατιάδης ἔτρεξαν πλησίον τοῦ τραυματίου, ἀμέσως δὲ καὶ οἱ μάρτυρές του. Ὁ κ. Στάϊκος εἶχεν ἀρχίσει νὰ γελᾷ.

Ὁ κ. Ἀνκστασόπουλος διὰ νὰ τοῦ δώσῃ θάρρος τὸν ἐθώπευσε.

— Δὲν εἶνε τίποτε, Στάϊκε· τοῦ εἶπε.

— Μὰ τί μοῦ λέτε δὲν εἶνε τίποτε; εἶπεν ὁ τραυματίας. Γιὰ νὰ μὴ φοβηθῶ; Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἰατροὶ παρεκάλεσαν τὸν τραυματίαν νὰ ἐξαπλωθῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

— Σωπᾶτε, βρὲ ἀδελφέ, εἶπεν ὁ κ. Στάϊκος. Μωρὰ παιδιὰ εἶμαστε; Τίποτα δὲν εἶνε. Ἀπλῇ ἐπίπληξις εἶνε· δὲν εἶνε φυλάκισις.

Καὶ ἐγέλα, μὴ θέλων νὰ ἐξαπλωθῇ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἔκαμε νεῦμα εἰς τὸν κ. Φαρμακόπουλον νὰ ἀπομακρυνθῇ, πράγματι δὲ οὗτος προχωρήσας βήματά τινα ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἅμαξαν τοῦ κ. Ρώμα καὶ ἀνέμενεν, ἐνῷ ὁ κ. Μαυρομιχάλης καὶ ὁ κ. Ρώμας πλησιάσαντες τὸν κ. Στάϊκον τὸν συνέχαιρον.

— Σᾶς βεβαιῶ, ἀπήντησεν ὁ τραυματίας, κύριοι, ὅτι χαίρω ὑπερβολικά, διότι τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν αἱματηρόν. Εἴχαμε πλέον καταντήσει μέσα εἰς τὴν Βουλὴν ἀηδία. Μπάμ, μπούμ εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐτελείωνε.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΕΤΑΙΕΙΟΝ

Μετὰ τοῦτο ἀφοῦ ἐξηπλώθη ὁ τραυματίας, ὁ κ. Εὐστρατιάδης καὶ ὁ κ. Βάθης ἐξήτασαν τὸ τραῦμα, ὅπερ ἦτο κατὰ τὸ ἄνω τριτημόριον τοῦ δεξιοῦ μηροῦ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν χεῖλος, τρία δάκτυλα μακρὰν τῆς μηρικῆς ἀρτηριας καὶ τρία δάκτυλα μακρὰν τοῦ Πουπαρτείου συνδέσμου. Ἡ σφαῖρα εἶχε διατρυπήσει τὸ σακκάκι καὶ παρασύρασα τεμάχιον ὑφάσματος αὐτοῦ εἰσέδυσεν εἰς τὸ κρέας, ὅταν δὲ οἱ ἰατροὶ ἐτράβηξαν τὸ ὕφασμα ἀπὸ τὴν χαίνουσαν ὀπὴν τοῦ τραύματος, μεγέθους εἰκοσαλέπτου νίκελ, παρετήρησαν καὶ μικρὸν τεμάχιον λίπους ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ κ. Εὐστρατιάδης ἀπέφραξε τότε τὴν ὀπὴν διὰ τοῦ δακτύλου ἐνῷ ὁ κ. Βάθης εἰσήγαγε τεμάχιον γάζης ἐντὸς αὐτῆς, οὕτω δὲ ἐπέσχον τὴν αἱμορραγίαν. Κατόπιν ἐπεβίβασαν τὸν τραυματίαν τῆς ἁμάξης του καὶ τὸν μετέφερον βραδεως εἰς τὸ «Ἀρεταίειον», ἐνῷ ἡ ἀκολουθοῦσα ἅμαξα τοῦ κ Ρώμα κατηυθύνθη πρὸς τὴν πόλιν καὶ ὁ μὲν κ. Φαρμακόπουλος ἔσπευσεν εἰς τοῦ ἀδελφοῦ του, οἱ δὲ μάρτυρές του εἰς τοῦ κ. Δηλιγιάννην, πρὸς ὃν ἀνεκοίνωσαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μονομαχίας.

Η ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Ἐν τῇ Βουλῇ μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ἠκούσθη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μονομαχίας, ἐσχολιάζοντο δὲ αἱ λεπτομέρειαι αὐτῆς, ἃς ἀνεκοίνουν οἱ μάρτυρες.

Εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην μόλις ἀφιχθέντα εἰς τὴν Βουλὴν ἔσπευσε καὶ τὸ ἀνήγγειλε ὅμιλος οἰκείων του βουλευτῶν, καίτοι τὸ εἶχον ἀνακοινώσει προηγουμένως οἱ κ. κ. Μαυρομιχάλης καὶ Ρώμας.

— Δὲν ἀμφέβαλλον· εἶπεν. Ὁ Νικόλ. Φαρμακόπουλος ἦτο πάντοτε δεινὸς σκοπευτής.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥΒΟΥΛΕΥΤΟΥ κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς

Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Μόλων-Καλαμῶν διέρχεται ὡς γνωστὸν παρὰ τὸ Λεοντάριον πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Φαλαισίας. Ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς γραμμῆς δὲ ταύτης Σταθμοῦ τοῦ παρὰ τὸ Λεοντάριον μέχρι τοῦ Λεονταρίου ἡ ἀπόστασις εἶνε 3 τέταρτα τῆς ὥρας περίπου τὸ δὲ ἔδαφος λίαν δύσβατον καὶ ἑπομένως ἐκρίθη ἀναγκαῖον χάριν τῆς συγκοινωνίας ἔκτοτε νὰ συνδεθῇ ὁ Σιδηροδρ. σταθμὸς μὲ τὸ Λεοντάριον δι' ἁμαξιτῆς ὁδοῦ. Ἀλλὰ διότι ἐσφαλμένως τότε ἐθεωρεῖτο ὡς Δημοτικὴ ἡ ὁδὸς αὕτη ὁ δὲ Δῆμος Φαλαισίας ἐτύγχανεν ἄπορος, ἡ Κυβέρνησις ἐνέκρινενἦνα τὰ ἀναγκαῖα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης τεχνικὰ ἔργα ἐκτελεσθῶσι δαπάνῃ τοῦ Δημοσίου τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἐργασίας δαπάνῃ τοῦ Δήμου καὶ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας.

Οὕτω λοιπὸν τὰ πλεῖστα τῶν τεχνικῶν ἔργων ἐξετελέσθησαν καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐδαπανήθησαν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δρ. 9,890, ἀλλὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐργασίας δὲν ἐξετελέσθη διότι ὁ Δῆμος Φαλαισίας ἰσχυρίζετο καὶ ὀρθῶς ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ὁδὸς ἦτο ἐπαρχιακὴ καὶ οὐχὶ δημοτική, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἀναγνωρίσασα ἡ Κυβέρνησις μετὰ καλλιτέραν ἔρευναν τοῦ ζητήματος, παρήγγειλε τὸν ἔπαρχ. μηχανικὸν Μεγαλουπόλεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13,328 π. ἔ. διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὅπως συντάξῃ τὸν ἀπαιτούμενον προϋπολογισμὸν τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς τελειοποίησιν τῆς προκειμένης ὁδοῦ δαπάνης ἵνα αὕτη ἐκτελεσθῇ εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Μετὰ τὴν διαταγὴν ὅμως ταύτην οὐδὲν περαιτέρω ἐνηργήθη καίτοι ἱκανὸς παρῆλθε χρόνος καὶ ἑπομένως ἡ ὁδὸς περὶ ἧς ὁ λόγος μένει ἀτελειοποίητος ἐπὶ βλάβῃ τῆς συγκοινωνίας καὶ μὲ τὸν βέβαιον κίνδυνον νὰ καταστραφῶσιν ἅπαντα τὰ συντελεσθέντα τεχνικὰ ἔργα καὶ ματαιωθῇ ἡ χάριν αὐτῶν γενομένη ὑπὸ τοῦ δημοσίου δαπάνη ἀνερχομένη ὡς εἶπον εἰς 10,000 δραχμῶν.

Παρακαλῶ ἑπομένως τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὡς ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ διατάξῃ ταχέως, ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰ δέοντα καὶ χάριν τῆς συγκοινωνίας καὶ χάριν τοῦ Δημοσίου συμφέροντος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ ὑποβάλω καὶ ἑτέραν παράκλησιν εἰς τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐπίσης ὡς ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν. Θὰ παρακαλέσω τοὐτέστιν αὐτὸν νὰ ζητήσῃ πληροφορίας παρὰ τοῦ κ. νομάρχου Ἀρκαδίας καὶ ἀνακοινώσῃ εἴτα εἰς τὴν Βουλὴν ἂν ἦτο νομίμως ἐγκεκριμένον ἢ οὐ νὰ διατεθῶσιν ὡς διετέθησαν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ τοῦ δήμου Μεγαλουπόλεως δρ. 1200 εἰς πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων τῆς ἐν Μεγαλουπόλει ἰδιαιτέρας κατοικίας τοῦ ἐπισκόπου Γορτυνος καὶ Μεγαλουπόλεως ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1901 μέχρι τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τοῦ ἔτους 1903.

Κατέστη πασίγνωστον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μου ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη ἐγένετο προς τὸν ἐκτεθέντα σκοπὸν περὶ τούτου δὲ καὶ αὐτὸς ἐγὼ ἐβεβαιώθην καὶ σπάνδαλον σοβαρὸν ἠγέρθη ἐντεῦθεν μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν μου, διότι πάντες διαποροῦσι καὶ εὐλόγως ἀφ' ἑνὸς μὲν δυνάμει τίνος νομικῆς ὑποχρεώσεως τὰ ἐκκλησιαστικὰ ταμεῖα ὑπεβλήθησαν εἰς τοιαύτην δαπάνην ὑπὲρ ἀτομικῆς ἀνάγκης τοῦ ἐπισκόπου, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ἰδίως πῶς ὁ Ἐπίσκοπος ἠνέχθη πρὸς ἀτομικὸν ὄφελός του τοιαύτην ἱερόσυλον πρᾶξιν. Καὶ ἐχαρακτήρισα, κύριοι Βουλευταὶ ὡς ἱερόσυλον τὴν πρᾶξιν, διότι ἱεροσυλία καὶ τοῦ χειρίστου μάλιστα εἴδους φρονῶ ὅτι εἶνε νὰ λαμβάνωντσι ὄχι ὀλίγα χρήματα ἐξ ἐκκλησιαστικῶν ταμείων πενιχροτάτων καὶ τὰ ὁποῖα ὡς μόνον πόρον ἔχουσι τὰ ὀλίγα δίλεπτα καὶ πεντάλεπτα κερμάτια, ἅτινα περισυλλέγονται ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ πᾶσαν ἑορτὴν καὶ νὰ δαπανῶνται ταῦτα εἰς προσωπικὰς ἀναγκας τοῦ ἀρχιερέως ὁ ὁποῖος καὶ ὑπὸ τῆς πολιτείας ἐπαρκῶς ἀμείβεται καὶ πολλὰς ἄλλας ὑλικὰς ἀπολαυὰς ὡς ἐκ τοῦ ἀξιώματός του ἔχει.

Παρακαλῶ δὲ προσέτι τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως νὰ συστήσῃ εἰς τὸν κ. Νομάρχην ὅπως ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ περὶ οὗ ὁ λόγος δαπάνη δὲν προκύπτει ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ ἐκεῖ Ταμείου ἄπερ πιθανὸν νὰ μὴ τηρῶνται ἐν τάξει, νὰ προβῇ πρὸς ἐξακρίβωσιν αὐτῆς καὶ εἰς ἐνέργειαν διοικητ. ἀνακρίσεων. Διετύπωσα δὲ τὴν προκειμένην παράκλησίν μου καὶ ἐγγράφως καὶ κατατίθημι ταύτην εἰς τὸ Προεδρεῖον ὅπως διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἐνοικιάζονται ἐν Π. Φαλήρῳ παρὰ τὴν παραλίαν δύο δωμάτια μετὰ κουζίνας, κήπου, ὕδατος κτλ. εἰς τιμὴν λίαν συγκαταβατικήν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ι. Δ. Τσάμη ὁδὸς Σταδίου κάτωθι Ἀρσακείου.

Παγωτέρες (Glaneeres) πρωτοφανεῖς Εὐρωπαϊκοῦ ρυθμοῦ κατασκευάζονται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος ἀριθ. 86 κατάστημα τοῦ κ. Ἰσιδώρου Στέφα.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΚΟΖΑΚΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 9 Ἰουνίου (Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον).—Ἀγγέλλεται ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι ἡ χθεσινὴ ἔκθεσις τοῦ Κουροπάτκιν λέγει ὅτι σύνταγμα Κοζάκων ἀποσταλεῖσα πρὸς ἀναγνώρισιν ἔφθασε πλησίον τοῦ Ἀντζοῦ ὅπου κατέλαβεν ἐξ ἀπροόπτου ἓν Ἰαπωνικὸν ἀπόσπασμα, τὸ ὁποῖον ἐξωλόθρευσεν, Μετ' ὀλίγον ταχεῖαι ἐνισχύσεις Ἰαπώνων ἐπελθοῦσαι ἀπέκρουσαν τοὺς Κοζάκους. οἵτινες ὑπεχώρησαν πρὸς Βορρᾶν.

ΑΙ ΤΟΥΡΚΟΑΥΣΤΡΙΑΚΑΙ ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΣΕΙΣ

ΒΙΕΝΝΗ, 9 Ἰουνίου. (Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον). Ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ ὑπεδέχθη μετὰ μεγάλων τιμῶν τὴν ἔκτακτον ἀποστολὴν τοῦ Σουλτάνου τὴν ἀφιχθεῖσαν ὅπως ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τὸ ἀνώτατον Τουρκικὸν παράσημον ἀδαμαντοκόλλητον.

Τὴν ἐσπέραν προσεφέρθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς Τουρκικῆς ἀποστολῆς.

Η ΥΑΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Συνῆλθε καὶ χθὲς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Δημάρχου ἡ ἐπὶ τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεως ἐπιτροπὴ καὶ συνεζήτησεν εἰδικῶς περὶ τοῦ διὰ τῶν ὑδατοφρακτῶν συστήματος ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως προσῆλθε καὶ ὁ κ. Βλάγκαλης ὅστις καὶ ἀπέκρουσέ τινας τῶν ὅρων τῆς ἀγγλικῆς ἑταιρίας, ἥτις ὑπέβαλε τὰς γνωστὰς προτάσεις.

Μετὰ ταῦτα προσῆλθεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας κ. Ζερβός, πρὸς ὃν ἡ ἐπιτροπὴ ἀπηύθυνεν τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα, ζητήσασα ἐπ' αὐτῶν ἔγγραφον ἀπάντησιν.

Τὰ ἐρωτήματα εἶνε ταῦτα:

1) Καθορισμὸς τῆς ὑετοφόρου ἐπιφανείας καὶ προσδιορισμὸς τῶν σημείων, ἐφ' ὧν θὰ γίνουν τὰ φράγματα.

2) Ἐγκατάλειψις τῆς χωρητικότητος τῶν δεξαμενῶν.

3) Ὑποβολὴ τῆς γεωλογικῆς τομῆς αὐτῶν.

4) Τίς συντελεστὴς τῶν ὑδάτων ἐλήφθη.

5) Πληροφορία περὶ τοῦ ὑδραγωγείου τῆς Λυὸν καὶ ἰδίως περὶ τῆς ἐμφράξεως τῶν πόρων καὶ συνεπῶς τῆς μὴ φυσικῆς διηθήσεως τῶν ὑδάτων.

6) Τοπογραφικὴν χάρτην τῶν σημείων, ἐφ' ὧν θὰ γείνουν αἱ δεξαμεναί.

Ὁ κ. Ζερβός, λαβὼν σημείωσιν αὐτῶν, ὑπεσχέθη νὰ ἀπαντήσῃ ἐγγράφως τάχιστα καὶ ἐφ' ὅσον τῷ ἐπιτρέπουσιν αἱ ὁδηγίαι, ἃς ἔχει παρὰ τῶν κεφαλαιοῦχων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν τέλει ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ τὸ Σάββατον εἰς Βραώνην ὅπως ἐξετάσῃ περὶ τῆς ποσότητος τοῦ ἀναβλύζοντος ὕδατος.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Χθὲς περὶ τὸ μεσονύκτιαν ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ ριφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν παρὰ τὸ Νέον Φάληρον ὁ ἐκ Σπετσῶν Ἐλ. Γονδῆς, ἡλικίας 30 ἐτῶν. Ἀλλ' οἱ παρατυχόντες τὸν ἀντελήφθησαν ἐγκαίρως καὶ σπεύσαντες τὸν ἐξήγαγον ἀβλαβῆ καὶ τὸν ὡδήγησαν εἰς τὴν οἰκίαν του. Ὁ ἀποπειραθεὶς ν' αὐτοκτονήσῃ ὡς ἐξηκριβώθη πάσχει τὰς φρένας.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΝΑΤΙΝΑΞΕΩΣ

Κάποιος Ἰω. Καρακάκης ἀπεπειράθη νὰ θέσῃ πῦρ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀντ. Κορτάτου εἰς τὰ Σεπόλια, θέσας πρὸς τοῦτο εὔφλεκτον ὕλην. Ὁ δράστης συνελήφθη. Ὡς ἐξηκριβώθη δὲ προέβη εἰς τὴν κακοῦργον ἀπόπειραν ἐπειδὴ εἶχε προηγουμένας ἀφορμὰς κατὰ τοῦ Κορτάτου.

ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΣΤΕΙΟΤΗΣ

Κάποιος χάριν ἀστειότητος εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐπέταξε λίθον κατὰ τοῦ θετοῦς παιδὸς Κωνστ. Δημοτσάντου. Ὁ λίθος εὗρε τὸ παιδίον παρὰ τοὺς γλωτοὺς καὶ τοῦ ἀπέκοψε ὁλόκληρον σάρκα, οὕτως ὥστε τὸ δυστυχὲς ἔπεσεν ἡμιθανές.

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Μετὰ τὴν τόσῳ ὑπερβολικῶς ὑπό τινων ἐφημερίδων παρασταθεῖσαν ἐπίθεσιν τοῦ κ. Ναπ. Κανάρη, ἐναντίον τοῦ δημοσιογράφου κ. Π. Σαββίδη παρακολουθοῦντος τὰ πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου, ὁ κ. Σαββίδης ἀπέστειλε χθὲς πρὸς τὸν κ. Κανάρην τοὺς κ. κ. Ι. Γεωργιάδην ἰατρὸν τὸν γνωστὸν ὁπλομάχον καὶ Σπ. Χρύσην ἀνθυπίλαρχον ὅπως τῷ ζητήσουν ἱκανοποίησιν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΩΝ ΘΗΛΕΩΝ

Μετ' ἀπουσίαν πολλῶν μηνῶν δαπανηθέντων εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν σχολείων τῶν θηλέων πλείστων τοῦ Κράτους ἐπαρχιῶν ἐπανέκαμψε προχθὲς εἰς Ἀθήνας ἡ δεσποινὶς Σεβαστὴ Καλλισπέρη. Ἡ ἐπιθεωρήτρια τῶν δημοτικῶν μας σχολείων οὐδενὸς φείδεται κόπου οὐδ' ἀποδυσπετεῖ πρὸ οἱασδήποτε δυσχερείας ἐν τῇ ἐκτελέσει

"ΣΚΡΙΠ,,

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΙΟΥΝΙΟΣ **10** ΠΕΜΠΤΗ

Σελήνη 2 ἡμερῶν 'Αλεξάνδρου μάρτ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

['Εθνικὸν 'Αστεροσκοπεῖον]

Θερμοκρασία ἐν 'Αθήναις χθὲς τῇ 8η π. μ. 24,1. 'Η μεγίστη 28.0 καὶ ἡ ἐλαχίστη 17.0. 'Υγρασία μετρία (50). Οὐρανὸς τὸ πλεῖστον αἴθριος. "Ανεμοι Β μέτριοι ἀσθενεῖς, ἐν τῷ 'Ιονίῳ μεταβλητοὶ ἀσθενεῖς. Θαλασσα σχεδὸν γαληνιαία.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Σήμερον ἀποστέλλονται σάκκοι ταχυδρομικοὶ εἰς: Χίον, Σμύρνην, Μιτυλήνην (Πανελλήνιος) 10 π. μ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν, Θράκην, Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν, Ρωσσίαν (Ν. 'Εταιρία) 10 π. μ. Εἰς Σμύρνην (Μεσσαζερῆ) 9 π. μ.

ΘΕΑΤΡΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. 'Ο «Φυσέκης».
ΑΔΑΜΗΡΑ. Οἱ «Πειραταί».
ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ. 'Η «Πρώτη Δίκη».
ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ. «Τὸ Διαζύγιον».
ΔΕΞΑΜΕΝΗ. Τὸ «Φρενοκομεῖον τῆς Κερκύρας».
ΔΙΟΝΥΣΙΑΔΟΥ (Πειραιῶς) «Πρὸ τοῦ πατρὸς» ἔργον τοῦ κ. Λουκοπούλου, τοῦ φοιτητοῦ, ὅστις, ὡς γνωστὸν, μετῆλθεν τὸν ὑποδηματοστιλβωτὴν ἐπί τινας ἡμέρας.
ΖΑΠΠΕΙΟΝ. 'Η ἄνευ ἀδείας ἔξοδος τοῦ ρωσσικοῦ στόλου ἐκ τῶν Δαρδανελλίων καὶ ὁ βομβαρδισμὸς αὐτοῦ καὶ τῶν φρουρίων. Πυροτέχνημα ἐξόχως ἐπιτυχὲς ὑπὸ ἀριστοτέχνου κατασκευασθέν.

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΩΝ Κ. Κ. ΜΕΡΛΙΝ -- ΚΑΡΩΝΗ

Μᾶς ἐδόθησαν αἱ ἑπόμεναι ἐπιστολαὶ πρὸς δημοσίευσιν παρὰ τοῦ κ. Σ. Στεφάνου.

'Αξιότιμοι Κύριοι,

'Εκτελοῦντες ὡρισμένην ἐντολὴν τοῦ κ. Γ. Δοντᾶ παραθέτομεν κατωτέρω ἀντίγραφον τῆς ἐν ᾗ περιέχεται ἐπιστολῆς, ἣν καὶ προφορικῶς ἀνεκοινώσαμεν ὑμῖν.

α'Αθήνησι τῇ 6 'Ιουνίου 1904.

'Αξιότιμοι Κύριοι,

Θερμῶς σᾶς παρακαλῶ ὅπως μὲ ἀντιπροσωπεύσητε διὰ τὴν μεταξύ ἐμοῦ καὶ τῶν Κυρίων Π. Δημούλη, σημαιοφόρου τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ Στεφ. Στεφάνου, δικηγόρου διαφορὰν, ἧς λαμβάνετε γνῶσιν ἐκ τῶν ἐπισυναπτομένων ἐφημερίδων «Σκρὶπ» καὶ «'Εσπερινὴ», δηλοῦται εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ κ. Δημούλη κ. κ. Παπαλεξόπουλον καὶ Γιαννικώσταν, 'Αξιωματικοὺς τοῦ Ναυτικοῦ ὡς καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ κ. Στεφάνου κ. κ. 'Ε. Μοναστηριώτην, ἀξιωματικὸν καὶ Γ. Δ. Ράλλην, δικηγόρον ὅτι διὰ προηγουμένην καὶ συναφῆ ὑπόθεσιν κατέφυγον ἤδη εἰς τὴν Δικαιοσύνην ἐπιδώσας μήνυσιν κατὰ τῶν κ. κ. Δημούλη καὶ Στεφάνου, φρονῶ δ' ὅτι διὰ πᾶσαν σχετικὴν ὑπόθεσιν ἁρμοδία πλέον εἶνε ἡ δικαστικὴ ὁδός.

Δέξασθε κύριοι τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ὅλως ὑμέτερος
Γ. Δοντᾶς

Κυρίους Κους

'Ιωάννην Γεωργαντῆν καὶ Κωνσταντῖνον Κουμουτσόπουλον, ἀνθυπολοχαγοὺς τοῦ μηχανικοῦ.

'Εν 'Αθήναις τῇ 7 'Ιουνίου 1904.

Μεθ' ὑπολήψεως
'Ιω. Γεωργαντῆς
ἀνθυπολοχαγὸς Μηχανικοῦ
Κ. Ν. Κουμουτσόπουλος
ἀνθυπολοχ. Μηχανικοῦ

'Εν 'Αθήναις τῇ 8 'Ιουνίου 1904.

'Αξιότιμε Κύριε Σ. Στεφάνου,

Συμφώνως τῇ ἐντολῇ ὑμῶν τὴν μεσημβρίαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου 5 τρέχοντος μηνὸς ἀπηυθύναμεν ἐπιστολὴν τῷ κ. Γ. Δοντᾷ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «'Εσπερινῆς» δηλοῦντες αὐτῷ τὴν ἰδιότητα ἡμῶν. Εἰς ἀπάντησιν ταύτης συνήντησεν ἡμᾶς ὁ ἀξιότιμος κ. Κ. Κουμουτσόπουλος ἀνθυπολ. τοῦ Μηχανικοῦ τὴν ἑπομένην 6 τρέχοντος μηνὸς π. μ. καὶ ἐδήλωσεν ἡμῖν ὅτι ἔλαβεν ἐντολὴν παρὰ τοῦ ἀνωτέρω κυρίου μετὰ τοῦ συναδέλφου του ἀνθυπολ. τοῦ Μηχανικοῦ ἀξιοτίμου κ. Γεωργαντῆ, ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσι τοῦτον, παρεκάλεσε δ' ἡμᾶς, ἵνα συναντηθῶμεν τὴν ἑσπέραν τῆς 7ης τρέχοντος πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπίλυσιν τῆς ὑφισταμένης μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ κ. Δοντᾶ διαφορᾶς. Παραδόξως τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας (7ην τρέχοντος) οἱ ἀνωτέρω κύριοι συναντήσαντες ἡμᾶς ἐδήλωσαν ὅτι ὁ πελάτης αὐτῶν ἔδωκεν αὐτοῖς ὡρισμένην ἐντολὴν τοῦ νὰ μᾶς γνωστοποιήσωσι τὸ περιεχόμενον ἐπιστολῆς του, ἐξ ἧς ἐμφαίνεται ὅτι ὁ πελάτης αὐτῶν δι' εὐνοήτους λόγους ἤλλαξε γνώμην μεταβαλὼν τοὺς μάρτυρας αὐτοῦ εἰς ἐντολοδόχους.

Καταθέσαντες τὴν ἐντολὴν ἡμῶν φρονοῦμεν ὅτι δὲν δύνασθε νὰ ἀσχοληθῆτε πλέον μὲ τὴν ἀνωτέρω ὑπόθεσιν λόγῳ τῆς ἀδικαιολογήτου μεταβολῆς τῶν γνωμῶν τοῦ κ. Δοντᾶ, καταφυγόντος τὸ μὲν εἰς τὴν Δικαιοσύνην πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἄλλης συνεπείας, τὸ δὲ παραδιάσαντος τὸν Ποιν. Νόμον, διὰ τῆς ἀποδοχῆς καὶ τοῦ ὁρισμοῦ μαρτύρων.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως, μεθ' ἧς διατελοῦμεν.

'Εμμ. Μοναστηριώτης
ὑπολογ. πυροβολικοῦ
Γ. Δ. Ράλλης δικηγόρος

'Εν 'Αθήναις τῇ 9 'Ιουνίου 1904.

'Αξιότιμε Κύριε Στέφανε Στεφάνου

Συναντήσαντες τὸν κ. Γ. 'Αρβανίτην τὴν 7ην ἱσταμένου μηνὸς κατεστήσαμεν γνωστὴν τὴν ἣν παρ' ὑμῶν ἐλάβομεν ἐντολὴν καὶ παρεκαλέσαμεν αὐτὸν νὰ προβῇ τὸ ταχύτερον εἰς τὸν ὁρισμὸν τῶν μαρτύρων του. Πράγματι τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἴδομεν τοὺς κ. Μ. Ρεμπάκον ἀνθυπολοχαγὸν τοῦ πεζικοῦ καὶ Μ.χ. Φραγκάκον δικηγόρον, οἷς διαρρήδην ἐδηλώσαμεν ὅτι ἀφ' οὗ δὲν δέχονται νὰ δώσωσιν ἄλλην ἱκανοποίησιν διὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ πελάτου των ἐπιμένομεν εἰς τὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς τῆς ὑφισταμένης μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ κ. Γ. 'Αρβανίτου διὰ τῶν ὅπλων, παραχωροῦντες τῷ τελευταίῳ τούτῳ καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὅπλων.

Τὴν πρότασιν ἡμῶν ταύτην ἀπέκρουσαν οἱ ἀνωτέρω μάρτυρες παρελκύσαντες τὸ ζήτημα ἐπὶ δύο ἡμέρας χωρὶς νὰ καταλήξωσι εἰς οὐδὲν συμπέρασμα. 'Επὶ τῇ ἐρωτήσει δὲ ἡμῶν ὁποίαν λύσιν προτείνουσιν ἀπήντησαν ὅτι οὐδεμίαν τοιαύτην δύνανται νὰ εὕρωσι, μετὰ τοῦτο ἀνακαλύψαντες τὴν τῆς προσφυγῆς εἰς διαιτησίαν διὰ ζήτημα, οὐτινος τὴν λύσιν ἀνέθηκεν ὁ πελάτης των εἰς τὴν διαιτησίαν.

Μὴ δυνάμενοι νὰ συνεννοηθῶμεν μετὰ κυρίων οἵτινες κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ὁμολογίαν δὲν ἀναγνωρίζουσι τοὺς ὅρους τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ συμβιώσεως, καταθέτομεν τὴν ἐντολὴν φρονοῦντες, ὅτι οὐδ' εἰς ὑμᾶς ἁρμόζει ν' ἀσχολεῖσθε ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς 'Υμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελοῦμεν.

'Εμμ. Μοναστηριώτης
ὑπολοχ. τοῦ πυροβολικοῦ
Γ. Γ. Ράλλης
δικηγόρος

'Εν 'Αθήναις τῇ 8η 'Ιουνίου 1904.

'Αξιότιμε κύριε Στέφ. Στεφάνου,

Συμφώνως τῇ ἐντολῇ ὑμῶν μετέβημεν πρὸς συνάντησιν τοῦ κ. Καρώνη ὃν συναντήσαντες ἐν τοῖς γραφείοις τῆς «'Εσπερινῆς» ἐδηλώσαμεν αὐτῷ τὴν ἰδιότητά μας. Τῇ αἰτήσει του δόντες αὐτῷ 24ωρον προθεσμίαν πρὸς ἐξεύρεσιν μαρτύρων ἀνεμένομεν τούτους, ὅτε μετὰ παρέλευσιν ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐλάβομεν τὴν συνημμένην ἐπιστολὴν, δι' ἧς ὁ κ. Καρώνης ὀχυρούμενος ὄπισθεν τύπων ὑπεκφεύγει νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεών του.

Καταθέοντες τὴν ἐντολὴν ἡμῶν φρονοῦμεν, ὅτι; ἀπώλεια χρόνου ἤθελεν εἶσθαι ν' ἀσχολεῖσθε περὶ αὐτοῦ.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελοῦμεν.

'Εμμ. Μοναστηριώτης
'Υπολοχ. τοῦ πυροβ.
Γ. Δ. Ράλλης
δικηγόρος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

'Εκφράζω καὶ δημοσίᾳ μετ' ἀπείρου εὐγνωμοσύνης τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν εἰδικὸν ἰατρὸν τῶν οὐρογεννητικῶν ὀργάνων κ. Γεώργιον Θ. Γεωργιάδην ('Οδὸς Ζήνωνος 4Α), ὅστις ἀπήλλαξε τὸ μικρόν μου θυγάτριον ἀπὸ τῆς ἀνιαρᾶς νόσου, ἀκουσίας νυκτερινῆς ἐνουρήσεως ὑφ' ἧς ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν ἐβασανίζετο, καὶ κατὰ τῆς ὁποίας οὐδεμία θεραπεία μέχρι τοῦδε εἶχεν ἰσχύσει νὰ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τῆς νόσου ταύτης, καίτοι εἶχον προσφύγει κατὰ καιροὺς εἰς τοὺς μᾶλλον διακεκριμένους ἰατρούς.

'Αθῆναι τῇ 7η 'Ιουνίου 1904.

Δ. Π. Τσιρώνης
κάτοικος Βόλου

Ζητεῖται δωμάτιον παρὰ καλῇ οἰκογενείᾳ μετὰ τροφῆς. Διεύθυνσις Wilson-Poste Restante 'Αθῆναι.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ συνέταιρος εἰς ἐμπορικὸν κατάστημα, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἱδρυθῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Ερμοῦ. 'Ο τοιοῦτος πρέπει νὰ παρουσιάσῃ σχετικὸν χρηματικὸν κεφάλαιον καὶ πάσας τὰς ἀπαιτουμένας ἐνδείξεις ἀσφαλείας, πληροφορεῖται δὲ ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐργασίας, εἰς ἣν θὰ συμμετάσχῃ εἶνε βεβαία, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους θὰ μάθῃ προσερχόμενος εἰς τὸ λογιστήριον τοῦ γραφείου μας.

'Ενοικιάζεται οἰκία ὁδὸς Μαυρομιχάλη ἀριθ. 49 ἄνω πάτωμα ἀπὸ σήμερον συγκείμενον ἐκ 4 δωματίων, μαγειρείου, ἀποθήκης, ὕδατος ἀφθόνου μὲ μετρίαν τιμήν.

Μὲ φῶς ἠλεκτρικὸν εὑρίσκοατες τὴν Χρονίαν Βλεννόροιαν ἐντὸς οὐρήθρας θεραπεύομεν δι' ἐργαλείων, οὐχὶ φαρμάκων. Νέα μέθοδος Oder dner-Kollmau.

ΛΑΜΠΡΟΣ Ι. ΧΑΡΑΜΗΣ
Εἰδικὸς **Οὐρολόγος**

Δηλαδὴ **οὐρητικῶν παθῶν (Κύστεως, Νεφρῶν, λίθων Κύστεως κ.τ.λ.)** ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου (ἑξέτασις **Κύστεως μὲ ἠλεκρτικὸν φῶς)**

Σταθμὸς Λαυρίου, εἰς τὸ μέσον δεξιὰ ἀ κριβῶς 18Α.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΕΣΙΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Ν. ΜΠΟΥΛΑΧΑΝΗ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τὸ τραπεζομεσιτικὸν κατάστημα Ν. Μπουλαχάνη ἐνεργεῖ πᾶσαν τραπεζιτικὴν καὶ ἐμπορικὴν πρᾶξιν. 'Εξοφλεῖ παντὸς εἴδους τοκομερίδια καὶ πληρωμένας ὁμολογίας εἰς οἱανδήποτε ποσόν. Παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων. 'Αγοράζει ἀπάσας τὰς ὁμολογίας εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς ἡμέρας. Πωλεῖ τοῖς μετρητοῖς καὶ ἐπὶ πιστώσει τὰς πλέον ἀσφαλεστέρας ὁμολογίας. Εἰς τὸν ἀγοράζοντα ἐπὶ πιστώσει τοιαύτας παρέχει τὸ ἀσφαλέστερον συμβόλαιον.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸ ἐν λόγῳ κατάστημα ἐν Πειραιεῖ ὁδὸς Κολοκοτρώνη ἀριθ. 133 ἢ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

'Ενοικιάζεται εἰς θέσιν Λαδοξόστι (παρὰ τὸν "Αγιον Σάββαν) περιβόλιον ἀποτελούμενον ἐκ 30 περίπου στρεμμάτων τοῦ ἀποβιώσαντος Κωνστ. Βελεγρῆ, μεθ' ἁπάντων τῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδιοκτητρίᾳ κ. Μαρ. Περ. Πρωτοπαπᾶ ὁδὸς Γερανίου ἀριθ. 1. Πᾶσα πληροφορία καὶ διάδοσις περὶ ἐνοικιάσεως μὴ προερχομένη ἐκ τῆς ἰδιοκτητρίας δὲν εἶνε **ἀληθής.**

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΟΤΕΡΑ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

SUTTON & TORKINGTON. LD
LONDON.

ΜΠΡΟΥΜΗΣ

ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ ΩΤΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ **Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**

τέως chef de clinique τοῦ διασήμου καθηγητοῦ Fauvel, σπουδάσας εἰς τὰς εἰδικὰς κλινικὰς τῆς Εὐρώπης.

Θεραπεύει εἰδικῶς τοὺς πάσχοντας τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα, τὸν Λάρυγγα, Λαιμὸν, Ρῖνα καὶ τὰ Ὦτα.

'Οδὸς Σατωβριάνδου ἀριθ. 6
παρὰ τῇ πλατείᾳ 'Ομονοίας.

Γ. Ι. ΜΑΚΡΥΚΩΣΤΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ

'Επιμελητὴς τῆς κλινικῆς τοῦ 'Εθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Δέχεται 3—5 καθ' ἑκάστην.

Πλατεῖα 'Ομονοίας
14 — 'Οδὸς 'Αγίου Κωνσταντίνου — 14
(Τὴν πρωΐαν εὑρίσκεται ἐν τῷ Δημοτικῷ)

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΡ. Γ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

'Εν Λουτροῖς Αἰδηψοῦ ὑπάρχει Φαρμακεῖον πληρέστατον, καὶ τελείως κατηρτισμένον.

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
'Ιατρικῶν ἀναλύσεων
Δ. Π. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

μαθητοῦ τοῦ INSTITUT PASTEUR
τῶν Παρισίων (1895)
16 ΔΣ ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ 16

'Εκτελοῦνται μικροβιολογικαὶ καὶ χημικαὶ ἀναλύσεις πτυέλων, οὔρων, ἐκκριμάτων, ἐξιδρωμάτων καὶ παντὸς παθολογικοῦ προϊόντος.

ΘΩΜΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ ΣΥΦΛΙΔΟΛΟΓΟΣ

'Επὶ δωδεκαετίαν συνεργασθεὶς ἐν τῷ Συφιλιδικῷ νοσοκομείῳ 'Αθηνῶν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Παύλου 'Ιωάννου, καθηγητοῦ τῆς Συφιλιδολογίας ἐν τῷ 'Εθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ 9—12 π. μ. 1—4 μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ του. ὁδὸς 'Αγησιλάου ἀρ. 28

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
"ΚΟΝΤΙΝΕΝΤΑΛ,,
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

'Εναντι τῆς προκυμαίας καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας Καραϊσκάκη

'Εν τῷ νεοδμήτῳ μεγάρῳ τοῦ Ζαννείου Νοσοκομείου περιλαμβάνον 50 εὐάερα δωμάτια, ἀπέχον μόνον δύο λεπτὰ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τῶν σιδηροδρόμων.

'Επίπλωσις ἐντελῶς καινουργὴς κατὰ τὸ τελευταῖον σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ξενοδοχείων.

Καθαριότης ἄμεμπτος, περιποίησις ἄκρα, ὑπηρεσία προθυμοτάτη.

Αἴθουσα ἐστιατορίου πρώτης τάξεως.

Φωτισμὸς δι' ἠλεκτρικοῦ καὶ ἀεριόφωτος Συνεννόησις εἰς ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τιμαὶ δραχ. 2 καὶ ἄνω.

Διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης
Χρῆστος Δεστούνης

ΑΕΛΤΑΡΙΑ

τῶν Πανελληνιων καὶ Σχολικῶν ἀγώνων ξαιρέτου ποιότητος ἐξέδωκε τὸ χαρτοπωλεῖον **Πάλλη καὶ Κοτζιᾶ.**

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Τὸ μέγα ὑποδηματοποιεῖον Τσάμη ἐκποιοῦν τὰ ἐν αὐτῷ ἕτοιμα διάφορα ὑποδήματα περιπάτου, ὁδοιπορικά, λουτρῶν, χορροῦ, ἐπισκέψεων, μπότας ἀξιωματικῶν καὶ ἀμαζόνων, ἐαρινά τε καὶ χειμερινὰ, λουστρίνια καὶ σεβρὼ ἐξ 'Αγγλικῶν δερμάτων, μαῦρα καὶ χρωματιστὰ, κυριῶν καὶ κυρίων, ὑπετίμησε ταῦτα μὲ ἀναλόγους καὶ γενναίας ἐκπτώσεις, ἤτοι 30, 40, 50, 60 ο)ο.—Σπεύσατε.

ἐν τῇ **ΝΕΑ** τελείᾳ ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ

Θεραπεύονται
οἱ πάσχοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς

Νέαι θεραπεῖαι. *Τραχωμάτων. Καταρράκτου. Τριχιάσεως. 'Υέλων ἐκλογὴ μυωπίας, πρεσβυωπίας καὶ κοπιώδους ὁράσεως. 'Ηλεκτομαγνίτης* Haab *δι' ἐξαγωγὴν ξένων σωμάτων ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ πρῶτον ἐν 'Ελλάδι εἰσαγόμενος.* **Νέαι θεραπεῖαι** *ὅλων τῶν ὀφθαλμικῶν νοσημάτων ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ὀφθαλμολόγου* ΣΠΗΛΙΟΥ Ι. ΧΑΡΑΜΗ

Μέλους τῆς Γαλλικῆς 'Οφθαλμιατρικῆς 'Εταιρίας. 'Εν Παρισίοις σπουδάσαντος παρὰ τῷ ἐπιφανεῖ Πανῷ. 'Επὶ τριετίαν ἐργασθέντος ὡς ὀφθαλμιάτρου (assistant) εἰς τὸ ἐν Παρισίοις ὀφθαλμιατρεῖον τοῦ καθηγητοῦ Galezowskt.

5 'Οδὸς Ψιραιῶς καὶ Σωκράτους 51

'Ενοικιάζεται ἡ ἐν Μεθάνοις παραλιακὴ οἰκία 'Αγγελοπούλου 'Αθανάτου εἴτε κατὰ πάτωμα εἴτε καὶ διαμερίσματα ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων ἐκ τριῶν δωματίων κτλ. μετὰ θαλασσίου λουτῆρος πρὸ αὐτῆς. 'Εμπροσθεν αὐτῆς διέρχεται ἀνὰ πᾶν τέταρτον ἅμαξα δι' ἧς ἀντὶ εἰκοσαλέπτου μεταβαίνει τις εἰς τὰ λουτρά. 'Επιπλωμένη δὲ καὶ μὲ τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη ἅπαντα.

'Ενοικιάζονται

1) Μονοκατοικία ἐκ 12 Δωματίων κτλ
2) 'Ανω πάτωμα ἐξ 9 » »
3) » » » 7 » »
4) Μονοκατοικία » 8 » »

Δωρεὰν

δημοσιεύονται εἰδοποιήσεις ἐνοικιαζομένων οἰκιῶν.

Γραφεῖον Γ. Κ. Μπρουσαλάκη
(Περίβολος Βουλῆς)

"Ενεκα τῆς ἐκπτώσεως τοῦ συναλλάγματος τὸ Σιδηροπωλεῖον τοῦ κ. **'Ιωαν. Γ. Μπουλουγουρᾶ ἐν ὁδῷ Αἰόλου ἀριθ. 132 καὶ ἔναντι φαρμακείου Κάρενου** ὑπεβίβασε τὰς τιμὰς τῶν σιδηρῶν εἰδῶν οἰκοδομῶν καὶ πάντων ἐν γένει τῶν εἰδῶν τοῦ Καταστήματος κατὰ τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν **30 ο)ο.**

"Εχει ἐκτυπώσει καὶ ἴδιον τιμολόγιον ὅπερ δίδει παντὶ τῷ αἰτοῦντι. Σπεύσατε.

"Οσοι θέλετε νὰ ἐνοικιάσητε οἰκίας ἀποτανθῆτε εἰς τὸ πρὸ δεκαετίας **πρῶτον** συσταθὲν καὶ **πρότυπος** λειτουργοῦν γραφεῖον ἀγοραπωλησιῶν κ. **Γεωργ. Κ. Μπρουσαλάκη** (περίβολος Βουλῆς).

ΤΑ 'ΚΥΜΑΤΑ, ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Εἰς τὸ ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ ξενοδοχεῖον τὰ «Κύματα» εὑρίσκετε τὰ εὐαερώτερα δωμάτια, τὰ καθαρώτερα καὶ εὐγευστότερα φαγητά, τὸν πεφημισμένον ζύθον Κλωναρίδου, τὰ ἀρωματικώτερα παγωτὰ καὶ τὸν ἄγνὸν ρητινίτην, ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω μὲ τιμὰς πολὺ-πολὺ λογικάς. Φωτισμὸς ἄπλετος δι' 'Ασετυλίνης.

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ἰατρὸς κ. **ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ**

δέχεται τοὺς πάσχοντας
ΝΕΥΡΙΚΑ ἢ ΨΥΧΙΚΑ
8—10 π.μ. καὶ 4—6 μ.μ. καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς.

16 'Οδὸς Ζήνωνος 16

ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑ

'Ο παθολόγος ἰατρὸς
Π. Ι. ΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντὴς τοῦ Χημικοῦ καὶ Μικροβιολογικοῦ 'Εργαστηρίου τῆς Κλινικῆς τοῦ 'Εθν. Πανεπιστημίου ἐν τῷ 'Αρεταιείῳ Νοσοκομείῳ.

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ

Τὰ νοσήματα τοῦ ΣΤΟΜΑΧΟΥ (δυσπεψίαι, ὑπερχλωρυδρία, ὑποχλωρυδρία, κλπ) διὰ τῶν μεθόδων τῶν καθηγητῶν Mathieu Robin, Orthner).

Τὰ νοσήματα τῶν ΒΡΟΓΧΩΝ—ΠΝΕΥΜΟΝΩΝ—ΚΑΡΔΙΑΣ (βρογχίτιδες, ἄσθμα πλευρίτιδες, παλμοὶ, κλπ).

Τὴν ΦΘΙΣΙΝ μετὰ λίαν εὐαρέστων ἀποτελεσμάτων διὰ τῆς μεθόδου Koch Meuzer ἐφαρμοζομένης ἤδη εἰς τὰ νοσοκομεῖα τοῦ Βερολίνου.

Τὰ ΝΟΣΗΜΑΤΑ τῆς ΘΡΕΨΕΩΣ (σακχαροδιαβήτης, ἀρθρῖτις, χρόνιοι ρευματισμοὶ, χολολιθίασις) διὰ νεωτέρων θεραπειῶν καὶ διαιτητικῶν.

'Εξέτασις τοῦ ἀρρώστου λεπτομερεστάτη δι' εἰδικῶν ὀργάνων (γαστροδιαφανοσκόπιον, γαστροσκόπιον, φωνενδοσκόπιον, σφυγμομετρογράφος, κλπ) καὶ διὰ τῆς Χημικῆς καὶ Μικροβιολογικῆς ἀναλύσεως τοῦ γαστρικοῦ ὑγροῦ, τῶν οὔρων καὶ τῶν πτυσμάτων.

ΔΕΧΕΤΑΙ καθ' ἑκάστην 3 1)2—5 1)2 μ. μ. **12, ὁδὸς Δελιγεώργη** (πλησίον τοῦ 'Ωδείου).

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ο Κ. ΚΑΖΑΖΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΣΟΒΑΡΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ

"ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΤΕ ΣΤΡΑΤΟΝ,,

'Ο ἀνὰ τὴν **Εὐρώπην** περιοδεύων πρόεδρος τοῦ «'Ελληνισμοῦ» κ. **Ν. Καζάζης** διελθὼν ἐκ **Νεαπόλεως, Ρώμης** καὶ **Παρισίων** ἔφθασεν ἤδη τὴν **Κυριακὴν** εἰς **Λονδῖνον.**

'Εν Ρώμῃ συνήντησεν εἰς τὸ γραφεῖόν του τὸν στρατηγὸν κ. **Ριτσιώτην Γαριβάλδην** μεθ' οὗ συνδιελέχθη διὰ μακρῶν ἐπὶ τοῦ **Μακεδονικοῦ** ζητήματος καὶ τοῦ **ἀδυνάτου** τῆς συμπράξεως ἡμῶν μετὰ τῶν **Βουλγάρων,** καθ' ἣν διετύπωσε γνώμην καὶ ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ πρὸ καιροῦ ἀπαντήσει του ὡς προέδρου τοῦ «'Ελληνισμοῦ» πρὸς τὴν γνωστὴν πρότασιν τοῦ στρατηγοῦ, τὴν ὀφειλομένην εἰς εἰσηγήσεις τῶν ἀρχηγῶν τοῦ **Βουλγαρικοῦ** κομιτάτου. 'Ως ἐκ τῆς ἐπιδεινωθείσης ἤδη ἐν **Μακεδονίᾳ** καταστάσεως καὶ τῶν ἀντικρουομένων αὐτόθι συμφερόντων τῶν **Μεγάλων Δυνάμεων** ἐπισφραγίζων τὴν ὁμιλίαν του πρὸς τὸν κ. **Καζάζην** ὁ στρατηγὸς εἶπε τὰ ἑξῆς ἄξια ἀναγραφῆς καὶ τῆς προσοχῆς παντὸς τοῦ 'Ελληνικοῦ:

«Γράψατε ἀπὸ μέρους μου εἰς τοὺς ἐν **'Ελλάδι** φίλους σας ὅτι ἡ σύγχρονος γενεὰ μεγίστην ὑπέχει εὐθύνην διὰ τὴν ἀδρανειάν της πρὸς σύνταξιν καὶ ὀργάνωσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ **Ἔθνους** καὶ τοῦ **Κράτους.** Σπεύσατε νὰ δημιουργήσητε στρατόν, ἄλλως εἴσθε χαμένοι· ἡ **Εὐρώπη** θὰ σᾶς παραμερισῃ! 'Εγὼ καὶ οἱ ἐρυθροχιτῶνές μου προθύμως θὰ καταδῶμεν καὶ ἄλλην μίαν φορὰν εἰς τὴν 'Ελλάδα ἀλλὰ συντεταγμένην στρατιωτικῶς καὶ οὐχὶ ἄοπλον».

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Περὶ τὴν 1 μ. μ. ὥραν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ἀφοῦ ἀπεσύρθησαν οἱ ἐπισκεφθέντες αὐτὸν βουλευταὶ, τηλεφωνικῶς ἐκάλεσεν εἰς τὸ **ὑπουργεῖον** τῶν **'Εσωτερικῶν** καὶ τοὺς ἄλλους **ὑπουργοὺς** καὶ συνεκρότησαν **'Υπουργικὸν Συμβούλιον,** ὅπερ παρετάθη μέχρι τῆς **3** μ. μ. ὥρας.

'Ο κ. Πρωθυπουργὸς λαβὼν τὸν λόγον πρῶτος

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τετάρτη, 9 Ἰουνίου

ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Εθν. Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	Δρ.	3,450.—
Τράπεζα Κρήτης	»	156.—
Βιομ. Μίστεως τῆς Ἑλλάδος	»	90.—
Τραπέζης Ἀθηνῶν	»	168.—
Λαχ. Ἐθνικῆς Τραπέζης	»	577.—
Νέαι Λαχειοφόροι 2 1)2 ο)ο	»	106.—
Τράπεζα Μιτυλήνης	»	190.—

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Σιδηρ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	Δρ.	330.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας	»	158.—
Σιδηροδρόμου Π.Α.Π.	»	76.50
Μεταλλουργείων Λαυρίου	»	60.—
Εταιρ. Δημ. καὶ Δημ. ἔργων	»	30.50
Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου	»	63.—
Γεν. Ἑταιρ. Ἐργολημψιῶν	»	126.—
Εταιρίας Μονοπωλίων	»	388.—
Πανελληνίου Ἀτμοπλοΐας	»	155.—
Ηλεκτρικῆς	»	78.—
Ἀεριόφωτος Ἀθηνῶν	»	750.—

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Εἰκοσάφραγκον μετρητοῖς	»	25.95
Λίρα Ἀγγλίας	»	32.40
» Τουρκίας	»	29.80

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ	Τρίμηνον	Ὄψεως
Επὶ Γαλλίας	Δρ.	129.50
Επὶ Ἀγγλίας	»	3262.50
Επὶ Αὐστρίας	»	136.50
Επὶ Γερμανίας	»	160.—
Επὶ Τουρκίας	»	2978.50

Θαρισμὸν τῆς πόλεως, τὴν ἀπολύμανσιν τῶν μανδρῶν, τῶν ἀποχωρητηρίων κλπ.

Δὲν ἀρκοῦν ὅμως ταῦτα. Εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιβάλλεται ἵνα, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ὀλίγον ἰδιόρρυθμον γνωμοδότησιν τοῦ κ. Δημάρχου διατάξῃ νὰ γείνῃ μικροβιολογικὴ ἐξέτασις τοῦ ὕδατος τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ Καθηγητοῦ τῆς μικροβιολογίας κ. Σάββα, ἐπίσης δὲ νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν ἐκ μελῶν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου καὶ Μηχανικῶν, ἥτις νὰ ἐρευνήσῃ τὰ διάφορα σημεῖα δι' ὧν διέρχεται τὸ Ἀδριάνειον ὑδραγωγεῖον καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὕδατος εἰς τὰ σημεῖα ταῦτα.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Χθὲς τὴν νύκτα ἐνῷ τὸ ἀτμόπλοιον «Ναύπλιον» τῆς Ἑταιρίας Γουδῆ, ἐξήρχετο τοῦ λιμένος κατευθυνόμενον εἰς Βόλον, συνεκρούσθη μετὰ τοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰσερχομένου εἰς τὸν λιμένα ἀτμοπλοίου «Κωνσταντῖνος Συνοδινὸς», προερχομένου ἐκ Δουνάβεως μὲ φορτίον ξυλείας.

Κατὰ τὴν σύγκρουσιν τὸ «Ναύπλιον» ἐπέφερε μέγα ρῆγμα πρὸς τὸ μέρος τῆς πρῴρας τοῦ «Συνοδινοῦ».

Τὸ ἀτμόπλοιον «Συνοδινὸς» ὀλοταχῶς τότε εἰσέπλευσε καὶ ἠγκυροβόλησεν εἰς τὸν λιμένα, τὸ «Ναύπλιον» ὅμως μὴ ὑποστὰν οὐδεμίαν βλάβην ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του.

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΑΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ ΝΑ ΕΝΔΥΘΗΤΕ ΠΟΛΥ ΕΥΘΗΝΑ

ΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΑΓΟΡΑΖΕΙ

Σακάκια λινὰ διὰ γραφεῖα	δρ.	5.50
Σακάκια μάλ. Σόφινα β' ποιότ.	»	9.—
Σακάκια μάλ Σόφινα ἀ. ποιότ.	»	12.—
Σακάκια ὁλόμαλα » μαῦρα ἀ. π.	»	12.—
Σακάκια » » » ἔξτρα	»	15.—
Σακάκια » ἀ. μὲ γιλέκι	»	20.—
Σακάκια φανελένια β'	»	8.—
Σακάκια » ἀ.	»	10.—
Σακάκια » ἀ. μὲ γελέκι	»	17.—
Σακάκια ὁλόμαλα ρηγὲ	»	14.—
Σακάκια ἡμιτασὶν σατακροῦ	»	14.—
Σακάκια μαλομέταξα	»	20.—

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω εἰς διαφόρους χρωματισμοὺς καὶ μεγέθη πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα νεωτερισμῶν

Ε. & Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

134 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 134

Διὰ τοὺς χονδρικῶς ἀγοράζοντας γίνεται ἀνάλογος ἔκπτωσις.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΥΡΟΧΗΜΙΚΩΝ

τοῦ μικροβιολόγου ἰατροῦ κ.

Δ. ΣΩΤΗΡΙΑΔΟΥ

μαθητοῦ τοῦ Institut Pasteur
τῶν Παρισίων (1903)

Εἰδικῶς ἀσχοληθεὶς εἰς τὰς ἰατρικὰς ἀναλύσεις ἐν τοῖς Ἐργαστηρίοις τῶν Vinter, Hayem, Vidal, ἐκτελεῖ ἀναλύσεις οὔρων λεπτομερεῖς καὶ συμφώνως τῷ βάρει τοῦ σώματος ἑκάστου ἀτόμου. Παντὸς εἴδους μικροβιολογικαὶ ἔρευναι. Ἐργασίαι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

25 ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 25

Παρὰ τῷ σταθμῷ Λαυρίου

ΤΟ ΥΔΩΡ "ΕΥΡΗΚΑ,"
Η ΜΟΝΗ ΒΑΦΗ ΤΡΙΧΩΝ

Πέτρα 16 ἐτῶν

Ἐὰν πᾶς ἀγοραστὴς δὲν μείνῃ εὐχαριστημένος καὶ ἐὰν τὸ ὕδωρ «Εὕρηκα» δὲν διαφέρῃ ἀπὸ τὰς ἄλλας βαφὰς, νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ **Κυτίον** ἔστω καὶ ἀνοικτὸν καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ χρήματά του.

Μ. Σουβλῆς

6 ὁδὸς Πανεπιστημίου 6 Ἀθῆναι.

Τὸ ἀνωτέρω ὕδωρ πωλεῖται καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ κομωτήρια.

Η ΒΟΥΛΗ

Ο ΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΘΩΡΗΚΤΩΝ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ

ΜΑΚΡΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

Περὶ τὴν 7ην μ. μ. ὥραν περατοῦται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου καὶ ἡ Βουλὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων βουλευτῶν 123.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικά.

Ὁ κ. ΛΥΜΠΡΙΤΗΣ ζητεῖ νὰ προστεθῇ ὅτι τὴν πρότασιν περὶ ἐνστάσεως ὑπέβαλε, διότι μετὰ τὰ λοβόντα γώραν ἡ Βουλὴ δὲν ἠδύνατο νὰ συνεδριάσῃ ἀξιοπρεπῶς.

Ὁ κ. ΓΚΟΤΣΗΣ. Πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ἡ ἀλήθεια, διότι ἐγράφη ὅτι βουλευταὶ τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν ἀπεχώρησαν διὰ νὰ μὴ ψηφισθῇ τὸ σταφιδικὸν νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ΧΑΤΖΙΠΕΤΡΟΣ. Δὲν εἴμεθα ὑπεύθυνοι δι' ὅσα γράφουν αἱ ἐφημερίδες, αἱ ὁποῖαι ἄλλως οὐδέποτε γράφουν ἀλήθειαν.

Ὁ κ. ΡΟΥΦΟΣ λέγει ὅτι τοσοῦτο μᾶλλον ἔχει δίκαιον ὁ κ. Γκότσης, διότι τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως ἀνέγραφε τὰ ὀνόματα τῶν ἀποσυρισζόντων βουλευτῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν.

Ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἀνακοινοῖ τὰς πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοράς.

Ὁ κ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΣ ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν φαρμακοποιῶν ὑπὲρ ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἀφορῶντος αὐτούς.

Κατάθεσις ἐγγράφων

Ὁ κ. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ καταθέτει ἔγγραφα εἰς ἀπάντησιν ἐπερωτήσεως.

Ὁ κ. ΜΕΛΙΣΣΙΝΟΣ ὑπενθυμίζει τὴν ἐπερώτησίν του περὶ προμηθείας πυροβόλων ἐκ τοῦ ἐργοστασίου Κρούπ.

Ὁ κ. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ ἀπαντᾷ ὅτι περὶ προμηθείας δὲν ἀντήλλαξαν ἔγγραφα, ὄχι ὅμως ὅτι δὲν ἀντήλλαξαν οὐδόλως ἔγγραφα, τὰ ἀνταλλαγέντα ὅμως ταῦτα ἔγγραφα νομίζει ὅτι δὲν πρέπει να κατατεθοῦν εἰς τὴν Βουλήν.

Ὁ κ. ΚΑΛΟΥΤΣΗΣ λέγει ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ κ. ὑπουργὸς νομίζει δὲν πρέπει νὰ κατατεθοῦν τὰ ἔγγραφα, αὐτὸς εἶνε ἀρμόδιος, ἀλλὰ δὲν φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπκῆται ἔλεγχος ἐν τῇ Βουλῇ πρὶν ἀποπερατωθῇ ἀκόμη ὑπουργικὴ πρᾶξις.

Ὁ κ. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ λέγει, ὅτι πρὶν παραγγελθοῦν τὰ πυροβόλα βεβαίως πρέπει νὰ τὸ γνωρίζῃ ἡ Βουλή, ἀλλὰ τὸ ἔχει ἐν νῷ ὁ ὑπουργὸς· μελετῶν ἤδη τὴν ὑπόθεσιν δὲν νομίζει ὅτι πρέπει νὰ τὸ ἀνακοινοῖ.

Ὁ κ. ΚΑΛΟΥΤΣΗΣ ἐπιμένει, ὅτι μετὰ τὴν πραγμάτωσιν ἑκάστης σκέψεως, τότε ὁ ἔλεγχος δὲν εἶνε ἐπωφελής, οὐδὲ σκόπιμος.

Ὁ κ. ΜΕΛΙΣΣΙΝΟΣ ζητεῖ νὰ κατατεθῇ ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ταγματάρχου κ. Παρασκευοπούλου.

Ὁ κ. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ. Δὲν πρέπει νὰ κατατεθῇ σᾶς ἐπαναλαμβάνω.

Ὁ κ. ΛΥΜΠΡΙΤΗΣ λέγει ὅτι καλὸν εἶνε ἐπειδὴ ὁ σχετικὸς νόμος περὶ ταμείου Ἀμύνης δὲν προβλέπει περὶ ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς δαπανῶν διὰ τὰς διαφόρους προμηθείας, πρὸ πάσης τοιαύτης ὁ ὑπουργὸς νὰ τὴν φέρῃ εἰς συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ, ἵνα καὶ διαφωτίζεται ἐκ τῆς συζητήσεως καὶ ἀπαλλάσσεται τῆς εὐθύνης.

Οἱ ἑλληνικοὶ οἶνοι ἐν Ἰταλίᾳ

Ὁ κ. ΡΩΜΑΝΟΣ ἀνακοινεῖ ἔγγραφον τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, δι' οὗ τῷ ἀναγγέλλεται ὅτι αὕτη ἐπέτρεψε τὸν ἐκτελωνισμὸν τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν Ἰταλικῶν τελωνείων ἑλληνικῶν οἴνων, τῶν ὁποίων ὁ φόρος ἀνέρχεται εἰς 16,000 λίρας Ἰταλικάς.

Ὁ κ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ ζητεῖ ἀπὸ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν νὰ καταθέσῃ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ ὁπλισμοῦ τῶν θωρηκτῶν.

Ὁ κ. Σ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ ἀπκντᾷ ὅτι φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὴν καταθέσῃ καὶ δὲν θὰ τὴν καταθέσῃ.

Ὁ κ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ παρατηρεῖ ὅτι πολλοὶ ἀξιωματικοὶ φρονοῦντες ὅτι τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ζήτημα δύναται νὰ λυθῇ διὰ τῆς δημοσίας ἐν ἐφημερίσι συζητήσεως κατῆλθον εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ γράφουν ἄρθρα ἐπὶ ἄρθρων. Διὰ τοιαύτης μεθόδου βεβαίως δὲν δύνανται νὰ λυθοῦν αὐτὰ τὰ ζητήματα καὶ οὔτε πρέπει νὰ λυθοῦν ἂν δὲν ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ εἰδικοῦ ναυπηγοῦ καὶ τῶν εἰδικῶν μηχανικῶν.

Δηλώσεις ὑπουργοῦ

Ὁ κ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ λέγει ὅτι τοῖς πᾶσιν εἶνε γνωστὸν ὅτι τὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων ἔχομεν ἀνάγκην εἶνε τὰ τρία θωρηκτὰ, 6 ἀντιτορπιλλικὰ καὶ 12 τορπιλλοβόλα. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀναφέρει τὰς ἀναλογίας μεταξὺ τῶν διαφόρων πλοίων εἰς τὰ διάφορα κράτη καὶ παραθέτει γνώμας ὑπουργῶν καὶ ναυάρχων τῶν ναυτικῶν κρατῶν διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἐπάναγκες τῆς ἀναλογίας τὴν ὁποίαν ἀνέφερες. Μετὰ ταῦτα ὁμιλεῖ περὶ τῶν καταλληλοτέρων πυροβόλων διὰ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ὁπλισθῇ τὸ ἡμέτερον ναυτικόν.

Ὁ κ. Σ.ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τοῦ μέρους τούτου τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Βρατσάνου βεβαιοῖ ἐπισήμως ὅτι οὐδενὸς ζητήματος προτάσεις ἔλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ κ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ ἐξακολουθεῖ ἀναπτύσσων τὴν κατάστασιν τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ στόλου καὶ περὶ τοῦ πῶς τοῦτο πρέπει νὰ καταστῇ τέλειον.

Ὁ κ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ παρατηρεῖ ὅτι τὸ θέμα πρέπει νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν κατάλληλον στιγμήν.

Ὁ κ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ λέγει ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε γνωστὰ τὰ ἐρωτήματα τοῦ κ. ὑπουργοῦ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν δὲν ἐννοεῖ τίποτε ἀπὸ τὴν συζήτησιν περὶ στόλου διὰ τὸν ὁποῖον εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας γράφουν ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ.

Ὁ κ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ λέγει ὅτι πρέπει ν' ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ναυτικοῦ νὰ δημοσιογραφοῦν.

Ὁ κ. Σ, ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ λέγει ὅτι ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ κ. Κωνσταντινίδου εἶχεν ἐκδοθῇ ἐγκύκλιος ἐπιτρέπουσα τὸ δημοσιογραφεῖν, ἥτις δὲν ἀνεκλήθη, ἀλλὰ καὶ οὕτω θ' ἀπηγόρευε τὸ δημοσιογραφεῖν ἂν τὸ ἔπραττον ἐνυπογράφως.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς

Ὁ κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ ἐν τέλει λέγει ὅτι αὐτὸς ἠννόησε περὶ τίνος ὁμιλεῖ ὁ κ. βουλευτὴς Ψαρρῶν, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶνε τοῦτο μόνον ἂν εἶνε ἡ κατάλληλος στιγμὴ πρὸς τοιαύτην συζήτησιν, διότι, φρονεῖ ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἐξακολουθήσῃ καθ' ὅλον τὸ θέρος συνεδριάζουσα. Φρονεῖ ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ καθορίσῃ τὰ ἔργα εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει ν' ἀσχοληθῇ, διότι ἄλλως δύνανται νὰ παρέλθουν ἡμέραι καὶ ἡμέραι χωρὶς νὰ συζητηθῇ ὁ προϋπολογισμὸς καὶ τὸ σταφιδικὸν νομοσχέδιον καὶ τὸ ἕτερον.

Ἐν ἡ Βουλὴ, προσθέτει, ἤθελεν ἀκούσῃ τὴν γνώμην του αὐτὴ εἶνε ἐκείνη τὴν ὁποίαν προανέφερεν, ἄλλως εἶνε ἐλευθέρα νὰ πράξῃ ὡς βούλεται.

Ὁ κ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ ἐπιλέγει ὅτι ἡ ἀγορά των πρέπει νὰ γείνῃ ἁπλῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμφερόντων ὅρων διαφόρων προτάσεων, ἀλλά...

Ὁ κ. Σ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Ἡ προμήθεια θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Μετὰ ταῦτα λέγουσι τινὰ οἱ κ. κ. Λαπαθιώτης, Ζέρβας, προκειμένου δὲ νὰ λάβῃ τὸν λόγον ὁ κ. Φαρμακόπουλος παρακαλεῖται νὰ μὴν ὁμιλήσῃ ἐπειδὴ θὰ γείνῃ διακοπή.

Ἄλλαι ἐπερωτήσεις

Ὁ κ. ΜΕΛΙΣΣΙΝΟΣ ἐπερωτᾷ περὶ τῆς ἐν Ἀμαλιάδι κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ψημένου ἀποπείρας.

Ὁ κ. ΛΕΒΙΔΗΣ ἀπαντᾷ ὅτι διέταξε νὰ ἐνεργηθοῦν δραστηριώτατα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸ ἡμισείας δὲ ὥρας ἀπηύθυνε νέον τηλεγράφημα πρὸς τὸν ἐσαγγελέα.

Ὁ κ. ΓΟΥΝΑΡΑΚΗΣ ὑποστηρίζων τὴν ἀναφορὰν τῶν φαρμακοποιῶν, λέγει ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς δὲν ἔδωκεν οὐδεμίαν ἀπάντησιν εἰς τοὺς πρότερον ὁμιλήσαντας ὑπὲρ ταύτης δύο βουλευτάς. Κατόπιν ἀναπτύσσει τὸ δίκαιον τῆς αἰτήσεως τῶν φαρμακοποιῶν. Ἐν τέλει ζητεῖ νὰ ὑποβληθῇ νομοσχέδιον κανονίζον τελείως τὰ τοῦ φαρμακευτικοῦ κλάδου.

Ὁ κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ λέγει ὅτι αὔριον θὰ ὑποβάλῃ τοιοῦτο νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ΜΕΛΙΣΣΙΝΟΣ λέγει ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς οὐ μόνον πρέπει νὰ ὑποβάλῃ τὸ νομοσχέδιον, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ ψηφίσῃ ἡ Βουλὴ καὶ αὐτὸ ὡς καὶ ἄλλα τὰ ἐπείγοντα, διότι οἱ βουλευταὶ πρέπει νὰ παρατείνουν τὰς ἐργασίας, ἀφ' οὗ ἐπληρώθησαν εἰς διπλοῦν.

Ὁ κ. ΕΠ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ καταγγέλλει ἀστυνομικὰ ἔκτροπα λαβόντα χώραν ἐν Γόρτυνι.

Ὁ κ. ΣΠΥΡΑΚΗΣ ὁμιλεῖ περὶ ὁμοίων ἐκτροπῶν.

Ὁ κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ ζητεῖ συμπληρωματικὰς πληροφορίας περὶ τῶν δαπανῶν τὰς ὁποίας θὰ ἀπαιτήσῃ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ψηφισθέντων στρατιωτικῶν νομοσχεδίων.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ τὴν 8,30' εἰσέρχεται εἰς τὴν

ΗΜΕΡΗΣΙΑΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ

καὶ ἡ συνεδρίασις διακόπτεται.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΠΗΝ

Τὴν 10,45' μ. μ. ὥραν ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ λέγει, ὅτι μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ δὲν δύναται νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν πρότασιν τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου, ἐν τοσούτῳ εὑρίσκει, ὅτι οἱ ζητοῦντες τὴν πρότασιν δὲν ἔχουν ἐντελῶς ἄδικον, διότι οὐδέποτε ἐψηφίσθησαν μετὰ τὸν προϋπολογισμὸν νομοσχέδια σπουδαῖα. Φρονεῖ τέλος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις προειδοποιηθεῖσα περὶ τοῦ ἐνδεχομένου τῆς μὴ ψηφίσεως τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀναλαμβάνει εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ σταφιδικοῦ πληθυσμοῦ.

Ὁ κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ λέγει, ὅτι ἐὰν ὁ κ. βουλευτὴς ἐξ Ἠλείας φοβεῖται, ὅτι μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ πιθανῶς ἀποχωρούντων τῶν βουλευτῶν νὰ μὴ ψηφισθῇ τὸ σταφιδικὸν, τότε ἡ Κυβέρνησις δύναται ν' ἀντιστρέψῃ τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ εἴπῃ, ὅτι μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ σταφιδικοῦ δὲν θὰ ψηφισθῇ ὁ προϋπολογισμός. Ἡ Κυβέρνησις ἐν μόνον γνωρίζει, ὅτι ἂν δὲν ψηφισθοῦν ὁ προϋπολογισμὸς καὶ τὸ σταφιδικὸν, ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἔχῃ θέσιν νὰ μένῃ εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατέχει ἤδη. Οὔτε περὶ εὐθυνῶν, οὔτε περὶ ἀπειλῶν δύναται νὰ ὁμιλήσῃ ἡ Κυβέρνησις, διότι ἐκείνας μὲν τὰς γνωρίζει, τὰς ἀπειλὰς δὲ δὲν τὰς λαμβάνει ὑπ' ὄψει.

Ὁ κ. ΜΟΝΟΚΡΟΥΣΟΣ ἐν μέσῳ θορύβου καὶ διαμαρτυριῶν προτείνει νὰ γείνῃ ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὲρ τῆς προτάξεως τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ λέγει ὅτι μετὰ τὰς κατηγορηματικὰς δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πάντες οἱ ζητοῦντες τὴν πρόταξιν τοῦ σταφιδικοῦ εἶνε κατ' αὐτοῦ.

Ὁ κ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ καὶ αὐτὸς δηλοῖ ὅτι θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς προτάξεως τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ΡΟΥΦΟΣ δηλοῖ ὅτι καὶ αὐτὸς θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς προτάξεως, διότι ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ δὲν ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην τῆς ψηφίσεως.

Ὁ κ. ΜΕΡΛΟΠΟΥΛΟΣ δηλοῖ ὅτι καὶ αὐτὸς θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς προτάξεως, διότι ἐὰν δὲν ψηφισθῇ μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ σταφιδικὸν νομοσχέδιον ἡ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ σώσῃ τοὺς σταφιδικοὺς πληθυσμούς.

Ὁ κ. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του πῶς μετὰ τὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐκφράζονται τοιοῦτοι διαστιγμοί. Διότι δὲν πιστεύει νὰ ὑπάρχουν βουλευταί, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ μὴ πονοῦντες τὸν τόπον, θὰ ἀφήσουν ἀψήφιστα τὰ νομοσχέδια τῆς σταφίδος καὶ τοῦ σίτου.

Ὁ κ. ΓΟΥΝΑΡΑΚΗΣ λέγει ὅτι τὸ οὐσιῶδες δὲν εἶνε ποῖον νομοσχέδιον θὰ ψηφισθῇ πρῶτον, ἀλλὰ διατί ἡ Κυβέρνησις γάμνει τὴν προτίμησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ ἔννοια τῶν λόγων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἶνε ὅτι δυσπιστεῖ πρὸς τοὺς βουλευτὰς καὶ δὴ πρὸς τὴν πλειοψηφίαν ὅτι μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ σταφιδικοῦ δὲν θὰ ψηφισθῇ ὁ προϋπολογισμός. Δι' αὐτὸ, ἐπιλέγει, θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς προτάξεως τοῦ σταφιδικοῦ.

Ὁ κ. ΓΚΟΤΣΗΣ λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠγγυήθη περὶ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ σταφιδικοῦ, ὑπεσχέθη μόνον, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο καὶ νὰ μὴν ὑποσχεθῇ, ὅτι ἂν δὲν ψηφισθῇ τὸ σταφιδικὸν νομοσχέδιον θὰ παύσῃ διευθύνουσα τὰ κοινά. Τοῦτο ὅμως δὲν σώζει τοὺς σταφιδικοὺς πληθυσμοὺς καὶ διὰ τοῦτο θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς προτάξεως.

Ὁ κ. ΛΥΜΠΡΙΤΗΣ λέγει ὅτι ἐκτὸς τῶν νομοσχεδίων περὶ σταφίδος καὶ σίτου πρέπει νὰ προταχθοῦν καὶ ἄλλα νομοσχέδια ὡς τὸ περὶ μεταλλικῆς δραχμῆς κτλ. ἵνα ἡ Κυβέρνησις εἶνε συνεπὴς πρὸς τὸ πρόγραμμά της.

Ὁ κ. ΦΩΤΗΛΑΣ ἐπαναλαμβάνει ὅτι οἱ ζητοῦντες τὴν πρόταξιν τοῦ νομοσχεδίου εἶνε κατ' αὐτοῦ ὡς οἱ κ. κ. Ράλλης καὶ Καραπάνος οἱ ὑποστηρίζοντες ὅτι ἐκ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ θὰ προκύψῃ ἔλλειμμα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐκ πέντε ἑκατομμυρίων.

Ὁ κ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ λέγει ὅτι καὶ μὲ τὴν θέλησιν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἀμφίβολον ἂν θὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον καὶ διὰ τοῦτο ζητοῦμεν τὴν πρόταξιν.

Ὁ κ. Θ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ λέγει ὅτι τὸ ζήτημα εἶνε ζήτημα Ἡμερησίας Διατάξεως τὴν ὁποίαν κανονίζει ἡ Βουλή, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐκπλήσσεται διότι εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὑπείκουσι πάντες οἱ φίλοι αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκπλήσσεται ὅταν βλέπῃ τὴν συμπολίτευσιν νὰ θορυβῇ καὶ ὅταν ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκφράζει ἀντίθετον γνώμην. Βεβαίως ἡ πλειοψηφία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλῃ τὴν γνώμην της, ἀλλὰ καὶ ἡ μειοψηφία ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου ἵνα ἀκούῃ ὁ κόσμος τὴν γνώμην αὐτῆς. Δὲν γνωρίζομεν ἂν τὸ νομοσχέδιον εἶνε τέλειον ἢ μή, ἀλλὰ γνωρίζομεν ὅτι τοῦτο θὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν σπουδαίαν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ εἶνε ἀφύσικον, εἶνε παράλογον νὰ ψηφίσωμεν πρῶτον τὸν προϋπολογισμὸν καὶ κατόπιν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο. Διὰ τοῦτο θὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν πρόταξιν τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου, διότι δηλοῦμεν ὅτι δυσπιστοῦμεν εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν πολιτεύεται ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐπομένως δυσπιστοῦμεν εἰς τὴν διάταξιν τῆς Ἡμερησίας διατάξεως. Δὲν ἔχομεν δὲ μόνον τὸ δικαίωμα νὰ δυσπιστῶμεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' ἔχομεν καὶ εὐθύνην ἂν δὲν δυσπιστῶμεν πρὸς αὐτὴν καὶ ἂν δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον δὲν ψηφισθῇ τὸ σταφιδικὸν νομοσχέδιον. Διὰ τοῦτο εἶμαι, ἐπιλέγει, ἀντίθετος τῆς γνώμης τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ δηλῶ ὅτι θὰ ψηφίσω ὑπὲρ τῆς προτάξεως τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ καὶ αὐτὸς τάσσεται ὑπὲρ τῆς προτάξεως τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ΡΑΛΛΗΣ λέγει ὅτι πρέπει νὰ προταχθοῦν τὰ δύο νομοσχέδια τὸ το

Ἡ σύλληψις τοῦ Κώτη. — Καστορία τῇ 11 Ἰουνίου 1904: Τὴν παρ. Τρίτην 8 ὁδεύοντος ὁ αὐτ. στρατὸς μετέβη εἰς τὸ χωρίον Ρούλιχ ποὸς καταδίωξιν τῆς συμμορίας τοῦ ἐκ τοῦ ἰδίου χωρίου ὁπλαρχηγοῦ Κώτη. Οὗτος ἀπό τινων ἡμερῶν διέμενεν εἰς οἰκίαν τινὰ τοῦ εἰρημένου χωρίου μετὰ πέντε ὁπαδῶν του· φθάσας ὁ στρατὸς ἐκεῖ περιεκύκλωσε τὴν οἰκίαν καὶ μετὰ πυκνὸν πυροβολισμὸν ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ παραδοθῶσι χωρὶς καθόλου νὰ ἀντεπαντήσωσι. Τὴν ἑπομένην μὲ τὰ ὅπλα των εἰς τοὺς ὤμους ὡδηγήθησαν εἰς τὰς φυλακὰς τῆς πόλεώς μας, ὁ δὲ στρατὸς ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. Ἐκ τῶν συλληφθέντων 1 Βασίλης καλούμενος πρώην βουλγαροδιδάσκαλος κατάγεται ἐκ τῆς πόλεως Πρεσπῶν, 1 ἐκ Κορυτσᾶς, 1 ἐκ τοῦ χωρίου Ζέλοβο. 1 ἐκ Πισοδερίου καὶ 1 ἐκ τοῦ χωρίου Δρενόβενη.

Ἀγών 15 Ἰουνίου 1904

καὶ ἀναλόγως διὰ μακροτέρας προθεσμίας.

Διὰ καταθέσεις ταμιευτικὰς καὶ ἀγαθοεργῶν καταστημάτων πληρώνει 1 % περιπλέον.

Οἱ πελάται τῆς Τραπέζης δύνανται νὰ καταθέτωσι παρ' αὐτῇ πρὸς φύλαξιν δωρεὰν τὰ χρεώγραφα καὶ τιμαλφῆ των.

Ἔχει ἐπίσης εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ χρηματοκιβώτιον δι' ἐνοίκιον τοῦ καλλιτέρου καὶ ἀσφαλεστέρου συστήματος ἀντὶ λιρ. ὀθωμ. 2 ἐτησίως καὶ 20 γρ. μηνιαίως.

Ἡ Τράπεζα.

Ἔχει τὴν Ἕδραν ἐν Μιτυλήνῃ καὶ Ὑποκαταστήματα ἐν Κωνσταντινουπόλει, μετὰ γραφείων ἐν Πέραν καὶ Πόλει, ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.

Ἔχει ἀντιπροσώπους εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Μακεδονίας καθὼς καὶ ἐν

ΕΤΟΣ Γ'. Περίοδος Γ'. Αριθμός φύλλου 9006

ΡΙΠ

ΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΚΡΙΠ-ΑΘΗΝΑΣ
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 139

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

Σ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 7 | ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΑΙ

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΚΑΡΑΒΑΓΓΕΛΗ
Η ΚΑΣΤΟΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΤΟΣ
Ο ΛΑΟΣ ΔΑΚΡΥΩΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

ΚΑΣΤΟΡΙΑ, 12 Ἰουνίου (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Οὐδέποτε, κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν μεγαλειτέρων συμφορῶν της ἡ πόλις μας περιῆλθεν εἰς τὴν ἀπόγνωσιν εἰς τὴν ὁποίαν διατελεῖ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὡς κεραυνὸς ἐνέσκηψεν εἰς ἡμᾶς ἡ εἴδησις τῆς παραιτήσεως τοῦ Σ. Μητροπολίτου κ. Γερμανοῦ Καραβαγγέλη. Εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οὐδαμοῦ ἄλλοῦ ὁ καταδιωκόμενος ἐθνισμὸς τῆς ἐπαρχίας μας εὑρίσκει προστασίαν, εἰμὴ μόνον εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο φρούριον, τὸ ὁποῖον λέγεται Μητρόπολις τῆς Καστορίας, ἡ ἐγκατάλειψίς του ὑπὸ τοῦ γενναίου ὑπερασπιστοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς του, τοῦ ρασοφόρου τούτου στρατηγοῦ τῆς πανταχόθεν λυσσωδῶς πολιορκουμένης ἐθνικῆς ἡμῶν δυνάμεως, εἶνε αὐτόχρημα ἐθνικὴ συμφορά.

Τὰ πλήθη τῶν διωκομένων ὀρθοδόξων, τῶν καταφυγόντων ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ τὴν περίθαλψιν τοῦ σεβαστοῦ προστάτου, συνερχόμενα ἐκ τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἀπογνώσεως, ἐνεπλήσθησαν θάρρους καὶ ἐλπίδος ἐκ τῆς πατρικῆς του ὑποστηρίξεως, ἐκ τῆς γλυκυτάτης ὁμιλίας του, ἐκ τῶν γενναιοφρόνων συμβουλῶν του. Αἱ ἀναρίθμητοι καὶ ἀκάματοι αὐτοῦ ἐνέργειαι εἰς τὰς κρισίμους ταύτας περιστάσεις ἐνεθάρρυνον ὄχι μόνον τοὺς πολίτας καὶ τοὺς χωρικοὺς καὶ τοὺς παθόντας, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς οἰκογενείας τῶν δολοφονηθέντων ἐθνομαρτύρων.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι μανθάνομεν αἴφνης μίαν ἡμέραν ὅτι ὁ στύλος αὐτὸς τοῦ ἐθνισμοῦ μας πίπτει προσθέτων τὴν κορωνίδα εἰς τὰς συμφοράς μας. Ὁ Μητροπολίτης Γερμανὸς μᾶς ἐγκαταλείπει διότι καὶ αὐτὸς ἐγκατελείφθη.

Ο ΘΡΗΝΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Τρόμος καὶ ὄχι πλέον λύπη μᾶς κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἀποφάσεώς του ταύτης. Πρῶτον οἱ χωρικοὶ πρόσφυγες μαθόντες τὸ γεγονὸς συνέρρευσαν ἀθρόοι πρὸς τὴν Μητρόπολιν κραυγάζοντες μετὰ κοπετῶν:

— **Προστάτη μας! Ποῦ μᾶς ἀφήνεις; Τὰ στόματα τῶν λύκων εἶνε ἀνοικτά, ἕτοιμα νὰ μᾶς καταβροχθίσουν. Ἢ ν' ἀνακαλέσῃς τὴν παραίτησίν σου ἢ θὰ σὲ ἀκολουθήσωμεν κ' ἐμεῖς μὲ τὴς γυναῖκες καὶ μὲ τὰ παιδιά μας, ὅπου καὶ ἂν πᾷς.**

Ἔπειτα προσῆλθον αἱ μαυροφόροι οἰκογένειαι τῶν ἐθνομαρτύρων καὶ μετὰ δακρύων καὶ ὀλοφυρμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐσπάραττον τὴν καρδίαν, ἐξώρκιζον τὸν ἀρχιερέα κραυγάζουσαι:

— **Δεσπότη μας, προστάτη μας! Ποῦ ἀφήνεις αὐτὰ τὰ ὀρφανά, τὰ ἀθῶα αὐτὰ πλάσματα; Μάθε ὅτι γιὰ μᾶς δὲν ὑπάρχει πιὰ ζωή. Ὅλοι θὰ ἔλθωμε μαζί σου.**

Τὰ δώδεκα τέκνα τῶν δολοφονηθέντων προκρίτων, τὰ συντηρούμενα εἰς τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν, προσῆλθον καὶ αὐτὰ καὶ ἤνωσαν τὰς ἱκεσίας των φωνάζοντα:

— **Προστάτη μας, ἐσὺ εἶσαι ὁ πατέρας μας, ἡ μάνα μας. Ἄλλον δὲν ἔχομεν ἀπὸ σένα. Θὰ κρεμασθοῦμε στὰ χέρια σου γιὰ νὰ σωθοῦμε ὅπου θὰ πᾷς.**

Ὁ Μητροπολίτης πρὸ τῆς σπαρακτικῆς αὐτῆς εἰκόνος τῶν ὀδυρομένων προσφύγων χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, κατελήφθη ὑπὸ ζωηρᾶς συγκινήσεως, μὴ δυνηθεὶς νὰ ἀπαντήσῃ.

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΠΡΟ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ

Ταῦτα συνέβησαν τὴν ἑσπέραν τῆς 7ης πρὸς τὴν 8ην μεσοῦντος. Τὴν ἑπομένην ἅπαντες οἱ Καστοριεῖς ἐξ ὅλων τῶν ἐνοριῶν, συνελθόντες καὶ συσκεφθέντες διώρισαν ἐπιτροπάς, αἱ ὁποῖαι προσελθοῦσαι εἰς τὴν Μητρόπολιν, καθικέτευσαν τὸν Ἀρχιερέα ἐξ ὀνόματος ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐπαρχίας νὰ μὴ ἐμμείνῃ εἰς τὴν ἀπόφασίν του, ἀλλὰ ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἐθνοκτόνον αὐτόχρημα παραίτησιν.

Ἀλλ' ὁ Μητροπολίτης Γερμανὸς ἀπήντησεν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ὅτι τοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀναβαλέσῃ τὴν παραίτησίν του.

— **Ἀφοῦ, εἶπεν, εἰς τοὺς Βοεβόδας τοῦ Κρούμου ἐπιτρέπεται νὰ ἔχουν καὶ καθήκοντα ἀρχιερέων, καὶ καταργοῦνται τοιουτοτρόπως πάντα τὰ νόμιμα ἡμῶν προνόμια, διὰ νὰ δίδωνται εἰς τοὺς κακούργους καὶ εἰς τοὺς ἐπιδρομεῖς, (ἐννοεῖ τὸν ἐν Καστορίᾳ λαθροβιοῦντα εἰς ἑβραϊκὴν οἰκίαν βοεβόδαν Μήτρον, τὸν ληστοποδόχον) ἡ ἰδική μου παρουσία εἶνε πλέον περιττή.**

Δι' ἰδιαιτέρας ἐπιτροπῆς προσῆλθον κατόπιν καὶ πάντα τὰ σωματεῖα τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα κατώρθωσαν νὰ μεταπείσωσι τὸν Σεβασμιώτατον ὅπως ἀνακαλέσῃ τὴν παραίτησίν του.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ὅλων τούτων τῶν διαβημάτων—τῶν δακρύων, τῶν ὀλοφυρμῶν, τῶν ἱκεσιῶν καὶ τῶν ἐξορκισμῶν—οἱ Καστοριεῖς ἐξέδωκαν τὴν ἀκόλουθον ἔκκλησιν, τὴν ὁποίαν ἐπέδωκαν εἰς τὸν Ἀρχιερέα καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἐλπίζουν νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ἀνάκλησιν τῆς ὀλεθρίας παραιτήσεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Ἐπιδιδομένη πρὸς τὴν Α. Σεβασμιότητα τὸν λαοφιλῆ καὶ τρισέβαστον ἡμῶν Μητροπολίτην Ἅγιον Καστορίας κ. Κ. Γερμανὸν, ἐπὶ τῇ παραιτήσει Αὐτοῦ.

Σεβασμιώτατε!

Μετὰ τεθλιμμένης ψυχῆς καὶ δακρυβρέκτων ὀφθαλμῶν προσερχόμενοι σήμερον, καὶ τὴν πάνδημον καὶ γενικὴν στοναχὴν τοῦ ἀπορφανιζομένου ποιμνίου Σας διερμηνεύοντες καθικετεύομεν μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους τὴν Ἡμετέραν Σεβασμιότητα ν' ἀνακαλέσητε τὴν ἀπόφασιν τῆς παραιτήσεώς Της.

Σεβασμιώτατε,

Σώσατε τὴν ὑπὸ παντοίων ἀνέμων κλυδονιζομένην δυστυχῆ ταύτην πόλιν καὶ ἐπαρχίαν.

Ἀναχαιτίσατε ὡς μέχρι τοῦδε τὸν ἀκατάσχετον τοῦτον ροῦν τῶν ἀνθρωπομόρφων Κρουμαίων ἐξαρχικῶν τεράτων διὰ τῆς ἐθελοθυσίας, τῆς γεννναιότητος καὶ τοῦ ἀνδρικοῦ σθένους Σας.

Συνεχίσατε τὸ ὄντως πατρικὸν τοῦτο καὶ τῇ τε Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Γένει θεάρεστον ἔργον τοῦ προστατεύειν ὀρφανὰ, βοηθεῖν χήρας, παρηγορεῖν δυστυχεῖς, περισυλλέγειν εἰς τὴν ποίμνην τῆς Ὀρθοδοξίας τὰ ἀπολωλότα καὶ περιθάλπειν τούς τε ἡρωϊκῶς μαχομένους ἱερεῖς καὶ διδασκάλους, ὡς καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν δολοφονικὴν μάχαιραν ἐμμένοντας εἰς τὸ περίλαμπρον δόγμα τῆς ὀρθοδοξίας.

Πείσθητε, Σεβασμιώτατε, ἐν τέλει, ὅτι εἰ καὶ ἀδρανοῦντες νῦν, καὶ νεναρκωμένοι συνῳδὰ τῇ σεβαστῇ ἡμῖν θελήσει καὶ παρακλήσει Σας, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ἱεροῦ κέντρου τοιαύτην ἢ τοιαύτην ἀπόφασιν καὶ τὴν ἀκλόνητον πάλιν ἐν τῇ παραιτήσει Σας ἐμμονὴν, γέροντές τε καὶ νέοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ παιδία τῆς θρηνούσης ταύτης πόλεως Καστορίας καὶ συμπάσης τῆς ἐπαρχίας, διὰ τῆς φωνῆς καὶ παρουσίας των δὲν θὰ παύσωσι νὰ ἐκδηλώσωσι τὰ καταπλημμυροῦντα τὰς καρδίας των αἰσθήματα.

Ἐπιτροπὴ ἐκκλησιαστική

Ναοὺμ Ράλλης, Ι. Παπακωνσταντίνου, Εὐάγγ. Ἀντωνιάδης, Κωνστ. Τσουνᾶς, Δαμιανὸς Πεκμεζάρης, Κ. Παπαχρήστου.

Δημογεροντία

Ἀνδρ. Χ. Τζιουνᾶς. Μ. Ἰωάννου, Διαμ. Ρούμπας, Ν. Παπαγεωργίου.

Ἐφορία

Παναγ. Λίτσκιος, Κ. Ἀλβανὸς, Μ. Λ. Μπατρῖνος.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁ Βασιλεὺς κατελθὼν χθὲς ἐκ Δεκελείας ἐδέχθη περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς συνεργασίαν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμόπουλον. Οἱ Βασιλεῖς ἀπῆλθον **εἰς Δεκέλειαν περὶ τὴν 8 ἑσπερινὴν ὥραν.**

Η ΕΠΙΔΗΜΙΑ
ΤΟΥ ΚΟΙΛΙΑΚΟΥ ΤΥΦΟΥ
Η ΜΟΛΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
Ο ΜΕΓΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ἡ Δημαρχία ἐξακολουθεῖ ν' ἀρνῆται ὅτι ὑπάρχει ἐπιδημία κοιλιακοῦ τύφου ἐν Ἀθήναις καὶ βεβαιοῖ ὅτι τὸ ὕδωρ τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου εἶνε ὑγιεινότατον, δύνανται δὲ οἱ κάτοικοι ἀφόβως νὰ κάμνουν χρῆσιν αὐτοῦ. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὴν ἐπιδημίαν, αἱ βεβαιώσεις τῆς Δημαρχίας διαψεύδονται ἀπὸ τὴν ὕπαρξιν πλείστων τυφικῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις καὶ ἀπὸ τὰς ἀνακοινώσεις τῶν ἰατρῶν τῆς πόλεως, βεβαιούντων ὅτι νοσηλεύουν πληθὺν ἀρρώστων ἐκ τῆς νόσου ταύτης. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὕδωρ, οὔτε συζήτησις κἂν ἐπιτρέπεται περὶ τοῦ ἂν ἐξ αὐτοῦ προέρχεται ἡ ἐπιδημία τοῦ τύφου, ἀφοῦ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου. Τῷ 1902 κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ Ἰατροσυνέδριον ἐμελέτησε διὰ μακρῶν τὸ ζήτημα καὶ ἀφοῦ προέβη εἰς χημικὰς καὶ μικροβιολογικὰς ἀναλύσεις τοῦ ὕδατος, ἐβεβαίωσε δι' ἐκτενοῦς ἐκθέσεως ὅτι ὁ ἐπιπολάζων εἰς τὴν πόλιν τῦφος ὀφείλεται εἰς τὴν **μόλυνσιν τοῦ ποσίμου ὕδατος προερχομένην ἐκ τῆς κακῆς καταστάσεως τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου.**

Διὰ νὰ τεθῇ ἅπαξ διὰ παντὸς τέρμα εἰς τὰς σκοπίμους ἀνακοινώσεις περὶ τῆς καλῆς ποιότητος τοῦ ὕδατος, δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ κυριώτερα μέρη τῆς ἐκθέσεως ταύτης τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπιστημονικῶς καὶ κατὰ τρόπον ἀδιαφιλονείκητον ἀποδεικνύεται **ὁ ἐκ** τοῦ ὕδατος κίνδυνος.

Τὸ μικρόβιον τοῦ τύφου εἰς τὸ ὕδωρ

Ὁ κ. Δήμαρχος ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἐκ μικροβιολογικῆς ἐξετάσεως, ἥτις ἐνηργήθη κατὰ διαταγήν του, ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ὑπάρχει τὸ μικρόβιον τοῦ τύφου ἐν τῷ ὕδατι. Ἀλλ' ἡ ἔκθεσις τοῦ ἰατροσυνεδρίου ἐξηγεῖ σαφέστατα, ὅτι οὐδεμία σημασία δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ ἀρνητικὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα.

«Τὸ ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα τῆς μικροβιολογικῆς ἐρεύνης — γράφει ἡ ἔκθεσις— δὲν ἐξέπληξε τὸ Ἰατροσυνέδριον οὐδ' ἦτο ἀπροσδόκητον, καθ' ὅσον μακρὰ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι αἱ τοιαῦται ἔρευναι τελοῦνται συνήθως ἐν πλήρει τῆς ἐπιδημίας ἀκμῇ, τοῦτ' ἔστι βραδύτατα, ἐν δὲ τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἐγένετο ἕνα περίπου μῆνα ἀπὸ τῆς πιθανῆς ἐποχῆς τῆς μολύνσεως τοῦ ὕδατος τοῦ ὑδραγωγείου. Καθ' ὃν δηλαδὴ χρόνον τὸ μολυνθὲν ὕδωρ πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἐξέλθει τοῦ ὑδραγωγείου ὡς ἐκ τῆς συνεχοῦς ροῆς αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐνωρίτερον ἐὰν ἐτελεῖτο αὕτη, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ πάλιν ἡ ἀνεύρεσις τοῦ τυφικοῦ βακτηριδίου ἐν ταῖς ὀλίγαις σταγόσιν, αἵτινες ἐξετάζονται μικροβιολογικῶς, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πληθύος τῶν συνυπαρχόντων ποικίλων σαπροφύτων μικροβίων, εἶνε σχεδὸν ἀνέφικτος, καθ' ὅσον ἡ μικροβιολογία οὐδεμίαν εἰσέτι ἀνεῦρε μέθοδον ἐμπλουτισμοῦ πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν ὀλιγαρίθμων μικροβίων τῆς χολέρας.

Ἡ μόλυνσις εἶνε βεβαία

«Τὸ Ἰατροσυνέδριον—ἐξακολουθεῖ ἡ ἔκθεσις—ἐρειδόμενον εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ τὴν μέχρι τοῦδε πεῖραν, φρονεῖ, ὅτι αἱ εἰς Ἀθήνας κατὰ χρονικὰ διαλείμματα ἄλλοτε ἄλλα ἐκδηλούμεναι ἰδίως κατὰ τὸ φθινόπωρον μετὰ τὰς πρώτας βροχὰς ἐπιδημίαι κοιλιακοῦ τύφου ὀφείλονται εἰς **λοίμωξιν τοῦ ποσίμου ὕδατος, προερχομένην ἐκ τῆς κακῆς καταστάσεως τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου.** Ἕνεκα τούτου μετ' ἀφθόνους βροχὰς εἰσδύονται εἰς τὸ ὑδραγωγεῖον παντοῖαι μολυσματικαὶ οὐσίαι, πιθανῶς καὶ ἐκ τῶν περιττωματικῶν οὐσιῶν τῶν βόθρων, αἵτινες ἀποκομιζόμεναι ἀποτίθενται εἰς διάφορα περὶ τὴν πόλιν μέρη».

Αἱ ἐπαπειλούμεναι ἐπιδημίαι

Ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει ἑτέραν τοιαύτην συνταχθεῖσαν τῷ 1894 ὑπὸ τῶν κ. κ. Δαμβέργη καὶ Σάββα, ἐν τῇ ὁποίᾳ προλέγονται οἱ κίνδυνοι οἱ ἐπαπειλοῦντες τὴν πόλιν:

«Εἰς τὰς ἐλλείψεις ταύτας τοῦ ὑδραγωγείου δέον ν' ἀποδοθῶσιν αἱ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μαστίζουσαι τὴν πόλιν ἐπιδημίαι τυφοειδοῦς πυρετοῦ. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι, ἐὰν δὲν ληφθῶσι ριζικὰ μέτρα πρὸς τελείαν ἄρσιν αὐτῶν, πιθανώτατον καθίσταται, ὅτι ἐν προσεχεῖ μέλλοντι θέλουσιν ἐπέλθει καὶ ἄλλαι ἐπιδημίαι τύφου, ὧν οὔτε τὴν ἔκτασιν οὔτε τὴν βαρύτητα δύναταί τις ἐκ τῶν προτέρων νὰ προίδῃ».

Ἡ κατάστασις τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου

Κατόπιν ἡ ἔκθεσις βεβαιοῦσα ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ γένεσις τοῦ κοιλιακοῦ τύφου ὀφείλεται εἰς μόλυνσιν προερχομένην ἐκ βρώσεως ἀκαθάρτων λαχανικῶν εἶνε ἀβάσιμος, ἐπάγεται τὰ ἑξῆς:

«Ἐν ὅσῳ ἡ πόλις ὑδρεύεται ἐκ τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου καὶ αἱ ὑπόνομοι εὑρίσκονται εἰς οἵαν σήμερον ἀθλίαν κατάστασιν, ἡ ἐξάλειψις τοῦ κοιλιακοῦ τύφου